

การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์เชิงรุก
ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เสมอมา ลืมจำเริญ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย
เพื่อขอรับทุนรางวัลคันทวีในวิทยาการงานวิจัยสมบูรณ์แบบ
(บุคลากรสายสนับสนุน)

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ชื่อผู้เขียน	นางเสมอมาศ ลิ้มจำเริญ
ปี พ.ศ.	2558

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากลที่คณะ/วิทยาลัยของสถาบันเลือกสมัครเพื่อเข้ารับการรับรองได้ และยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบัน และ 2) เพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานภายในสถาบันสามารถเข้าสู่การรับรองมาตรฐานสากลได้ โดยศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากลทั้งหมด 8 เกณฑ์ ได้แก่ 1) เกณฑ์มาตรฐาน AUN – QA เป็นเกณฑ์มาตรฐานระดับหลักหลักสูตรสามารถให้การรับรองแก่หลักสูตรในทุกสาขาวิชา โดยมุ่งเน้นความสอดคล้องในการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่คาดหวัง 2) เกณฑ์มาตรฐาน NASPAA เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านรัฐประศาสนศาสตร์ โดยมุ่งเน้นด้านนโยบายและกิจการสาธารณะ รวมทั้งความหลากหลายของอาจารย์และนักศึกษา 3) เกณฑ์มาตรฐาน AACSB เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องโดยการสร้างนวัตกรรม ความผูกพัน และผลกระทบต่อสังคม 4) เกณฑ์มาตรฐาน EQUIS เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินคณะที่มีการเรียนการสอนด้านการจัดการมากกว่าร้อยละ 50.0 โดยมุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ ความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบ ความยั่งยืน และการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกในการบริหารจัดการคณะในทุก ๆ ด้าน 5) เกณฑ์มาตรฐาน EPAS เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ โดยมุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ ความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบ ความยั่งยืน และการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกของหลักสูตร 6) เกณฑ์มาตรฐาน AMBA เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานสูงสุด โดยสะท้อนถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมในระดับบัณฑิตศึกษา 7) เกณฑ์มาตรฐาน TedQual เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นความเท่าเทียมกันของบุคคล การสร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส และ (8) เกณฑ์มาตรฐาน EdPEx เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินคณะ/สถาบัน โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ของกระบวนการดำเนินงานเพื่อความเป็นเลิศขององค์กร

(3)

สถาบันได้กำหนดมาตรการเชิงรุกในด้านการขับเคลื่อนหลักสูตร คณะ หรือสถาบันผู้
เกณฑ์มาตรฐานสากลในภาพรวมของเกณฑ์ทั้งหมด เช่น การเปิดโอกาสรับนักศึกษาที่มีความ
หลากหลาย สมาคมนักศึกษาเก่ามีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา
หลักสูตร หลักสูตรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มี
การจัดโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จัดให้มีการ
เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม มีการนำงานวิจัย งานที่ปรึกษา และงานบริการ
วิชาการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และเนื้อหาการเรียนการสอนมีความเป็นผู้นำ จริยธรรม
ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีการวางกลยุทธ์ด้านการวิจัยในภาพรวม และ
ของคณะ ซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าวตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ และส่งเสริมให้คณะมี
ความรู้ความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น มีการกำหนดชุมชนที่สำคัญ และการบริการวิชาการในวงวิชาชีพ
และชุมชนที่เหมาะสมกับพันธกิจของหลักสูตร และสอดคล้องกับการพัฒนาในสายงานของอาจารย์
มีแผนด้านอัตรากำลัง แผนปฏิบัติการ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ที่สนับสนุนวัตถุประสงค์เชิง
กลยุทธ์ รวมทั้งแผนการพัฒนาคณาจารย์ที่สนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะ โดยพิจารณาถึงความ
คาดหวังของคณาจารย์ มีการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงาน และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง มี
แผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปี
ข้างหน้า ที่มีความสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ และมีการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงิน
ลงทุน มีกระบวนการและตัวชี้วัดสำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน เป็นต้น

สถาบันกำหนดมาตรการเชิงรุกในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นสากล เช่น
การออกแบบหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน/การแข่งขันในต่างประเทศ
สนับสนุนการรับนักศึกษาที่มีความเป็นนานาชาติ จัดการเรียนการสอนในลักษณะที่ช่วยพัฒนา
ทักษะและกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกรักของการเป็นนานาชาติ การสร้างสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกในการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนและกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกรัก
ของการเป็นนานาชาติ ทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจะต้องมีคุณภาพสูง และมีหลักฐานแสดง
ให้เห็นถึงมุมมองในระดับสากลได้ มีการวางกลยุทธ์ กำหนดนโยบาย ความเป็นนานาชาติที่ชัดเจน
สร้างเครือข่ายทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในต่างประเทศ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยการวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำเร็จลุล่วงได้เนื่องจากได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากผู้บริหารที่
รับผิดชอบการดำเนินการเพื่อเข้าสู่การรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของแต่ละคณะ ได้แก่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐฐา วินิจนัยภาค ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพุธ อ่องสกุล รองศาสตราจารย์
ดร.จิรประภา อัครบวร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกกานต์ แก้วนุช

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความคิดเห็น คำแนะนำและให้ข้อเสนอแนะ
ในการศึกษารุ่นนี้ทำให้ได้ผลการศึกษาที่ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ
งานวิจัยครั้งนี้

ท้ายนี้ ผู้ศึกษาหวังว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงรุกของ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และมหาวิทยาลัยต่างๆที่เตรียมการเข้าสู่การรับรองตามเกณฑ์
มาตรฐานสากลต่อไป

เสมอมาศ ถิมจำเริญ

กันยายน 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 คำจำกัดความ	3
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 เกณฑ์มาตรฐานสากล	5
2.2 แผนกลยุทธ์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	157
2.3 แนวคิด System Theory	160
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	162
บทที่ 3 วิธีการที่ใช้ในการวิจัย	170
3.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	170
3.2 ความเชื่อถือได้ของงานวิจัย	172
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	172
บทที่ 4 ผลการศึกษา	173
4.1 ลักษณะเฉพาะตัวของเกณฑ์มาตรฐานสากล	173
4.2 เกณฑ์มาตรฐานสากลในแต่ละองค์ประกอบของทฤษฎีระบบ	175
4.3 เกณฑ์มาตรฐานสากลในแต่ละพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	218
4.4 ข้อเสนอแนะจากบุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์สากล	263

(6)

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	267
5.1 สรุปผลงานวิจัย	267
5.2 อภิปรายผล	280
5.3 ข้อเสนอแนะ	283
บรรณานุกรม	285
ภาคผนวก	288

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ระดับการประเมินตามเกณฑ์ AUN – QA	51
4.1 ลักษณะเฉพาะตัวของเกณฑ์มาตรฐานสากล	174
4.2 เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านข้อกำหนด	176
4.3 เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านปัจจัยนำเข้า	179
4.4 เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านกระบวนการ	185
4.5 เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านผลผลิต	213
4.6 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านการจัดการเรียนการสอน	219
4.7 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านการวิจัย	231
4.8 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านการบริการวิชาการ	235
4.9 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านการบริหารจัดการ	237
5.1 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการเรียนการสอน	269
5.2 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการวิจัย	272
5.3 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการบริการวิชาการ	274
5.4 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการบริหารจัดการ	275

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 เกณฑ์คุณภาพ AUN-QA	38
2.2 ขั้นตอนการขอรับการรับรองตามเกณฑ์ NASPAA	56
2.3 เกณฑ์มาตรฐาน EQUIS	58
2.4 ขั้นตอนหลักของกระบวนการรับรองมาตรฐาน EQUIS	83
2.5 มาตรฐาน EPAS	88
2.6 ขั้นตอนการขอรับการรับรองตามมาตรฐาน EPAS	102
2.7 ภาพแสดงความเชื่อมโยงการวิเคราะห์เกณฑ์ 5 ด้าน	153
2.8 ภาพแสดงข้อมูลการวิเคราะห์เกณฑ์ TedQual	156
2.9 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	159

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันการศึกษามีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยในปัจจุบันความท้าทายของสถาบันการศึกษา คือ การสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่า สามารถผลิตบัณฑิตและพัฒนาองค์ความรู้ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน อีกทั้งต้องสร้างขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับสากล อันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน

การจัดทำอันดับมหาวิทยาลัยทั่วโลก (World University Ranking) จัดอันดับเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งเดียวในประเทศไทยที่เปิดการเรียนการสอนเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา (สูงกว่าปริญญาตรี) จึงทำให้สถาบันไม่ได้รับการจัดอันดับจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม จากวิสัยทัศน์ของสถาบัน คือ “สถาบันชั้นนำแห่งชาติที่สร้างผู้นำและองค์ความรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงในระดับสากล” สถาบันจึงต้องดำเนินการปรับทิศทางใหม่ โดยเน้นการรับรองมาตรฐานระดับสากล (Accredited) อีกทั้งที่ประชุมสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2557 กำหนดแนวนโยบายโดยให้ยึดหลักการพัฒนาดังนี้ “World Class Graduate Studies Concentrating on Sustainable Development with Special Emphasis on the Role of Government, Business and Civil Society” สถาบันจึงได้กำหนดมาตรการเชิงรุก ใน การขับเคลื่อนหลักสูตร/คณะ หรือสถาบันสู่การรับรองมาตรฐานสากล (International Accreditation) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันใหม่ (Rebranding) กลยุทธ์ที่ 5.14 พัฒนาสถาบันสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาค และมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก (World Class University) และกำหนดมาตรการสนับสนุนเชิงรุก คือ การส่งเสริม และสนับสนุนความเป็นสากล (Internationalization) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับทั้ง 8 ยุทธศาสตร์

สถาบันนำแนวนโยบายและมาตรการดังกล่าวถ่ายทอดลงสู่คณะ/วิทยาลัย/สำนัก พร้อมหารือและรับฟังความคิดเห็นของแต่ละคณะ/วิทยาลัย/สำนัก พบว่า แต่ละหน่วยงานมีแนวทางในการขอรับการรับรองมาตรฐานสากลที่แตกต่างกัน เช่น คณะรัฐประศาสตร์จะขอรับการรับรอง NASPAA คณะบริหารธุรกิจจะขอรับการรับรองนอกจาก AACSB คือ EQUIS และ AMBA คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คณะสถิติประยุกต์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม และภาษาและการสื่อสาร คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ และคณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม จะขอรับการรับรอง EdPEX คณะการจัดการการท่องเที่ยวจะขอรับการรับรอง TedQual และวิทยาลัยนานาชาติจะขอรับการรับรอง EPAS เป็นต้น

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามกรอบนโยบายของสถาบัน และเพื่อพัฒนาสถาบันให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศ และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา บุคลากร รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากลที่คณะ/วิทยาลัยเลือกสมัครเข้ารับการรับรอง และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาความสอดคล้องและความแตกต่างของแต่ละเกณฑ์อันจะนำมาสู่การจัดเตรียมฐานข้อมูลในระดับสถาบันและหน่วยงาน รวมทั้งเสนอแนวทางการสนับสนุนการดำเนินการของคณะ/วิทยาลัย และหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบัน และพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ให้มีมาตรฐานในระดับสากลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากลที่คณะ/วิทยาลัยเลือกสมัครเพื่อเข้ารับการรับรอง
- 2) เพื่อศึกษาความสอดคล้องและความแตกต่างของเกณฑ์
- 3) เพื่อจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานสำหรับสถาบัน คณะ/วิทยาลัย และหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบัน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย โดยศึกษาเกณฑ์คุณภาพการศึกษาที่เป็นมาตรฐานสากลที่คณะ/วิทยาลัยเสนอที่ประชุมคณบดีและผู้อำนวยการด้านการวางแผน และเกณฑ์สากลที่หน่วยงานภายในสถาบันสามารถเข้าขอการรับรองได้ ดังนี้

- 1) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX)
- 2) เกณฑ์การประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ASEAN University Network Quality Assurance (AUN – QA)

- 3) เกณฑ์มาตรฐาน Network of Schools of Public Policy, Affairs, and Administration (NASPAA)
- 4) เกณฑ์ European Quality Improvement System (EQUIS)
- 5) เกณฑ์ European Programme Accreditation System (EPAS)
- 6) เกณฑ์ Association to Advance Collegiate Schools of Business (AACSB)
- 7) เกณฑ์ Association of MBAs (AMBA)
- 8) เกณฑ์มาตรฐาน Tourism Education Quality (TedQual)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อทราบถึงข้อกำหนดในเกณฑ์มาตรฐานสากล
- 2) เพื่อวิเคราะห์แนวทางในการสนับสนุนคณะ/วิทยาลัย ในการเข้าสู่การรับรองมาตรฐานในระดับสากล
- 3) เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 คำจำกัดความ

1) คุณภาพการศึกษา (Quality of Education) หมายถึง ผลการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่เอื้อให้เกิดระบบ กลไก การดำเนินงาน เพื่อให้ผลผลิต 4 ด้าน อันเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพตามระดับมาตรฐานที่กำหนด ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย คุณภาพงานบริการทางวิชาการ และคุณภาพงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งการบริหารจัดการในที่นี้รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อม การให้บริการ การจัดการด้านการเงิน ตลอดจนการบริหารงานบุคคล การเรียนรู้และนวัตกรรมด้วย

2) การประกันคุณภาพ หมายถึง การมีระบบและกลไกในการควบคุมตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ตามดัชนีชี้วัดคุณภาพที่หน่วยงาน หรือสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์กำหนดในการประกันคุณภาพ ซึ่งองค์ประกอบที่กำหนดจะต้องครอบคลุมภารกิจและสอดคล้องกับระบบบริหารงานภายในสถาบัน

3) ระบบ หมายถึง ระเบียบหรือความเชื่อมโยงของขั้นตอนหรือปัจจัยในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันเพื่อให้การปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ของหน่วยงาน ดำเนินการลุล่วงไปได้อย่างราบรื่น เช่น ระบบการวางแผนครบวงจร ระบบ ISO ระบบ TQM และระบบ Malcolm Baldrige เป็นต้น

4) กลไก หมายถึง บุคลากร ทรัพยากร กฎเกณฑ์ กิจกรรม และหน่วยงานย่อยที่สนับสนุน เชื่อมโยง ประสานสัมพันธ์ และเอื้ออำนวยในการดำเนินภารกิจต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ดำเนินไป ได้อย่างคล่องตัวสม่ำเสมอ และครบวงจรตามระเบียบและขั้นตอนที่กำหนดไว้

5) มาตรฐานการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริม และกำกับ ดูแลการตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

6) การประเมินคุณภาพสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หมายถึง กระบวนการ ประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์โดยภาพรวม เมื่อได้มีการใช้ ระบบควบคุมคุณภาพแล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพอย่างไร ทั้งนี้ การตรวจสอบและ ประเมินคุณภาพต้องทำอย่างเป็นระบบและมีหลักเกณฑ์

7) การรับรองมาตรฐาน หมายถึง การให้การรับรองการทำการประเมินคุณภาพภายนอก ของผู้ประเมินภายนอก ที่มีคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษากำหนด

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากลเพื่อนำไปสู่การวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมารวบรวมเป็นแนวคิดในการศึกษาวิจัย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- 2.1 เกณฑ์มาตรฐานสากล
- 2.2 แผนกลยุทธ์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 2.3 แนวคิด System Theory
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เกณฑ์มาตรฐานสากล

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล (2554) ได้ให้ความหมายของการรับรองมาตรฐาน คือ การให้การรับรองการทำการประเมินคุณภาพภายนอกของผู้ประเมินภายนอกที่มีคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ตามหลักเกณฑ์ และมาตรฐานที่สำนักงานกำหนด

Lenn (2545) กล่าวว่า การรับรองมาตรฐานระดับอุดมศึกษา หมายถึง กระบวนการประกันคุณภาพในรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสถาบันระดับอุดมศึกษาหรือหลักสูตร ได้รับการประเมินการให้บริการ และการดำเนินงานจากหน่วยงานภายนอกว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่บังคับใช้หรือไม่ หากเป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว หน่วยงานภายนอกที่ทำหน้าที่รับรองจะให้การรับรองสถาบัน ในประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลก หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรับรองมาตรฐานระดับอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ อย่างไรก็ตาม ในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา การรับรองมาตรฐานทำโดยสมาคมที่เป็นเอกชน ซึ่งเป็นอิสระจากหน่วยงานรัฐบาล

ทั้งนี้ เกณฑ์มาตรฐานสากลที่ผู้วิจัยทำการศึกษานั้น เป็นเกณฑ์มาตรฐานจากสมาคมที่มีการดำเนินการแบบเอกชนจากประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศในทวีปยุโรป เป็นต้น โดยมีความเกี่ยวข้องกับบริบทของคณะภายในสถาบัน และคณะสามารถเลือกสมัครเพื่อขอรับการรับรองได้ เกณฑ์สามารถแบ่งออกได้เป็นเกณฑ์ระดับหลักสูตร และเกณฑ์ระดับคณะวิชา/สถาบัน ดังนี้

2.1.1 เกณฑ์ EdPEX

สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556) กล่าวถึงเกณฑ์ EdPEX ย่อมาจาก “Education Criteria for Performance Excellence” หรือ “เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ” ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามแนวทางของเกณฑ์ Malcolm Baldrige National Quality Award: MBNQA ที่เป็นต้นแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาหรือคณะที่มีความพร้อมและมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพไปสู่ความเป็นเลิศ สามารถนำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารองค์การเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการองค์การทางการศึกษาที่จะเอื้อต่อการพัฒนากระบวนการหลักรวมทั้งส่งผลถึงผลลัพธ์ที่เป็นจริงสำหรับการระบุโอกาสในการพัฒนาอย่างมีบูรณาการ

2.1.1.1 เกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

1) หมวดที่ 1 การนำองค์การ

หมวดการนำองค์การนี้ ครอบคลุมถึงการปฏิบัติของผู้บริหารระดับสูง ในการชี้นำและทำให้สถาบันมีความยั่งยืน การกำกับดูแลของสถาบัน และวิธีการที่สถาบันใช้เพื่อบรรลุผลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม กฎหมาย และจริยธรรม รวมทั้งวิธีการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

1.1) การนำองค์การโดยผู้บริหารระดับสูง: ผู้บริหารระดับสูงนำสถาบันอย่างไรให้อธิบายถึงวิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงปฏิบัติในการชี้นำและทำให้สถาบันมีความยั่งยืน วิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงสร้างบรรยากาศเพื่อทำให้นักศึกษาและลูกค้ายุติธรรมมีความผูกพันกับสถาบัน เพื่อสร้างนวัตกรรมและทำให้มีผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ รวมทั้งอธิบายวิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงสื่อสารกับบุคลากร นักศึกษาและลูกค้าที่สำคัญกลุ่มอื่น

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) วิสัยทัศน์ ค่านิยม และพันธกิจ

(1.1) วิสัยทัศน์ และ ค่านิยม

ผู้บริหารระดับสูงดำเนินการอย่างไรในการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมของสถาบัน

ผู้บริหารระดับสูงถ่ายทอดวิสัยทัศน์และค่านิยมดังกล่าวโดยผ่านระบบการนำองค์การไปสู่บุคลากร คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและผู้ส่งมอบหลัก รวมทั้งนักศึกษา ลูกค้ายุติธรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ การปฏิบัติตนของผู้บริหารระดับสูงได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่มีต่อค่านิยมดังกล่าวของสถาบันอย่างไร

(1.2) การส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายและมีจริยธรรม

พฤติกรรมของผู้ในระดับสูงแสดงถึงความมุ่งมั่นต่อการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมและมีจริยธรรมอย่างไร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่ทำให้ต้องถือปฏิบัติ

(1.3) การสร้างสถาบันให้ประสบความสำเร็จ

ผู้ในระดับสูงดำเนินการอย่างไรเพื่อให้สถาบันประสบความสำเร็จทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1.3.1) สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อให้บรรลุพันธกิจ มีการปรับปรุงผลการดำเนินการ มีผลลัพธ์ที่โดดเด่นเหนือสถาบันอื่น รวมทั้งเกิดการเรียนรู้ทั้งในระดับสถาบันและทำให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ด้วย

(1.3.2) สร้างวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรที่ทำให้ให้นักศึกษาและลูกค้ายุทธศาสตร์อื่นได้รับประสบการณ์ที่ดีอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมให้ลูกค้ายึดความผูกพันกับสถาบัน

(1.3.3) สร้างสภาพแวดล้อมในการสร้างนวัตกรรมและความกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรทำให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และมีความคล่องตัว

(1.3.4) มีส่วนร่วมในการวางแผนสืบทอดตำแหน่งและการพัฒนาผู้นำในอนาคตของสถาบัน

(2) การสื่อสารและผลการดำเนินการขององค์กร

(2.1) การสื่อสาร

ผู้ในระดับสูงดำเนินการอย่างไรที่จะสื่อสารและสร้างความผูกพันกับบุคลากรทั่วทั้งสถาบัน นักศึกษาและลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น

ผู้ในระดับสูงดำเนินการอย่างไร

(2.1.1) ส่งเสริมให้มีการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมาและเป็นไปในลักษณะสองทิศทาง รวมทั้งการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ

(2.1.2) สื่อสารให้ทราบถึงผลการตัดสินใจที่สำคัญและความจำเป็นที่สถาบันต้องมีการเปลี่ยนแปลง

(2.1.3) ส่งเสริมให้มีผลการดำเนินการที่ดียิ่งขึ้นโดยมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีบทบาทโดยตรงเพื่อจูงใจบุคลากรรวมทั้งมีส่วนร่วมในให้รางวัล และยกย่องชมเชย

(2.2) การมุ่งเน้นการปฏิบัติ

ผู้ในระดับสูงดำเนินการอย่างไรเพื่อให้มุ่งเน้นการปฏิบัติทำให้สถาบันบรรลุพันธกิจของสถาบัน

ผู้นำระดับสูงดำเนินการอย่างไร

(2.2.1) เพื่อให้มุ่งเน้นการปฏิบัติซึ่งทำให้มีการปรับปรุงผลการดำเนินการ เกิดนวัตกรรม และความกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรและบรรลุวิสัยทัศน์

(2.2.2) กำหนดเรื่องที่ต้องทำ

(2.2.3) ในการตั้งความคาดหวังต่อผลการดำเนินการของสถาบัน ผู้นำระดับสูงนำเรื่องการสร้างคุณค่าและทำให้เกิดความสมดุลของคุณค่าที่ให้กับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาพิจารณา

1.2) การกำกับดูแลและความรับผิดชอบต่อสังคม: สถาบันดำเนินการอย่างไรในเรื่องการกำกับดูแล และทำให้บรรลุผลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ให้อธิบายถึงแนวทางที่สถาบันใช้เพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและแนวทางการปรับปรุงระบบการนำองค์การ อธิบายวิธีการที่สถาบันสร้างความมั่นใจว่ามีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรม สนองต่อความรับผิดชอบต่อสังคมที่สถาบันพึงมีและการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) การกำกับดูแลขององค์การ

(1.1) การกำกับดูแล

สถาบันทำให้มั่นใจได้อย่างไรว่า มีการกำกับดูแลอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

สถาบันดำเนินการอย่างไรในการทบทวนและทำให้สถาบันประสบความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญในการกำกับดูแล

(1.1.1) ภาระรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้บริหาร

(1.1.2) ภาระรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด

(1.1.3) ภาระรับผิดชอบต่อการเงิน

(1.1.4) ความโปร่งใสในการดำเนินการ

(1.1.5) การสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัย/สภา

สถาบัน และนโยบายในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย/ สภาสถาบัน

(1.1.6) การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระ

และมีประสิทธิผล

(1.1.7) การปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(1.1.8) การวางแผนสืบทอดตำแหน่งผู้นำระดับสูง

(1.2) การประเมินผลการปฏิบัติงาน

สถาบันดำเนินการอย่างไรในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นำระดับสูงรวมทั้งผู้บริหารสูงสุด และสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน

สถาบันดำเนินการอย่างไรในการใช้ผลการประเมินนี้ในการกำหนดค่าตอบแทนแก่ผู้บริหาร สถาบันดำเนินการอย่างไรในการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย/สภาสถาบัน และใช้ผลการประเมินนี้ไปพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิผลของผู้นำแต่ละคนของคณะกรรมการฯ และระบบการนำองค์การอย่างไร

(2) พฤติกรรมที่ถูกต้องกฎหมาย และมีจริยธรรม

(2.1) การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามระเบียบ และการได้รับการรับรองตามมาตรฐาน

สถาบันได้คาดการณ์ล่วงหน้าถึงความกังวลของสังคมที่มีต่อหลักสูตรและบริการ ตลอดจนการปฏิบัติการต่าง ๆ ของสถาบันทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างไร

สถาบันดำเนินการอย่างไร

(2.1.1) ในกรณีทีหลักสูตรและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน มีผลกระทบในเชิงลบต่อสังคม

(2.1.2) สถาบันได้คาดการณ์ล่วงหน้าถึงความกังวลของสังคมที่มีต่อหลักสูตรและบริการ ตลอดจนการปฏิบัติการต่าง ๆ ของสถาบันทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างไร

(2.1.3) สถาบันมีการดำเนินการเชิงรุก ในประเด็นข้อกังวลและผลกระทบดังกล่าวอย่างไร ทั้งนี้รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและใช้กระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิผล

สถาบันมีกระบวนการอะไรที่ต้องปฏิบัติตามและทำให้ดีกว่าระเบียบ กฎหมาย และการรับรองมาตรฐาน ตัววัดและเป้าประสงค์ของกระบวนการดังกล่าวคืออะไร สถาบันมีกระบวนการ ตัววัด และเป้าประสงค์ที่สำคัญอะไรบ้างในการดำเนินการเรื่องความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน

(2.2) พฤติกรรมที่มีจริยธรรม

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการส่งเสริมและทำให้มั่นใจว่าปฏิสัมพันธ์ทุกด้านของสถาบันเป็นไปอย่างมีจริยธรรม

สถาบันใช้กระบวนการหลักและตัววัดหลักอะไร ในการส่งเสริมและกำกับดูแลให้มีพฤติกรรมที่มีจริยธรรมภายใต้โครงสร้างการกำกับดูแลและตลอดทั่วทั้งสถาบัน รวมทั้งในการปฏิสัมพันธ์กับบุคลากร นักศึกษา ลูกค้ำกลุ่มอื่นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ส่งมอบ และคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการกำกับดูแล และดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรม

(2.3) ความรับผิดชอบต่อสังคม และการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

(2.3.1) ความผาสุกของสังคม

สถาบันคำนึงถึงเรื่องความผาสุกและประโยชน์สุขของสังคมในกลยุทธ์และการปฏิบัติงานประจำวันอย่างไร

สถาบันมีส่วนช่วยให้ระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมมีสถานะที่ดี ได้อย่างไร

(2.3.2) การสนับสนุนชุมชน

สถาบันดำเนินการอย่างไรในการสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนที่สำคัญอย่างจริงจัง

ชุมชนใดคือชุมชนที่สำคัญของสถาบันและสถาบันมีวิธีการกำหนดชุมชนดังกล่าวอย่างไร และกำหนดเรื่องที่สถาบันจะเข้าไปมีส่วนร่วม รวมถึงเรื่องที่สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสมรรถนะหลักขององค์การผู้นำระดับสูง ได้ร่วมกับบุคลากรในการพัฒนาชุมชนดังกล่าวอย่างไร

2) หมวดที่ 2 การวางแผนเชิงกลยุทธ์

ในหมวดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ถามว่าสถาบันจัดทำวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ แผนปฏิบัติ การนำแผนไปปฏิบัติ ปรับเปลี่ยนเมื่อสถานการณ์บังคับ และวัดผลความก้าวหน้าของการบรรลุแผนอย่างไร

2.1) การจัดทำกลยุทธ์: องค์การจัดทำกลยุทธ์อย่างไร

ให้อธิบายการสร้างกลยุทธ์ของสถาบัน ที่ให้ความสำคัญต่อความท้าทายเชิงกลยุทธ์ และเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์ รวมทั้งอธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับระบบงานที่สำคัญ ให้สรุประบบงานที่สำคัญและวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ และเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้อง

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) กระบวนการจัดทำกลยุทธ์

(1.1) กระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการวางแผนกลยุทธ์

ขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์มีอะไรบ้างและผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญมีใครบ้าง กรอบเวลาของการวางแผนระยะสั้นและระยะยาวคืออะไร ในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ได้พิจารณากรอบเวลาดังกล่าวอย่างไร และกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ได้นำประเด็นต่อไปนี้นำมาพิจารณาอย่างไร

(1.1.1) การเปลี่ยนแปลงแบบพลิกโฉม และการจัดลำดับความสำคัญของโครงการริเริ่มที่นำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง

(1.1.2) ความคล่องตัวของสถาบัน

(1.1.3) ความยืดหยุ่นในการปฏิบัติการ

(1.2) นวัตกรรม

กระบวนการจัดทำกลยุทธ์ได้ส่งเสริมและพิจารณาการสร้างนวัตกรรมอย่างไร

สถาบันระบุโอกาสเชิงกลยุทธ์อย่างไร รวมทั้งตัดสินใจอย่างไรว่าโอกาสเชิงกลยุทธ์ใดจะเป็นความเสี่ยงที่นำลงทุนซึ่งสถาบันพร้อม จะนำไปดำเนินการต่อโอกาสเชิงกลยุทธ์ของสถาบันประกอบด้วยอะไรบ้าง

(1.3) การวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์

สถาบันมีวิธีการอย่างไรที่จะจัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์

ในการรวบรวมและวิเคราะห์นี้ได้นำประเด็นหลัก ๆ ดังต่อไปนี้มาพิจารณาอย่างไร

(1.3.1) ความท้าทายเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ของสถาบัน

(1.3.2) ความเสี่ยงที่มีต่อความสำเร็จในอนาคตของสถาบัน

(1.3.3) ความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ

(1.3.4) จุดบอดที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์และในเรื่องสารสนเทศ

(1.3.5) ความสามารถของสถาบันที่จะนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

(1.4) ระบบงานและสมรรถนะหลัก

ระบบงานที่สำคัญมีอะไรบ้าง

สถาบันตัดสินใจเรื่องระบบงาน เพื่อสนับสนุนให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์อย่างไร สถาบันตัดสินใจอย่างไรว่ากระบวนการสำคัญใดจะให้ผู้ส่งมอบจากภายนอกและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการดำเนินการ การตัดสินใจดังกล่าวคำนึงถึงสมรรถนะหลักของสถาบันและของผู้ที่จะมาเป็นผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของสถาบันอย่างไร สถาบันกำหนดสมรรถนะหลักและระบบงานในอนาคตอย่างไร

(2) วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์

(2.1) วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญของสถาบันมีอะไรบ้าง และตารางเวลาที่จะบรรลุวัตถุประสงค์

เป้าประสงค์ที่สำคัญที่สุดของวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เหล่านั้นมีอะไรบ้าง มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญที่สถาบันได้วางแผนไว้ (หากมี) ในด้านหลักสูตรและบริการ ลูกค้าและตลาด ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ และการปฏิบัติการของสถาบัน

(2.2) การพิจารณาวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ได้สร้างความสมดุลระหว่างความต้องการที่หลากหลายในสถาบันซึ่งอาจแย้งชิงทรัพยากรกันเองได้อย่างไร

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันสามารถ

(2.2.1) ตอบสนองความท้าทายเชิงกลยุทธ์และใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสมรรถนะหลัก ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์อย่างไร

(2.2.2) สร้างสมดุลเรื่องกรอบระยะเวลาทั้งสั้นและยาวอย่างไร

(2.2.3) พิจารณาและสร้างสมดุลของความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญทั้งหมดอย่างไร

2.2) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ: องค์การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติอย่างไร

ให้อธิบายวิธีการแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ สรุปลงแผนปฏิบัติการ วิธีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติและตัววัดที่สำคัญของความก้าวหน้า คาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตตามตัววัดที่สำคัญเหล่านี้เปรียบเทียบกับตัววัดที่สำคัญ

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) การจัดทำแผนปฏิบัติการและนำไปสู่การปฏิบัติ

(1.1) การจัดทำแผนปฏิบัติการ

แผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่สำคัญของสถาบัน
มีอะไรบ้าง

แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์อย่างไร
สถาบันจัดทำแผนปฏิบัติการอย่างไร

(1.2) การนำแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติ

สถาบันมีวิธีการในการที่จะนำแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติ
อย่างไร

สถาบันถ่ายทอดแผนปฏิบัติการไปยังบุคลากร ผู้ส่งมอบที่
สำคัญ และคู่ความร่วมมือที่สำคัญทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญอย่างไร สถาบันมั่นใจได้อย่างไรว่าผลการดำเนินการที่สำคัญตามแผนปฏิบัติการ
นี้จะมีความยั่งยืน

(1.3) การจัดสรรทรัพยากร

สถาบันทำให้มั่นใจได้อย่างไรว่าทรัพยากรด้านการเงินและ
ด้านอื่น ๆ มีพร้อมใช้ในการสนับสนุนแผนปฏิบัติการจนประสบความสำเร็จและบรรลุพันธะหน้าที่
ในปัจจุบัน

สถาบันทำอย่างไรในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการ
ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ สถาบันจัดการความเสี่ยงด้านการเงินและความเสี่ยงอื่น ๆ ที่
เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการอย่างไรเพื่อให้มั่นใจว่าฐานะการเงินยังมั่นคง

(1.4) แผนด้านบุคลากร

แผนด้านบุคลากรที่สำคัญที่จะสนับสนุนวัตถุประสงค์เชิง
กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาวมีอะไรบ้าง

แผนดังกล่าวได้เน้นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคลากร
และการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นต่อความต้องการด้านขีดความสามารถของบุคลากรและ
อัตรากำลังอย่างไร

(1.5) ตัววัดผลการดำเนินการ

ตัววัดที่สำคัญที่ใช้ติดตามผลสำเร็จและประสิทธิผลของ
แผนปฏิบัติการมีอะไรบ้าง

สถาบันมีวิธีการอย่างไรเพื่อให้มั่นใจว่าระบบการวัดผลโดยรวมของแผนปฏิบัติการเสริมสร้างให้สถาบันทั้งหมดสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

(1.6) การคาดการณ์ผลการดำเนินการ

ค่าคาดการณ์ผลการดำเนินการของตัววัดที่สำคัญที่ระบุไว้ในข้อ 2.2ก (5) ตามกรอบเวลาที่ระยะสั้นและระยะยาวของสถาบันคืออะไร

ผลการดำเนินการที่คาดการณ์ไว้ของสถาบันเป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับค่าคาดการณ์ของกลุ่มคู่แข่ง หรือองค์การเทียบเคียงที่สำคัญ สถาบันดำเนินการอย่างไรหากมีความแตกต่างระหว่างผลการดำเนินการ เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือองค์การที่เทียบเคียงกันได้

(2) การปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติการ

ในกรณีที่สถานการณ์บังคับให้มีการปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติการ สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดทำและนำแผนที่เปลี่ยนแปลงไปปฏิบัติอย่างรวดเร็ว

3) หมวดที่ 3 ลูกค้ำ

ในหมวดของลูกค้ำนี้ถามถึงวิธีการที่สถาบันสร้างความผูกพันกับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น เพื่อความสำเร็จด้านตลาดในระยะยาว รวมทั้งวิธีการที่สถาบันรับฟังเสียงของลูกค้ำสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น และใช้สารสนเทศดังกล่าวเพื่อปรับปรุงและค้นหาโอกาสในการสร้างนวัตกรรม

3.1) เสียงของลูกค้ำ: องค์การวิธีการอย่างไรในการรวบรวมสารสนเทศจากนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

ให้อธิบายถึงวิธีการที่สถาบันรับฟังนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น และการได้มาซึ่งสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจ และความผูกพันเหล่านั้น

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) การรับฟังนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

(1.1) นักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นที่มีอยู่ในปัจจุบัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรับฟัง ปฏิสัมพันธ์ และสังเกตนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ได้ วิธีการรับฟังดังกล่าวมีความแตกต่างกันอย่างไรระหว่างกลุ่มนักศึกษา กลุ่มลูกค้ำอื่น ๆ และ ส่วนตลาด สถาบันใช้สื่อสังคมออนไลน์ เทคโนโลยีที่ใช้งานบนเว็บ (Web-based Technologies) ในการรับฟังอย่างไร วิธีการดังกล่าวแตกต่างในแต่ละช่วงเวลาของการสานสัมพันธ์กับสถาบันอย่างไร สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการค้นหาข้อมูลป้อนกลับที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพหลักสูตรและบริการ การสนับสนุน และการให้บริการจากนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นได้อย่างทันท่วงทีและสามารถนำไปปฏิบัติได้

(1.2) นักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นที่พึงมี

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรับฟังนักศึกษา และลูกค้ำกลุ่มอื่นที่พึงมี เพื่อให้ได้สารสนเทศที่นำไปใช้ได้

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรับฟังนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นในอดีต อนาคตและของคู่แข่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับหลักสูตรและบริการ การสนับสนุนนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น และการให้บริการ

(2) การประเมินความพึงพอใจและความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

(2.1) ความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจและความผูกพัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

วิธีการเหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างไรสำหรับแต่ละกลุ่มนักศึกษา กลุ่มลูกค้ำอื่นและส่วนตลาด การวัดผลดังกล่าวให้สารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ได้ อย่างไรก็ตามเพื่อตอบสนองให้เกินความคาดหวังของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นและเพื่อรักษาความผูกพันกับกลุ่มดังกล่าวในระยะยาว

(2.2) ความพึงพอใจเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรวบรวมสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรวบรวมสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น โดย

(2.2.1) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นของสถาบัน กับความพึงพอใจที่มีต่อสถาบันคู่แข่ง

(2.2.2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นของสถาบัน กับความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นของสถาบันอื่น ซึ่งมีหลักสูตรและบริการที่คล้ายคลึงกันหรือเทียบเคียงในภาคการศึกษา

3.2) ความผูกพันของลูกค้ำ: สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการสร้างความผูกพันกับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น โดยตอบสนองความต้องการและสร้างสัมพันธ์

ให้อธิบายถึงวิธีการกำหนดหลักสูตรและบริการ และช่องทางการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น รวมทั้งวิธีการจำแนกกลุ่มนักศึกษาและลูกค้ำ อธิบายวิธีการสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

ให้สถาบันตอบคำถามต่อไปนี้

- ลูกค้ายอื่น
- (1) หลักสูตรและบริการ รวมทั้งการสนับสนุนนักศึกษาและกลุ่ม
- หลักสูตรและบริการ
- สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการค้นหาความต้องการเกี่ยวกับ
- สถาบันทำอย่างไรในการ
- (1.1) หลักสูตรและบริการ
- (1.1.1) ค้นหาความต้องการและข้อกำหนดด้าน
- หลักสูตรและบริการจากนักศึกษา กลุ่มลูกค้ายอื่น และตลาด
- (1.1.2) กำหนดและปรับหลักสูตรและบริการ เพื่อให้
- ตอบสนองต่อความต้องการและทำให้ดีกว่าความคาดหวังของแต่ละกลุ่มนักศึกษา กลุ่มลูกค้ายอื่น และส่วนตลาด (ตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร)
- (1.1.3) กำหนดและปรับหลักสูตรและบริการ เพื่อ
- ดึงดูดนักศึกษาและลูกค้ายกลุ่มใหม่ ๆ และเจาะตลาดใหม่ และสร้างโอกาสในการขยายความสัมพันธ์ กับนักศึกษาและลูกค้ายกลุ่มอื่นในปัจจุบัน
- (1.2) การสนับสนุนนักศึกษาและลูกค้ายกลุ่มอื่น
- สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการช่วยให้นักศึกษาและลูกค้ายกลุ่ม อื่นสามารถสืบค้นสารสนเทศและขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน
- สถาบันสนับสนุนให้กลุ่มเหล่านี้มาใช้บริการอย่างไร สถาบัน มีการสนับสนุนที่สำคัญแก่นักศึกษาและลูกค้ายกลุ่มอื่น รวมทั้งกลไกหลักในการสื่อสารอะไรบ้าง วิธีการดังกล่าวมีความแตกต่างกันอย่างไรในแต่ละกลุ่มนักศึกษา กลุ่มลูกค้าย และส่วนตลาด
- สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการ
- (1.2.1) กำหนดความต้องการหลักในการสนับสนุน
- นักศึกษาและลูกค้ายกลุ่มอื่น
- (1.2.2) ถ่ายทอดความต้องการดังกล่าวไปสู่ทุกคนและ
- ทุกกระบวนการที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติ
- (1.3) การจำแนกกลุ่มนักศึกษาและลูกค้ายกลุ่มอื่น
- สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการกำหนดกลุ่มนักศึกษา ลูกค้าย และส่วนตลาด
- สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการ

(1.3.1) ใช้สารสนเทศเกี่ยวกับนักศึกษา ลูกค้ำกลุ่มอื่น และตลาด รวมถึงหลักสูตรและบริการเพื่อกำหนดคณุนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นรวมถึงส่วนตลาด ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(1.3.2) คำนึงถึงนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นของสถาบัน คู่แข่งรวมทั้งนักศึกษา ลูกค้ำกลุ่มอื่นและตลาดที่จะมีในอนาคต

(1.3.3) กำหนดคณุนักศึกษาลูกค้ำกลุ่มอื่นและส่วนตลาดส่วนใด ที่จะให้ความสำคัญและชักจูงให้มาศึกษาที่สถาบันมากขึ้น

(2) การสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

(2.1) การจัดการความสัมพันธ์

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการสร้างและจัดการความสัมพันธ์กับนักศึกษาและกลุ่มลูกค้ำอื่นเพื่อ

(2.1.1) ให้ได้นักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นและสร้างส่วนแบ่งตลาด

(2.1.2) จัดการและเสริมสร้างภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง

(2.1.3) รักษานักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นไว้ และสนองความต้องการและทำให้ดีกว่าความคาดหวังในแต่ละช่วงที่มีการสานสัมพันธ์กับสถาบัน

(2.1.4) เพิ่มความผูกพันกับสถาบัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง ความผูกพันและความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

(2.2) การจัดการข้อร้องเรียน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดการกับข้อร้องเรียนที่ได้รับจากนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการแก้ไขข้อร้องเรียนอย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ วิธีการดังกล่าวทำให้ความเชื่อมั่นของนักศึกษาและกลุ่มลูกค้ำอื่น กลับคืนมาอย่างไร รวมทั้งสร้างเสริมความพึงพอใจและความผูกพันและหลีกเลี่ยงข้อร้องเรียนลักษณะเดียวกันในอนาคตอย่างไร

4) หมวดที่ 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

หมวดการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้นี้ ถามว่าสถาบันเลือกรวบรวม วิเคราะห์ จัดการ และปรับปรุงข้อมูล สารสนเทศ และสินทรัพย์ทางความรู้ได้อย่างไร มีการเรียนรู้และบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไร หมวดนี้ยังถามว่าสถาบันได้นำผลการทบทวนดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงผลการดำเนินการอย่างไร

4.1) การวัด วิเคราะห์ และปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์การ:
องค์การมีวิธีการอย่างไรในการวัด วิเคราะห์ และเพื่อนำมาปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์การ

ให้อธิบายถึงวิธีการที่สถาบันใช้วัด วิเคราะห์ ทบทวน ตลอดจนปรับปรุง
ผลการดำเนินการ โดยการใช้ข้อมูลและสารสนเทศในทุกระดับและทุกส่วนงานของสถาบันรวมทั้ง
ใช้ประโยชน์อย่างไร จากข้อมูลเทียบเคียงและข้อมูลลูกค้าเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) การวัดผลการดำเนินการ

(1.1) ตัววัดผลการดำเนินการ

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการใช้ข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อ
ติดตามผลการปฏิบัติงานประจำวัน และผลการดำเนินการโดยรวมของสถาบัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการ

(1.1.1) เลือก รวบรวม ปรับให้มีความสอดคล้องและ
บูรณาการข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานประจำวัน และผลการดำเนินการ
โดยรวมของสถาบัน

(1.1.2) ติดตามความก้าวหน้าของการบรรลุผลตาม
วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ

สถาบันมีตัววัดผลการดำเนินการที่สำคัญอะไรบ้าง รวมทั้งตัว
วัดด้านการเงินและงบประมาณที่สำคัญทั้งระยะสั้นและระยะยาว สถาบันมีการติดตามตัววัดเหล่านี้
บ่อยเพียงใด

(1.2) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

สถาบันมีวิธีการเลือกและใช้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบอย่างมี
ประสิทธิผลอย่างไร

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการเลือกและใช้ข้อมูลและ
สารสนเทศเชิงเปรียบเทียบที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในระดับปฏิบัติการอย่างมี
ประสิทธิผล

(1.3) ข้อมูลนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น

สถาบันมีวิธีการใช้เสียงของลูกค้าและข้อมูลและสารสนเทศ
ด้านการตลาดอย่างไร

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการ

(1.3.1) เลือกและใช้ข้อมูลและสารสนเทศจากเสียง
ของลูกค้าและตลาด (รวมถึงข้อมูลจากข้อร้องเรียน) เพื่อสร้างวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นนักศึกษาให้มาก
ขึ้นและสนับสนุนการตัดสินใจในระดับปฏิบัติการ

(1.3.2) ใช้ประโยชน์จากข้อมูลและสารสนเทศที่รวบรวมจากสื่อสังคมออนไลน์

(1.4) ความคล่องตัวของการวัด

สถาบันมั่นใจได้อย่างไรว่าระบบการวัดผลการดำเนินการของสถาบันสามารถตอบสนองความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในหรือภายนอกสถาบันที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วหรือที่ไม่ได้คาดคิด

(2) การวิเคราะห์และทบทวนผลการดำเนินการ

(2.1) สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการทบทวนผลการดำเนินการและชี้วัดความสามารถของสถาบัน

สถาบันใช้ประโยชน์จากตัววัดผลการดำเนินการที่สำคัญ ค่าเทียบเคียง และข้อมูลลูกค้าในการทบทวนอย่างไร สถาบันใช้วิธีวิเคราะห์ห้อะไรบ้างเพื่อสนับสนุนการทบทวนเหล่านี้ และเพื่อให้มั่นใจว่าการสรุปผลนั้นใช้ได้ สถาบันและผู้นำระดับสูงของสถาบันใช้การทบทวนเหล่านี้อย่างไรเพื่อ

(2.1.1) ประเมินความสำเร็จของสถาบัน ผลการดำเนินการในเชิงแข่งขัน ความมั่นคงทางการเงิน และความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ

(2.1.2) ตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อความเปลี่ยนแปลงความต้องการของสถาบันและความท้าทายในสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ รวมทั้งความจำเป็นใดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมของโครงสร้างสถาบันและระบบงาน

คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันทบทวนผลการดำเนินการของสถาบันและความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการอย่างไร

(3) การปรับปรุงผลการดำเนินการ

(3.1) วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการแบ่งปันวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในสถาบัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการค้นหาว่าหน่วยงานใดหรือกระบวนการใดมีผลการดำเนินการที่โดดเด่น และค้นหาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

(3.2) ผลการดำเนินการในอนาคต

สถาบันคาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตอย่างไร

สถาบันใช้ผลการทบทวนผลการดำเนินการ (หัวข้อ 4.1) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและข้อมูลเชิงแข่งขันที่สำคัญมาใช้ในการคาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตอย่างไร สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการปรับผลต่างที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์ดังกล่าวกับที่คาดการณ์ไว้ในแผนปฏิบัติการ (ข้อ 2.2 ก (6))

(3.3) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและการสร้างนวัตกรรม

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการใช้ผลการทบทวนผลการดำเนินการ (หัวข้อ 4.1 ข) ไปใช้จัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและโอกาสในการสร้างนวัตกรรม

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการถ่ายทอดเรื่องที่จัดลำดับความสำคัญและโอกาสสร้างนวัตกรรมดังกล่าวไปสู่ คณาจารย์ บุคลากรกลุ่มและฝ่ายงานอื่น ๆ ทั้งทั้งสถาบัน และ สถาบันอื่นที่ส่งนักศึกษาเข้ามาศึกษาหรือรับนักศึกษาของสถาบันเข้าศึกษาต่อผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการที่สนับสนุนไปในแนวทางเดียวกันกับสถาบัน

4.2) การจัดการความรู้ สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ: สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการจัดการสินทรัพย์ทางความรู้ของสถาบัน รวมทั้งสารสนเทศ และโครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ให้อธิบายถึงวิธีการจัดการและเพิ่มพูนสินทรัพย์ทางความรู้และวิธีการเรียนรู้ของสถาบัน รวมทั้งวิธีการที่ทำให้มั่นใจว่าคุณภาพและความพร้อมของข้อมูลสารสนเทศ ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ และ โครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศตอบสนองต่อความต้องการในการใช้งานของบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) ความรู้ของสถาบัน

(1.1) การจัดการความรู้

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดการความรู้ของสถาบัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการ

(1.1.1) รวบรวมและถ่ายทอดความรู้ของบุคลากร

(1.1.2) ผสมผสานและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลจาก

แหล่งต่าง ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

(1.1.3) ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ ระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(1.1.4) รวบรวมความรู้และถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการสร้างนวัตกรรมและในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์

(1.2) การเรียนรู้ระดับสถาบัน

สถาบันใช้ความรู้และทรัพยากรอย่างไร เพื่อให้การเรียนรู้ฝังลึกเข้าไปในวิถีการปฏิบัติงานของสถาบัน

(2) ข้อมูล สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

(2.1) คุณภาพของข้อมูลและสารสนเทศ

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการทวนสอบและทำให้มั่นใจว่าข้อมูลและสารสนเทศที่ใช้ในสถาบันมีคุณภาพ

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศเชิงอิเล็กทรอนิกส์และอื่น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่ามีความแม่นยำ ถูกต้อง สมบูรณ์ เชื่อถือได้ และเป็นปัจจุบัน

(2.2) ความปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศ

สถาบันทำให้มั่นใจได้อย่างไร ถึงความปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศที่อ่อนไหวและเป็นสิทธิพิเศษ (privilege)

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศเชิงอิเล็กทรอนิกส์และอื่น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการรักษาความลับและการเข้าถึงที่เหมาะสม สถาบันดูแลการรักษาความปลอดภัยของระบบสารสนเทศทางด้านไซเบอร์ (cybersecurity) อย่างไร

(2.3) ความพร้อมใช้งานของข้อมูลและสารสนเทศ

สถาบันทำให้มั่นใจได้อย่างไร ถึงความพร้อมของข้อมูลและสารสนเทศของสถาบัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรเพื่อให้มีข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็น มีความพร้อมใช้ในรูปแบบที่ใช้งานง่าย และทันการสำหรับบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นักศึกษา และลูกค้ายุทธศาสตร์

(2.4) คุณสมบัติของฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์

สถาบันมีวิธีการอย่างไรเพื่อให้มั่นใจได้ว่าฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์มีความเชื่อถือ มั่นคง ปลอดภัยและใช้งานง่าย

(2.5) ความพร้อมใช้ในภาวะฉุกเฉิน

ในภาวะฉุกเฉิน สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการทำให้มั่นใจว่าระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์รวมทั้งข้อมูลและสารสนเทศมีความมั่นคงปลอดภัย และพร้อมใช้

งานอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นรวมทั้งต่อความต้องการของสถาบัน
อย่างมีประสิทธิภาพ

5) หมวดที่ 5 บุคลากร

หมวดบุคลากร ถามว่าสถาบันมีวิธีการอย่างไรในการประเมินความต้องการ
ด้านขีดความสามารถ และอัตรากำลัง และในการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงาน เพื่อนำไปสู่
ผลการดำเนินการที่โดดเด่น หมวดนี้ยังถามถึงวิธีการที่สถาบันผูกใจ จัดการ และพัฒนาบุคลากร
เพื่อนำศักยภาพของพวกเขามาใช้อย่างเต็มที่ โดยสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับพันธกิจ
กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการโดยรวมของสถาบัน

5.1) สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Workforce Environment): สถาบันมี
วิธีการอย่างไรในการสร้างสภาพแวดล้อมด้านบุคลากรที่สนับสนุนและมีประสิทธิภาพ

อธิบายว่าสถาบันมีวิธีการอย่างไรในการบริหารขีดความสามารถ และ
อัตรากำลังเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ อธิบายว่าสถาบันดำเนินการอย่างไร เพื่อรักษาบรรยากาศใน
การทำงานให้เกื้อหนุน และมีความมั่นคงต่อการทำงาน

โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) ขีดความสามารถและอัตรากำลัง

(1.1) ขีดความสามารถและอัตรากำลัง

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการประเมินความต้องการ ด้านขีด
ความสามารถของบุคลากรและอัตรากำลัง

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการประเมินความต้องการด้าน
ทักษะสมรรถนะ คุณสมบัติที่ต้องมีการรับรองและระดับกำลังคนที่ต้องมี

(1.2) บุคลากรใหม่

สถาบันมีวิธีอย่างไร ในการสรรหา ว่าจ้าง บรรจุ และรักษา
บุคลากรใหม่ไว้

สถาบันมั่นใจได้อย่างไรว่าบุคลากรเป็นตัวแทนที่สะท้อนให้
เห็นถึงความหลากหลายทางความคิด วัฒนธรรม และวิถีคิดของชุมชนที่และนักศึกษา

(1.3) การทำงานให้บรรลุผล

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดระบบและบริหารบุคลากร

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดระบบและบริหาร เพื่อ

(1.3.1) ทำให้งานของสถาบันประสบความสำเร็จ

(1.3.2) ใช้ประโยชน์จากสมรรถนะหลักของสถาบัน

อย่างเต็มที่

(1.3.3) ส่งเสริมสนับสนุนการมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ำ
กลุ่มอื่น และการเรียนรู้ของนักศึกษา

(1.3.4) ให้มีผลการดำเนินการที่เหนือกว่าความ
คาดหวัง

(1.4) การจัดการการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากร
สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการเตรียมบุคลากรให้พร้อมรับต่อ
ความต้องการด้านจิตความสามารถและอัตรากำลังที่กำลังเปลี่ยนไป

สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการ

(1.4.1) บริหารบุคลากร ความต้องการบุคลากร และ
ความต้องการของสถาบัน เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ป้องกันการลด
จำนวนของบุคลากร และเพื่อลดผลกระทบหากจำเป็น

(1.4.2) เตรียมพร้อมและบริหารช่วงที่มีการเพิ่มของ
บุคลากร

(1.4.3) เตรียมบุคลากรเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของ
โครงการสร้างสถาบัน และระบบงาน หากจำเป็น

(2) บรรยากาศด้านบุคลากร

(2.1) สภาพแวดล้อมของการทำงาน

สถาบันดำเนินการอย่างไรเพื่อให้มั่นใจว่าสถานที่ทำงานมีสุข
ภาวะ ความปลอดภัย และมีความสะดวกในการเข้าที่ทำงานของบุคลากร

สถาบันมีตัววัดและเป้าประสงค์อะไรบ้างในการปรับปรุง
สภาพแวดล้อมดังกล่าว ในสภาพแวดล้อมการทำงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างที่สำคัญในปัจจัย
ตัววัด หรือเป้าหมายเหล่านี้หรือไม่

(2.2) สิทธิประโยชน์และนโยบายด้านบุคลากร

สถาบันสนับสนุนบุคลากร โดยให้บริการ สิทธิประโยชน์ และ
นโยบายอย่างไร

สถาบันได้ออกแบบสิ่งเหล่านี้ให้เหมาะสมตามความต้องการ
ของบุคลากรที่หลากหลายและตามความแตกต่างของกลุ่มและประเภทของบุคลากรอย่างไร
บุคลากรของสถาบันได้รับสิทธิประโยชน์ที่สำคัญอะไรบ้าง

5.2) ความผูกพันของบุคลากร (Workforce Engagement): สถาบันมี
วิธีการอย่างไรในการสร้างความผูกพันกับบุคลากร เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่
ก่อให้เกิดผลงานที่โดดเด่น

อธิบายว่าสถาบันพัฒนาบุคลากร ผู้บริหาร และผู้นำอย่างไรเพื่อให้เกิดผลการดำเนินการที่โดดเด่น รวมถึงวิธีการที่สถาบันทำให้บุคลากรมีส่วนร่วมอย่างทุ่มเทในการปรับปรุงและสร้างนวัตกรรม โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) ความผูกพันของบุคลากรและผลการปฏิบัติการ

(1.1) วัฒนธรรมองค์การ

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการเสริมสร้างวัฒนธรรมขององค์การที่มีลักษณะการสื่อสารที่เปิดกว้าง มีผลการดำเนินการที่โดดเด่นและบุคลากรมีความผูกพันต่อสถาบัน

สถาบันทำให้อย่างไรได้ว่าวัฒนธรรมองค์การได้ใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของความคิด วัฒนธรรมและวิถีคิดของบุคลากร สถาบันเอื้ออำนาจให้กับบุคลากรอย่างไร

(1.2) ปัจจัยขับเคลื่อนความผูกพัน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการกำหนดปัจจัยผลักดันสำคัญที่ส่งผลต่อความผูกพันของบุคลากร

วิธีการกำหนดปัจจัยขับเคลื่อนเหล่านี้แตกต่างกันอย่างไร ตามกลุ่มและประเภทของบุคลากร

(1.3) การประเมินความผูกพัน

สถาบันประเมินความผูกพันของบุคลากรอย่างไร

วิธีการประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการและตัววัดที่ใช้ในการประเมินความผูกพันของบุคลากร รวมทั้งความพึงพอใจ มีอะไรบ้าง วิธีการและตัววัดเหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างไร สำหรับแต่ละกลุ่มและส่วนของบุคลากร สถาบันใช้ตัววัดอื่น ๆ เช่น การคงอยู่ การขาดงาน การร้องทุกข์ ความปลอดภัยและผลิตภาพของบุคลากรเพื่อประเมินและปรับปรุงความผูกพันของบุคลากรอย่างไร

(1.4) การจัดการผลการดำเนินการ

สนับสนุนให้เกิดผลการดำเนินการที่โดดเด่นและสร้างความผูกพันกับบุคลากรได้อย่างไร

ระบบดังกล่าวได้พิจารณาถึงการบริหารค่าตอบแทน การให้รางวัล การยกย่องชมเชย และสิ่งจูงใจแก่บุคลากรอย่างไร มีการดำเนินการในระบบดังกล่าวอย่างไร

ระบบการจัดการผลการดำเนินงานของบุคลากรผลักดันให้เกิดเรื่องต่อไปนี้ได้อย่างไร

- (1.4.1) การกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรเพื่อทำให้เกิด
นวัตกรรม
- (1.4.2) การมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ำกลุ่มอื่น และการ
เรียนรู้ของนักศึกษา
- (1.4.3) การบรรลุแผนปฏิบัติการของสถาบัน
- (2) การพัฒนาบุคลากรและผู้นำ
- (2.1) ระบบการเรียนรู้และการพัฒนา
- ระบบการเรียนรู้และการพัฒนาของสถาบันสนับสนุนความ
ต้องการของสถาบัน และการพัฒนาที่เป็นความต้องการของบุคลากร ผู้บริหาร และผู้นำแต่ละคน
อย่างไร
- ระบบนี้ได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้อย่างไรบ้าง
- (2.1.1) การให้ความสำคัญต่อสมรรถนะหลัก ความทำ
ทนายเชิงกลยุทธ์ และการบรรลุแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว
- (2.1.2) สนับสนุนการปรับปรุงผลการดำเนินการ และ
การเปลี่ยนแปลงของสถาบันและการสร้างนวัตกรรม
- (2.1.3) สนับสนุนจริยธรรมและการดำเนินธุรกิจอย่างมี
จริยธรรม
- (2.1.4) ปรับปรุงการมุ่งเน้นนักศึกษา และลูกค้ำกลุ่มอื่น
- (2.1.5) ทำให้มั่นใจว่ามีการถ่ายทอดความรู้จาก
บุคลากรที่ลาออกหรือเกษียณอายุ และ
- (2.1.6) ทำให้มั่นใจว่ามีการผลักดันให้นำความรู้และ
ทักษะใหม่มาใช้ในการทำงาน
- (2.2) ประสิทธิภาพของการเรียนรู้และการพัฒนา
- สถาบันมีการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของระบบ
การเรียนรู้และการพัฒนาของสถาบันอย่างไร
- สถาบันมีวิธีการอย่างไรในเรื่อง
- (2.2.1) หากความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ของการเรียนรู้
กับผลการประเมินความผูกพันของบุคลากรและกับผลลัพธ์ที่สำคัญของสถาบันที่รายงานไว้ใน
หมวด 7
- (2.2.2) ใช้ผลการศึกษาความสัมพันธ์ข้างต้นเพื่อชี้บ่ง
โอกาสสำหรับการปรับปรุงทั้งในเรื่องความผูกพันของบุคลากรและการให้การพัฒนาและการ
เรียนรู้แก่บุคลากร

(2.3) ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการจัดการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานในสถาบัน

สถาบันมีวิธีการในการจัดการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานสำหรับบุคลากร และเพื่อให้บรรลุการวางแผนการสืบทอดที่สำหรับตำแหน่งผู้บริหารและผู้นำอย่างไร

6) หมวดที่ 6 ระบบปฏิบัติการ

ในหมวดระบบปฏิบัติการนี้ ถ้ามว่าสถาบันมีวิธีการอย่างไรในการออกแบบจัดการ และปรับปรุงหลักสูตรและบริการ และกระบวนการต่าง ๆ และถ้ามว่าวิธีการอย่างไรในการปรับปรุงประสิทธิผลของการปฏิบัติการเพื่อส่งมอบคุณค่าแก่นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและทำให้สถาบันประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

6.1) กระบวนการทำงาน: สถาบันมีวิธีการออกแบบ จัดการ และปรับปรุง หลักสูตรและบริการและกระบวนการทำงานที่สำคัญอย่างไร

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการออกแบบ จัดการ และปรับปรุงกระบวนการทำงานสำคัญ เพื่อส่งมอบหลักสูตรและบริการที่มีคุณค่าสำหรับนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น และทำให้สถาบันประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง สถาบันมีการจัดการนวัตกรรมอย่างไรสรุปกระบวนการทำงาน ที่สำคัญของสถาบัน โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) การออกแบบหลักสูตร การบริการ และกระบวนการ

(1.1) ข้อกำหนดของหลักสูตร บริการ และกระบวนการ

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการระบุข้อกำหนดของหลักสูตรและบริการ และกระบวนการทำงานที่สำคัญ

กระบวนการที่สำคัญของสถาบันมีข้อกำหนดที่สำคัญของกระบวนการเหล่านี้อย่างไรบ้าง

(1.2) แนวคิดการออกแบบ

สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการออกแบบหลักสูตร บริการ และกระบวนการทำงานที่สำคัญเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด

สถาบันได้นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ความรู้ของสถาบัน ความเป็นเลิศ ด้านหลักสูตรและบริการคุณค่าในมุมมองของลูกค้า และความคล่องตัวที่อาจจำเป็นต้องมีมาพิจารณาในการออกแบบหลักสูตร บริการ และกระบวนการเหล่านี้หรือไม่

(2) การจัดการกระบวนการ

(2.1) การนำกระบวนการไปสู่การปฏิบัติ

สถาบันมั่นใจได้อย่างไรว่าการปฏิบัติงานประจำวันของกระบวนการต่าง ๆ เป็นไปตามข้อกำหนดที่สำคัญ

มีตัววัดผลการดำเนินการและตัววัดภายในกระบวนการอะไรบ้างที่สถาบันใช้เพื่อควบคุมและปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ ตัววัดเหล่านี้สัมพันธ์กับคุณภาพของผลสัมฤทธิ์และผลการดำเนินการของหลักสูตรและบริการของสถาบันอย่างไร

(2.2) กระบวนการสนับสนุน

สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการกำหนดกระบวนการสนับสนุนที่สำคัญ

กระบวนการสนับสนุนที่สำคัญมีอะไรบ้าง สถาบันมั่นใจได้อย่างไรว่าการปฏิบัติงานประจำวันของกระบวนการเหล่านี้จะเป็นไปตามข้อกำหนดที่สำคัญเพื่อสนับสนุนสถาบัน

(2.3) การปรับปรุงหลักสูตร การบริการ และกระบวนการ

สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพื่อเพิ่มผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรและบริการ และผลการดำเนินการ สร้างเสริมสมรรถนะหลักของสถาบันและลดความแปรปรวน

(3) การจัดการนวัตกรรม

สถาบันมีการจัดการนวัตกรรมอย่างไร

สถาบันใช้โอกาสเชิงกลยุทธ์ซึ่งพิจารณาแล้วว่าเป็นเรื่องที่สมควรเสี่ยง (Intelligent Risks) อย่างไร สถาบันได้เตรียมทรัพยากรด้านการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ ไว้เพื่อสนับสนุนโอกาสดังกล่าวอย่างไร สถาบันยุติการสนับสนุนเรื่องดังกล่าว ณ เวลาที่เหมาะสมเพื่อนำทรัพยากรไปสนับสนุนโอกาสอื่นที่สำคัญกว่าอย่างไร

6.2) ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการ: สถาบันทำให้อย่างไรว่าการปฏิบัติการต่าง ๆ มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

อธิบายว่าสถาบันมีวิธีการอย่างไรในการควบคุมต้นทุน บริหารห่วงโซ่อุปทาน ทำให้สถานที่ทำงานมีความปลอดภัย มีการเตรียมพร้อมเพื่อรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าระบบปฏิบัติการมีประสิทธิภาพ และส่งมอบคุณค่าแก่นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น โดยตอบคำถามดังต่อไปนี้

(1) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ
สถาบันควบคุมต้นทุนโดยรวมของระบบปฏิบัติการอย่างไร
สถาบันดำเนินการอย่างไร ในการ

(1.1) พิจารณารอบเวลาการทำงาน การเพิ่มผลผลิตและปัจจัย
ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไร

(1.2) ป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดหรือการทำงานซ้ำ

(1.3) ลดต้นทุนในการตรวจสอบ การทดสอบ และการตรวจ
ติดตามกระบวนการหรือผลการดำเนินการ

(1.4) สร้างสมดุลระหว่างความจำเป็นในการควบคุมต้นทุน
กับความต้องการของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

(2) การจัดการห่วงโซ่อุปทาน

สถาบันมีการจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างไร

สถาบันดำเนินการอย่างไร ในการ

(2.1) คัดเลือกผู้ส่งมอบและทำให้มั่นใจว่ามีคุณสมบัติและอยู่
ในสถานะที่ไม่เพียงตอบสนองต่อความต้องการของการปฏิบัติการเท่านั้น แต่ยังสามารถยกระดับ
ผลการดำเนินการขององค์กรและเพิ่มความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น

(2.2) วัดและประเมินผลการดำเนินการของผู้ส่งมอบ

(2.3) ให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อช่วยให้ผู้ส่งมอบนำไปใช้ปรับปรุง

(2.4) จัดการกับผู้ส่งมอบที่ผลการดำเนินงานไม่ดี

(3) การเตรียมพร้อมด้านความปลอดภัยและภาวะฉุกเฉิน

(3.1) ความปลอดภัย

สถาบันดูแลให้สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติการมีความ
ปลอดภัยได้อย่างไร

ระบบความปลอดภัยได้ครอบคลุมตั้งแต่การป้องกันอุบัติเหตุ
การตรวจสอบ การวิเคราะห์หาสาเหตุของความไม่ปลอดภัย และการกู้คืนสู่สภาพเดิมอย่างไร

(3.2) การเตรียมพร้อมต่อภาวะฉุกเฉิน

สถาบันมีวิธีการอย่างไรเพื่อให้มั่นใจว่า มีการเตรียมพร้อมต่อ
ภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉิน

ระบบการเตรียมพร้อมดังกล่าวได้คำนึงถึงการป้องกัน การ
จัดการความต่อเนื่องของระบบปฏิบัติการ และการกู้คืน สู่สภาพเดิมอย่างไร ระบบการเตรียมพร้อม
ต่อภัยพิบัติและสภาวะฉุกเฉินของสถาบันได้นำเอาเรื่องที่ต้องพึ่งพาผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือ
มาพิจารณาอย่างไร

7) หมวดที่ 7 ผลลัพธ์

ในหมวดของผลลัพธ์นี้เป็นการอธิบายว่า สถาบันมีผลดำเนินการและผลการปรับปรุงในด้านที่สำคัญทุกด้านอย่างไร เช่น ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษาและด้านกระบวนการ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแล และผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด เป็นหมวดที่ถามถึงระดับผลการดำเนินการที่เปรียบเทียบกับคู่แข่งและสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรและบริการในลักษณะเดียวกัน

7.1) ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา และด้านกระบวนการ: ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา และด้านประสิทธิผลของกระบวนการเป็นอย่างไร

เป็นการสรุปผลลัพธ์ที่สำคัญด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา และด้านประสิทธิผลและประสิทธิภาพของกระบวนการ ให้รวมผลลัพธ์ของกระบวนการที่ตอบสนองโดยตรงต่อนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นตามพันธกิจหลักของสถาบัน และที่มีผลกระทบต่อระบบปฏิบัติการและห่วงโซ่อุปทาน

ให้แสดงข้อมูลและสารสนเทศเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

(1) ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษาและด้านบริการที่มุ่งเน้นลูกค้า

ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษาและกระบวนการตอบสนองลูกค้ากลุ่มอื่น

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญของการเรียนรู้ของนักศึกษาและผลการดำเนินการของกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรงกับนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของคู่แข่ง และสถาบันอื่น ๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน ผลลัพธ์เหล่านี้แตกต่างกันอย่างไรระหว่างหลักสูตรและบริการกลุ่มของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น และส่วนตลาด

(2) ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการทำงาน

(2.1) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ

ผลลัพธ์ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการคืออะไร

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านปฏิบัติการของกระบวนการทำงานและกระบวนการสนับสนุนที่สำคัญคืออะไร ทั้งนี้ให้รวมถึงผลลัพธ์ด้านผลิตภาพรอบเวลาทำงาน และตัววัดอื่น ๆ ด้านประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และนวัตกรรมของกระบวนการ ผลลัพธ์เหล่านี้แตกต่างกันอย่างไรระหว่างกระบวนการชนิดต่าง ๆ

(2.2) การเตรียมพร้อมต่อภาวะฉุกเฉิน

ผลลัพธ์ด้านการเตรียมพร้อมต่อภาวะฉุกเฉินคืออะไร

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญด้านประสิทธิผลของการเตรียมพร้อมของสถาบันเพื่อรับมือกับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินคืออะไร ผลลัพธ์เหล่านี้แตกต่างกันอย่างไรตามที่ตั้งหรือกระบวนการชนิดต่าง ๆ

(3) ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทาน

ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทานคืออะไร

ผลลัพธ์ของตัววัดที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านห่วงโซ่อุปทานรวมทั้งผลลัพธ์ที่ช่วยส่งเสริมให้ผลการดำเนินการของสถาบันดีขึ้นคืออะไร

7.2) ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า: ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้าเป็น

อย่างไร

ให้สรุปผลลัพธ์ที่สำคัญของการมุ่งเน้นนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นของสถาบัน รวมทั้งความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ความผูกพัน

ให้แสดงข้อมูลและสารสนเทศเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

(1) ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น

(1.1) ความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น

ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นคืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นเป็นอย่างไร ให้เปรียบเทียบผลลัพธ์ของสถาบันกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่นของกลุ่มคู่แข่งและสถาบันอื่นที่จัดหลักสูตรและบริการที่คล้ายคลึงกัน ผลลัพธ์เหล่านี้แตกต่างกันอย่างไรระหว่างหลักสูตรและบริการ กลุ่มนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและส่วนตลาด

(1.2) ความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น

ผลลัพธ์ด้านความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นคืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น ซึ่งรวมถึงผลลัพธ์ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นเป็นอย่างไร ให้เปรียบเทียบผลลัพธ์ตลอดช่วงเวลาที่นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นมีความสัมพันธ์กับสถาบัน ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างไรระหว่างหลักสูตรและบริการ กลุ่มนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและส่วนตลาด

7.3) ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร: ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากรของสถาบันเป็นอย่างไร

ให้สรุปผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากรที่สำคัญ รวมถึงผลลัพธ์ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และความผูกพันของบุคลากร

ให้แสดงข้อมูลและสารสนเทศเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

(1) ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร

(1.1) ด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร

ผลลัพธ์ด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากรคืออะไร

ผลลัพธ์ด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถ รวมถึงจำนวนของบุคลากร และทักษะที่เหมาะสม

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร ซึ่งรวมถึงทักษะที่จำเป็น และจำนวนบุคลากรที่มีในแต่ละระดับ ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามความหลากหลายของบุคลากร ตามกลุ่ม ประเภทของบุคลากรอย่างไร

(1.2) บรรยากาศการทำงาน

ผลลัพธ์ด้านบรรยากาศการทำงานคืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญด้านบรรยากาศการทำงาน รวมถึง สุขภาพของบุคลากร ความปลอดภัย ความมั่นคง รวมทั้งการให้บริการและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรเป็นอย่างไร ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามความหลากหลายของบุคลากร ตามกลุ่ม ประเภทของบุคลากรอย่างไร

(1.3) ความผูกพันของบุคลากร

ผลลัพธ์ด้านความผูกพันของบุคลากรคืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญด้านความพึงพอใจและความผูกพันของบุคลากร ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามความหลากหลายของบุคลากร ตามกลุ่ม ประเภทของบุคลากรอย่างไร

(1.4) การพัฒนาบุคลากร

ผลลัพธ์ด้านการพัฒนาบุคลากรและผู้นำคืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญด้านการพัฒนาบุคลากรและผู้นำ ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามความหลากหลายของบุคลากร ตามกลุ่ม ประเภทของบุคลากรอย่างไร

7.4) ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การและการกำกับดูแล: ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การของผู้บริหารระดับสูง และการกำกับดูแลเป็นอย่างไร

ให้สรุปผลลัพธ์ด้านการนำองค์การที่สำคัญของผู้บริหารระดับสูง และการกำกับดูแล รวมทั้ง ภาวะรับผิดชอบด้านการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย การประพฤติกฎปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ รวมทั้งการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์

ให้แสดงข้อมูลและสารสนเทศเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

(1) ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การ การกำกับดูแล และความรับผิดชอบต่อสังคม

(1.1) การนำองค์การ

ผลลัพธ์ด้านการสื่อสารและสร้างความผูกพันของบุคลากร นักศึกษาและลูกค้าอื่น คืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดและตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงการที่ผู้นำสื่อสารและสร้างความผูกพันกับบุคลากร นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น เพื่อนำวิสัยทัศน์และค่านิยมไปสู่การปฏิบัติ สนับสนุนให้เกิดการสื่อสารแบบสองทาง และมุ่งเน้นการปฏิบัติ ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามหน่วยงาน กลุ่มนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นอย่างไร

(1.2) การกำกับดูแล

ผลลัพธ์ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อสังคมของการกำกับดูแล คืออะไร
ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดและตัวบ่งชี้ด้านการกำกับดูแล และภาวะรับผิดชอบด้านการเงินทั้งภายในและภายนอก

(1.3) กฎหมาย ข้อบังคับและการรับรองมาตรฐาน

ผลลัพธ์ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและการรับรองมาตรฐาน คืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดและตัวบ่งชี้ด้านการปฏิบัติตามและทำให้ดีกว่าระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย และการรับรองมาตรฐาน ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามหน่วยงานอย่างไร

(1.4) จริยธรรม

ผลลัพธ์ด้านการประพฤติกฎปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมคืออะไร
ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดและตัวบ่งชี้ด้านการประพฤติกฎปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม ความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อผู้บริหารระดับสูงและต่อระบบการกำกับดูแลของสถาบัน ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามหน่วยงานอย่างไร

(1.5) สังคม

ผลลัพธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญคืออะไร

ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดและตัวบ่งชี้ด้านการบรรลุผลลัพธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญของสถาบัน

(2) ผลลัพธ์ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

ผลลัพธ์ด้านการบรรลุกลยุทธ์ของสถาบันและแผนปฏิบัติการคืออะไร

ผลลัพธ์ของความสำเร็จตามตัววัดและตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการบรรลุกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการของสถาบันคืออะไร ผลลัพธ์ด้านการสร้างและเสริมสมรรถนะหลักของสถาบันให้มีความแข็งแกร่งขึ้น และผลลัพธ์ด้านเสี่ยงที่นำลงทุนคืออะไร

7.5) ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด: ผลลัพธ์การดำเนินการด้านงบประมาณ การเงิน และตลาดของสถาบันเป็นอย่างไร

ให้สรุปผลลัพธ์การดำเนินการด้านงบประมาณ การเงิน และตลาดที่สำคัญของสถาบัน

ให้แสดงข้อมูลสารสนเทศเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

(1) ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

(1.1) ผลการดำเนินการด้านงบประมาณและการเงิน

ผลลัพธ์ของการดำเนินการด้านการเงินคืออะไร

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านงบประมาณและการเงิน รวมถึงตัววัดเชิงรวม (Aggregate Measures) ของการควบคุมต้นทุน ความมั่นคงทางการเงิน (Financial Viability) หรือผลการดำเนินการด้านงบประมาณ (Budgetary Performance) ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามส่วนตลาด กลุ่มและประเภทนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นอย่างไร

(1.2) ผลการดำเนินการด้านตลาด

ผลลัพธ์ของการดำเนินการด้านตลาดคืออะไร

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านตลาดรวมถึงส่วนแบ่งตลาดหรือตำแหน่งในตลาด การเติบโตของตลาดและส่วนแบ่งตลาดและการเจาะตลาดใหม่ ผลลัพธ์เหล่านี้มีความแตกต่างตามส่วนตลาด กลุ่มและประเภทนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นอย่างไร

2.1.1.2 แนวคิดเรื่องวงจรแห่งการลงมือพัฒนา 4 ขั้นตอน

การตรวจประเมินองค์กรตามแนวทางเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) หรือเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับวงจรแห่งการลงมือพัฒนา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับแนวคิด PDCA มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาและพัฒนา (Maturity Level) ของกระบวนการบริหารจัดการขององค์กร เพื่อให้ทราบจุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุงองค์กรเพื่อยกระดับพัฒนาการ เพื่อสร้างการรับรู้และความร่วมมือระหว่างกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร ซึ่งประเด็นที่จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนและสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาและลงมือดำเนินการอย่างจริงจัง โดยระบบการประเมินนั้นเน้นกระบวนการที่เป็นระบบ และมีข้อมูลของตัวชี้วัดที่เป็นจริง ประกอบไปด้วยการเกณฑ์การตรวจประเมินกระบวนการ โดยใช้ วงจร ADLI และการตรวจประเมินผลลัพธ์ โดยใช้วงจร LeTC โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การตรวจประเมินกระบวนการ

การตรวจประเมินกระบวนการ โดยใช้ วงจร ADLI ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1) แนวทาง (Approach – A)

แนวทาง หมายถึง การออกแบบและเลือกกระบวนการ วิธีการ และตัววัดที่มีประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งวิธีการที่ใช้ในการตอบสนองข้อกำหนดของหัวข้อต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมการปฏิบัติการของสถาบันจะต้องมีความเหมาะสม (Appropriate Approach) เป็นแนวคิดที่เป็นระบบ (Systematic Approach) สามารถนำไปใช้ซ้ำได้ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อถือได้ นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดี

1.2) การถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ (Deployment – D)

การถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ หมายถึง แนวทางและวิธีการ (Approach) ในขั้นตอนแรกนั้น สามารถนำไปใช้ได้จริง มีการใช้อย่างคงเส้นคงวา (Consistency) และมีการถ่ายทอดและนำไปใช้ในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.3) การเรียนรู้ (Learning – L)

การเรียนรู้ หมายถึง การติดตามประเมินผลความก้าวหน้าการเก็บและแบ่งปันความรู้ รวมทั้งการหาโอกาสในการสร้างนวัตกรรม โดยมีการทบทวนแนวทางการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงแนวทางต่าง ๆ ให้ดีขึ้น โดยใช้วงจรการประเมินและการปรับปรุงเพื่อก่อให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดของแนวทางผ่านการสร้างนวัตกรรม (Innovation) และมีการแบ่งปันความรู้ที่ได้จากการปรับปรุงและการสร้างนวัตกรรมให้กับหน่วยงานและกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องภายในองค์กร

1.4) การบูรณาการ (Integration – I)

การบูรณาการ หมายถึง การปรับแผนบนพื้นฐานของสิ่งที่พบจากการประเมิน และผลการดำเนินการของสถาบัน การทำให้กระบวนการและการปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ ประสานกลมกลืนกัน รวมทั้งการเลือกตัววัดของกระบวนการและผลลัพธ์ที่ดีกว่าเดิม โดยแนวทางที่ใช้ นั้น จะต้องสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรตามที่ระบุไว้ใน โครงร่างองค์กร (Organizational Profile) และข้อกำหนดของกระบวนการต่าง ๆ ทั้งในส่วนของ การนำองค์กร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การมุ่งเน้นลูกค้า การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นบุคลากร และการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ มีการใช้ตัววัด สารสนเทศ และระบบการปรับปรุงที่ช่วยเสริมซึ่งกันและกัน ทั้งกับกระบวนการอื่น และระหว่างหน่วยงานทั่วทั้งองค์กร เพื่อส่งผลให้การดำเนินการของสถาบันเป็นไปตามเป้าประสงค์ในระดับองค์กร

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า วงจรแห่งการลงมือพัฒนา 4 ขั้นตอน หรือ ADLI มีความสอดคล้องกับวงจร PDCA โดยมุ่งเน้นความเป็นระบบ สามารถดำเนินการตามแนวทางซ้ำได้ ความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างกระบวนการ ตัววัด และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ รวมทั้งการบูรณาการระหว่างกระบวนการ และหน่วยงานทั้งหมดภายในองค์กร

2) การตรวจประเมินผลลัพธ์

ในส่วนของหัวข้อในหมวด 7 กำหนดให้ต้องแสดงผลของตัววัดหรือดัชนีชี้วัดที่สำคัญของผลการดำเนินการขององค์กร โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมินผลลัพธ์ ได้แก่

2.1) ระดับ (Level - L)

ระดับ หมายถึง ระดับของผลการดำเนินการในปัจจุบัน

2.2) แนวโน้ม (Trends - T)

แนวโน้ม หมายถึง อัตราของการปรับปรุงผลการดำเนินการ หรือการคงไว้ของผลการดำเนินการที่ดี เช่น แนวโน้มของข้อมูล และความครอบคลุมของผลการดำเนินการ เช่น ความครอบคลุมของการถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ

2.3) การเปรียบเทียบ (Comparisons - C)

การเปรียบเทียบ หมายถึง ผลการดำเนินการสถาบัน โดยเทียบกับข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่เหมาะสม เช่น เปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือสถาบันที่คล้ายคลึงกัน และผลการดำเนินการของสถาบันเมื่อเทียบกับมาตรฐานเทียบเคียงหรือกับสถาบันการศึกษาที่เป็นผู้นำ

2.4) การบูรณาการ (Integration - I)

การบูรณาการ หมายถึง ความครอบคลุมและทั่วถึงของตัววัดผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่ระบุผลเกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ โดยอาจจำแนกตามกลุ่ม หลักสูตร

บริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้และบริการทางการศึกษาอื่น ๆ ตลาด กระบวนการและแผนปฏิบัติการที่สำคัญตามที่ระบุได้ในโครงสร้างองค์กรและในหัวข้อหมวด 1-6 และผลลัพธ์ของสถาบันรวมถึงตัวชี้วัดที่ใช้วัดผลการดำเนินการในอนาคตได้

ผลลัพธ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ในทุกกระบวนการและหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ระดับสถาบัน

2.1.1.3 ขั้นตอนการขอรับการรับรอง

จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาคุณภาพโดยนำ EdPEX ไปใช้เป็นเครื่องมือ สกอ.จึงได้จัดทำโครงการนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (EdPEX200) เพื่อให้คณะหรือสถาบันที่มีความพร้อมและมีผลประเมินคุณภาพภายในอยู่ในระดับดีมากได้รับความรู้และรับคำแนะนำจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิของ สกอ. ในการจัดทำแผนพัฒนาหน่วยงานไปสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคณะ/สถาบันที่ได้รับการพิจารณาจะได้รับการยกเว้นการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ทั้งนี้ หากคณะ/สถาบันที่เข้าร่วมโครงการและได้ดำเนินการจนคุณภาพอยู่ในระดับสูง ทาง สกอ. จะพิจารณาให้การสนับสนุนให้คณะ/สถาบันเข้ารับการพิจารณารางวัล TQA ต่อไป ซึ่งขั้นตอนการเข้าร่วมโครงการ EdPEX200 สรุปโดยย่อ ดังนี้

- 1) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาประกาศให้คณะ/สถาบันจัดส่งโครงสร้างองค์กร (OP) ไม่เกิน 5 หน้า และผลลัพธ์ในหมวด 7.1 – 7.5 ไม่เกิน 5 หน้า
- 2) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาคัดกรอง (Screening) คณะวิชา/สถาบันที่มีศักยภาพและความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในด้วยเกณฑ์ EdPEX
- 3) สถาบัน/คณะที่ได้รับการคัดกรอง (Screening) จะต้องเข้ารับการอบรมการเขียน SAR และจัดทำรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ตาม Template ที่กำหนด โดยมีข้อมูลครบทั้ง 7 หมวด จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 หน้า โดยมีโครงสร้างองค์กรไม่เกิน 10 หน้า
- 4) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินรายงานการประเมินตนเองของคณะ/สถาบัน และแจ้งผลการคัดเลือกให้หน่วยงานทราบ
- 5) เมื่อได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการแล้ว คณะ/สถาบันจัดส่งเฉพาะข้อมูลพื้นฐานตามระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online) ให้กับ สกอ. ทุกปีการศึกษา
- 6) คณะ/สถาบันที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องจัดส่งรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพ (Progress Report) ตามเกณฑ์ EdPEX ให้กับ สกอ. ทุกปีการศึกษา

7) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณารายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพในแต่ละปีการศึกษา เพื่อประเมินความก้าวหน้าผลการดำเนินงานของคณะ/สถาบันตามแผนพัฒนาคุณภาพ

8) ภายใน 4 ปี คณะ/สถาบัน จะต้องจัดส่งรายงานการประเมินตนเอง เพื่อรับการประเมินจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพองค์การด้วยเกณฑ์ EdPEx ซึ่งแต่งตั้งโดย สกอ. โดยต้องมีผลการประเมินในระดับคะแนน 300 คะแนนจากคะแนนเต็ม 1000 คะแนน

9) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะมีการส่งเสริมคณะ/สถาบัน ที่เข้าร่วมโครงการ เช่น การจัดฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEx การเขียน OP การเขียนรายงานการประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติการประเมินคุณภาพภายในองค์การด้วยแนวทาง EdPEx

2.1.2 เกณฑ์ AUN - QA

2.1.2.1 วัตถุประสงค์ของเกณฑ์ AUN - QA

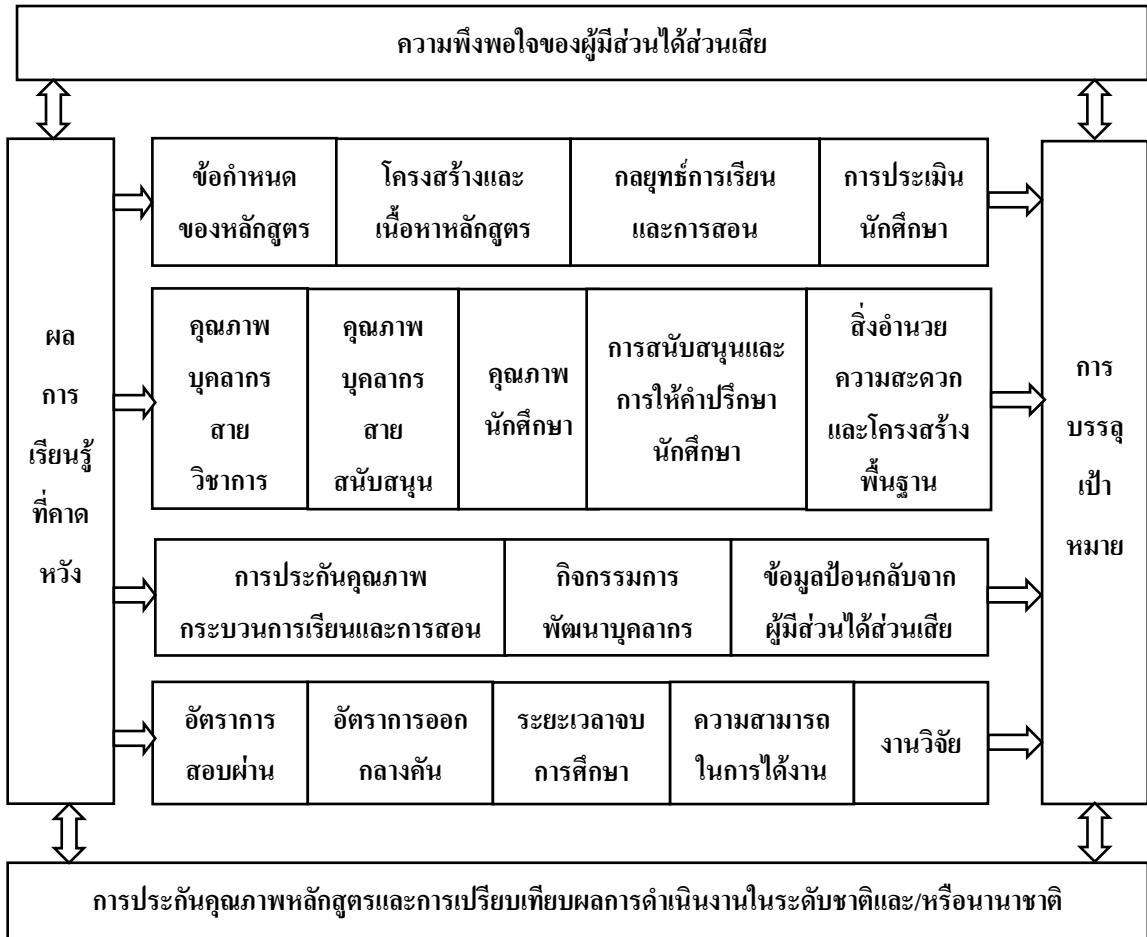
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2558) กล่าวถึง AUN - QA ว่า เป็นเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

- 1) เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน
- 2) เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน
- 3) เพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา
- 4) สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านคุณภาพการศึกษาในเขตภูมิภาคอื่น เพื่อให้กรอบมาตรฐานคุณภาพระดับอุดมศึกษามีความสอดคล้องกัน
- 5) ยกกระดับความเชี่ยวชาญในด้านการประกันคุณภาพของกลุ่มประเทศอาเซียน

2.1.2.2 เกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

รูปแบบของการประกันคุณภาพหลักสูตรเริ่มต้นจากการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรเพื่อนำไปสู่การกำหนดโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินนักศึกษา เพื่อให้บรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเป้าหมายของหลักสูตรนั้น ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและยังเป็นการประกันคุณภาพหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง พร้อมรับการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหลักสูตรในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

จากหลักการดังกล่าว ได้นำมากำหนดเป็นเกณฑ์คุณภาพ 15 เกณฑ์



ภาพที่ 2.1 เกณฑ์คุณภาพ AUN - QA

เกณฑ์คุณภาพทั้ง 15 เกณฑ์ข้างต้นนี้เป็นเกณฑ์ในการประเมินหลักสูตร โดยแต่ละเกณฑ์มีคำอธิบายและข้อกำหนดเป็นเกณฑ์ย่อยที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร พร้อมทั้งบอกถึงแหล่งของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์นั้น

1) เกณฑ์คุณภาพที่ 1 : ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)

1.1) คำอธิบาย

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเป็นผู้สะท้อนคุณภาพของหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรจึงควรยึดผลสำเร็จของนักศึกษาเป็นหลัก การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษาไว้ในหลักสูตรพึงนำความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาประกอบด้วย ในการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรพึงนำคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของ

มหาวิทยาลัยมาพิจารณาให้ตรงกับความคาดหวังของหลักสูตร โดยคำนึงถึงการกระตุ้นสนับสนุนให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ รู้จักวิธีการเรียนรู้ และสามารถทำให้ตนเองเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงการรู้จักพัฒนาทักษะของตนเองทั้งด้านกระบวนการสารสนเทศ การฝึกฝนปฏิบัติ และทันต่อวิทยาการใหม่ ๆ ทั้งนี้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเหล่านี้ ควรถูกกำหนดเข้าไปในรายวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่วิชาพื้นฐานทั่วไป จนถึงรายวิชาที่มีความเฉพาะทาง หรือการสร้างทักษะเฉพาะ ตลอดจนวิชาที่เชื่อมโยงสู่การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

1.2) เกณฑ์ย่อย

- ไว้ในหลักสูตร
- (1) การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจนและแสดง
 - (2) หลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - (3) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งความรู้และทักษะ
 - (4) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้
- ส่วนเสีย

1.3) แหล่งข้อมูล

- (1) ข้อกำหนดของหลักสูตรและ โมดูล
- (2) เอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- (3) เมทริกซ์แสดงทักษะ (Skills Matrix)
- (4) เอกสารแสดงความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเช่น นักศึกษา บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต ตลอดจนแผนและสื่อที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- (5) เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือคณะ
- (6) รายงานการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนหลักสูตร
- (7) รายงานการรับรองมาตรฐานและการเปรียบเทียบ
- (8) อื่น ๆ (ระบุ)

2) เกณฑ์คุณภาพที่ 2 : ข้อกำหนดของหลักสูตร (Program Specification)

2.1) คำอธิบาย

ข้อกำหนดของหลักสูตรต้องแสดงให้เห็นถึงผลการเรียนรู้ที่คาดว่าจะได้รับจากหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วย

- (1) ความรู้และความเข้าใจที่นักศึกษาจะได้เมื่อจบการศึกษา
 - (2) ทักษะหลัก เช่น การสื่อสาร การคำนวณ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเรียนเพื่อการเรียนรู้
 - (3) ทักษะทางปัญญา เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ
 - (4) ทักษะเฉพาะทาง เช่น ทักษะด้านปฏิบัติการ ทักษะทางคลินิก
- หลักสูตรพึงกำหนดกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้บรรลุผลการเรียนรู้ รวมทั้งวิธีการประเมินผลที่แสดงให้เห็นการบรรลุผลชัดเจน และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบได้

2.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) มหาวิทยาลัยใช้ข้อกำหนดของหลักสูตร
- (2) ข้อกำหนดของหลักสูตรแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการทำให้บรรลุเป้าหมาย
- (3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อกำหนดของหลักสูตรได้

2.3) แหล่งข้อมูล

- (1) ข้อกำหนดของหลักสูตรและโมดูล (เล่มหลักสูตร)
- (2) เอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- (3) เมทริกซ์แสดงทักษะ (Skills Matrix)
- (4) เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือคณะ
- (5) เอกสารแสดงความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเช่น นักศึกษา บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต ตลอดจนแผนและสื่อที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- (6) รายงานการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนหลักสูตร
- (7) รายงานการรับรองมาตรฐานและการเปรียบเทียบ
- (8) อื่น ๆ (ระบุ)

3) เกณฑ์คุณภาพที่ 3 : โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Program Structure and Content)

3.1) คำอธิบาย

หลักสูตรพึงมีความทันสมัย ทุกรายวิชามีความเชื่อมโยงและเอื้อประโยชน์ให้แก่กันเพื่อนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรที่

สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย จำนวนรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนที่
เหมาะสมระหว่างรายวิชาทั่วไปหรือพื้นฐานกับรายวิชาที่สร้างทักษะหรือความเฉพาะทาง มีการ
จัดเรียงรายวิชาอย่างเป็นระบบจากรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเฉพาะทาง จนถึงรายวิชาบูรณาการ
โครงการ หรือการศึกษาอิสระและวิทยานิพนธ์ การจัดโครงสร้างหลักสูตรแสดงถึงทั้งความกว้าง
และความลึกเชิงวิชาการที่กระจายสู่รายวิชาในหลักสูตร

3.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) เนื้อหาของหลักสูตรแสดงสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่าง
ความรู้และทักษะทั่วไป กับความรู้และทักษะเฉพาะทาง
- (2) หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของ
มหาวิทยาลัย
- (3) แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนร่วมชัดเจนในการทำให้
บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- (4) หลักสูตรมีองค์ประกอบที่ชัดเจนและสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน มี
การบูรณาการเนื้อหาระหว่างรายวิชา
- (5) หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงความกว้างและความลึกทาง
วิชาการ
- (6) หลักสูตรประกอบด้วยรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาระดับกลาง
จนถึงรายวิชาเฉพาะทาง รวมถึงการทำโครงการ หรือวิทยานิพนธ์
- (7) เนื้อหาของหลักสูตรมีความทันสมัย

3.3) แหล่งข้อมูล

- (1) ข้อกำหนดของหลักสูตรและโมดูล (เล่มหลักสูตร)
- (2) เอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- (3) เมทริกซ์แสดงทักษะ (Skills Matrix)
- (4) เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยหรือคณะ
- (5) เอกสารแสดงความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเช่น นักศึกษา
บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต ตลอดจนแผนและสื่อที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

4) เกณฑ์คุณภาพที่ 4 : กลยุทธ์การเรียนและการสอน (Teaching and Learning Strategy)

4.1) คำอธิบาย

คณาจารย์ในหลักสูตรพึงร่วมกันพิจารณาและกำหนดกลยุทธ์ของการ
จัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ (Quality

Learning) ของนักศึกษากลยุทธ์การเรียนการสอนควรมีความหลากหลายตามลักษณะของรายวิชา ควรมุ่งเน้นที่นักศึกษาเพื่อทำให้เกิดความตื่นตัว ความอยากเรียนรู้ มีความพร้อมที่จะเรียนและรับความรู้ใหม่ ๆ รู้จักการประสานความรู้เก่าและใหม่เพื่อประยุกต์ใช้ รู้จักการแก้ปัญหา เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีกระบวนการศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อาจารย์ควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น ร่วมมือกัน และฝึกความเป็นผู้ใฝ่รู้ตลอดชีวิต (Lifelong learners)

4.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) ผู้สอนหรือภาควิชามีกลยุทธ์การเรียนและการสอนที่ชัดเจน
- (2) กลยุทธ์การเรียนการสอนทำให้นักศึกษาได้ความรู้และสามารถใช้ความรู้ในเชิงวิชาการ
- (3) กลยุทธ์การเรียนการสอนที่ใช้คำนึงถึงนักศึกษาและกระตือรือร้นในการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- (4) กลยุทธ์การเรียนการสอนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้

4.3) แหล่งข้อมูล

- (1) กลยุทธ์การเรียนและการสอน (ซึ่งอาจปรากฏประมวลรายวิชา)
- (2) เอกสารแสดงการจัดการเรียนที่หลากหลาย เช่น โครงการงานการเรียนรู้นอกสถานที่ การฝึกปฏิบัติ
- (3) ข้อมูลป้อนกลับของนักศึกษา
- (4) การเรียนออนไลน์
- (5) ข้อกำหนดโมดูล
- (6) อื่น ๆ (ระบุ)

5) เกณฑ์คุณภาพที่ 5 : การประเมินนักศึกษา (Student Assessment)

5.1) คำอธิบาย

การประเมินนักศึกษาจัดเป็นกลไกที่สำคัญในการจัดการศึกษา ผลลัพธ์การประเมินส่งผลโดยตรงต่ออนาคตของนักศึกษา หลักสูตรพึงมั่นใจได้ว่าผลลัพธ์จากการประเมินสะท้อนให้เห็นได้ทั้งความสำเร็จของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนและความสำเร็จของนักศึกษาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

หลักสูตรพึงพิจารณาความเหมาะสมของเกณฑ์และวิธีการประเมินของแต่ละรายวิชา และกำหนดล่วงหน้าก่อนการจัดการเรียนการสอน มีกระบวนการที่เหมาะสมให้นักศึกษาสามารถอุทธรณ์ผลการประเมินได้

ความชัดเจนของการประเมิน ควรแสดงทั้งเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน และช่วงเวลาการประเมิน โดยอย่างน้อยควรครอบคลุมรายละเอียดต่อไปนี้

เกณฑ์และวิธีการประเมินนักศึกษาทั้งวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินควรมีการพิจารณา ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ให้มีความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการคิดสร้างแนวทางประเมินใหม่ ๆ ควรมีความหลากหลายตามลักษณะวิชา การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนจุดจบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยกำหนดอย่างชัดเจนในหลักสูตร และแสดงไว้ในแต่ละรายวิชาของหลักสูตรนั้น ๆ รวมทั้งมีการระบุน้ำหนักของการประเมินไว้ในรายวิชา ซึ่งต้องเปิดเผยให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องรับรู้ได้ โดยสามารถยืนยันความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ และความเที่ยงธรรมของเกณฑ์และวิธีการประเมิน

ช่วงเวลาของการประเมิน ครอบคลุมตั้งแต่การรับเข้าศึกษา การติดตามความก้าวหน้าของการเรียน และการประเมินก่อนสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ควรกำหนดช่วงเวลาของการประเมินให้รับรู้ล่วงหน้าและสะท้อนผลการประเมินกลับยังผู้ถูกประเมินเพื่อให้เกิดการแก้ไขและพัฒนา การรับรองผลการประเมิน มีขั้นตอนการดำเนินการที่แสดงไว้อย่างชัดเจนในการพิจารณาและรับรองผลการประเมินที่ได้ โดยเน้นให้เห็นการสรุปผลเพื่อสู่การปรับปรุงหรือพัฒนาต่อไป

5.2) เกณฑ์ย่อย

(1) มีการประเมินตั้งแต่การรับเข้า การติดตามความก้าวหน้าระหว่างศึกษาและเมื่อสำเร็จการศึกษา

(2) การประเมินมีเกณฑ์อ้างอิง

(3) การประเมินใช้วิธีการที่หลากหลาย

(4) การประเมินสะท้อนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาของหลักสูตร

(5) เกณฑ์ที่ใช้ประเมินมีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ

(6) วิธีการประเมินครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

(7) มาตรฐานที่ใช้ในการประเมินมีความชัดเจนและคงเส้นคงวา

5.3) แหล่งข้อมูล

(1) ผลการประเมินในรายวิชาต่าง ๆ

(2) วิธีการในการร้องเรียนของนักศึกษา

(3) กระบวนการพิจารณาผลการประเมินในแต่ละระดับ

(4) ข้อกำหนดในการสอบ

(5) อื่น ๆ (ระบุ)

6) เกณฑ์คุณภาพที่ 6 : คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality)

6.1) คำอธิบาย

ผู้สอนมีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร คุณภาพของผู้สอนขึ้นกับคุณวุฒิการศึกษาที่ตรงกับหลักสูตรที่สอน ความเข้าใจ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ที่สอน ทักษะในการถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษา รวมทั้งมีจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถนำผลการประเมินการสอนมาปรับปรุงพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่องโดยมีระบบบริหารงานบุคคลในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดคุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ

6.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) บุคลากรมีความสามารถในงานของตน
 - (2) มีบุคลากรเพียงพอที่จะทำงานตามกิจกรรม
 - (3) ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - (4) การสรรหาบุคลากรและการเลื่อนตำแหน่งเป็นไปตามความสามารถเชิงวิชาการ
 - (5) มีการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ระหว่างบุคลากรอย่างชัดเจน และเป็นที่เข้าใจตรงกัน
 - (6) มีการมอบหมายงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ
 - (7) มีภาระงานบุคลากรและระบบจูงใจที่สนับสนุนคุณภาพการเรียนการสอน
 - (8) มีการกำกับดูแลความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของบุคลากร
 - (9) มีกระบวนการทบทวน ปรึกษาหารือ และปรับการมอบหมายงาน
 - (10) มีการวางแผนและปฏิบัติตามแผนในเรื่องการสิ้นสุดการจ้าง และการเกษียณอายุงาน
 - (11) มีระบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพ
- 6.3) แหล่งข้อมูล
- (1) ตารางแสดงคุณวุฒิการศึกษา อายุงาน วิชาที่รับผิดชอบหรือสอน ภาระงานของอาจารย์ในหลักสูตร

- (2) สัดส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษา
- (3) ผลการประเมินการสอนของตนเองและจากนักศึกษา
- (4) เกณฑ์การสรรหาบุคลากร
- (5) ระบบการให้รางวัลและการยกย่อง
- (6) แผนพัฒนาบุคลากรเส้นทางอาชีพ (Career Plan)
- (7) อื่น ๆ (ระบุ)

7) เกณฑ์คุณภาพที่ 7 : คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (Support Staff Quality)

7.1) คำอธิบาย

บุคลากรสายสนับสนุนมีความสำคัญในการช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่บุคลากรสนับสนุนต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมตรงกับงาน มีความสามารถ และมีจำนวนที่เพียงพอ

7.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) บุคลากรห้องสมุดมีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ
- (2) บุคลากรห้องปฏิบัติการมีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ
- (3) บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ
- (4) บุคลากรงานบริการนักศึกษามีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

7.3) แหล่งข้อมูล

- (1) คุณวุฒิและคุณสมบัติของบุคลากรในหน้าที่ต่าง ๆ
- (2) การมอบหมายงาน (Job Description) และภาระงาน
- (3) เส้นทางอาชีพ (Career Plan)
- (4) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการเช่น อาจารย์
นักศึกษา
- (5) เกณฑ์การสรรหาบุคลากร
- (6) ระบบการให้รางวัลและการยกย่อง
- (7) แผนพัฒนาบุคลากร
- (8) อื่น ๆ (ระบุ)

8) เกณฑ์คุณภาพที่ 8 : คุณภาพนักศึกษา (Student Quality)

8.1) คำอธิบาย

คุณภาพนักศึกษามีความสำคัญต่อคุณภาพของบัณฑิต หลักสูตรพึงให้ความสำคัญต่อคุณภาพนักศึกษาตั้งแต่ต้นนโยบายในการรับเข้าศึกษา ต้องมีเกณฑ์การรับเข้าศึกษาที่ชัดเจน และมีการพิจารณาทบทวนอย่างสม่ำเสมอ

หลักสูตรพึงจัดทำข้อมูลของผู้ที่สมัครเข้าศึกษา ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาในปีที่ 1 ของทุกปี และข้อมูลนักศึกษาทั้งหมดในหลักสูตรทุกชั้นปี เพื่อใช้กำหนดนโยบายการรับเข้าศึกษาในแต่ละปี

8.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) มีนโยบายในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาที่ชัดเจน
- (2) มีกระบวนการในการรับเข้าศึกษาที่เหมาะสม
- (3) ภาระการเรียนของนักศึกษามีความสอดคล้องกับภาระการเรียนที่ระบุในหลักสูตร

8.3) แหล่งข้อมูล

- (1) กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา
- (2) ภาระการเรียนในแต่ละภาคการศึกษาเทียบกับหน่วยกิต
- (3) รายงานผลการเรียนของนักศึกษา
- (4) อื่น ๆ (ระบุ)

9) เกณฑ์คุณภาพที่ 9 : การสนับสนุนและการให้คำปรึกษานักศึกษา (Student Advice and Support)

9.1) คำอธิบาย

หลักสูตรพึงให้คำแนะนำและสนับสนุนด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษามีสภาพแวดล้อมทั้งด้านกายภาพ สังคม และสภาวะจิตใจที่ดี มีการติดตามพัฒนาการของนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างที่ศึกษาอยู่ มีบันทึกผลการติดตาม มีระบบการแจ้งผลสะท้อนกลับให้นักศึกษา และหากจำเป็นควรมีวิธีการแก้ปัญหาก่อนจะสายเกินไป นับเป็นกระบวนการสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเสริมสร้างคุณภาพของนักศึกษา การให้คำแนะนำและสนับสนุนควรครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านการเงินและทุนการศึกษา ด้านหอพัก ด้านการบริการนักศึกษา ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านนันทนาการและกีฬา ด้านสุขภาพและสุขอนามัย ด้านการจ้างงานและการประกอบอาชีพ

9.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) มีระบบการติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาอย่าง

เหมาะสม

(2) นักศึกษาได้รับคำปรึกษาและการส่งเสริมด้านการเรียนรวมทั้งข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการศึกษาอย่างเพียงพอ

(3) นักศึกษาได้รับการดูแลแนะนำอย่างเพียงพอ

(4) นักศึกษาพอใจในสภาพแวดล้อม ทั้งทางกายภาพ สังคม และจิตใจ

9.3) แหล่งข้อมูล

(1) กลไกในการรายงานผลการเรียน ให้ข้อมูลป้อนกลับ

(2) วิธีแก้ไขปัญหาแก่นักศึกษา

(3) ระบบการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ

(4) บริการกิจการนักศึกษา

(5) ข้อมูลป้อนกลับจากนักศึกษา

(6) อื่น ๆ (ระบุ)

10) เกณฑ์คุณภาพที่ 10 : สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)

10.1) คำอธิบาย

สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ควรจัดให้มีห้องเรียน พร้อมอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ ห้องสมุด สารสนเทศ เครื่องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการ ตลอดจนการจัดการด้านมาตรฐานสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย โดยคำนึงถึงความเพียงพอเหมาะสมและทันสมัย

10.2) เกณฑ์ย่อย

(1) มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน (ห้องเรียนและอุปกรณ์ในห้องเรียน) เพียงพอ

(2) มีห้องสมุดเพียงพอและทันสมัย

(3) มีห้องปฏิบัติการเพียงพอและทันสมัย

(4) มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์เพียงพอและทันสมัย

(5) สิ่งแวดล้อมเชิงสุขภาพอนามัยและมาตรฐานความปลอดภัย เป็นไปตามข้อกำหนดในทุกด้าน

10.3) แหล่งข้อมูล

- (1) รายการอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ของหลักสูตรพร้อมบันทึกการจองและอัตราการใช้งาน
- (2) แผนการบำรุงรักษา แผนการทดแทนหรือปรับปรุง
- (3) ผลประเมินความพึงพอใจ หรือบันทึกปัญหาการใช้งานและการแก้ไข
- (4) นโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัยในทรัพย์สิน สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม
- (5) อื่น ๆ (ระบุ)

11) เกณฑ์คุณภาพที่ 11 : การประกันคุณภาพกระบวนการเรียนและการสอน (Quality Assurance of Teaching and Learning Process)

11.1) คำอธิบาย

หลักสูตรพึงมีคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการหลักสูตร ตั้งแต่การวางแผนดำเนินการ การกระตุ้นสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติ การตรวจสอบเพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

11.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) ผู้สอนทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทบทวน และปรับปรุงหลักสูตร
- (2) นักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนา ทบทวน และปรับปรุงหลักสูตรของหลักสูตร
- (3) ตลาดแรงงานมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทบทวน และปรับปรุงหลักสูตรของหลักสูตร
- (4) มีการประเมินหลักสูตรสม่ำเสมอในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- (5) รายวิชาและหลักสูตรมีการประเมินอย่างเป็นระบบโดยนักศึกษา
- (6) มีการนำข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ในการปรับปรุง
- (7) มีการประกันคุณภาพและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของกระบวนการเรียนและการสอน รูปแบบและวิธีการประเมิน

11.3) แหล่งข้อมูล

- (1) กระบวนการในการออกแบบหลักสูตร การทบทวน การปรับปรุง และรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้อง
- (2) การสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และตัวอย่างแบบสอบถาม
- (3) การวิเคราะห์ผลและการดำเนินการเพื่อการปรับปรุง/พัฒนา
- (4) อื่น ๆ (ระบุ)

12) เกณฑ์คุณภาพที่ 12 : การพัฒนาบุคลากร (Staff Development Activities)

12.1) คำอธิบาย

บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนของหลักสูตรมีความรู้ความสามารถเพียงพอ และเหมาะสมกับงาน และมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ พึ่งมีแผนการพัฒนาบุคลากรที่เพียงพอ เหมาะสม และชัดเจน เป็นไปตามความต้องการของแต่ละบุคคล หลักสูตร และหน่วยงาน โดยมีระบบการระบุความต้องการ

12.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) มีแผนพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่ชัดเจนตามความต้องการในการอบรมและพัฒนา
- (2) มีกิจกรรมการอบรมและพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนเพียงพอกับความต้องการที่ระบุ

12.3) แหล่งข้อมูล

- (1) นโยบายและแผนการพัฒนาบุคลากร
- (2) แหล่งเงินทุนสนับสนุน
- (3) รายงานผลการพัฒนา
- (4) อื่น ๆ (ระบุ)

13) เกณฑ์คุณภาพที่ 13 : ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Feedback)

13.1) คำอธิบาย

การมีระบบที่มีประสิทธิภาพในการรับข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร (นักศึกษา อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต) เป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรได้รับรู้ผลการดำเนินการในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงพัฒนา พึ่งมี

ระบบการรับข้อมูลประเมินการดำเนินการของหลักสูตรในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอและนำข้อมูลป้อนกลับมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม

13.2) เกณฑ์ย่อย

(1) มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากตลาดแรงงาน
อย่างเพียงพอ

(2) มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากนักศึกษาและศิษย์
เก่าอย่างเพียงพอ

(3) มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากบุคลากรสาย
วิชาการและสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ

13.3) แหล่งข้อมูล

(1) ระบบหรือกลไกการรับข้อมูลป้อนกลับ
(2) ข้อมูลที่ได้รับป้อนกลับ และจำนวนที่ได้รับ
(3) ผลการวิเคราะห์การตอบกลับ และการพิจารณาเพื่อการ
ปรับปรุงพัฒนา

(4) อื่น ๆ (ระบุ)

14) เกณฑ์คุณภาพที่ 14 : ผลผลิต (Output)

14.1) คำอธิบาย

คุณภาพของบัณฑิตพึงเป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและความ
ต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษาพึงสอดคล้องกับความต้องการ
ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

14.2) เกณฑ์ย่อย

(1) อัตราการสอบผ่านเป็นที่น่าพอใจและการลาออกกลางคัน
อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

(2) ระยะเวลาเฉลี่ยของการสำเร็จการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ

(3) อัตราการได้งานของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ

(4) ระดับงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษาเป็นที่น่าพอใจ

14.3) แหล่งข้อมูล

(1) ตารางแสดงอัตราการสอบผ่าน การลาออกกลางคัน และ
การสำเร็จการศึกษาทุกชั้นปีของหลักสูตร

(2) สถิติการได้งานของบัณฑิต ระดับเงินเดือน

- (3) ตารางแสดงผลงานของอาจารย์
- (4) ตารางแสดงผลงานของนักศึกษา
- (5) อื่น ๆ (ระบุ)

15) เกณฑ์คุณภาพที่ 15 : ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Satisfaction)

15.1) คำอธิบาย

หลักสูตรพึงมีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับและวัดความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีการวิเคราะห์ เพื่อการวางแผนนโยบายการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจหลักสูตรและคุณภาพบัณฑิตของหลักสูตร

15.2) เกณฑ์ย่อย

- (1) ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นที่น่าพอใจ

15.3) แหล่งข้อมูล

- (1) กระบวนการและตัวบ่งชี้ในการวัดความพึงพอใจ
- (2) แบบสำรวจความพึงพอใจ
- (3) ผลการวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา แนวโน้มของความพึงพอใจ
- (4) อื่น ๆ (ระบุ)

2.1.2.3 ระดับการประเมิน

เพื่อให้หลักสูตรรับรู้ถึงระดับคุณภาพของหลักสูตรในแต่ละเกณฑ์และสามารถปรับปรุงพัฒนาต่อไปได้ การประเมินหลักสูตรใช้เกณฑ์ 7 ระดับ ตามรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ระดับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA

คะแนน	ความหมาย	คุณภาพและระดับความต้องการในการพัฒนา
1	ไม่ปรากฏการดำเนินการ (ไม่มีเอกสารไม่มีแผนหรือไม่มีหลักฐาน)	คุณภาพไม่เพียงพออย่างชัดเจน ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาโดยเร่งด่วน
2	มีการวางแผนแต่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ	คุณภาพไม่เพียงพอจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไข หรือ พัฒนา
3	มีเอกสารแต่ไม่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติ หรือมีการดำเนินการแต่ยังไม่ครบถ้วน	คุณภาพไม่เพียงพอแต่การปรับปรุงแก้ไข หรือ พัฒนาเพียงเล็กน้อยสามารถทำให้มีคุณภาพเพียงพอได้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

คะแนน	ความหมาย	คุณภาพและระดับความต้องการในการพัฒนา
4	มีเอกสารและหลักฐานการดำเนินการตามเกณฑ์	มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์
5	มีเอกสารและหลักฐานชัดเจนที่แสดงถึงการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ดีกว่าเกณฑ์	มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตร ดีกว่าเกณฑ์
6	ตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดี	ตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดี
7	ดีเยี่ยม เป็นแนวปฏิบัติในระดับโลก หรือแนวปฏิบัติชั้นนำ	ดีเยี่ยม เป็นแนวปฏิบัติในระดับโลกหรือแนวปฏิบัติชั้นนำ

2.1.2.4 ขั้นตอนการขอรับการรับรอง

หากสถาบันต้องการขอรับการรับรองตามเกณฑ์ AUN - QA นั้น จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) สถาบันต้องเป็นตามเกณฑ์ของ AUN คือ มีอายุมากกว่า 10 ปี มีจำนวนนักศึกษาจบแล้วมากกว่า 5 รุ่น และเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ
- 2) สถาบันส่งผู้ที่รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพเข้าร่วมการอบรมเพื่อแนะนำเกณฑ์ AUN - QA ที่ทาง AUN เป็นผู้จัดขึ้น (Tier1)
- 3) ขอสมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (Associate Member)
- 4) หากได้รับการพิจารณาอนุมัติเป็นสมาชิกเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน จะสามารถส่งใบสมัครเพื่อขอรับการประเมินจากคณะผู้ประเมินได้ โดยปกติ AUN จะทำการประเมิน 15 หลักสูตรต่อปี และจะประเมินไม่เกิน 3 หลักสูตร ต่อการประเมิน 1 ครั้ง
- 5) เตรียมการเพื่อรับการประเมินจากคณะผู้ประเมิน

2.1.3 เกณฑ์ NASPAA

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2557) ได้วิเคราะห์ NASPAA (Network of Schools of Public Policy, Affairs, and Administration) เป็นองค์กรที่มีเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของหลักสูตรด้านนโยบายสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และ

การบริหารจัดการที่สาธารณะและไม่แสวงหาผลกำไร โดยมีจำนวนสมาชิกเกือบ 300 สมาชิก ซึ่งตั้งอยู่ที่สหรัฐอเมริกาและใน 14 ประเทศทั่วโลก โดย NASPAA มีสำนักงาน Commission on Peer Review and Accreditation (COPRA) ซึ่งมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ตรวจเยี่ยมและให้การรับรองคุณภาพหลักสูตรปริญญาโทด้านนโยบายสาธารณะ (The Masters of Public Administration: MPP) และหลักสูตรปริญญาโทด้านรัฐประศาสนศาสตร์ (The Masters of Public Policy: MPA)

NASPAA ให้บริการสำหรับสมาชิก อาทิ การพัฒนามาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับหลักสูตรปริญญาโทการให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ในการศึกษา การร่วมมือในการจัดการประชุมกับสถาบันการศึกษาในประเทศอื่น ๆ

2.1.3.1 เกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

1) มาตรฐานที่ 1: การบริหารจัดการหลักสูตรเชิงกลยุทธ์ (Managing the Program Strategically)

1.1) พันธกิจของหลักสูตร (Mission Statement): หลักสูตรมีพันธกิจที่เป็นแนวทางสำหรับการดำเนินงานและการประเมิน

(1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและค่านิยมสาธารณะ (Public Values) เน้นการเรียนการสอนด้านการบริหารกิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ

(2) หลักสูตรมีความชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนให้กับกลุ่มนักศึกษา ผู้ว่าจ้างและผู้ประกอบการ (Employers) และกลุ่มอาชีพ (Professionals)

(3) การจรรยาบรรณของหลักสูตรต่อความรู้ การวิจัยและการปฏิบัติ (Practice) ในด้านการบริหารกิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ

1.2) ความคาดหวังในการดำเนินงาน (Performance Expectations): หลักสูตรมีเป้าหมายของหลักสูตร (Goals) วัตถุประสงค์ (Objectives) และผลการดำเนินงาน (Outcomes) ที่ชัดเจน รวมทั้งความคาดหวังของการเรียนรู้ของนักศึกษาที่สอดคล้องกับพันธกิจ

1.3) การประเมินหลักสูตร (Program Evaluation): หลักสูตรมีการเก็บรวบรวม ประยุกต์ และรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและการจัดการเพื่อเป็นแนวทางของการพัฒนาพันธกิจ การออกแบบหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางของมาตรฐานที่ 2-7

2) มาตรฐานที่ 2: การเชื่อมโยงธรรมาภิบาลกับพันธกิจ (Matching Governance with the Mission)

2.1) ความสามารถของการบริหารจัดการ (Administrative Capacity): หลักสูตรมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อพันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน

2.2) ธรรมเนียมปฏิบัติการบริหารของอาจารย์ประจำหลักสูตร (Faculty Governance): มีจำนวนอาจารย์ที่เพียงพอ กล่าวคือ มีจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย 5 คน ที่สามารถบริหารจัดการและนำพันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ไปปฏิบัติ

3) มาตรฐานที่ 3: การเชื่อมโยงการดำเนินงานกับอาจารย์ในหลักสูตร: การปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ (Matching Operations with the Mission: Faculty Performance)

3.1) คุณสมบัติของอาจารย์ (Faculty Qualifications): อาจารย์ในหลักสูตร มีคุณสมบัติทางวิชาการ (Academically Qualified) หรือทางอาชีพ (Professionally Qualified) พอที่จะบรรลุพันธกิจของหลักสูตร

3.2) ความหลากหลายของอาจารย์ (Faculty Diversity): หลักสูตร สนับสนุนความหลากหลายและบรรยากาศของการรวมความหลากหลาย (Inclusiveness) ด้วยการคัดเลือกบุคลากรสายวิชาการ (Recruitment) และการรักษาไว้ซึ่งความหลากหลาย (Retention) ของหลักสูตร

3.3) การวิจัย ผลงานวิชาการ และการบริการวิชาการ (Research, Scholarship, and Service): อาจารย์มีการผลิตผลงานวิชาการและมีส่วนในการบริการวิชาการในวงวิชาชีพและชุมชนนอกสถาบันการศึกษาที่หลักสูตรสังกัด โดยผลงานวิชาการและการมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการเหมาะสมกับพันธกิจของหลักสูตร ขั้นตอนการพัฒนาในสายงานของอาจารย์ (Stage of Their Careers) และความคาดหวังของสถาบันการศึกษาที่สังกัด

4) มาตรฐานที่ 4: การเชื่อมโยงการดำเนินงานกับพันธกิจ: การบริการนักศึกษา (Matching Operations with the Mission: Serving Students)

4.1) การคัดเลือกนักศึกษา (Student Recruitment): หลักสูตรมีกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาที่เหมาะสมกับพันธกิจ

4.2) การรับนักศึกษา (Student Admission): หลักสูตรมีกระบวนการรับนักศึกษาที่ชัดเจนและเหมาะสมกับพันธกิจ

4.3) การบริการนักศึกษา (Support for Students): หลักสูตรให้ความเชื่อมั่นกับนักศึกษาเกี่ยวกับการบริการจัดการเรียนการสอน เช่น การแนะนำโครงสร้างหลักสูตร การแนะนำและจัดหาหน่วยงานสำหรับการฝึกงาน การแนะนำอาชีพ และการช่วยเหลือนักศึกษาในการหางานทำเพื่อให้ นักศึกษาสามารถก้าวหน้าในอาชีพด้านการบริหารกิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ

4.4) ความหลากหลายของนักศึกษา (Student Diversity): หลักสูตร สนับสนุนความหลากหลายและบรรยากาศของการรวมความหลากหลาย (Inclusiveness) ด้วย

กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา (Recruitment) การรับนักศึกษา (Admission) และการให้บริการสนับสนุนแก่นักศึกษา (Student Support Services)

5) มาตรฐานที่ 5 การเชื่อมโยงการดำเนินงานกับพันธกิจ: การเรียนของนักศึกษา (Matching Operations with the Mission: Student Learning)

5.1) สมรรถนะทั่วไปที่นักศึกษาต้องมี (Universal Required Competencies): หลักสูตรมีสมรรถนะทั่วไปที่นักศึกษาต้องมีซึ่งมีความสัมพันธ์กับพันธกิจและค่านิยมการให้บริการสาธารณะของหลักสูตร สมรรถนะทั่วไปที่นักศึกษาต้องมีประกอบด้วยความสามารถ 5 ด้าน ได้แก่

- (1) สามารถนำและบริหารกิจการสาธารณะได้
- (2) มีส่วนร่วมและจรรยาบรรณให้กับกระบวนการนโยบายสาธารณะ
- (3) สามารถคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์ในเชิงวิพากษ์ แก้ไขปัญหาและตัดสินใจได้
- (4) สามารถบูรณาการและประยุกต์มุมมองด้านการบริการสาธารณะได้

(5) สามารถสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอท่ามกลางสภาพที่หลากหลายและมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพกลุ่มแรงงาน (Workforce) และประชากร

5.2) สมรรถนะเฉพาะเจาะจงที่พันธกิจกำหนดให้นักศึกษาต้องมี (Mission-Specific Required Competencies): หลักสูตรระบุสมรรถนะหลักที่นอกเหนือจากสมรรถนะทั่วไปที่จำเป็นต่อการนำพันธกิจหลักสูตรไปปฏิบัติ

5.3) สมรรถนะเฉพาะเจาะจงที่พันธกิจกำหนดให้นักศึกษาเลือกมี (Mission-Specific Elective Competencies): หลักสูตรกำหนดวัตถุประสงค์และสมรรถนะให้กับนักศึกษาในส่วนของความสนใจเฉพาะ (Optional Concentrations) และความเชี่ยวชาญเฉพาะ (Specialization)

5.4) สมรรถนะทางสายอาชีพ (Professional Competencies): หลักสูตรให้ความมั่นใจได้ว่านักศึกษาเรียนเพื่อประยุกต์ความรู้ไปใช้ในกระบวนการทำงานและการติดต่อสื่อสารในสายอาชีพด้านการบริการกิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะและในหน่วยงานภาครัฐ

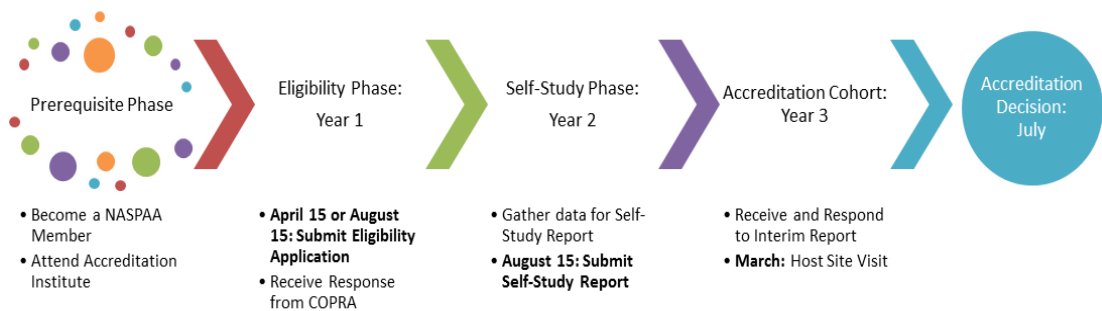
6) มาตรฐานที่ 6 ความเชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรกับพันธกิจ (Matching Resources with Mission)

6.1) ทรัพยากรที่พอเพียง (Resource Adequacy): หลักสูตรมีทุน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ และทรัพยากรที่เอื้อให้อาจารย์สามารถบรรลุพันธกิจ วัตถุประสงค์ และการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

7) มาตรฐานที่ 7 ความเชื่อมโยงระหว่างการสื่อสารข้อมูลกับพันธกิจ (Matching Communications with Mission)

7.1) การสื่อสาร (Communications): หลักสูตรจัดข้อมูลที่เหมาะสมและเป็นปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจ นโยบาย การปฏิบัติและความสำเร็จ รวมทั้งผลของการเรียนของนักศึกษา เพื่อช่วยการตัดสินใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักศึกษาที่ต้องการสมัครเข้ามาเรียนกับหลักสูตรและนักศึกษาปัจจุบัน อาจารย์ ผู้ว่าจ้าง ผู้บริหารสถาบัน ศิษย์เก่า และหน่วยงานที่ให้การรับรองคุณภาพ

2.1.3.2 ขั้นตอนการขอรับการรับรอง



ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการขอรับการรับรองตามเกณฑ์ NASPAA

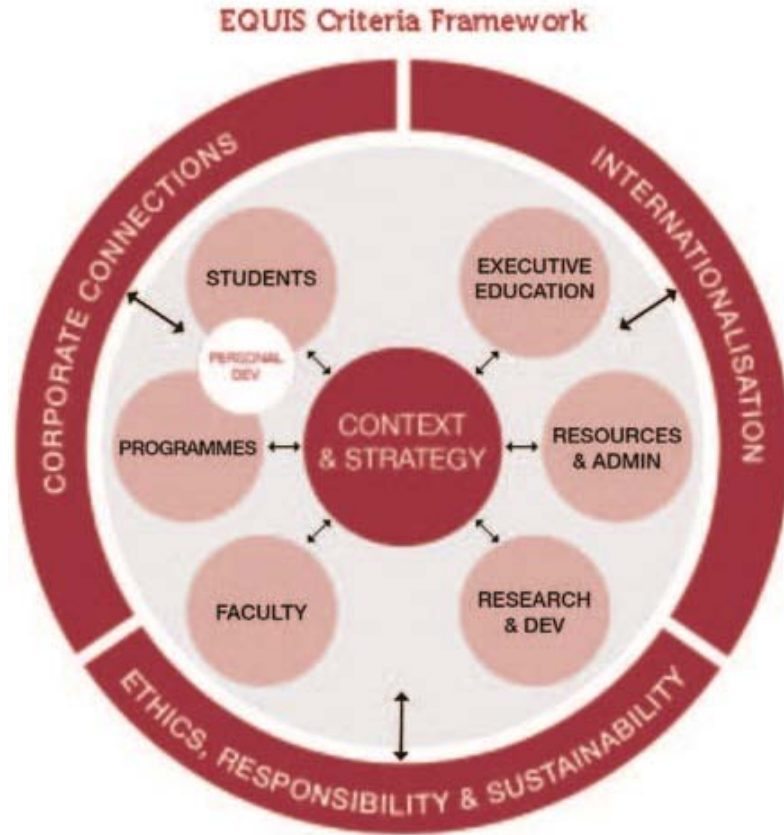
- 1) Prerequisite Phase การพิจารณาการรับสมัครเป็นสมาชิก
- 2) Eligibility Phase การพิจารณาคุณสมบัติที่เหมาะสมและขอรับการเข้าสู่กระบวนการจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ The Commission on Peer Review and Accreditation: COPRA) โดยกำหนดยื่นใบสมัครใน 2 ช่วง คือ วันที่ 15 เมษายน หรือ 15 สิงหาคมของทุกปี พร้อมชำระค่าธรรมเนียม
- 3) Self-Study Phase เมื่อผ่านการพิจารณาคุณสมบัติที่เหมาะสมแล้ว ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร และยื่น Self-Study Report ในวันที่ 15 สิงหาคม พร้อมชำระค่าธรรมเนียม
- 4) Accreditation Cohort เมื่อยื่น Self-Study Report พร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้ว จะมีขั้นตอนการขอการรับรอง คือ COPRA พิจารณา Self-Study Report และจัดทำกรจัดทำรายงานภายหลังการตรวจเยี่ยมเพื่อเสนอกรรมการผู้ตรวจเยี่ยมพิจารณารายงาน โดยมีการตรวจเยี่ยมโดยกรรมการในช่วงเดือนมีนาคม และเมื่อ COPRA พิจารณาเสร็จสิ้นจะตัดสินใจเพื่อให้การรับรองภายในเดือนกรกฎาคม

2.1.4 เกณฑ์ EQUIS

European Quality Improvement System (EQUIS) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2540 ดำเนินการโดย European Foundation for Management Development (EFMD) เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร โดยมีสำนักงานใหญ่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม และมีสำนักงานย่อยอยู่ที่ฮ่องกงและไมอามี EQUIS เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาด้านบริหารธุรกิจระดับโลก มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้สถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจรวมถึงผู้บริหารด้านการศึกษาและบริษัทเอกชนต่าง ๆ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้และวิทยาการด้านการบริหารธุรกิจผ่านงานวิจัยเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดย EFMD มีบทบาทหลักในการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับโลก “EQUIS” กับสถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจชั้นนำทั่วโลก ทั้งนี้สถาบันการศึกษาด้านบริหารธุรกิจทั่วโลกในปัจจุบันมีมากกว่า 10,000 แห่ง แต่มีเพียง 155 แห่ง จาก 40 ประเทศที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน โดยในประเทศไทยมี 2 แห่งเท่านั้นที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน คือ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.1.4.1 เกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

European Foundation for Management Development (2015) พิจารณาการบริหารจัดการของคณะใน 10 เกณฑ์มาตรฐาน โดยเน้นความเป็น International การส่งเสริม Ethics, Responsibility and Sustainability และการสร้าง Corporate Connections ครอบคลุมในทุกเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่การออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาและอาจารย์ในด้านการวิจัยและประสบการณ์ในภาคธุรกิจ การสร้างสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อช่วยพัฒนาทักษะของนักศึกษาและกระตุ้นให้เกิดความรู้ลึกของการเป็นนานาชาติ สำหรับเกณฑ์การประเมินที่กรรมการผู้ประเมินคุณภาพ (EQUIS Review Committee) ใช้ในการประเมินประกอบด้วย 10 เกณฑ์มาตรฐาน



ภาพที่ 2.3 เกณฑ์มาตรฐาน EQUIS

1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 Context, Governance and Strategy ความชัดเจนใน
ปรัชญาการบริหาร กลยุทธ์การจัดการ และธรรมาภิบาล

1.1) The EQUIS Standard

(1) Mission:

คณะควรมีการกำหนดพันธกิจอย่างชัดเจน ควรมีการสื่อสารทำ
ความเข้าใจและใช้ร่วมกันทั่วทั้งคณะ

(2) Governance:

คณะควรมีการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และ
เหมาะสมกับการดำเนินงานตามบริบทของคณะ

(3) Strategy:

คณะควรมีการกำหนดกลยุทธ์ที่มีความน่าเชื่อถือ และสอดคล้อง
กับการวางตำแหน่งทางการตลาด ทรัพยากรและข้อจำกัดของคณะ

1.2) เกณฑ์การประเมิน

(1) Environment สภาพแวดล้อม

(1.1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานของคณะ เช่น ระบบการศึกษาของประเทศ ข้อกำหนดของหลักสูตร ความต้องการของนักศึกษา กฎระเบียบ ขั้นตอนการรับรองปริญญา

(1.2) ประวัติศาสตร์การก่อตั้งคณะ วิวัฒนาการ เหตุการณ์สำคัญ สถิติที่สำคัญ (นักศึกษา อาจารย์ บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณ)

(1.3) ความต้องการของตลาดแรงงานการแข่งขันภายในประเทศ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คู่แข่งที่สำคัญ

(1.4) ความต้องการของตลาดแรงงานการแข่งขันในต่างประเทศ

(2) Institutional Status สถานะของคณะ

(2.1) สถานะทางกฎหมายประเภทของคณะ (Public, Private, Regulated/non-regulated, Profit/not-for-profit, Business School Within a Wider University Framework) หน่วยงานที่ให้การรับรองระดับชาติ หรือภูมิภาค แหล่งที่มาของเงินทุน

(3) Governance การกำกับดูแล

(3.1) กลไกหรือระบบการกำกับดูแลของคณะ การได้มาซึ่งคณบดีหรือผู้บริหาร

(3.2) การเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ หรือกำกับดูแลการบริหารงานของคณะ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(3.3) กลไกการเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานของคณะ ของนักศึกษา

(3.4) โครงสร้างองค์กรภายใน โครงสร้างการตัดสินใจการตรวจสอบการบริหารงานภายใน

(3.5) หลักการของจริยธรรม และการกำกับดูแล ความรับผิดชอบต่อสังคม

(3.6) อธิบายความเชื่อมโยงระหว่างระบบการกำกับภายนอก และระบบการจัดการภายในคณะ แสดงให้เห็นความอิสระในการดำเนินงาน

(4) Mission, Vision and Values พันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยม

(4.1) กำหนดพันธกิจและอธิบายที่มา ความสัมพันธ์ของพันธกิจกับมหาวิทยาลัยได้อย่างชัดเจนมีการเผยแพร่ ทบทวนเป็นระยะ และแก้ไขหรือไม่

(4.2) อธิบายวิสัยทัศน์ของคณะมีความชัดเจน เข้าใจกันอย่างไร
 ทั้งถึงในคณะ มีความท้าทาย มีเหตุผลเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องการที่จะก้าวไป (ต้องการที่จะเป็น)
 ในอนาคต

(4.3) อธิบายค่านิยมของคณะมีความชัดเจน เข้าใจรวมกัน
 หรือไม่

(5) Current Strategic positioning การวางกลยุทธ์ในปัจจุบัน

(5.1) อธิบายการวางกลยุทธ์ของคณะ ในปัจจุบัน ในตลาด
 ระดับชาติและระดับนานาชาติให้ชัดเจนระบุคู่แข่งที่สำคัญ อธิบายทรัพยากร โปรแกรม
 ความสามารถ ตลาดเป้าหมาย การจ้างงาน การให้บริการของคณะ วิธีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่
 สำคัญที่ผ่านมา 5 ปี

(5.2) มีการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของคณะในการ
 รักษาการวางกลยุทธ์นี้

(6) Strategic Direction and Objectives ทิศทาง กลยุทธ์ และ
 วัตถุประสงค์

(6.1) แสดงให้เห็นว่าพันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมได้ รับ
 การแปลเป็นทิศทางเชิงกลยุทธ์ มีเป้าหมายระยะยาวของคณะ

(6.2) อธิบายวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และวิธีการประเมิน
 ความสำเร็จ

(6.3) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์
 ของคณะ และความพร้อมของทรัพยากร ระบุข้อจำกัด ที่สำคัญ ที่มีผลต่อผลการดำเนินงานใน
 อนาคต และการดำเนินงานกับข้อจำกัดเหล่านั้น

(7) Strategic Planning การวางแผนเชิงกลยุทธ์

(7.1) อธิบายกระบวนการในการแปลงพันธกิจ วิสัยทัศน์
 ค่านิยมและ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เป็นแผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน

(7.2) อธิบายวิธีการของคณะที่จะใช้ประโยชน์จากโอกาส
 เชิงกลยุทธ์

(7.3) อธิบายความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ที่คณะ อาจจะต้องเผชิญ
 ในอนาคต

(8) Quality Assurance การประกันคุณภาพ

(8.1) อธิบายกลไกที่เป็นแนวทางสำหรับการประกันคุณภาพ
 ภายใน นโยบาย วิธีการ ที่เหมาะสมกับบริบทของคณะ

(8.2) อธิบายกระบวนการและตัวชี้วัดที่สำคัญ ที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน

(8.3) อธิบายวิธีการที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพ

(8.4) อธิบายวิธีการที่ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอก ที่สำคัญมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพ

(9) Internationalisation ความเป็นนานาชาติ

(9.1) อธิบายหรือแสดงหลักฐานที่ชัดเจนในความเป็นนานาชาติของคณะ เช่น นโยบาย กลยุทธ์ การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

(10) Ethics, Responsibility and Sustainability จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(10.1) อธิบายหรือแสดงหลักฐานที่ชัดเจนที่สะท้อนให้เห็นถึงความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของคณะ เช่น นโยบาย กลยุทธ์ การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบูรณาการเข้าไปในพันธกิจและวิสัยทัศน์ของคณะ

(11) Corporate Connections การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก (และนักศึกษาเก่า)

(11.1) อธิบายหรือแสดงหลักฐานที่ชัดเจนที่เห็นว่าองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการบริหารงานของคณะ

2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 Programmes การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่มีความทันสมัย

2.1) The EQUIS Standard

หลักสูตรควรจะออกแบบมาให้มีผลการเรียนรู้ที่ชัดเจนและมีความสมดุลระหว่างความรู้และทักษะ มีความหลากหลาย หลักสูตรควรเน้นการเรียนรู้ของนักศึกษา และควรมีการฝึกปฏิบัติงานจริง ควรมีกระบวนการประเมินอย่างเข้มงวด สำหรับการตรวจสอบ คุณภาพของนักศึกษา หลักสูตรควรจะได้รับประเมินอย่างสม่ำเสมอ ทั้งจากนักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ หลักสูตรควรมีเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการและให้บริการ อย่างเพียงพอ

2.2) เกณฑ์การประเมิน

(1) The Programme portfolio ภาพรวมของหลักสูตร

(1.1) อธิบายถึงวิธีการหรือกลยุทธ์ของคณะที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

(1.2) อธิบายนโยบายและกระบวนการที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ

(1.3) อธิบายกลยุทธ์และนโยบายของคณะเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการเรียนรู้

(1.4) อธิบายผลงานโดยรวมของหลักสูตรที่คณะจัดการเรียนการสอนอยู่ในปัจจุบัน อธิบายนโยบายของคณะในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างการใช้บริการในแต่ละระดับของหลักสูตร (ระดับปริญญาตรี, ปริญญาโท, MBA, ปริญญาเอก หลักสูตรสำหรับพัฒนาผู้บริหารระดับสูง)

(1.5) อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรที่ผ่านมา 5 ปี

(1.6) สรุปแผนสำหรับการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรสำหรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในอนาคต

(1.7) อธิบายระบบในการบริหารจัดการหลักสูตรของคณะ

(2) Programme design การออกแบบหลักสูตร

(2.1) อธิบายขั้นตอนในการออกแบบหลักสูตร อธิบายวิธีการของคณะเพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรที่ออกแบบมานั้น ตอบสนองความต้องการของตลาดและของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(2.2) ระบุการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการออกแบบหลักสูตรที่เกิดขึ้นในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พร้อมกับระบุปัญหาหรือตัวแปรที่สำคัญที่มีผลต่อการออกแบบของหลักสูตรในปัจจุบัน

(3) Programme content เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละหลักสูตรให้อธิบาย

(3.1) ระดับปริญญา วุฒิการศึกษา ลักษณะของการเรียนการสอนทั้งในระดับชาติและนานาชาติ พร้อมทั้งรายละเอียดทักษะหรือความสามารถที่นักศึกษาจะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร

(3.2) ให้สรุปปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ และผลการเรียนรู้ที่สำคัญของหลักสูตร

(3.3) อธิบายกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

(4) Skills acquisition

(4.1) อธิบายทักษะทางปัญญาที่เหมาะสมในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น คณะควรอธิบายวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ และผลการพัฒนาสำหรับนักศึกษาที่มีการกำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละหลักสูตร

(4.2) สรุปทักษะการบริหารจัดการที่สำคัญ (เช่น การทำงานเป็นทีม, ทักษะการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล, ทักษะการนำเสนอ, ทักษะการบริหารจัดการโครงการ, ทักษะความเป็นผู้นำ ฯลฯ) และระบุถึงวิธีการที่คณะใช้ในการส่งเสริมหรือพัฒนาเหล่านั้นแก่นักศึกษา (เช่น การปฏิบัติงาน, การฝึกงาน ฯลฯ)

(5) Programme delivery กระบวนการจัดการเรียนการสอน

(5.1) อธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในปัจจุบันในแต่ละหลักสูตร (เช่น บรรยาย กรณีศึกษา ธุรกิจเกมการทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนรู้ โครงการบทเรียน)

(5.2) อธิบายวิธีการของคณะในเรื่องการพัฒนาหรือสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน

(5.3) ระบุข้อจำกัดหรือปัจจัยหลักที่จำกัดขอบเขตของวิธีการสอนในหลักสูตรของคณะ

(5.4) อธิบายกระบวนการหรือวิธีการในการจัดสรรบุคลากรให้กับหลักสูตร

(5.5) อธิบายกลไกการควบคุมคุณภาพ อธิบายวิธีการหลักเกณฑ์ และกระบวนการที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร

(6) Student assessment การประเมินนักศึกษา

(6.1) อธิบายระบบการประเมินสำหรับการตรวจสอบคุณภาพของนักศึกษา

(6.2) แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของผลงานของนักศึกษามีความเหมาะสมกับระดับของหลักสูตร

(7) Programme evaluation การประเมินผลหลักสูตร

(7.1) อธิบายกระบวนการสำหรับการประเมินผลของหลักสูตร อธิบายวิธีการของคณะเพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรที่คณะดำเนินงานนั้นตอบสนองความต้องการของตลาดและรวมถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียสำคัญที่เกี่ยวข้อง

(7.2) สรุปหลักฐานที่แสดงความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตร การกำหนดเนื้อหาและกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

(7.3) อธิบายกระบวนการในการตรวจสอบและการปรับปรุงหลักสูตร

(8) Internationalisation ความเป็นนานาชาติ

- ระดับสากล
- (8.1) อธิบายวิธีการหรือตำแหน่งที่หลักสูตรของคณะอยู่ใน
- (8.2) ระบุข้อมูลทางสถิติที่แสดงให้เห็นถึงการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาต่างชาติในหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา
- (8.3) อธิบายบริบทในความเป็นนานาชาติของของหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะ
- (8.4) อธิบายการบริหารจัดการในการสร้างเครือข่ายทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ
- (8.5) อธิบายโอกาสในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและแสดงข้อมูลทางสถิติ 3 ปีที่ผ่านมา

(9) Ethics, Responsibility and Sustainability จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาที่ยั่งยืน

- (9.1) อธิบายว่าหลักสูตรได้ออกแบบให้มีการบูรณาการจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืน ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และมีวิธีการการประเมินในแต่ละหลักสูตร แต่ละระดับปริญญา

(10) Corporate Relevance การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก (และนักศึกษาเก่า)

- (10.1) อธิบายว่าในการออกแบบหลักสูตรมีการกำหนดมุมมองด้านธุรกิจ ในวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร
- (10.2) สรุปขอบเขตของการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของคณะ

3) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 Students คุณภาพนักศึกษาปัจจุบัน

3.1) The EQUIS Standard

(1) Student Quality:

คณะควรตรวจสอบคุณภาพของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกว่ามีความเหมาะสมกับการเรียนในหลักสูตรนอกจากนี้นักศึกษาควรมีความหลากหลายทั้งในด้านภูมิหลังและเชื้อชาติ

(2) Personal Development of Students:

คณะควรจะสนับสนุนการพัฒนาทักษะส่วนบุคคลและทักษะความเป็นมืออาชีพของนักศึกษาอย่างชัดเจน เช่น ทักษะการบริหารจัดการค่านิยมหรือจริยธรรม ความเป็นผู้นำ ฯลฯ

3.2) เกณฑ์การประเมิน

(1) Target Profiles and Criteria for Selection เกณฑ์การคัดเลือก
นักศึกษา

(1.1) อธิบายคุณสมบัติและกลุ่มเป้าหมายของนักศึกษาที่จะ
เข้ามาเรียนในหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะ

(1.2) อธิบายรายละเอียด เป้าหมาย สำหรับนักศึกษาที่จบ
การศึกษา ในแง่ของความรู้ ค่านิยม ทักษะการบริหารจัดการ , ความสามารถ ระดับความเป็นมือ
อาชีพ และระดับการเข้าสู่การจ้างงานของบริษัท

(1.3) อธิบายรายละเอียดของวิธีการคัดเลือกนักศึกษาที่
เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของแต่ละหลักสูตรที่กำหนดไว้

(1.4) อธิบายผลของการเลือกในแต่ละหลักสูตร รวมทั้ง
จำนวนนักศึกษา จำนวนผู้สมัคร และจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน 3-5 ปีที่ผ่านมา

(1.5) อธิบายจำนวนนักศึกษาปัจจุบัน ในแง่ของเชื้อชาติ
การศึกษาก่อนหน้านี้ อายุและเพศ สำหรับโปรแกรมที่ต้องมี ประสบการณ์ในการทำงาน เช่น MBA,
ระบุจำนวนปีของประสบการณ์การทำงาน ก่อนที่จะศึกษา ข้อมูลเหล่านี้ควรจะนำเสนอในรูปแบบ
ตารางโดยมีข้อมูล 3-5 ปีที่ผ่านมา

(1.6) อธิบายกลไกเพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษาด้วยโอกาสทาง
สังคมมีสิทธิ์เข้าถึงหลักสูตรของคณะ

(2) Course Preparation and Progression หลักสูตรเตรียมความ
พร้อม

(2.1) อธิบายกระบวนการที่ใช้ในการเตรียมความพร้อม
นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในแต่ละหลักสูตรของคณะ

(2.2) อธิบายนโยบายของคณะในการโอนและการได้รับการ
ยกเว้นหน่วยกิต

(2.3) สรุปข้อมูลอัตราความสำเร็จ อัตราการออกกลางคัน
อัตราการสอบผ่านตามแผนการศึกษาของหลักสูตร พร้อมกับอธิบายของแนวโน้มและมาตรการ
ตอบสนองในแต่ละหลักสูตร

(3) Support and Counselling Services การสนับสนุนและบริการ
ให้คำปรึกษา

(3.1) อธิบายกระบวนการที่ใช้ในการให้การสนับสนุนการ
เรียนรู้สำหรับนักศึกษาตลอดหลักสูตร

(4) Personal and Professional Development การพัฒนาทักษะส่วนบุคคลและการพัฒนาทักษะความเป็นมืออาชีพ

(4.1) ระบุกระบวนการที่คณะส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนาทักษะส่วนบุคคลและพัฒนาทักษะความเป็นมืออาชีพ

(4.2) อธิบายเทคนิคพิเศษและเครื่องมือที่คณะใช้ในการวินิจฉัยคุณสมบัติส่วนบุคคลของนักศึกษาแต่ละคน

(5) Career Placement and Support ตำแหน่ง อาชีพ และการสนับสนุน

(5.1) แสดงข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการจ้างงานของผู้สำเร็จการศึกษา เช่น

(5.1.1) การกระจายตัวของการจ้างงานในภาคการตลาด

(5.1.2) การกระจายของเงินเดือน

(5.1.3) การกระจายทางภูมิศาสตร์

(5.1.4) ร้อยละของการจ้างงานต่อผู้สำเร็จการศึกษา

(ภายใน 6 เดือน หลังจบการศึกษา)

(5.1.5) รายชื่อของนายจ้างที่สำคัญที่ผ่านมา 5 ปี

(5.1.6) แนวโน้มการจ้างงานเหล่านี้ตอบสนอง

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ระบุไว้หรือไม่

(5.2) อธิบายการเตรียมการหรือสนับสนุนในการพัฒนาอาชีพ

สำหรับนักศึกษาและศิษย์เก่า

(6) Alumni Relations ความสัมพันธ์ศิษย์เก่า

(6.1) อธิบายวิธีการที่คณะสร้างความสัมพันธ์และใช้ติดต่อกับศิษย์เก่า

(6.1.1) มีสมาคมศิษย์เก่าหรือไม่

(6.1.2) สมาคมศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการพัฒนา

หลักสูตรอย่างไร

(6.1.3) คณะสนับสนุนหรือจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์

ต่อศิษย์เก่าหรือไม่

(6.1.4) ศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการระดมทุนสนับสนุน

การดำเนินงานของคณะอย่างไร

(7) Internationalisation ความเป็นนานาชาติ

(7.1) แสดงหลักฐานความเป็นนานาชาติของนักศึกษา

(7.2) อธิบายนโยบายของคณะในเรื่องความเป็นนานาชาติ

ทางภาษาและทักษะวัฒนธรรม

(7.3) อธิบายวิธีการประเมินความพร้อมของผู้สำเร็จการศึกษา

ของคณะ ในบริบทความเป็นนานาชาติ แสดงหลักฐานที่ได้รับจากนักศึกษา และการจ้างงาน

(7.4) อธิบายนโยบายของคณะเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยน

นักศึกษาระหว่างประเทศ โดยแสดงตารางที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการ แลกเปลี่ยนนักศึกษา

(7.5) อธิบายนโยบายของคณะเกี่ยวกับการ ฝึกงานใน

ต่างประเทศ และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่สนับสนุนกิจกรรมของคณะในแง่

(7.6) อธิบายบริการที่ให้แก่นักศึกษาต่างชาติที่เข้ามา

(8) Ethics, Responsibility and Sustainability จริยธรรม ความ

รับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(8.1) อธิบายว่าคณะมีการบูรณาการในประเด็นจริยธรรม

ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมอยู่ในการรับสมัครนักศึกษา (เช่น ทูตการศึกษา รางวัล ฯลฯ)

(8.2) อธิบายความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ความ

รับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่จะรวมอยู่ในการพัฒนาตนเองของ นักศึกษา

(8.3) อธิบายกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตรที่ส่งเสริม

จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(9) Corporate Links การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก

(และนักศึกษาเก่า)

(9.1) อธิบายการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรภายนอก

และหน่วยงานผู้ว่าจ้างผู้สำเร็จการศึกษาคณะ และการสนับสนุนอาชีพ การสร้างความสัมพันธ์ กับองค์กรภายนอกระหว่างประเทศ

(9.2) อธิบายการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกในขั้นตอน

การประเมินผลงานความสำเร็จของหลักสูตร

4) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 Faculty คุณภาพของคณาจารย์ในแง่คุณวุฒิ

ประสบการณ์ในภาคธุรกิจ และประสบการณ์การศึกษาระดับนานาชาติ

The EQUIS Standard

คณะกรรมการฯ พัฒนา และบริหารจัดการคณาจารย์ของคณะให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และมี จำนวนอาจารย์เพียงพอที่ครอบคลุมสาขาวิชาที่สำคัญ (ควรมีอาจารย์อย่างน้อย 25 คน)

4.1) เกณฑ์การประเมิน

(1) Faculty Size, Qualification and Composition ขนาด คุณสมบัติ และองค์ประกอบของอาจารย์

คั้งนี้ (1.1) อธิบายอาจารย์ของคณะในปัจจุบันในเกณฑ์มาตรฐาน

ปริญญาเอก (1.1.1) จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
(1.1.2) จำนวนอาจารย์ที่กำลังศึกษาต่อในระดับ

ปริญญาเอก (1.1.3) ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ในคณะ
(1.1.4) ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในคณะ
(1.1.5) ความเป็นนานาชาติของอาจารย์ในคณะ
(1.1.6) แนวโน้มการรับอาจารย์ใหม่ และการลาออก
ของอาจารย์ในคณะ 5 ปีที่ผ่านมา

(1.2) อธิบายวิธีการการจัดสรรอาจารย์ในแต่ละหลักสูตรของคณะ

(2) Faculty Management การบริหารจัดการอาจารย์
(2.1) อธิบายกระบวนการบริหารจัดการ การกำกับดูแล
อาจารย์ของคณะ

เกี่ยวกับการสรรหาอาจารย์ (2.2) อธิบายนโยบายของคณะในปัจจุบัน และการปฏิบัติ

ละบุคคล (2.3) อธิบายกระบวนการที่ใช้ในการประเมินอาจารย์ในแต่ละ

คณะ (2.4) อธิบายกระบวนการส่งเสริมและเก็บรักษาอาจารย์ของ

(3) Faculty Development การพัฒนาอาจารย์
(3.1) อธิบายนโยบายของคณะสำหรับการพัฒนาคณาจารย์
และอธิบายว่านโยบายดังกล่าวสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะอย่างไร

(3.2) สรุปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอาจารย์ในอนาคต ระบุลำดับความสำคัญ และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง

(4) Internationalisation ความเป็นนานาชาติ

(4.1) อธิบายความเป็นนานาชาติของอาจารย์ในคณะ

(4.2) ความหลากหลายของสัญชาติของอาจารย์

(4.3) จำนวนอาจารย์ต่างชาติมาเยี่ยมชมหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ

(4.4) ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของอาจารย์ในคณะ

(4.5) การวางกลยุทธ์ของคณะเพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะความเป็นนานาชาติของอาจารย์

(5) Ethics, Responsibility and Sustainability จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(5.1) อธิบายถึงวิธีการของคณะในการบูรณาการประเด็นที่เกี่ยวกับ จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการฝึกอบรมและการพัฒนาคณาจารย์

(5.2) อธิบายถึงวิธีการของคณะในการสนับสนุนให้คณาจารย์ของคณะเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนสังคม

(6) Corporate links การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก (และนักศึกษาเก่า)

(6.1) อธิบายลักษณะของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์และองค์กรธุรกิจภายนอก (เช่น ผ่านการให้คำปรึกษาการให้การศึกษาแก่ผู้บริหาร คณะกรรมการ ฯลฯ)

(6.2) ประสบการณ์ในภาคธุรกิจของอาจารย์มีความเป็นมืออาชีพเพียงพอเหมาะสมต่อหลักสูตรของคณะหรือไม่

(6.3) ร้อยละของอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร

5) เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 Research and Development คุณภาพงานวิจัยเชิงวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำระดับนานาชาติ

5.1) The EQUIS Standard

คณะควรมีการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยเชิงวิชาการที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ และควรเป็นงานวิจัยที่มีผลกระทบต่อหน่วยงานหรือบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคณาจารย์ นักศึกษา นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การประเมิน

(1) Research Activities กิจกรรมการวิจัย

(1.1) อธิบายกลยุทธ์ด้านการวิจัยในภาพรวมของคณะ และกลยุทธ์ดังกล่าวตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะอย่างไร

(1.2) อธิบายว่ามีการบริหารจัดการการวิจัยภายในคณะอย่างไร

(1.3) อธิบายว่ากิจกรรมการวิจัยรวมอยู่ในภาระงานของอาจารย์แต่ละคนอย่างไร

(1.4) อธิบายวิธีการได้รับเงินสนับสนุนการวิจัย (เช่น การจัดสรรงบประมาณภายในทุนรัฐบาล ทุนวิจัยที่สนับสนุนจากองค์กรภายนอก)

(1.5) อธิบายกระบวนการในการตรวจสอบ และประเมินผลการวิจัย

(1.6) สรุปรงานวิจัยที่ดำเนินการโดยอาจารย์ประจำคณะที่ผ่านมา 5 ปี

(1.7) อธิบายกิจกรรมการวิจัยของอาจารย์ที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรของคณะ

(1.8) อธิบายผลของการวิจัยที่นำไปสู่คุณภาพของการจัดการเรียนการสอน และเกิดเป็นนวัตกรรมของหลักสูตร

(1.9) อธิบายงานวิจัยที่สำคัญที่มีส่วนทำให้คณะมีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น

(2) Development and Innovation การพัฒนาและนวัตกรรม

(2.1) อธิบายนโยบายและกลไกในภาพรวมของคณะในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา นวัตกรรม

(2.2) อธิบายวิธีการของคณะในการตีความคำว่า “นวัตกรรม” ภายใต้งบบริบทท้องถิ่นภายในประเทศ

(2.3) สรุปรความสำเร็จในส่วนของนวัตกรรมที่สำคัญที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของคณะ

(2.4) อธิบายกิจกรรมในปัจจุบันของคณะที่ส่งเสริมการพัฒนาเครื่องมือหรือนวัตกรรมใหม่สำหรับการบริหารจัดการหรือเพื่อเพิ่มบทบาทของคณะในภาคธุรกิจ

(2.5) อธิบายถึงวิธีการของคณะที่เข้าร่วมในการพัฒนาความรู้กับภาคธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

(3) International Features of R&D ความเป็นนานาชาติด้านการวิจัย

(3.1) สรุปผลงานวิจัยที่แสดงความเป็นนานาชาติของคณะ

(3.2) อธิบายว่าคณะมีการบริหารจัดการ R&D ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการเป็นผู้นำความคิดระดับโลกอย่างไร

(3.3) ให้นำรายละเอียดของการมีส่วนร่วมในงานวิจัยของอาจารย์ของคณะกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

(3.4) อธิบายการมีส่วนร่วมใน R & D ของคณะของอาจารย์/นักวิจัยแลกเปลี่ยนชาวต่างชาติ

(4) Ethics, Responsibility and Sustainability จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(4.1) อธิบายว่าคณะได้มีการบูรณาการประเด็นที่เกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้ในกิจกรรมการวิจัยอย่างไร

(4.2) อธิบายว่าคณะได้มีการบูรณาการประเด็นที่เกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้ในกิจกรรมการพัฒนานวัตกรรมอย่างไร

(5) Links between R&D and the Corporate World การเชื่อมโยงระหว่าง R & D กับภาคธุรกิจ

(5.1) อธิบายถึงนโยบาย/กลยุทธ์/กิจกรรมในด้าน R & D ของคณะที่เกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจ

(5.2) อธิบายถึงการดำเนินการและการพัฒนางานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนโดยภาคธุรกิจ

(5.3) อธิบาย R & D (โครงการวิจัยกรณีอื่น ๆ) ที่มีการริเริ่มการทำงานร่วมกันกับภาคธุรกิจ

(5.4) รายชื่อองค์กรภายนอกที่คณะให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐาน R & D

6) เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 Executive Education การบริหารหลักสูตรสำหรับพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

6.1) The EQUIS Standard

หากคณะมีหลักสูตรสำหรับพัฒนาผู้บริหารระดับสูง คณะควรมีการบูรณาการกลยุทธ์ การเรียนการสอน การวิจัย และความเชี่ยวชาญของคณะ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงระหว่างคณะกับบริษัทหรือองค์กรธุรกิจ และเป็นการพัฒนาคณะอีกทางหนึ่ง

เกณฑ์การประเมิน

(1) Positioning within the School การวางตำแหน่งภายในคณะ

(1.1) อธิบายกลยุทธ์ในการบริหารจัดการหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงของคณะ

(1.2) อธิบายการวางโครงสร้างของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงในแผนภูมิองค์กรของคณะ (หน่วยงาน/ศูนย์ที่รับผิดชอบ ฯลฯ)

(1.3) ระบุคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่คณะจัดสรรเพื่อรับผิดชอบการดำเนินงานของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(1.4) อธิบายสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพที่มีอยู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(2) Product Portfolio ภาพรวมของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(2.1) อธิบายภาพรวมของการให้บริการ เนื้อหา วิธีการบรรยาย ระยะเวลาในการเรียน และผลงานของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(3) Marketing and Sales การตลาดและการขาย

(3.1) ประเมินการส่วนแบ่งทางการตลาด คู่แข่งที่สำคัญ ความเชี่ยวชาญ ความโดดเด่นของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงของคณะทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

(3.2) อธิบายฐานลูกค้าที่สำคัญของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงของคณะ

(3.2.1) ประเภทขององค์กร ขนาดขององค์กร

(3.2.2) ระดับของผู้บริหารที่เข้าอบรม (ผู้บริหารระดับสูง/ผู้บริหารระดับกลาง/ผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าหน้าที่ด้านเทคนิค/ผู้บริหารระดับต้น)

(3.2.3) ระดับขององค์กร (ระดับท้องถิ่น/ระดับชาติ/ระดับนานาชาติ)

(3.3) อธิบายวิธีการของคณะในการบริหารจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้าในแต่ละองค์กร

(3.4) อธิบายนโยบายการตลาดที่คณะใช้ในการดำเนินงาน
หลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(3.5) อธิบายวิธีการ/กิจกรรม/กลยุทธ์ที่แตกต่างระหว่าง
หลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงของคณะและของกลุ่ม

(4) Participant Management การบริหารจัดการเพื่อเข้าร่วมใน
หลักสูตรการอบรม

(4.1) อธิบายกระบวนการที่คณะใช้ในการคัดเลือกองค์กรที่
จะเข้าร่วมในหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(4.2) อธิบายกระบวนการสนับสนุนสำหรับผู้เข้าร่วมก่อน
ระหว่างและหลังการฝึกอบรม

(4.3) อธิบายกระบวนการสำหรับการพัฒนาส่วนบุคคลใน
ระยะยาวของผู้เข้าร่วมอบรมในหลักสูตร

(5) Programme Quality and Impact คุณภาพและผลกระทบของ
หลักสูตร

(5.1) อธิบายขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรสำหรับการ
พัฒนาผู้บริหารระดับสูงที่คณะดำเนินการอยู่

(5.2) อธิบายขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรสำหรับการ
พัฒนาผู้บริหารระดับสูงในกรณีที่ถูกต้องการกำหนดเอง

(5.3) อธิบายองค์ความรู้/ความเชี่ยวชาญที่สำคัญของอาจารย์
ในคณะที่เหมาะสมกับหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(5.4) อธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก
เทคโนโลยี นวัตกรรมที่ใช้ในหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(5.5) อธิบายวิธีการของคณะที่ใช้ในการประเมินผล ทบทวน
และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(5.6) อธิบายวิธีการของคณะที่จะวัดผลกระทบของหลักสูตร
ทั้งในส่วนผู้เข้าอบรมรายบุคคลและในส่วนของบริษัทหรือองค์กรที่เข้าร่วมอบรม

(6) Faculty อาจารย์ของคณะ

(6.1) อธิบายเกี่ยวกับสัดส่วนอาจารย์ของคณะที่มีส่วนร่วม
ในการดำเนินงานในหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง (ทั้งอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ
อาจารย์แลกเปลี่ยน) อาจารย์มีความเข้าใจในบทบาทเชิงกลยุทธ์ของคณะในการจัดหลักสูตรสำหรับ
การพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(6.2) ประเมินความเพียงพอของคณาจารย์ในปัจจุบันทั้งในจำนวน คุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเพื่อตอบสนองความต้องการในการจัดหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(6.3) อธิบายขั้นตอนของคณะในการบริหารจัดการคณาจารย์ที่มีอยู่ให้เพียงพอและเหมาะสมกับการจัดหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(6.4) อธิบายกระบวนการสำหรับการประเมินผลงานของอาจารย์รายบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(7) Research and Development การวิจัยและพัฒนา

(7.1) อธิบายวิธีการของคณะในการนำงานวิจัยและนวัตกรรมมาใช้ในการอบรมหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(7.1.1) วิธีการที่คณะใช้ในการนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ในการอบรมหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(7.1.2) วิธีการที่คณะให้ผู้เข้าอบรมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือปรับปรุงการวิจัยของคณะ

(7.1.3) วิธีการที่คณะใช้ในการแปลงองค์ความรู้ที่มีอยู่เป็นความรู้ที่มีประโยชน์และเหมาะสมกับผู้เข้าอบรมแต่ละกลุ่มอย่างไร

(7.1.4) วิธีการที่คณะสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดจากการจัดอบรมหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(7.1.5) นวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากการจัดอบรมหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(8) Internationalisation ความเป็นนานาชาติด้านการวิจัย

(8.1) อธิบายนโยบายและกลยุทธ์ของคณะในความเป็นนานาชาติของหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

(8.1.1) ตลาด/กลุ่มลูกค้าในระดับนานาชาติเป็นอย่างไร

(8.1.2) จำนวนลูกค้าต่างประเทศที่มี

(8.1.3) ทักษะทางภาษาและประสบการณ์ในระดับนานาชาติเป็นที่ยอมรับหรือไม่

(8.1.4) ร้อยละของคณาจารย์ที่มีความสามารถในการทำงาน/ให้อบรมสำหรับผู้อบรมชาวต่างชาติได้

(9) Ethics, Responsibility and Sustainability จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(9.1) อธิบายว่าคณะได้มีการบูรณาการประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้ในกิจกรรมการจัดอบรมหลักสูตรสำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงอย่างไร

(9.1.1) ในการปฐมนิเทศหรือการแนะนำเนื้อหาของหลักสูตรมีการพูดถึงประเด็นจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนหรือไม่

(9.1.2) คณะมีกระบวนการวัดผลในประเด็นจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการจัดอบรมหลักสูตรอย่างไร

7) เกณฑ์มาตรฐานที่ 7 Resources and Administration คุณภาพการบริหารจัดการ รวมถึงงบประมาณ สถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีมาตรฐานระดับสากล

7.1) The EQUIS Standard

คณะควรแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางการเงินของคณะอย่างต่อเนื่อง มีทรัพยากรทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงและมีคณะผู้บริหารที่มีคุณภาพสูงและเพียงพอในการบริหารจัดการการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ

7.2) เกณฑ์การประเมิน

(1) Physical Facilities and the Learning Environment สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ และสิ่งแวดลอมทางการเรียนรู้

(1.1) สรุปรายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ และสิ่งแวดลอมทางการเรียนรู้ของคณะ

(1.2) อธิบายสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของคณะ : หอประชุม ห้องเรียน ห้องประชุมย่อย ห้องอ่านหนังสือย่อย พื้นที่ในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ของนักศึกษา

(1.2.1) สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้มีการติดตั้งวัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการเรียนการสอน (การเข้าถึง คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ ระบบไมโครโฟน ฯลฯ) เพียงพอเหมาะสมหรือไม่

(1.2.2) วิธีการในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ร่วมกันระหว่างหลักสูตรอื่น ๆ

(1.3) ประเมินความเพียงพอโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวเพื่อตอบสนองความต้องการของในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ

(1.3.1) ทรัพยากรทางกายภาพเหล่านี้ตอบสนองต่อกลยุทธ์ในอนาคตของคณะหรือไม่

(1.4) วิธีการที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินความเพียงพอ เหมาะสม และศักยภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะส่วนตัว และทักษะความเป็นมืออาชีพของนักศึกษา

(2) Financial Performance ผลการดำเนินงานทางการเงิน

(2.1) อธิบายผลการดำเนินงานทางการเงินของคณะที่ผ่านมา 5 ปี พร้อมทั้งแสดงการวางแผนทางการเงินของคณะสำหรับ 3 ปีถัดไป (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน) คณะควรมีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญของคณะได้

(2.1.1) นำเสนอสรุปงบการเงินและงบกระแสเงินสดทั้งหมดของคณะ (ถ้ามี) ที่ผ่านมา 5 ปี เช่นเดียวกับการคาดการณ์สำหรับ 3 ปีข้างหน้าด้วย

(2.1.2) นำเสนอสรุปของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินของคณะ ที่ผ่านมา 5 ปีเช่นเดียวกับการคาดการณ์สำหรับ 3 ปีถัดไป (ถ้ามี)

(2.1.3) ข้อยกเว้นอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อความพร้อมของทรัพยากรทางการเงินของคณะ

(2.2) อธิบายแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปีถัดไป (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน)

(2.2.1) การลงทุนหลักของคณะมีความสอดคล้องแผนกลยุทธ์ของคณะหรือไม่

(2.2.2) การคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงินลงทุนกับทรัพยากรเงินทุนที่ตั้งเป้าหมายไว้

(2.2.3) อธิบายสมมติฐานที่สำคัญอื่น ๆ ที่จะสนับสนุนแผนทางการเงินของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า

(2.2.4) อธิบายความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์อื่นใดที่อาจจะส่งต่อสถานภาพทางการเงินของคณะ (เช่น เงินสำรอง สภาพคล่อง ความสามารถในการระดมทุนจากผู้ปกครอง ศิษย์เก่า)

(3) Financial Management การจัดการด้านการเงิน

(3.1) อธิบายความเป็นอิสระทางการเงินของคณะ

(3.1.1) สถานะภาพของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน ฯลฯ) มีผลต่ออิสระทางการเงินของคณะหรือไม่

(3.1.2) กฎระเบียบและข้อบังคับที่มีอยู่จำกัดอิสรภาพทางการเงินของคณะหรือไม่

- การเงินของคณะ
- (3.1.3) ข้อจำกัดอื่นใดที่มีผลต่อการบริการจัดการด้าน
- คณะ
- (3.2) อธิบายกระบวนการจัดทำงบประมาณการเงินที่ใช้โดย
- คณะ
- (3.2.1) อธิบายกระบวนการรวบรวมและอนุมัติ
- งบประมาณประจำปี
- (3.2.2) คณะมีวิธีการอย่างไรในการติดตามและ
- ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณต่าง ๆ ของคณะ
- (3.2.3) คณะมั่นใจได้อย่างไรว่างบประมาณที่ได้รับ
- สอดคล้องกันกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่ประมาณการ
- (3.2.4) อธิบายการเชื่อมโยงระหว่างระบบงบประมาณ
- กับแผนกลยุทธ์ของคณะ
- (3.2.5) อธิบายวิธีการบูรณาการระหว่างงบประมาณ
- ของคณะกับการจัดทำงบประมาณของมหาวิทยาลัย (ถ้ามี)
- (3.3) อธิบายกระบวนการควบคุมทางการเงินภายในคณะ
- (3.3.1) ตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่สำคัญที่คณะใช้ในการ
- ติดตามผลการดำเนินงานทางการเงินใน 5 ปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับการคาดการณ์สำหรับ 3 ปี
- ข้างหน้าด้วย
- (3.3.2) คณะมีวิธีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทาง
- การเงินไปยังผู้มีส่วนได้เสียของคณะอย่างไร
- (4) Risk Management การบริหารความเสี่ยง
- (4.1) อธิบายถึงวิธีการบริหารความเสี่ยงที่คณะมีการ
- ดำเนินงานอยู่ และวิธีการที่จะบูรณาการการบริหารความเสี่ยงเข้าภายในการดำเนินงานต่าง ๆ ของ
- คณะ รวมทั้งการกำกับดูแลจากหน่วยงานภายนอก
- (4.1.1) ระบบบริหารความเสี่ยงคืออะไร
- (4.1.1) ใครเป็นผู้รับผิดชอบและใครเป็นผู้กำกับดูแล
- (4.2) อธิบายกระบวนการของการบริหารความเสี่ยงที่คณะใช้
- (4.2.1) คณะระบุและประเมินความเสี่ยงอย่างไร
- (4.2.2) อะไรคือความเสี่ยงทางการเงินและไม่ใช่งาน
- การเงินที่สำคัญของคณะผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานวิชาการและสถานภาพการเงินคือ
- อะไร

(4.2.3) คณะมีแนวทางในการบริหารจัดการอย่างไร เพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าว

(5) Information and Documentation Facilities สิ่งอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลข่าวสาร

(5.1) อธิบายบริการสารสนเทศที่ให้ไว้ในเว็บไซต์ (แบบฟอร์มเอกสารกลางของคณะ ห้องสมุดฐานข้อมูลการวิจัยสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ)

(5.2) ระบุเครือข่ายความร่วมมือหรือบริการพิเศษอื่น ๆ ที่มีกับห้องสมุดหรือสถาบันการวิจัยภายนอก

(5.2.1) มีห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัยอย่างเพียงพอเหมาะสม และสามารถเข้าใช้งานได้นอกเวลาทำงานปกติหรือไม่

(5.2.2) มีการวิเคราะห์ความต้องการด้านห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัย เพื่อรองรับความเป็นนานาชาติและกิจกรรมอื่น ๆ ของคณะที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

(5.2.3) คณะมีการประเมินผลหรือรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษาหรือประชาชนที่เข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ของคณะหรือไม่ และแสดงหลักฐานการนำข้อเสนอแนะที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของนักศึกษาและประชาชนอย่างไร

(5.3) อธิบายความเป็นนานาชาติในการให้บริการสารสนเทศของคณะ (หนังสือและวารสารในภาษาอื่น ๆ ฐานข้อมูลระหว่างประเทศอื่น ๆ)

(6) Computing Facilities สิ่งอำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ

(6.1) อธิบายสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่: ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ อินเทอร์เน็ต ระบบการจัดการเรียนการสอน ระบบบริหารการจัดการเรียนการสอน (Learning Management System: LMS) ระบบการจัดการเข้าห้องคอมพิวเตอร์ บริการความช่วยเหลืออื่น ๆ

(6.1.1) มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศเพียงพอ และสามารถเข้าใช้งานได้นอกเวลาทำงานปกติหรือไม่

(6.1.2) มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะเฉพาะด้านที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรหรือไม่

(6.1.3) มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศสำหรับคณาจารย์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่

(7) Marketing and Public Relations การตลาดและการประชาสัมพันธ์

(7.1) อธิบายกิจกรรมที่คณะใช้ในการส่งเสริมการตลาด

(7.2) อธิบายลักษณะของกลยุทธ์และการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์

(7.2.1) มีวิธีการ จำนวนบุคลากร และจำนวนเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์อย่างไร

(7.2.2) มีการจัดสรรทรัพยากรในกิจกรรมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ อย่างไร ในแต่ละหลักสูตร

(7.2.3) ช่องทางสื่อสารที่คณะใช้มีอะไรบ้าง

(7.2.4) วิธีการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของคณะ

(8) Administrative Services and Staff การจัดการบริการทั่วไป

(8.1) อธิบายการจัดการบริการและการสนับสนุนอื่น ๆ ของคณะ (การบัญชีการเงิน การบริหารทรัพยากรมนุษย์ อาคารสถานที่ ศูนย์เก็บเอกสารสำหรับการวิจัย ศูนย์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ)

(8.1.1) คณะมีกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือไม่

(8.1.2) คณะมีพนักงานเพียงพอที่จะให้บริการในกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะหรือไม่

(8.1.3) มีการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการบริการและการสนับสนุนอื่น ๆ ของคณะ และมีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาการให้บริการในอนาคตอย่างไร

(9) Ethics, Responsibility and Sustainability จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(9.1) อธิบายคณะมีการบูรณาการประเด็นเกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการวางแผน โครงสร้างพื้นฐานและการจัดการอย่างไร (เช่น การจัดการขยะ การจัดการพลังงาน ฯลฯ)

(9.2) อธิบายถึงวิธีการของคณะในการบูรณาการประเด็นเกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการดำเนินงานอย่างไร (เช่นการจัดซื้อการขนส่ง ฯลฯ)

(9.3) อธิบายถึงวิธีการของคณะในการบูรณาการประเด็นเกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการบริหารงานอย่างไร (เช่น นโยบายทรัพยากรบุคคลทั่วไป ความหลากหลายของแรงงาน ฯลฯ)

(9.4) อธิบายถึงวิธีการของคณะในการบูรณาการประเด็นเกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานอย่างไร

8) เกณฑ์มาตรฐานที่ 8 Internationalisation ความเป็นนานาชาติในแง่คุณภาพของมหาวิทยาลัยคู่สัญญาตลอดจนการแลกเปลี่ยนคณาจารย์และนักศึกษา

8.1) The EQUIS Standard

คณะควรมีกกลยุทธ์และนโยบายที่ชัดเจนในการเป็นสากล ควรแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการให้ความรู้ และการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาในสภาพแวดล้อมที่เป็นสากล โดยการสนับสนุนในการทำงานร่วมกันกับสถาบันการศึกษาระหว่างประเทศในสาขาต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การจัดทำหลักสูตร/โปรแกรมร่วม กิจกรรมการวิจัยควรจะสามารถดึงดูดนักศึกษาและคณาจารย์จากประเทศอื่น ๆ ในการดำเนินการวิจัยหรือกิจกรรมทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการแสดงความเป็นนานาชาติของคณะ

8.2) เกณฑ์การประเมิน

- (1) อธิบายกลยุทธ์และนโยบายความเป็นนานาชาติของคณะ
- (2) สรุปหลักฐานที่แสดงที่สะท้อนให้เห็นความเป็นนานาชาติในการปฏิบัติการกิจของคณะ การกำกับดูแลกลยุทธ์และการดำเนินงานในปัจจุบัน
- (3) อธิบายระดับความเป็นนานาชาติของอาจารย์และนักศึกษาในปัจจุบัน
- (4) สรุปกิจกรรมที่ดำเนินการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ (เช่น นักศึกษา/คณาจารย์แลกเปลี่ยน หลักสูตร/โปรแกรมร่วม การดำเนินงานวิจัย ฯลฯ)
- (5) อธิบายเครือข่าย/ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ
- (6) อธิบายการสร้างเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงระหว่างคณะกับองค์กรระดับนานาชาติ
- (7) รายชื่อเครือข่าย/ความสัมพันธ์ที่สำคัญกับองค์กรระดับนานาชาติ
- (8) ให้สรุปสั้น ๆ ที่อธิบายถึงความเป็นนานาชาติในการวิจัยของคณะ และการพัฒนากิจกรรมตามความเหมาะสม

(9) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการดำเนินงานด้านความเป็นนานาชาติที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา 5 ปี

9) เกณฑ์มาตรฐานที่ 9 Ethics, Responsibility and Sustainability การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา

9.1) The EQUIS Standard

คณะควรมีความเข้าใจที่ชัดเจนในบทบาทของการเป็น "Globally Responsible Citizen" และส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ควรจะสะท้อนให้เห็นในกลยุทธ์การปฏิบัติการและกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ ควรจะมีหลักฐานที่แสดงการมีส่วนร่วมของคณะที่จะสะท้อนให้เห็นในกิจกรรมปกติครอบคลุมการศึกษาการวิจัยการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรธุรกิจชุมชน

9.2) เกณฑ์การประเมิน

(1) อธิบายกลยุทธ์ของคณะเกี่ยวกับจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(2) สรุปหลักฐานที่แสดงให้เห็นจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนในการปฏิบัติการของคณะ, การกำกับดูแลกลยุทธ์และการดำเนินงานในปัจจุบัน

(3) รายชื่อเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของคณะ เกี่ยวกับจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(4) ให้สรุปสั้น ๆ ที่อธิบายถึงการบูรณาการจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนในกิจกรรมการจัดการศึกษา ที่เหมาะสมตามที่อ้างอิงถึงบทอื่น ๆ ของรายงาน

(5) ให้สรุปสั้น ๆ ที่อธิบายถึงการบูรณาการจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนในกิจกรรมการวิจัยและพัฒนา ที่เหมาะสมตามที่อ้างอิงถึงบทอื่น ๆ ของรายงาน

(6) อธิบายผลงานโดยรวมของคณะกับชุมชนท้องถิ่นและระดับโลก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนและบทบาทในการทำหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีความยั่งยืนขององค์กรธุรกิจและสังคม

(7) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการจัดกิจกรรมของคณะเกี่ยวกับจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา 5 ปี

(8) อธิบายบทบาทของคณะในชุมชนและการบริการสาธารณะ

(9) สรุปผลงานโดยรวมของคณะในบทบาทการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติและการเผยแพร่องค์ความรู้ต่าง ๆ

10) เกณฑ์มาตรฐานที่ 10 Corporate Connections การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกและนักศึกษาเก่า

10.1) The EQUIS Standard

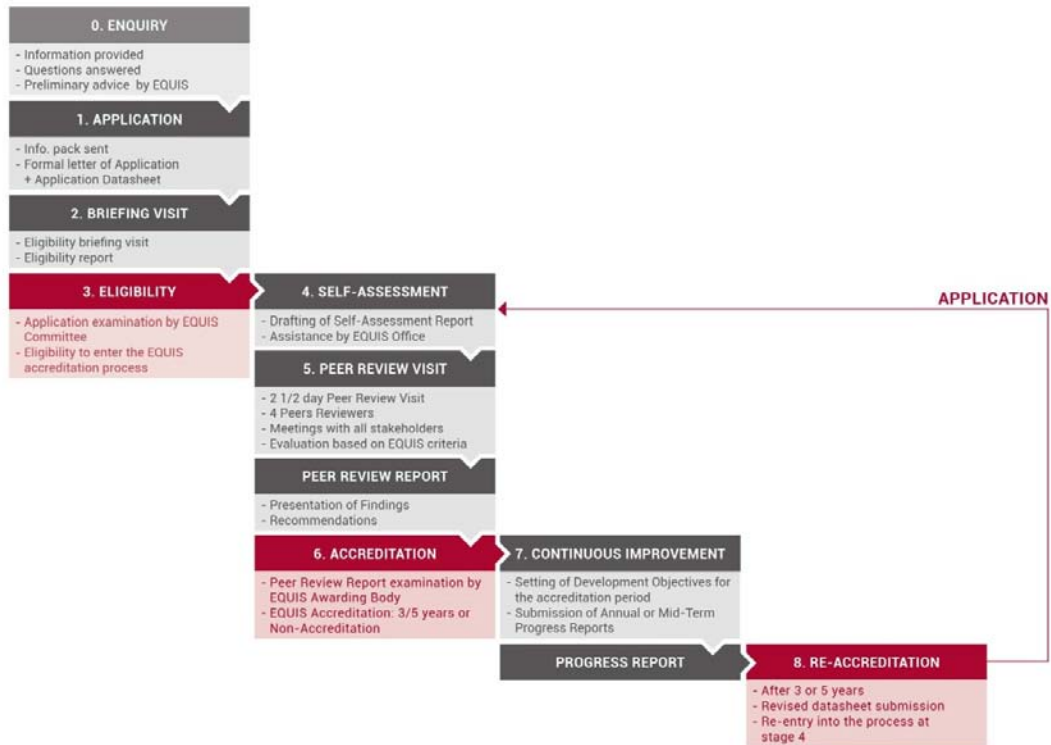
คณะควรมีกยุทธ์และนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก ควรจะแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวจะพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของธุรกิจคณะควรมีส่วนร่วมหรือบทบาทผ่านการวิจัยและการให้คำปรึกษาในการดำเนินงานและการพัฒนาให้ความรู้ผู้บริหารระดับสูง

10.2) เกณฑ์การประเมิน

- (1) อธิบายกลยุทธ์และนโยบายของคณะเกี่ยวกับการติดต่อการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก
- (2) อธิบายกระบวนการที่สำคัญที่ใช้ในการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างคณะกับองค์กรภายนอก
- (3) สรุปลักษณะและขอบเขตของการเชื่อมต่อระหว่างคณะกับองค์กรภายนอกที่แสดงในบทต่าง ๆ ของกรอบเกณฑ์ EQUIS
- (4) สรุปจำนวนเงินทุนงบประมาณในการดำเนินงาน ที่ได้รับจากบริษัทหรือองค์กรภายนอก
- (5) อธิบายความสัมพันธ์ที่สำคัญกับองค์กรภายนอก
- (6) อธิบายความเป็นนานาชาติของความสัมพันธ์ของคณะกับองค์กรภายนอก
- (7) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกในกิจการของคณะที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา 5 ปี

2.1.4.2 ขั้นตอนการขอการรับรอง

EQUIS Process Flow Chart



ภาพที่ 2.4 ขั้นตอนหลักของกระบวนการรับรองมาตรฐาน EQUIS

ขั้นตอนหลักของกระบวนการรับรองมาตรฐาน EQUIS ประกอบด้วย 9 ขั้นตอน คือ

1) Stage 0: Enquiry (ขั้นตอนที่ 0 การสอบถามข้อมูล)

เป็นขั้นตอนที่คณะติดต่อขอข้อมูลในการขอรับการรับรอง EQUIS จาก EFMD และเข้าร่วมในการประชุมหรือสัมมนาที่ EFMD จัดขึ้น เพื่อฟังการอธิบายเกณฑ์และขั้นตอนการประเมิน คณะสามารถส่งข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานของคณะเพื่อขอคำแนะนำจาก EFMD ก่อนที่จะทำการส่งแบบฟอร์มใบสมัครอย่างเป็นทางการ

2) Stage 1: Formal Application (ขั้นตอนที่ 1 การส่งแบบฟอร์มใบสมัครอย่างเป็นทางการ)

ขั้นตอนนี้คณะได้เข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรอง EQUIS อย่างเป็นทางการ โดยคณะจะต้องสมัครเป็นสมาชิกของ EFMD ก่อน จากนั้นคณะต้องส่งแบบฟอร์มใบ

สมัคร (Application Form) และข้อมูลประกอบ (Datasheet) ให้ คณะกรรมการ EQUIS พิจารณา ทั้งนี้ควรส่งเอกสารต่าง ๆ ล่วงหน้า 3 เดือน ก่อนที่จะมีการประชุมคณะกรรมการ EQUIS

3) Stage 2: Briefing Visit (ขั้นตอนที่ 2 การเยี่ยมชม)

เมื่อเข้าสู่กระบวนการพิจารณา ใบสมัครจะได้รับการพิจารณาเบื้องต้นจาก คณะกรรมการ EQUIS โดยอาจมีการเข้าตรวจสอบ/พิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ของผ่านทางเว็บไซต์ ของคณะ จากนั้นไม่เกินสองเดือนครึ่งหลังจากได้รับเอกสารต่าง ๆ ผู้เชี่ยวชาญของ EQUIS จะเข้า เยี่ยมชมการดำเนินงานของคณะ โดยใช้เวลาประมาณครึ่งวัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเข้าเยี่ยมชม ดังนี้

3.1) เพื่ออธิบายเกณฑ์และขั้นตอนของ EQUIS โดยละเอียด

3.2) เพื่อแจ้งให้ผู้บริหารของคณะทราบถึงจุดอ่อนที่อาจจะมีผลกระทบ ต่อการตัดสินใจให้การรับรองได้

3.3) เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าเยี่ยมชม

4) Stage 3: Eligibility (ขั้นตอนที่ 3 การมีสิทธิเข้ารับเลือก)

คณะกรรมการ EQUIS เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบและตัดสินใจ เกี่ยวกับการมีสิทธิ์ที่คณะจะเข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรอง โดยพิจารณาจากแบบฟอร์มใบ สมัคร (Application Form) ข้อมูลประกอบ (Datasheet) และข้อเสนอแนะจากการเยี่ยมชมของ ผู้เชี่ยวชาญ คณะกรรมการ EQUIS จะประกาศรายชื่อคณะที่มีสิทธิ์เข้าสู่กระบวนการขอรับการ รับรอง

4.1) The Eligibility Criteria ประกอบด้วย

(1) Institutional Scope คณะต้องแสดงให้เห็นว่าการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ ของคณะ อยู่ในขอบเขต ตามเกณฑ์ EQUIS

(2) Excellent National Standing คณะต้องแสดงหลักฐานว่าเป็น สถาบันการศึกษาที่โดดเด่นในประเทศอย่างน้อยในพันธกิจด้านการเรียนการสอน การวิจัย หรือ ด้านอื่น ๆ (ถ้ามี)

(3) International Reputation คณะต้องแสดงหลักฐานความมี ชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในต่างประเทศ

(4) Breadth of Activities คณะต้องแสดงผลงาน/กิจกรรมที่สำคัญ อย่างน้อย 2 ระดับของหลักสูตร (ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือหลักสูตรสำหรับการ พัฒนาผู้บริหารระดับสูง)

(5) Core Faculty คณะต้องแสดงคณาจารย์หลักของคณะ (อย่างน้อย 25 ท่าน) และต้องแสดงให้เห็นว่าจำนวนอาจารย์ที่มีเหมาะสม/เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรม ต่าง ๆ ของคณะ

(6) EQUIS Standards and Criteria คณะมีโอกาส 2 ปีในการแสดงข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานของ EQUIS เพื่อให้คณะกรรมการใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจให้สิทธิ์การเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐาน

4.2) The Eligibility Decision

คณะกรรมการ EQUIS จะประชุมกันทุก ๆ 4 เดือน 3 ครั้งต่อปี โดยจะมีการนำเสนอเอกสารข้อมูลต่าง ๆ ของคณะ พร้อมรายงานการเยี่ยมชมของผู้เชี่ยวชาญ เมื่อ EQUIS ประกาศว่าคณะมีสิทธิ์เข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรอง คณะจะได้รับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลให้คณะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยผลการตัดสินว่าคณะมีสิทธิ์เข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรองจะแจ้งไปที่คณะภายใน 1 สัปดาห์ หลังจากการประชุมของคณะกรรมการ EQUIS ในกรณีที่คณะไม่ผ่านการพิจารณา คณะจะไม่สามารถยื่น Eligibility เป็นระยะเวลา 2 ปี ระหว่าง 2-5 ปี คณะจะต้องแสดงหลักฐานให้เห็นว่าได้เอาชนะจุดอ่อนต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะที่ได้รับอย่างไร หากเกิน 5 ปี คณะต้องเข้าสู่ขั้นตอนการพิจารณาใหม่ทั้งหมด

5) Stage 4: Self-Assessment (ขั้นตอนที่ 4 การประเมินตนเอง)

คณะต้องเขียน Self-Assessment Report ตามเกณฑ์มาตรฐาน EQUIS ทั้ง 10 เกณฑ์อย่างละเอียด ขั้นตอนนี้คาดว่าจะใช้เวลาประมาณ 6-12 เดือน โดยระหว่างนี้คณะสามารถขอคำแนะนำต่าง ๆ ในการจัดทำรายงานการประเมินเพิ่มเติมได้จากสำนักงาน EQUIS รายงาน SAR ควรมีความยาวระหว่าง 100-150 หน้า และต้องส่งไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ ก่อนที่จะมีการ Peer Review

6) Stage 5: Peer Review (ขั้นตอนที่ 5 การทวนสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ)

ทีม Peer Review จะเข้าเยี่ยมชมเพื่อประเมินคณะตามเกณฑ์มาตรฐาน 10 เกณฑ์ ทั้งนี้คณะควรมีการวางแผนและแจ้งวันที่ของการเข้า Peer Review ไปที่สำนักงาน EQUIS ล่วงหน้าอย่างน้อย 9 เดือน และก่อนเข้า Peer Review 2 เดือน สำนักงาน EQUIS จะแจ้งกำหนดการแก่คณะอีกครั้ง การ Peer Review ในแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณสองวันครึ่ง โดยจะมีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พร้อมทั้งมีการตรวจสอบเอกสารและอาจมีการเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยหรือคณะอื่นถ้าจำเป็น เมื่อสิ้นสุดการ Peer Review จะมีการรายงานข้อสรุปเบื้องต้น จากนั้นภายใน 2-6 สัปดาห์ คณะจะได้รับรายงานสรุปผลการ Peer Review อย่างเป็นทางการ

รายงานสรุปผลการ Peer Review ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการประเมิน EQUIS ภายในจะมีคำแนะนำและข้อเสนอแนะ และผลการได้รับการรับรองว่าจะเป็นประเภท 3 ปี 5 ปี หรือไม่ได้รับการรับรอง

7) Stage 6: Accreditation (ขั้นตอนที่ 6 การได้รับการรับรอง)

เมื่อคณะได้รับรายงานสรุปผลการ Peer Review คณะสามารถอุทธรณ์ผลการตัดสินได้ภายใน 1 สัปดาห์ รายละเอียดการได้รับการรับรอง 3 ปี 5 ปี หรือไม่ได้รับการรับรองคือ

7.1) การรับรอง 5 ปี (5-Year Accreditation) หมายความว่า คณะมีผลการดำเนินงานดีเป็นที่น่าพึงพอใจในทุกเกณฑ์มาตรฐาน และอาจจะยอดเยี่ยมในบางเกณฑ์มาตรฐาน

7.2) การรับรอง 3 ปี (3-Year Accreditation) หมายความว่า คณะมีผลการดำเนินงานเป็นที่น่าพึงพอใจในบางเกณฑ์มาตรฐานเท่านั้น โดยคณะสามารถแสดงการปรับปรุงแก้ไขและขอรับการรับรองเป็นแบบ 5 ปีได้

7.3) การไม่ได้รับการรับรอง (Non-Accreditation) หมายความว่า คณะมีผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการเขียนรายงาน SAR และการแสดงผลหลักฐานไม่ตรงกัน หรือเกิดจากการตีความเกณฑ์มาตรฐานของทีม Peer Review กับคณะ ไม่ถูกต้องตรงกัน ทั้งนี้คณะที่ไม่ได้รับการรับรองจะไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรองได้อีกเป็นเวลา 2 ปี

8) Stage 7: Continuous Improvement following Accreditation (ขั้นตอนที่ 7 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องหลังจากได้รับการรับรอง)

คณะที่ได้รับการรับรองไม่ว่าจะเป็นประเภท 5 ปี หรือ 3 ปี จะต้องมีการแสดง การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องหลังจากได้รับการรับรอง

8.1) สำหรับคณะที่ได้รับการรับรอง 5 ปี คณะจะต้องส่งรายงานความก้าวหน้าประมาณ 10-15 หน้า ไปยังสำนักงาน EQUIS ภายใน 30 เดือน หลังจากที่ได้รับการรับรอง

8.2) สำหรับคณะที่ได้รับการรับรอง 3 ปี คณะจะต้องส่งรายงานความก้าวหน้าประมาณ 8-10 หน้า ไปยังสำนักงาน EQUIS ในตอนท้ายของปีที่ 1 และปีที่ 2 (12 เดือน และ 24 เดือน) นับจากวันที่ได้รับการรับรอง

9) Stage 8: Re-Accreditation (ขั้นตอนที่ 8 การขอรับการรับรองซ้ำ)

สำหรับคณะที่ต้องการขอรับการรับรองซ้ำเพื่อต่ออายุการรับรอง คณะควรจะต้องดำเนินการ Re-Accreditation 1 ปี ก่อนวันที่หมดอายุการรับรองจาก EQUIS โดยคณะไม่จำเป็นต้องผ่านขั้นตอน Briefing Visit แต่คณะต้องส่งรายงาน SAR ตามเกณฑ์มาตรฐาน 10 เกณฑ์

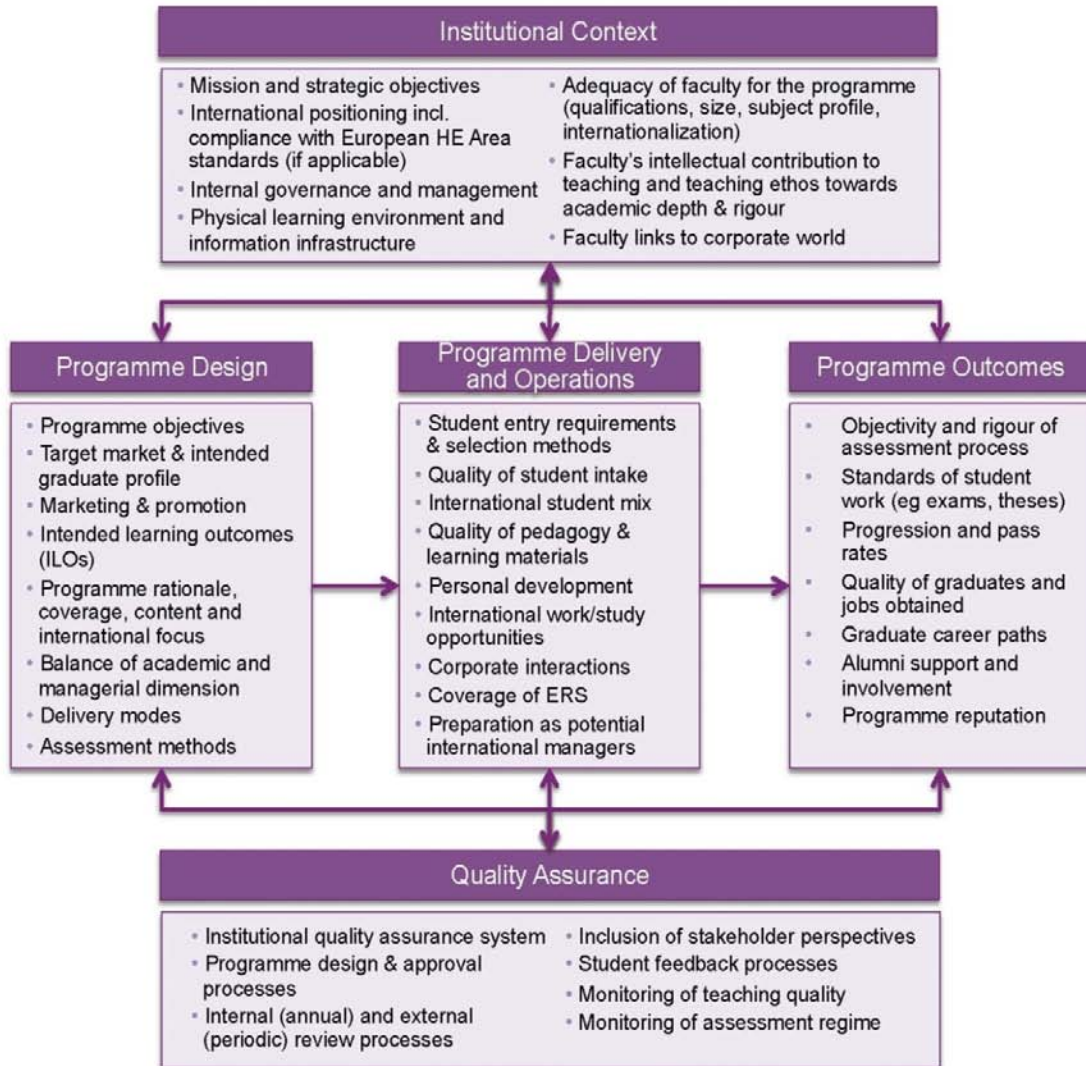
รายงานนักศึกษา และข้อมูลพื้นฐานที่ปรับปรุงข้อมูลแล้ว พร้อมจัดการ Peer Review จำนวนสองวันครั้ง หลังจากนั้นจะมีการตัดสินว่าจะให้การรับรองคณะต่อเป็น 5 ปี 3 ปี หรือไม่ได้รับการรับรอง ขึ้นอยู่กับรายงานและข้อเสนอแนะจาก ทีม Peer Review

2.1.5 เกณฑ์ EPAS

The EFMD Programme Accreditation System (EPAS) เปิดตัวในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2548 ดำเนินการโดย European Foundation for Management Development (EFMD) เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร โดยมีสำนักงานใหญ่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม และมีสำนักงานย่อยอยู่ที่ฮ่องกงและไมอามี EPAS เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง อาทิ การจัดการภาครัฐ การจัดการสาธารณสุขศาสตร์ ทั้งนี้ต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ 50% ของหลักสูตร EPAS มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจในการสร้างมาตรฐานคุณภาพของหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจให้มีศักยภาพในการแข่งขันในระดับนานาชาติได้อย่างยั่งยืน

2.1.5.1 เกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

European Foundation for Management Development (2015) พิจารณาการบริหารจัดการสูตรตามเกณฑ์ EPAS ใน 5 ด้าน



EPAS Programme Accreditation Framework

ภาพที่ 2.5 มาตรฐาน EPAS

1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 The Institution in its National and International Context
บริบทในการเป็นสถาบันการศึกษาระดับชาติและระดับนานาชาติ

1.1) ประเด็นที่ 1.1 The institutional context บริบทต่าง ๆ ของคณะ

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) The environmental context บริบทด้านสภาพแวดล้อม

(1.1.1) อธิบายระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศ และกรอบกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(1.1.2) อธิบายว่ากฎระเบียบดังกล่าวมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ของคณะในระดับชาติและระดับนานาชาติอย่างไร

(1.1.3) อธิบายว่ากฎระเบียบดังกล่าวมีผลต่อการออกแบบหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรอย่างไร

(1.1.4) อธิบายว่าคณะให้ความสำคัญในความเป็นนานาชาติของหลักสูตรอย่างไร

(1.2) The Institution

บริบทของคณะ

(1.2.1) อธิบายประเภทของคณะ (อาจรวมถึงมหาวิทยาลัย) เช่น มหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยเปิด หน่วยงานที่ให้การรับรองปริญญา และวิธีการที่หลักสูตรได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอน

(1.2.2) อธิบายพันธกิจ วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ พร้อมทั้งแสดงแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างคณะกับมหาวิทยาลัย

(1.2.3) อธิบายการจัดสรรทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อความสะดวกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคณะ

(1.2.4) แสดงหลักฐานในการเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

(1.2.5) อธิบายวิธีการแข่งขันกับหลักสูตรที่มีความคล้ายคลึงกันกับมหาวิทยาลัยอื่น

(1.2.6) อธิบายกิจกรรมความเป็นนานาชาติของหลักสูตรและของคณะ

(1.2.7) อธิบายกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจของหลักสูตรและคณะ

(1.2.8) อธิบายกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ของหลักสูตรและคณะ

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) แผนยุทธศาสตร์ งบประมาณ ในปีปัจจุบัน ปีถัดไป และ
ย้อนหลัง 3 ปี

(2.2) เอกสารที่แสดงนโยบายในประเด็นความเป็นนานาชาติ
ประเด็นการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกและนักศึกษาเก่า และประเด็นจริยธรรม ความ
รับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(2.3) Brochures ของคณะที่เกี่ยวข้อง

1.2) ประเด็นที่ 1.2 Resources and Facilities ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายโครงสร้างพื้นฐานของคณะว่ามีคุณภาพและ
สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

(1.2) อธิบายสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับการจัดการ
เรียนการสอนของระดับหลักสูตร

(1.3) อธิบายสิ่งอำนวยความสะดวกทางสังคมและสวัสดิการที่
เหมาะสมกับความหลากหลายของนักศึกษา

(1.4) อธิบายสิ่งอำนวยความสะดวกและ โครงสร้างพื้นฐานที่
เหมาะสมสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่อง

(1.5) อธิบายสิ่งอำนวยความสะดวกด้านระบบ IT ห้องสมุด และ
ทรัพยากรอื่น ๆ ที่เหมาะสม และทันสมัย

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) อธิบายทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยย่อไว้ใน
รายงาน SAR

1.3) ประเด็นที่ 1.3 Faculty คณาจารย์

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายคุณสมบัติ จำนวนของคณาจารย์ที่มีความเหมาะสม
ตรงกับความต้องการของหลักสูตร

(1.2) อธิบายกิจกรรมทางวิชาการของอาจารย์ที่สนับสนุนการ
พัฒนาศักยภาพทางวิชาการของนักศึกษาและหลักสูตรอย่างไร เช่น การทำวิจัย การเขียนกรณีศึกษา
และการให้คำปรึกษา

(1.3) อธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ นอกเหนือจากการสอนในห้องเรียนปกติ เช่น การให้นักศึกษาอ่านบทความทางวิชาการ เป็นต้น

(1.4) อธิบายการมีส่วนร่วมของอาจารย์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร มีการใช้เทคโนโลยีตามความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ มีวิธีการสอนที่เป็นนวัตกรรมใหม่หรือไม่

(1.5) อธิบายความสามารถหรือภูมิหลังของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อความเป็นนานาชาติของหลักสูตร

(1.6) อธิบายความสามารถหรือประสบการณ์ของคณาจารย์ในภาคธุรกิจ ศักยภาพในการพัฒนานักศึกษาเป็นนักธุรกิจที่มีคุณภาพ

(1.7) อธิบายการบูรณาการประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบ ต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ของคณาจารย์

(1.8) อธิบายกระบวนการบริหารคณาจารย์ รวมถึงการรับสมัคร การจัดสรร การประเมินผล และการพัฒนาอาชีพ

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ตารางรายชื่ออาจารย์ที่สอนในหลักสูตร โดยควรระบุ อายุ เพศ เกรดเฉลี่ย คุณวุฒิ สาขาที่จบ ตำแหน่งทางวิชาการ ประเภทของความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ในการทำวิจัย ประสบการณ์ในภาคธุรกิจ ภูมิหลังในด้านความเป็นนานาชาติ เป็นต้น

(2.2) ประวัติโดยละเอียดของอาจารย์แต่ละคน (CVs/resumes)

2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 Programme Design การออกแบบหลักสูตร

2.1) ประเด็นที่ 2.1 Programme Objectives and Target Markets

วัตถุประสงค์และตลาดเป้าหมายของหลักสูตร

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) Programme Objectives วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

(1.1.1) ระบุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

(1.1.2) อธิบายวิธีการและความเชื่อมโยงระหว่าง วัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับวัตถุประสงค์ของคณะและมหาวิทยาลัย

(1.1.3) อธิบายว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตอบสนอง ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรอย่างไร รวมทั้งตอบสนองบริบทของหลักสูตรในระดับชาติและระดับนานาชาติอย่างไร

(1.2) Target Market and Target Graduate Profile รายละเอียด
ของตลาดเป้าหมาย

(1.2.1) อธิบายคุณลักษณะของตลาดเป้าหมายของ
หลักสูตร เช่น ระดับของธุรกิจ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ และความเป็นนานาชาติ เป็นต้น

(1.2.2) วิธีการหรือกิจกรรมที่หลักสูตรให้ความสำคัญ
กับตลาดเป้าหมายเหล่านั้น

(1.2.3) อธิบายกิจกรรมหรือวิธีการที่สำคัญที่หลักสูตร
เตรียมความพร้อมให้กับผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษามีความพร้อมในการทำงานกับภาคธุรกิจจริง

(1.2.4) อธิบายแนวโน้มความคาดหวังของผู้ประกอบการ
ภาคธุรกิจที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร

(1.2.5) ระบุคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่โดดเด่นของ
ผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ข้อมูลเว็บไซต์ในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

(2.2) Brochures ของหลักสูตร

2.2) ประเด็นที่ 2.2 Curriculum Design การออกแบบหลักสูตร

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) Intended Learning Outcomes ผลการเรียนรู้ ในแง่ของ

(1.1.1) องค์ความรู้

(1.1.2) ทักษะ รวมถึงทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์

(1.1.3) ทศนคติ

(1.1.4) มุมมองของความเป็นนานาชาติ

(1.1.5) ความเข้าใจภาคธุรกิจ

(1.1.6) ทักษะทางสังคมอื่น เช่น ความรับผิดชอบต่อ

สังคม เป็นต้น

(1.2) Programme Coverage and Content เนื้อหาและโครงสร้าง
ของหลักสูตร

(1.2.1) อธิบายเนื้อหาและโครงสร้างของหลักสูตร

(1.2.2) อธิบายวิธีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหา
หลักสูตรกับรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และผลการเรียนรู้ของหลักสูตร อาจใช้
แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้ที่นักศึกษาจะได้รับในแต่ละหลักสูตร

- วัตถุประสงค์หลักสูตร
- (1.2.3) อธิบายวิธีการประเมินความสำเร็จตาม
- สัมพันธ์กับ โครงสร้างหลักสูตร
- (1.2.4) อธิบายวิธีการเลือกผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่
- การสอนในหลักสูตร
- (1.2.5) อธิบายวิธีการสอน วิธีการประเมินผลการเรียน
- (1.3) Academic Depth and Rigour ความเข้มงวดทางวิชาการ
- และระดับการศึกษาอย่างไร
- (1.3.1) การออกแบบหลักสูตรมีความเหมาะสมกับวุฒิ
- หลักสูตรหรือไม่
- (1.3.2) มีการบูรณาการด้านการวิจัยในเนื้อหา
- (1.3.3) การออกแบบหลักสูตรส่งเสริมให้มีการ
- ผสมผสานระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในเชิงธุรกิจอย่างไร
- (1.3.4) มีความสมดุลระหว่างการพัฒนาทักษะทาง
- ปัญญากับการพัฒนาทักษะทางการบริหารจัดการหรือไม่
- (1.4) Other Curriculum Design Aspects การออกแบบหลักสูตร
- ด้านอื่น ๆ
- (1.4.1) อธิบายการมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตร
- ของ หน่วยงานเอกชน องค์กรภาคธุรกิจ หรือสมาคมที่เกี่ยวข้อง หรือประเด็นที่นำมาพิจารณาใน
- การออกแบบหลักสูตร
- (1.4.2) อธิบายความเป็นนานาชาติที่ต้องพิจารณาใน
- การออกแบบหลักสูตร เช่น การพัฒนาทักษะวัฒนธรรม การพัฒนาทักษะความพร้อมในการทำงาน
- ในต่างประเทศ การพัฒนาทักษะทางด้านภาษา เป็นต้น
- (1.4.3) อธิบายการออกแบบหลักสูตรที่บูรณาการ
- ประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม การพัฒนาอย่างยั่งยืน และการตอบสนองความ
- ต้องการของภาคธุรกิจ
- (2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ
- (2.1) อธิบายเนื้อหาและโครงสร้างหลักสูตรสั้น ๆ แต่ชัดเจน
- ในรายงาน SAR
- (2.2) เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 2.2
- การออกแบบหลักสูตร

2.3) ประเด็นที่ 2.3 Design of Delivery Modes and Assessment Methods

การออกแบบและการประเมินวิธีการจัดการเรียนการสอน

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) Delivery Modes วิธีการจัดการเรียนการสอน

(1.1.1) อธิบายรูปแบบการจัดการเรียนการสอน อาทิ การศึกษาเต็มเวลา การศึกษานอกเวลา การศึกษาออนไลน์ เป็นต้น

(1.1.2) วิธีการจัดการเรียนการสอนนั้นตอบสนองความต้องการของตลาดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่

(1.1.3) อธิบายโครงสร้างหรือความสมดุลระหว่างการเรียนการสอนในห้องเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กิจกรรมเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของนักศึกษาหรือไม่ นักศึกษาได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำเพียงพอสำหรับการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือไม่

(1.1.4) มีคู่มือนักศึกษาที่เหมาะสมหรือไม่

(1.2) Assessment Methods วิธีการประเมินผล

(1.2.1) อธิบายวิธีการประเมินที่ได้รับการออกแบบเพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษามีผลการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่

(1.2.2) วิธีการประเมินเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์อย่างไร

(1.2.3) อธิบายความเหมาะสมของวิธีการประเมิน เช่น การสอบ การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การทำงานกลุ่ม เป็นต้น

(1.2.4) มีวิธีการหรือแนวทางในการประเมินการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนหรือไม่

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ปฏิทินการดำเนินงานของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา พร้อมทั้งกฎระเบียบและวิธีการประเมิน

3) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 Programme Delivery & Operations การดำเนินงาน

หลักสูตร

3.1) ประเด็นที่ 3.1 Student Recruitment การรับสมัครนักศึกษา

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายข้อกำหนด ทั้งในด้านข้อกำหนดทางวิชาการ (อาทิ สาขา วุฒิการศึกษา) และข้อกำหนดด้านคุณวุฒิวิชาชีพ ประสิทธิภาพการทำงานที่เหมาะสมในการเข้าศึกษาในหลักสูตร

(1.2) อธิบายกระบวนการในการตัดสินใจเลือกข้อกำหนดต่าง ๆ ของหลักสูตร (เช่น คะแนน GMAT 600 หรือมากกว่า)

(1.3) ระบุรายละเอียดการรับเข้าของนักศึกษาในแง่ คุณสมบัติ อายุ เพศ สัญชาติ และประสบการณ์การทำงาน

(1.4) มีการประเมินประสิทธิผลของกระบวนการรับเข้าของหลักสูตรหรือไม่

(1.5) อธิบายกระบวนการ/วิธีการที่ทำให้นักศึกษาใหม่ตัดสินใจลงทะเบียนเรียนในหลักสูตร

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ตารางสรุปข้อมูลนักศึกษา

(2.2) เอกสาร/หลักฐานที่ทำให้นักศึกษาใหม่ตัดสินใจลงทะเบียนเรียนในหลักสูตร

3.2) ประเด็นที่ 3.2 Pedagogy การสอน

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ว่ามีความหลากหลาย และวิธีการเหล่านี้สนับสนุนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่

(1.2) อธิบายความหลากหลายของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน

(1.3) อธิบายแรงจูงใจที่ทำให้อาจารย์พัฒนาวิธีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

(1.4) สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ครอบคลุมเนื้อหาของหลักสูตรและผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในขั้นตอนการออกแบบหลักสูตรหรือไม่

(1.5) อธิบายวิธีการที่ใช้เพื่อให้แน่ใจว่าการเรียนรู้ที่มีนักศึกษาเป็นศูนย์กลางดีกว่าอาจารย์เป็นศูนย์กลาง

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ตัวอย่างสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในหลักสูตร

3.3) ประเด็นที่ 3.3 Personal Development of Students การพัฒนาส่วนบุคคลของนักศึกษา

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายวิธีการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ส่วนบุคคลของนักศึกษา การให้คำปรึกษา และแสดงหลักฐานการประเมินผล การวิเคราะห์ และแก้ไขเป็นระยะ

(1.2) อธิบายวิธีการในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีอาชีพ อาทิ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ทักษะในการดำเนินงานวิจัยทางวิชาการ ทักษะในการทำงานเป็นทีม ทักษะในการวิเคราะห์/สังเคราะห์ เป็นต้น

(1.3) อธิบายความเชื่อมโยงในการพัฒนาทักษะส่วนบุคคลจะนำไปสู่ความสำเร็จโดยรวมของนักศึกษาอย่างไร

(1.4) นักศึกษามีโอกาสในการเรียนรู้การทำงาน ฝึกงานและปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักสูตรหรือไม่

(1.5) อธิบายว่ากิจกรรมหรือวิธีการเหล่านี้ (นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มหรือจากประสบการณ์การทำงานจริง) สนับสนุนวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ตัวอย่างคู่มือนักศึกษา

3.4) ประเด็นที่ 3.4 International Aspects ด้านความเป็นนานาชาติ

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายความเป็นนานาชาติของหลักสูตร ในแง่

(1.1.1) การผสมผสานความเป็นนานาชาติของนักศึกษา

(1.1.2) สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ สื่อในการจัดการ

เรียนการสอน

(1.1.3) การพัฒนาทางด้านภาษา หรือการไปทำงานใน

ต่างประเทศ

(1.2) แสดงให้เห็นว่าการผสมผสานความร่วมมือทางวิชาการ

ระหว่างประเทศเป็นการเพิ่มวัฒนธรรมระหว่างประเทศของหลักสูตร

(1.3) อธิบายการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับองค์กรธุรกิจ

หรือชุมชนในต่างประเทศ

(1.4) อธิบายวิธีการเตรียมความพร้อมผู้สำเร็จการศึกษา

สำหรับการประกอบอาชีพในองค์กรระหว่างประเทศ

(1.5) สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการจ้างงานนอก

ประเทศมหาวิทยาลัย

(1.6) สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการจ้างงานนอก

ประเทศบ้านเกิด

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) รายชื่อของพันธมิตรทางวิชาการระหว่างประเทศและสถาบันทางธุรกิจและลักษณะของความร่วมมือ

3.5) ประเด็นที่ 3.5 Corporate Interactions การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) คณะควรมีการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในทางปฏิบัติของหลักสูตร และเพื่ออำนวยความสะดวกในการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร

(1.2) อธิบายวิธีการ/กิจกรรมที่แสดงความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับภาคธุรกิจ หลักสูตรมีวิธีการเลือหรือบริหารจัดการอย่างไร

(1.3) วิธีการเชื่อมโยงกับองค์กรเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อหลักสูตรในแง่ของการ:

(1.3.1) การกำกับดูแลหลักสูตร

(1.3.2) การรับสมัครและการคัดเลือกนักศึกษา

(1.3.3) การออกแบบหลักสูตร

(1.3.4) การจัดการเรียนการสอน

(1.3.5) การอำนวยความสะดวกในการให้คำปรึกษา

(1.3.6) การให้มุมมองในความเป็นนานาชาติ

(1.3.7) การฝึกงาน

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) รายชื่อขององค์กรที่เป็นพันธมิตรทางภาคธุรกิจและลักษณะขององค์กร

3.6) ประเด็นที่ 3.6 Ethics, Responsibility and Sustainability (ERS) จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายการกำหนดนโยบายในประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในระดับหลักสูตรและระดับคณะ การกำหนดนโยบายดังกล่าวมีผลกระทบต่อหลักสูตรอย่างไร

(1.2) วิธีการบูรณาการประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน อยู่ในหลักสูตร ในแง่

(1.2.1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

(1.2.2) การกำหนดผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

(1.2.3) การออกแบบหลักสูตร

(1.2.4) การกำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอน

(1.3) กิจกรรมนักเรียนนอกหลักสูตรในการสนับสนุน

ประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) เอกสารนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นจริยธรรม ความ
รับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(2.2) ตัวอย่างของเอกสาร โครงการนักศึกษา / วิทยานิพนธ์ที่
เกี่ยวข้องกับประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 Programme Outcomes ผลลัพธ์ของหลักสูตร

4.1) ประเด็นที่ 4.1 Assessment Output การประเมินผลลัพธ์ของ
หลักสูตร

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) มีการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตรตามที่กำหนดไว้กับ
ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่

(1.2) มาตรฐานผลงานของนักศึกษาทั้งการค้นคว้าอิสระและ
วิทยานิพนธ์ตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

(1.3) มีการประเมินผลงานและความสามารถของนักศึกษาเป็น
รายบุคคลหรือไม่ มีการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยในการดำเนินงานอย่างไร เหมาะสมหรือไม่

(1.4) มีวิธีการทบทวน/ตรวจสอบการให้เกรดนักศึกษาอย่าง
เข้มงวดเหมาะสมอย่างไร

(1.5) แสดงข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อาทิ อัตราการเลื่อนชั้น
อัตราการสำเร็จการศึกษา เป็นต้น

(1.6) ในกรณีที่ผลลัพธ์ของหลักสูตรไม่เป็นไปตามความ
คาดหวังในระดับนานาชาติ มีวิธีการบริหารจัดการอย่างไร

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา อาทิ
อัตราการเลื่อนชั้น อัตราการสำเร็จการศึกษา เป็นต้น

(2.2) ตัวอย่างผลงานของนักศึกษา/ผู้สำเร็จการศึกษา อาทิ
วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ บทความวิจัย เป็นต้น

4.2) ประเด็นที่ 4.2 Graduate Quality and Career Placement คุณภาพ
ของบัณฑิตและบริการจัดหางาน

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) Graduate Quality คุณภาพของบัณฑิต

(1.1.1) ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการพัฒนาศักยภาพตามที่
กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่

(1.1.2) ผู้สำเร็จการศึกษาได้งานตรงสาขาหรือไม่
รายละเอียดองค์กรหรือผู้ว่าจ้างเป็นอย่างไร

(1.1.3) อัตราเงินเดือนที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับเป็น
อย่างไร เหมาะสมหรือไม่

(1.1.4) ความพึงพอใจของนายจ้างต่อบัณฑิตที่จบ
การศึกษาจากหลักสูตรเป็นอย่างไร ตรงตามที่คาดหวังไว้หรือไม่

(1.2) Career Placement บริการจัดหางาน

(1.2.1) มีบริการจัดหางานให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจาก
หลักสูตรอย่างเพียงพอเหมาะสมหรือไม่

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา อาทิ
ร้อยละการได้รับเกียรติคุณ ร้อยละการได้งานทำ เป็นต้น

(2.2) ตารางแสดงสัดส่วนการได้งานทำของผู้สำเร็จการศึกษา
จากหลักสูตรภายใน 3 เดือน หรือ 6 เดือน

(2.3) ข้อมูลอัตราเงินเดือนเริ่มต้นของผู้สำเร็จการศึกษา

(2.4) ข้อมูลการให้บริการจัดหางาน

4.3) ประเด็นที่ 4.3 Alumni (ศิษย์เก่า)

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) อธิบายบริการที่จัดให้ศิษย์เก่าของหลักสูตรมีอะไรบ้าง
มีศิษย์เก่าใช้บริการหรือไม่

(1.2) มีการจัดหลักสูตรการอบรมที่เป็นประโยชน์ให้แก่ศิษย์
เก่าหรือไม่

(1.3) มีการระดมทุนจากศิษย์เก่าหรือไม่

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ข้อมูลการให้บริการแก่ศิษย์เก่า จำนวนศิษย์เก่า จำนวน

กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัด

(2.2) Brochures หลักสูตรสำหรับศิษย์เก่า

4.4) ประเด็นที่ 4.4 Programme Reputation ชื่อเสียงของหลักสูตร

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) หลักฐานแสดงความมีชื่อเสียงหรือการเป็นที่ยอมรับของหลักสูตร ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

(1.2) หลักฐานแสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเป็นที่ต้องการขององค์กรหรือตลาดแรงงาน ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) ข้อมูลการจัดลำดับจากสื่อต่าง ๆ

5) เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 Quality Assurance Processes กระบวนการประกัน

คุณภาพ

(1) เกณฑ์การประเมิน

(1.1) Institutional Systems ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรของคณะ/มหาวิทยาลัย

(1.1.1) ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรของคณะ/มหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร และวิธีการที่หลักสูตรมีส่วนร่วมในความสำเร็จเชิงกลยุทธ์ของคณะ/มหาวิทยาลัยอย่างไร

(1.1.2) คณะ/มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรหรือไม่

(1.1.3) มีผู้รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะ/มหาวิทยาลัยหรือไม่ มีการบูรณาการกิจกรรมการประกันคุณภาพกับการทำงานประจำอย่างไร

(1.1.4) ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรทำให้กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องอย่างไร ตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นักศึกษา โดยเฉพาะยังคณาจารย์และเจ้าหน้าที่หรือไม่

(1.1.5) หลักสูตร/คณะ/มหาวิทยาลัยได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานต้นสังกัด (ตามกฎหมาย) สมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรปกครองที่เกี่ยวข้อง ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาหรือไม่

(1.2) Programme Design/Review and Approval Process การทบทวนการออกแบบหลักสูตร/ และขั้นตอนการอนุมัติ

(1.2.1) โครงสร้างองค์กรสนับสนุนการออกแบบ/ กระบวนการตรวจสอบหรือไม่

(1.2.2) มีการเก็บรวบรวมข้อเสนอนี้จากนักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และองค์กรในภาคธุรกิจต่อการออกแบบหลักสูตรอย่างเป็นทางการหรือไม่

(1.2.3) มีการประเมินความสอดคล้องในเนื้อหาของหลักสูตรกับมาตรฐานที่กำหนดโดยหน่วยงานภายนอกหรือไม่

(1.2.4) อธิบายกระบวนการ/ขั้นตอนในการอนุมัติหลักสูตร ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(1.3) Periodic Programme Review การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

(1.3.1) กระบวนการในการตรวจสอบและการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรคืออะไร

(1.3.2) วิธีการตรวจสอบการดำเนินงานภายในหลักสูตรคืออะไร

(1.3.3) อธิบายสิ่งที่หลักสูตรแก้ไข/ปรับปรุงจากข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ

(1.3.4) มีกระบวนการพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็นหรือรับฟังความคิดเห็นเป็นระยะ ๆ หรือไม่

(1.4) Monitoring Teaching and Assessment การเรียนการสอนและการประเมินผลการตรวจสอบ

(1.4.1) มีวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อวัดประสิทธิผลของการเรียนรู้หรือไม่

(1.4.2) มีการอธิบายวิธีการวัดผล/ผลลัพธ์การเรียนรู้ รวมถึงวิธีการประเมิน

(1.4.3) มีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร

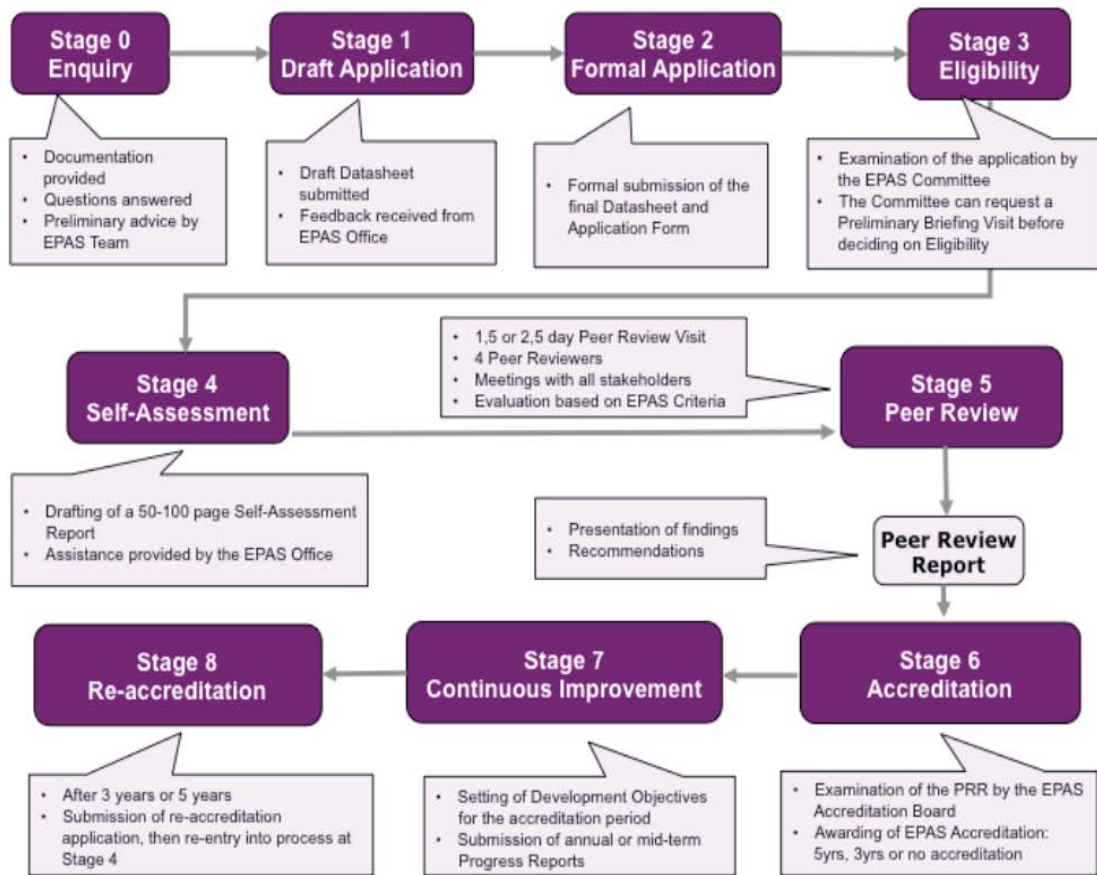
(1.4.4) มีการประเมินผลความพึงพอใจนายจ้าง

(2) Data Requirements: ข้อมูลที่ต้องการ

(2.1) แผนภูมิแสดงลำดับขั้นตอนการควบคุมคุณภาพ

- (2.2) ตัวอย่างรูปแบบการประเมินผลนักศึกษา
- (2.3) ตารางการประเมินผลนักศึกษาสรุปของการเรียนการสอน
- (2.4) รายงานการตรวจสอบจากหน่วยงานกำกับดูแลตามกฎหมาย /
องค์กรวิชาชีพ (ถ้ามี)
- (2.5) เอกสารเกี่ยวกับการอนุมัติหลักสูตร และรายงานการตรวจสอบ
เป็นระยะ ๆ
- (2.6) หลักฐานของการตรวจสอบการประเมิน

2.1.5.2 ขั้นตอนการขอรับการรับรอง



ภาพที่ 2.6 ขั้นตอนการขอรับการรับรองตามมาตรฐาน EPAS

- 1) Stage 0: Enquiry (ขั้นตอนที่ 0 การสอบถามข้อมูล)
เป็นขั้นตอนที่คณะติดต่อขอข้อมูลในการขอรับการรับรอง EPAS จาก EFMD และเข้าร่วมในการประชุมหรือสัมมนาที่ EFMD จัดขึ้น เพื่อฟังการอธิบายเกณฑ์และ

ขั้นตอนการประเมิน คณะสามารถส่งข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานของคณะเพื่อขอคำแนะนำจาก EFMD ก่อนที่จะทำการส่งแบบฟอร์มใบสมัคร

2) Stage 1: Draft Application (ขั้นตอนที่ 1 การยื่นร่างคำขอ)

ขั้นตอนนี้ คณะจะต้องกรอกข้อมูลในร่างคำขอ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลหลักสูตรของคณะ กิจกรรม องค์กร และข้อมูลของหลักสูตรที่ต้องการขอรับการรับรอง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมินหลักสูตรนั้นตามเกณฑ์ EPAS

3) Stage 2: Formal Application (ขั้นตอนที่ 2 การยื่นคำขออย่างเป็นทางการ)

ขั้นตอนนี้คณะได้เข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรอง EPAS อย่างเป็นทางการ โดยคณะจะต้องสมัครเป็นสมาชิกของ EFMD ก่อน จากนั้นคณะต้องส่งแบบฟอร์มใบสมัคร (Application Form) และข้อมูลประกอบ (Datasheet) ให้ คณะกรรมการ EPAS พิจารณา

4) Stage 3: Eligibility (ขั้นตอนที่ 3 การมีสิทธิเข้ารับเลือก)

คณะกรรมการ EPAS เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบและตัดสินใจเกี่ยวกับการมีสิทธิ์ที่คณะจะเข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรอง โดยพิจารณาจาก ข้อมูลประกอบ (Datasheet) ว่าเป็นไปตามเกณฑ์การมีสิทธิเข้ารับเลือกหรือไม่ ผลการพิจารณาสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กรณี ดังนี้

4.1) มีสิทธิเข้ารับเลือก

4.2) มีสิทธิเข้ารับเลือกแบบมีเงื่อนไข

4.3) ไม่มีสิทธิเข้ารับเลือก โดยมีเหตุผลประกอบ

คณะกรรมการ EPAS จะประชุมกันทุก ๆ 4 เดือน (3 ครั้งต่อปี) โดยจะมีการนำเสนอเอกสารข้อมูลต่าง ๆ ของคณะ เมื่อ EPAS ประกาศว่าคณะมีสิทธิ์เข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรอง คณะจะได้รับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลให้คณะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยผลการตัดสินใจว่าคณะมีสิทธิ์เข้าสู่กระบวนการขอรับการรับรองจะแจ้งไปที่คณะภายใน 1 สัปดาห์ หลังจากการประชุมของคณะกรรมการ EPAS ในกรณีที่คณะไม่ผ่านการพิจารณา คณะจะไม่สามารถยื่น Eligibility เป็นระยะเวลา 2 ปี ระหว่าง 2-5 ปี คณะจะต้องแสดงหลักฐานให้เห็นว่าได้เอาชนะจุดอ่อนต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะที่ได้รับอย่างไร หากเกิน 5 ปี คณะต้องเข้าสู่ขั้นตอนการพิจารณาใหม่ทั้งหมด

5) Stage 4: Self-Assessment (ขั้นตอนที่ 4 การประเมินตนเอง)

คณะต้องเขียน Self-Assessment Report ตามเกณฑ์มาตรฐาน EPAS ทั้ง 5 เกณฑ์ อย่างละเอียด ขั้นตอนนี้คาดว่าจะใช้เวลาประมาณ 9-12 เดือน โดยระหว่างนี้คณะสามารถขอคำแนะนำต่าง ๆ ในการจัดทำรายงานการประเมินเพิ่มเติมได้จากสำนักงาน EPAS รายงาน SAR ควรมีความยาวระหว่าง 100-150 หน้า และต้องส่งไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ ก่อนที่จะมีการ Peer Review

6) Stage 5: Peer Review (ขั้นตอนที่ 5 การทวนสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ)

ทีม Peer Review จะเข้าเยี่ยมชมเพื่อประเมินคณะตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้ คณะควรมีการวางแผนและแจ้งวันที่ของการเข้า Peer Review ไปที่สำนักงาน EPAS ล่วงหน้าอย่างน้อย 9 เดือน การ Peer Review ในแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 1.5-2.5 วัน ขึ้นกับความซับซ้อนของหลักสูตรที่เข้ารับการรับรอง โดยจะมีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พร้อมทั้งมีการตรวจสอบเอกสารและอาจมีการเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยหรือคณะอื่นถ้าจำเป็น เมื่อสิ้นสุดการ Peer Review จะมีการรายงานข้อสรุปเบื้องต้นจากนั้นภายใน 2-6 สัปดาห์ คณะจะได้รับรายงานสรุปผลการ Peer Review อย่างเป็นทางการ

รายงานสรุปผลการ Peer Review ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการประเมิน EPAS ภายในจะมีคำแนะนำและข้อเสนอแนะ และผลการได้รับการรับรองว่าจะเป็นประเภท 3 ปี 5 ปี หรือไม่ได้รับการรับรอง

7) Stage 6: Accreditation (ขั้นตอนที่ 6 การได้รับการรับรอง)

เมื่อคณะได้รับรายงานสรุปผลการ Peer Review คณะสามารถอุทธรณ์ผลการตัดสินใจได้ภายใน 1 สัปดาห์ รายละเอียดการได้รับการรับรอง 3 ปี 5 ปี หรือไม่ได้รับการรับรองคือ

7.1) การรับรอง 5 ปี (5-Year Accreditation) หมายความว่า คณะมีผลการดำเนินงานดีเป็นที่น่าพึงพอใจในทุกเกณฑ์มาตรฐาน และอาจจะขอดูเยี่ยมในบางเกณฑ์มาตรฐาน

7.2) การรับรอง 3 ปี (3-Year Accreditation) หมายความว่า คณะมีผลการดำเนินงานเป็นที่น่าพึงพอใจในบางเกณฑ์มาตรฐานเท่านั้น โดยคณะสามารถแสดงการปรับปรุงแก้ไขและขอรับการรับรองเป็นแบบ 5 ปีได้

7.3) การไม่ได้รับการรับรอง (Non-Accreditation) หมายความว่า คณะมีผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการเขียนรายงาน SAR และการแสดงหลักฐานไม่ตรงกัน หรือเกิดจากการตีความเกณฑ์มาตรฐานของทีม Peer Review กับคณะไม่ถูกต้องตรงกัน ทั้งนี้คณะจะได้รับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงก่อนขอรับการรับรองอีกครั้งหนึ่ง

8) Stage 7: Continuous Improvement (ขั้นตอนที่ 7 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง)

คณะที่ได้รับการรับรองไม่ว่าจะเป็นประเภท 5 ปี หรือ 3 ปี จะต้องมีการแสดงการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องหลังจากได้รับการรับรอง

8.1) สำหรับคณะที่ได้รับการรับรอง 5 ปี คณะจะต้องส่งรายงานความก้าวหน้าประมาณ 10-15 หน้า ไปยังสำนักงาน EPAS ภายใน 2 เดือน หลังจากที่ได้รับการรับรอง

8.2) สำหรับคณะที่ได้รับการรับรอง 3 ปี คณะจะต้องส่งรายงานความก้าวหน้าประมาณ 6-8 หน้าสำหรับหนึ่งหลักสูตร และ 10-12 หน้าสำหรับสองหลักสูตร ไปยังสำนักงาน EPAS ในตอนท้ายของปีที่ 1 และปีที่ 2 (12 เดือน และ 24 เดือน) นับจากวันที่ได้รับการรับรอง

9) Stage 8: Re-Accreditation (ขั้นตอนที่ 8 การขอรับการรับรองซ้ำ)

สำหรับคณะที่ต้องการขอรับการรับรองซ้ำเพื่อต่ออายุการรับรอง คณะควรจะต้องดำเนินการ Re-Accreditation 1 ปี ก่อนวันที่หมดอายุการรับรองจาก EPAS โดยคณะต้องส่งรายงาน SAR ตามเกณฑ์มาตรฐาน รายงานนักศึกษา และข้อมูลพื้นฐานที่ปรับปรุงข้อมูลแล้ว พร้อมจัดการ Peer Review หลังจากนั้นจะมีการตัดสินว่าจะให้การรับรองคณะต่อเป็น 5 ปี 3 ปี หรือไม่ได้รับการรับรอง ขึ้นอยู่กับรายงานและข้อเสนอแนะจาก ทีม Peer Review

2.1.6 เกณฑ์ AACSB

AACSB International-The Association to Advance Collegiate Schools of Business: AACSB (Version 2013) ประกาศเกณฑ์การรับรองมาตรฐานสากล เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่เน้นการสร้างนวัตกรรม (Innovation) เน้นการวิเคราะห์ผลกระทบ (Impact) และเน้นการสร้างร่วมมือระหว่างองค์กร (Engagement) นอกเหนือจากการวิเคราะห์ องค์ประกอบ ทั้ง 3 ด้านดังกล่าวแล้ว เกณฑ์ยังพิจารณาในด้าน หลักสูตร ซึ่งจะต้อง (สะท้อนเทรนด์ของโลก) การใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา (Case Study) คุณภาพอาจารย์ (ให้ความสำคัญกับวุฒิปริญญาเอก) การใส่ใจของอาจารย์กับนักศึกษา ผลงานวิชาการ/งานวิจัยของอาจารย์ และเกณฑ์จะพิจารณาในประเด็นการได้งานทำของนักศึกษาอีกด้วย ซึ่งถือได้ว่าเป็น Keyword สำคัญที่เกณฑ์มาตรฐาน AACSB จะนำมาพิจารณานอกจากนี้ AACSB ยังมุ่งเน้นการแสดงวิธีการและกระบวนการให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นระบบการเรียนการสอน หลักสูตร การวิจัย การบริการ วิชาการ การฝึกอบรม ปัจจุบันมีการกำหนดมาตรฐานการวัดทั้งสิ้น 15 เกณฑ์มาตรฐาน นอกเหนือจากการเขียนรายงานประเมินตนเองแล้วให้ครบประเด็นทั้ง 15 มาตรฐานแล้ว ทางสมาคมจะส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาสังเกตการณ์ในการเรียนการสอน รวมถึงการสัมภาษณ์นักศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาอีกด้วย

AACSB เริ่มก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1916 หากนับระยะเวลาจวบจนถึงปัจจุบันซึ่งนับว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมาก และถือว่าเป็นหน่วยงานที่เก่าแก่ที่สุดของโลกที่ให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ และการบัญชีทั่วโลก เกณฑ์ดังกล่าวถือว่าเป็นมาตรฐานสูงสุดที่หน่วยงานที่มีการเรียน การสอนทางด้านบริหารธุรกิจ (Business Administration) และการบัญชี

(Accounting) ทั่วโลก ให้การยอมรับว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่มุ่งเน้นการสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาให้ได้มาตรฐานที่สูงขึ้น โดยมุ่งเน้นการรับรองหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนทางด้านบริหารธุรกิจ หรือ คณะบริหารธุรกิจ (Business Administration) และหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนทางพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (Accounting) โดยให้การรับรองในระดับอุดมศึกษา ทั้ง 3 ระดับ ทั้งปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก (ศิริมา แสงมณูย์, 2556) ได้อธิบายถึงสถานการณ์โดยรวมว่า “ปัจจุบัน AACSB มีสมาชิกทั่วโลกกว่า 1,300 ราย ประกอบด้วย สถาบันการศึกษา สถาบันธุรกิจและองค์กรต่าง ๆ ซึ่งส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ระดับสูงในด้านการจัดการและบริหารธุรกิจแต่มีมหาวิทยาลัยที่ผ่านการรับรองจาก AACSB เพียงร้อยละ 30 ของสถาบันในสหรัฐอเมริกา และร้อยละ 1 ของสถาบันที่ไม่ได้อยู่ในสหรัฐอเมริกา หรือคิดเป็นร้อยละ 5 ของสถาบันการศึกษาทั่วโลกที่ได้รับการรับรองนี้ ซึ่งการรับรองมาตรฐาน โดย AACSB จะเป็นเครื่องช่วยยืนยันว่า ผู้ที่จบมาจากสถาบันเหล่านั้นจะมีโอกาสได้รับการจ้างงาน สูงกว่า นอกจากนี้หากผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองโดย AACSB เมื่อต้องการเรียน ต่อระดับปริญญาเอกในมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วโลกที่ได้รับการรับรองเช่นเดียวกัน ก็ทำให้การติดต่อ หรือสมัครง่ายและสะดวกขึ้น” เป็นต้น

2.6.1 เกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

1) Standard 1 Mission, Impact and Innovation

- 1.1) ต้องมีการกำหนดพันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์อย่างชัดเจน
- 1.2) แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงและสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดย ผลการประเมินในแต่ละเป้าประสงค์จะต้องสะท้อนถึงการวางกลยุทธ์
- 1.3) การประเมินผลกระทบต้องแสดงให้เห็นถึงแนวทางที่จะพัฒนาไปสู่อนาคตได้อย่างเหมาะสมเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และจะมีวิธีการ สร้างนวัตกรรมที่เกิดจากปฏิบัติงานได้อย่างไร
- 1.4) แสดงให้เห็นถึงแผนในอนาคตในการมุ่งไปข้างหน้าจะมีวิธีการอย่างไร สิ่งเหล่านี้จะต้องมีความเชื่อมโยงและสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2) Standard 2: Intellectual Contributions Impact and Alignment with Mission

- 2.1) แผนการวิจัย (ต้องแสดงให้เห็นถึงแผนการวิจัยซึ่งจะต้องมีความ สอดคล้องกับการจัดสรรงบประมาณ)
- 2.2) เงินสนับสนุนงานวิจัยที่มีผลกระทบทางสังคมและสอดคล้องกับพันธกิจหลัก

2.3) มาตรฐานนี้จะวัดงานวิจัยของอาจารย์ โดยเน้นไปที่การตีพิมพ์และมี Academic Impact เช่น การ Citation รวมถึงให้ความสำคัญกับ Non-academic Impact เช่น การแสดง Public Opinion หรืองานวิจัยได้รับการยอมรับจากภาคอุตสาหกรรม

2.4) พิจารณาจากผลงานวิจัย/บทความวิชาการที่มีผลกระทบสูงต่อสังคม (จะต้องแสดงให้เห็นว่างานวิจัยมีการตีพิมพ์/เผยแพร่อย่างกว้างขวาง) นอกจากนี้ยังพิจารณาในประเด็นของการสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการทำวิจัยซึ่งอาจจะไม่ใช่เพียงการใช้เทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่อาจหมายถึงกระบวนการศึกษาวิจัยทางการบริหารธุรกิจที่สามารถสะท้อนถึงการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานได้ โดยจะต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์ โดยการประเมินผลการดำเนินการต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องใช้ ตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงบริบทอย่างแท้จริงขององค์กรด้วย และสอดคล้องเชื่อมโยงกับพันธกิจขององค์กรด้วย

3) Standard 3: Financial Strategies and Allocation of Resources

3.1) แผนกลยุทธ์ทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (จะต้องมีระบบและกลไกในการควบคุมให้สามารถดำเนินการและสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร)

3.2) เงินสนับสนุนงานวิจัย/บทความวิชาการของคณาจารย์ (ต้องแสดงให้เห็นถึงการจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเพียงพอ เหมาะสม)

3.3) การจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย เช่น ห้องปฏิบัติการ ศูนย์วิจัย หรือศูนย์ในการให้คำปรึกษาทางการวิจัย รวมถึงห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่าง ๆ (รวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับการใช้งาน ไม่ว่าจะโปรแกรมที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล) เป็นต้น

3.4) การจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนในการทำวิจัย/บทความวิชาการ ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณในการการตีพิมพ์/เผยแพร่ผลงานของอาจารย์โดยแผนเหล่านี้จะต้องแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาต่อยอดในอนาคตอย่างยั่งยืนอย่างมีนัยสำคัญ

4) Standard 4: Student Admission, Progression, and Career Development

4.1) การรับนักศึกษา โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่สอน เนื่องจากกระบวนการรับนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรก็มีความแตกต่างกัน เหตุนี้จึงต้องแสดงให้เห็นถึงกระบวนการของการรับนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการรับสมัคร การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ให้มีความรู้ก่อนเข้าศึกษา จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ประสงค์จะศึกษาต่อในหลักสูตรต่าง ๆ จะต้องระบุให้ชัดเจนซึ่งถือว่าเป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนกระบวนการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักศึกษาในหลักสูตรสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

4.2) การส่งเสริมและการพัฒนานักศึกษาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งในด้านวิชาการ กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การฝึกงานของนักศึกษา โดยการส่งเสริมและการพัฒนานักศึกษาต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับหลักสูตร เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนานักศึกษาอย่างถูกต้อง นอกจากนี้เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวยังพิจารณาถึงอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาแรกเข้า อัตราการลาออก รวมถึงอัตราการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาอีกด้วยเนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนคุณภาพของหลักสูตรการเรียนการสอน ถือได้ว่าเป็นความท้าทายอย่างยิ่งที่จะผลิตบัณฑิตให้ได้คุณภาพตรงกับความต้องการของตลาด

4.3) อัตราการได้งานทำของบัณฑิต โดยจะต้องแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการได้งานทำซึ่งต้องเป็นไปในทิศทางบวก (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี)

5) Standard 5: Faculty Sufficiency and Deployment

5.1) พิจารณาจากเอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรได้มาตรฐาน โดยได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการประจำหลักสูตรในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เนื่องจากคณะกรรมการประจำหลักสูตร/คณะกรรมการประจำคณะมีบทบาทอย่างยิ่งที่จะดำเนินการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องให้มีความท้าทายเชิงกลยุทธ์ ทั้งนี้การดำเนินงานดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามกระบวนการ PDCA อย่างต่อเนื่อง

6) Standard 6: Faculty Management and Support

6.1) การถ่ายทอดแผนลงสู่การปฏิบัติซึ่งควรมีการทำความเข้าใจ ซึ่งแจ้งแผนการดำเนินงาน ต่าง ๆ ให้กับคณาจารย์ได้รับทราบในการปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ (ภาระงานควรมีการกำหนดอย่างชัดเจน)

6.2) การติดตามแผนปฏิบัติการ /ผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการประเมินและกำกับติดตามผลการดำเนินงานจากภาระงานที่มอบหมายไว้ซึ่งสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน

6.3) การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้ตรงกับเชี่ยวชาญในศาสตร์/สาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้อาจารย์ได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

6.4) การสนับสนุนทุนเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสมสอดคล้องกับพันธกิจ

7) Standard 7: Professional Staff Sufficiency and Deployment

7.1) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความเพียงพอและเหมาะสม รวมถึงการพัฒนารอบอัตรากำลังให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบการบริหารจัดการขององค์กร โดยสอดคล้องกับพันธกิจ

7.2) การจัดโครงสร้างองค์กรในส่วนของสายการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนต้องมีความสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กรเพื่อให้การดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิผล

7.3) แผนการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มุ่งเน้นการพัฒนาให้เป็นที่ไปตามทักษะความรู้ความสามารถและเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาตนเองในแนวทางที่ต้องการเพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

8) Standard 8: Curricula Management and Assurance of Learning

8.1) การออกแบบหลักสูตรมีความสอดคล้องกับพันธกิจโดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นการสำรวจความต้องการของนายจ้าง

8.2) การปรับปรุงหลักสูตรเป็นไปตามรอบระยะเวลาของการปรับปรุง

8.3) หลักสูตรสามารถสะท้อนความต้องการของนายจ้างโดยมีความหลากหลายและเป็นที่ต้องการของตลาด/ภาคอุตสาหกรรม

8.4) การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามรอบระยะเวลาการตรวจประเมินและมีการนำแผนการพัฒนาที่เกิดจากการปรับปรุงหรือได้จากการให้คำแนะนำเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร/เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

9) Standard 9: Curriculum Content

9.1) หลักสูตรมีความหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและความต้องการของตลาดซึ่งรองรับทั้งนักศึกษาที่เน้นวิชาการเข้มข้น และนักศึกษาที่เน้นการเสริมสร้างต่อยอดองค์ความรู้ได้ โดยรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรก็ควรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ตรงกับความต้องการของแต่ละหลักสูตรที่นักศึกษาคาดหวัง

9.2) กระบวนการจัดการเรียนการสอนควรมีลักษณะที่เปิดกว้างให้กับผู้ที่สนใจที่จะศึกษาและเรียนรู้โดยเนื้อหาสาระการเรียนรู้มีความครอบคลุมทั้งเชิงวิชาการและการเสริมสร้างการเรียนรู้ในการเรียนจากกรณีศึกษาหรือศึกษาจากสภาพความเป็นจริง

10) Standard 10: Student Faculty Interactions Articulating a Central Expectation Across

10.1) การส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความสามารถทั้งในด้านทักษะการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ นอกห้องเรียนและการเรียนรู้ทางวิชาการทั้งจากผู้สอนภายในและผู้มีประสบการณ์จากภายนอกเพื่อเป็นการสะท้อนถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละรายวิชาและเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันและคณาจารย์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ

10.2) การส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์กับนักศึกษาให้มีความสอดคล้องกับลักษณะของหลักสูตรที่คาดหวังไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

เป้าประสงค์ของแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมลักษณะของการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละหลักสูตร

10.3) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มีความหลากหลายผ่านโครงการ/กิจกรรม ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังให้นักศึกษาได้จากประสบการณ์จากหลายช่องทาง นอกจากนี้อังยังส่งผลให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ การปรับปรุงตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรที่ได้จากการเรียนรู้ที่หลากหลายอีกด้วย และเพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรให้ได้มาซึ่งประสิทธิผลมากที่สุด

11) Standard 11: Degree Program Educational Level, Structure, and Equivalence

11.1) การออกแบบหลักสูตรในแต่ละหลักสูตรต้องแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของหลักสูตรและความสำคัญของหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและสอดคล้องกับรูปแบบวิธีการเรียนการสอน

11.2) การแบ่งประเภทของหลักสูตรการเรียนการสอนสะท้อนถึงกระบวนการดำเนินงานที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกัน อาทิ จำนวนหน่วยกิจของหลักสูตร รูปแบบการเรียนการสอน ภาคปกติ ภาคพิเศษ การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก)

11.3) ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาที่ตรงและสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตร โดยมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกำกับมาตรฐานให้ปฏิบัติตามทิศทางการประกันคุณภาพการศึกษาให้ปฏิบัติตามมาตรฐานสากล

11.4) การเผยแพร่ข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบและสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการศึกษาต่อของหลักสูตรที่เปิดสอน โดยจะต้องแสดงข้อมูลที่สำคัญของหลักสูตร อาทิ จำนวนหน่วยกิจ จำนวนระยะเวลาการศึกษาของหลักสูตรและข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ

11.5) การตกลงความร่วมมือในด้านการสร้างหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศโดยแสดงให้เห็นพันธสัญญาในความร่วมมือทางด้านการศึกษาและแสดงให้เห็นถึงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรอย่างชัดเจน และเพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการกำกับมาตรฐาน กระบวนการต้นน้ำ (การรับเข้า) จนถึงปลายน้ำ (การสำเร็จการศึกษา) สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือสะท้อนประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและเป็นสากล

12) Standard 12: Teaching Effectiveness

12.1) การคำนึงถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนของอาจารย์ในด้านการประเมินผลการเรียนรู้ตามความคาดหวังของหลักสูตร โดยจะต้องแสดงให้เห็นถึงระบบและ

กลไกในการประเมินผลนักศึกษาที่หลากหลายเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนการสอนของหลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินที่ได้เข้ามาเป็นส่วนช่วยในการวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

12.2) การประเมินผลการเรียนรู้ การกำกับติดตามประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อนำผลประเมินมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการกำกับติดตาม ทั้งนี้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจะเป็นเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกัน จากการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ นักศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิภาพของการประเมิน

12.3) ความเพียงพอของอาจารย์ผู้สอนในศาสตร์/สาขาที่ต่าง ๆ

12.4) การมีส่วนร่วมระหว่างคณาจารย์ และนักศึกษาในการร่วมทำกิจกรรมผ่านโครงการต่าง ๆ เพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

13) Standard 13: Student Academic and Professional Engagement

13.1) การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมทั้งสายวิชาการและวิชาชีพทั้งในและนอกห้องเรียนโดยการเรียนรู้จากการเชิญผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาดูงาน และการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

13.2) มุ่งเน้นการสร้างความผูกพันของกลุ่มนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรซึ่งมีความแตกต่างกัน โดยความคาดหวังของนักศึกษาส่งผลต่อการเลือกเรียนในหลักสูตรที่แตกต่างองค์กรจึงต้องแสดงให้เห็นถึงวิธีการ ขั้นตอน กระบวนการเรียนการสอน การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาให้รู้สึกประทับใจให้มากที่สุด ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ

13.3) หลักสูตรต้องสามารถตอบโจทย์ความความคาดหวังของนักศึกษาได้ให้มากที่สุด ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสะท้อนความผูกพันที่มีต่อหลักสูตร ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายเพื่อตอบสนองกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายเช่นกัน

14) Standard 14: Executive Education

14.1) การส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาที่มีความหลากหลาย โดยมุ่งเน้นการสร้างหลักสูตรในลักษณะของการบริการวิชาการแก่สังคม หลักสูตรฝึกอบรมต่าง ๆ (หลักสูตรผู้บริหาร) เพื่อเป็นช่องทางในการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับองค์กรในการสร้างความผูกพัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นการวางแผนกลยุทธ์ที่ทีมผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนเพื่อการพัฒนา และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

15) Standard 15: Faculty Qualifications and Engagement

15.1) SA : อาจารย์วุฒิปริญญาเอกที่มีงานวิจัยเผยแพร่อย่างน้อย 1 ชิ้นในรอบ 5 ปี โดยเน้นทำกิจกรรมในเชิงวิชาการ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดความ Engagement

15.2) PA : อาจารย์วุฒิปริญญาเอก ซึ่งมีการพัฒนาตนเองในทิศทางของ Academic Scholars เน้นการปฏิบัติ เช่น การเป็นที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาและสร้าง Engagement

15.3) SP : อาจารย์วุฒิปริญญาโทที่มาจากนักปฏิบัติ ซึ่งจะเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยการพัฒนาตนเองในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับทางวิชาการใน Field ที่ตนเองสอน

15.4) IP : อาจารย์วุฒิปริญญาโทที่มาจากสายปฏิบัติ/มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและ การ Engagement เน้นไปในสายปฏิบัติ

2.1.6.2 การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐาน AACSB

วิธีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานสากลนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการตามระบบมาตรฐานที่กำหนดโดย AACSB ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการรับรองโดยให้หน่วยงานที่จะขอรับการรับรองต้องดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งสิ้น 15 เกณฑ์มาตรฐาน และเพื่อให้การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานหน่วยงานที่ให้การรับรองได้แบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์ออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ 1 Strategic Management and Innovation เน้นการวางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย Standard 1: Mission, Impact and Innovation Standard 2: Intellectual Contributions Impact and Alignment with Mission และ Standard 3: Financial Strategies and Allocation of Resources เนื่องจากการกำหนดพันธกิจขององค์กรมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางขององค์กร นอกเหนือจากการกำหนดพันธกิจว่าจะต้องดำเนินการตามพันธกิจที่กำหนดอย่างไรแล้วยังมุ่งเน้นการศึกษาผลกระทบที่ได้จากการดำเนินงานตามพันธกิจขององค์กร ยกตัวอย่างเช่น หน่วยงานที่มีการเรียนการสอนของสถาบัน ก. กำหนดพันธกิจหลัก ในการดำเนินงาน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเรียนการสอน 2) การวิจัย 3) การบริการวิชาการแก่สังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินงานตามพันธกิจดังกล่าวจะต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นไปในทิศทางเดียว ซึ่งการที่จะได้ข้อมูลป้อนกลับ/ผลกระทบที่ได้ก็จะต้องมีการนำไปปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนการดำเนินงานหรือที่เรียกกันว่า (การปรับแผน) ซึ่งการปรับแผน/หรือการปรับทิศทางดำเนินการดังกล่าวเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์ที่วางเป้าหมายไว้ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งการตกผลึกเป็นนวัตกรรมได้อย่างไร กลุ่มดังกล่าวคาดหวังที่จะเห็นการสร้างนวัตกรรมจากการดำเนินงานโดยจะต้องสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจน นอกเหนือจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับ การบริหารจัดการทางด้านทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวเงินเพื่อให้การสนับสนุน/ส่งเสริมพันธกิจขององค์กรให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อีกด้วย

2) กลุ่มที่ 2 Participants-Students, Faculty and Professional Staff มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ประกอบด้วย Standard 4: Student Admission, Progression, and Career Development Standard 5: Faculty Sufficiency and Deployment Standard 6: Faculty Management and Support และ Standard 7: Professional Staff Sufficiency and Deployment เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น นักศึกษาก็จะพิจารณาตั้งแต่กระบวนการการรับเข้าศึกษาจนกระทั่งจบการศึกษา และติดตามความก้าวหน้าในการได้งานทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว คณาจารย์จะต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องโดยหน่วยงานอาจจะต้องมีการสนับสนุนและ/หรือจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมและเพียงพอ และสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนนั้น จะต้องมีการสนับสนุนการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเช่นกันซึ่งมีส่วนช่วยในการสนับสนุนให้หน่วยงานพัฒนาไปอย่างก้าวกระโดดได้ถ้าหากบุคลากรสายสนับสนุนมีศักยภาพในการทำงานที่สูงขึ้น ทั้งนี้หน่วยงานจะต้องมีการจัดสรรทรัพยากรในด้านงบประมาณเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีความเหมาะสมและเพียงพอเช่นกัน

3) กลุ่มที่ 3 เน้นการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยเป็นที่ต้องการของตลาดโลก Learning and Teaching ประกอบด้วย Standard 8: Curricula Management and Assurance of Learning Standard 9: Curriculum Content Standard 10: Student Faculty Interactions Articulating a central expectation across Standard 11: Degree Program Educational Level, Structure, and Equivalence และ Standard 12: Teaching Effectiveness เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีการเรียนการสอนซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารหลักสูตรหรือการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตร จึงเป็นความท้าทายที่จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐาน และเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดประเด็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ซึ่งต้องเชื่อมโยงและสอดคล้องกันไปทิศทางเดียวกันกับพันธกิจของหน่วยงานเช่นกัน นอกเหนือจากนี้ยังมุ่งเน้นการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์กับนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรายวิชา การสื่อสารผ่านชั้นเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4) กลุ่มที่ 4 เน้นการสร้างความรู้ความผูกพันภายในองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างความผูกพันให้กับนักศึกษา ทั้งในด้านการเรียนการสอน ด้านวิชาการ วิชาชีพผ่านกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง Academic and Professional Engagement ประกอบด้วย Standard 13: Student Academic and Professional Engagement Standard 14: Executive Education และ Standard 15: Faculty Qualifications and Engagement นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการสร้างหลักสูตรที่เน้นลักษณะของ

การบริการวิชาการซึ่งอาจจะเป็นหลักสูตรฝึกอบรมต่าง ๆ ที่เป็นที่ต้องการของสังคมหรือเป็นที่ต้องการของตลาดให้สำหรับผู้บริหารองค์กร โดยส่งเสริมให้คณาจารย์เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์กร ไม่ว่าจะเป็นในด้านวิชาการ วิชาชีพ ทั้งภายใน และภายนอกสถาบัน

2.1.6.3 ขั้นตอนการขอรับการรับรอง

AACSB ได้กำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการรับรองมาตรฐาน (Accreditation) อาทิเช่น ขั้นตอนการรับรองมาตรฐาน เกณฑ์การรับรองมาตรฐาน รายงานและเอกสารที่สถาบันการศึกษาจะต้องจัดส่ง และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยสถาบันการศึกษาจะต้องดำเนินการตามกระบวนการรับรองมาตรฐาน (Accreditation Process) (ศิริมา แสงมนุษย์, 2556) ดังนี้

1) ขั้นตอนที่ 1 : Unit of Accreditation Application

การยื่นสมัครเข้าเป็นสมาชิกของ AACSB โดยใช้แบบฟอร์ม AACSB Business Unit of Accreditation Application Committee on Accreditation Policy (CAP)

2) ขั้นตอนที่ 2 : Eligibility Application

ต้องส่งใบสมัครที่แสดงถึงความพร้อมของทางคณะที่เรียกว่า Eligibility Application โดยมีเนื้อหาที่แสดงถึงรายละเอียดของทางคณะ ทั้งโครงสร้างองค์กร หลักสูตร คณาจารย์ นักศึกษา ศิษย์เก่า และเนื้อหาอื่นที่มีความจำเป็น โดยใช้แบบฟอร์ม Business School Accreditation Eligibility Application หลังจากนั้นจะเข้าสู่ขั้นตอนของการตรวจสอบใบสมัครโดยคณะกรรมการการรับรองเบื้องต้น หรือ Initial Accreditation Committee (IAC) เพื่อให้ทางคณะกรรมการลงมติในการรับใบสมัครหรือปฏิเสธใบสมัคร

3) ขั้นตอนที่ 3 : The PreAccreditation Process

ถ้าใบสมัครได้รับการยอมรับ ทาง AACSB จะมีการมอบหมายที่ปรึกษา ชี้นะ หรือ Mentor ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคณบดีของคณะบริหารธุรกิจอื่นที่ได้รับการรับรองแล้ว มาทำหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษาหรือให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติตามมาตรฐานต่าง ๆ ของ AACSB โดยทางคณะที่อยู่ภายใต้การขอรับรองต้องส่งแผนการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือ Standard Alignment Plan ให้กับคณะกรรมการ IAC เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อรายงานความก้าวหน้า และถ้าคณะกรรมการ IAC เห็นสมควรในความก้าวหน้าแนะนำให้ทางคณะจัดทำรายงานการประเมินตนเอง หรือ Self Evaluation Report และเชิญให้เข้าสู่การรับรองเบื้องต้นหรือ Initial Accreditation

4) ขั้นตอนที่ 4 : Review Visit โดย Peer Review Team Chair

ในขั้นตอนของการรับรองเบื้องต้นจะมีการแต่งตั้งประธานการรับรอง ที่จะร่วมกับทางคณะในการทำแผนตารางการตรวจประเมิน หลังจากนั้นจะมีการแต่งตั้งทีมตรวจประเมินเพิ่มเติมจนครบจำนวนและทำการเข้าตรวจประเมิน หรือ Peer-reviewed Visit ณ ที่ตั้งของคณะ

5) ขั้นตอนที่ 5 : ประกาศผล Initial Accreditation

จะมีการประชุมผลการตรวจประเมินและนำผลเข้าสู่คณะกรรมการบริหาร AACSB หรือ AACSB Board of Directors เพื่อรับรองผลการตรวจประเมินอย่างเป็นทางการ

2.1.7 เกณฑ์ AMBA

Association of MBAs (2013) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ขององค์กร โดยเป็นองค์กรสากลที่ทำหน้าที่ในการยกระดับการศึกษาด้านธุรกิจในสหราชอาณาจักรและในทวีปยุโรป โดยจัดตั้งขึ้นจากกลุ่มบัณฑิตที่จบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจในปี ค.ศ. 1967 ปัจจุบัน AMBA ได้ทำการรับรองโดยใช้เกณฑ์ระดับสากล ในระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ (Master of Business Administration: MBA) ระดับปริญญาโทด้านธุรกิจและการจัดการ (Master of Business and Management: MBM) และระดับหลักสูตรปริญญาเอกด้านบริหารธุรกิจ (Doctor of Business Administration: DBA) ให้แก่หลักสูตรในกว่า 200 มหาวิทยาลัย และกว่า 70 ประเทศทั่วโลก โดยในแต่ละหลักสูตรมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

2.1.7.1 เกณฑ์มาตรฐานการประเมินหลักสูตรปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ (Master of Business Administration: MBA)

1) บทนำ

1.1) เอกสารฉบับนี้เป็นเกณฑ์การรับรองหลักสูตร MBA โดยคาดว่าหลักสูตรที่ขอรับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนด อย่างไรก็ตาม เกณฑ์นี้ไม่ได้มีเจตนาบังคับหรือจำกัดการก่อให้เกิดนวัตกรรม หรือข้อขบถการวัดอื่นซึ่งอาจนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพได้

1.2) หลักการที่สำคัญในแผนการรับรองหลักสูตรคือ การรับรู้ถึงความเป็นอิสระของสถาบันในการจัดหลักสูตร MBA และการรับรู้ความต้องการของนักศึกษาและผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้กระบวนการรับรองเป็นสากล โดยมีพื้นฐานจากการทบทวนจากคณะกรรมการภายนอกและการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review)

1.3) การรับรองจะทำการประเมินมาตรฐานปัจจุบันที่ใช้ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบัน ในขณะที่มีการสนับสนุนให้เกิดปรัชญาการพัฒนา และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง สถาบันที่ได้รับการรับรองต้องรักษาและแสดงให้เห็นว่า มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นประจำภายในหลักสูตรในช่วงระยะเวลาที่มีการขอการรับรอง

1.4) ผู้ประเมินจะตัดสินจากบริบทโดยรวมของการจัดหลักสูตร MBA โดยพิจารณาคุณภาพของสถาบันที่จัดหลักสูตร MBA ด้วย

1.5) สถาบันที่จัดหลักสูตร MBA จะต้องให้เหตุผลในการออกแบบหลักสูตร MBA ให้เป็นที่รู้จัก นำไปใช้ประโยชน์ได้ หรือมีความเป็นเฉพาะทาง

1.6) สถาบันจะต้องมีผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่ำสามปี สถาบันและหลักสูตร MBA จะต้องมีการดำเนินการส่วนใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์ AMBA อย่างต่ำสามปีก่อนทำการประเมิน เพื่อเป็นการประกันว่าหลักสูตรมีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน

1.7) สถาบันที่จัดหลักสูตร MBA จะต้องได้รับการประเมินและตัดสินใจผ่านมาตรฐานการรับรองหรือไม่ หลักสูตรที่มีการเปิดการเรียนการสอนหลายสถานที่อาจได้รับการตรวจประเมิน ณ สถานที่จริงตามความเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษาในแต่ละสถานที่ได้รับประสบการณ์ที่เท่าเทียมกัน

1.8) การประเมินผลงานจะรวมทุกหลักสูตรที่สถาบันจัดการเรียนการสอน ทั้งภายใน และภายนอกสถาบัน หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากสถาบันให้จัดการเรียนการสอน และหลักสูตรที่จัดร่วมกับสถาบันที่เป็นคู่ความร่วมมือ ทุกสถาบันที่เกี่ยวข้องภายใต้ข้อกำหนดด้านความร่วมมือจะต้องได้รับการตรวจประเมิน ณ สถานที่จริงตามความเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษาในแต่ละสถานที่ได้รับประสบการณ์ที่เท่าเทียมกันและสถาบันคู่ความร่วมมือที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตร MBA จะต้องสมัครขอรับการรับรองภายในช่วงระยะเวลาที่กำหนด สถาบันที่ได้รับการรับรองจะต้องรับผิดชอบคุณภาพของหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนร่วมกัน

1.9) หากหลักสูตรที่ขอการรับรองในหลักสูตร MBA เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนร่วมมากกว่าหนึ่งสถาบัน จะต้องกำหนดให้สถาบันใดสถาบันหนึ่ง (ที่ได้รับการรับรอง) เป็นสถาบันหลักมีหน้าที่รับผิดชอบหลักสูตรที่ส่งมอบ โดยสถาบันคู่ความร่วมมือลักษณะดังกล่าวบังคับใช้กับหลักสูตรที่อนุญาตให้นักศึกษามีการแลกเปลี่ยน หรือจัดการเรียนการสอนในบางรายวิชาจากสถาบันอื่น

1.10) หลักสูตรที่ได้รับอนุญาตจากสถาบันให้จัดการเรียนการสอนในสถาบันอื่น จะต้องมีการประเมินแยกออกจากกัน และจะต้องมีการประเมินทุกสถาบันที่เป็นคู่ความร่วมมือ สถาบันที่ได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอนจะต้องเตรียมหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และควรมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าสถาบันเจ้าของหลักสูตรมีการตรวจติดตามการดำเนินงานเป็นประจำ คำว่า “สถาบันที่ได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอน” รวมถึงข้อตกลงตามสัญญาที่กำหนดให้สถาบันอื่นจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าหนึ่งสถาบัน ทำการเรียนการสอนหรือประเมินหลักสูตรเป็นสัดส่วนที่มีนัยสำคัญ

2) สถาบัน

2.1) การประเมินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร MBA จะพิจารณาการดำเนินงานของสถาบันด้วย ซึ่งสถาบันจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) มีภารกิจที่เหมาะสม มีการสื่อสารภารกิจอย่างชัดเจน และมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสามารถสะท้อนจุดแข็งของสถาบันได้

(2) มีกลยุทธ์ที่ระบุไว้เป็นอย่างดี มีความน่าเชื่อถือ โดยจะต้องสะท้อนให้เห็นทรัพยากร ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจริง เช่นเดียวกับกับภารกิจที่ได้กำหนดไว้

(3) ลักษณะที่สอดคล้องตามกฎหมาย ความอยู่รอดทางการเงิน และความต่อเนื่องในการดำเนินงานของสถาบัน

(4) เอกลักษณะที่ชัดเจนและระดับความเป็นอิสระที่เหมาะสม (เช่น จากมหาวิทยาลัยหลัก) ในการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น การพัฒนาและการจัดหาทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(5) ลักษณะขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบูรณาการ โดยสถาบันจะต้องมีระดับความเป็นอิสระและการควบคุมอนาคตอย่างมีนัยสำคัญ

(6) ระบุกลุ่มลูกค้าเป้าหมายและมีการดำเนินการด้านการตลาด โดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตได้

(7) มีนโยบายที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับโลกการทำงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและการบริหารจัดการ รวมทั้งนโยบายด้านความต้องการของลูกค้าที่มีการพัฒนาเป็นอย่างดี

2.2) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของความพึงพอใจจากกระบวนการตรวจสอบทั้งภายในและระดับชาติ สถาบันควรแสดงหลักฐานว่า ได้ตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากกระบวนการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นและสมบูรณ์

2.3) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงระดับของทรัพยากรว่ามีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา/การศึกษาสำหรับผู้มีประสบการณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และสิ่งสนับสนุนการทำวิจัยจะต้องอยู่ในมาตรฐานสูงสุด และสามารถเปิดให้เข้าใช้ได้ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์นอกเวลาทำการและช่วงสุดสัปดาห์ รวมทั้งฮาร์ดแวร์จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรม ฐานข้อมูลด้านบริหารธุรกิจ และการสืบค้นข้อมูลสิ่งพิมพ์จะต้องมีประสิทธิภาพ

3) อาจารย์ประจำคณะ

3.1) สถาบันที่มีการเรียนการสอนจะต้องแสดงหลักฐานว่าอาจารย์ประจำคณะมีคุณภาพ และอาจารย์ที่สอนในหลักสูตร MBA มีคุณภาพสูงสุดตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

3.2) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนผ่านงานวิจัยด้านบริหารที่เกี่ยวข้อง ความสามารถเชิงวิชาการและการเป็นที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร MBA ส่วนใหญ่จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมทั้งสามอย่างดังกล่าว

3.3) อาจารย์ผู้สอนหลักสูตร MBA จะต้องมีความสัมพันธ์และความน่าเชื่อถืออย่างเหมาะสม โดยอย่างน้อย 75 เปอร์เซ็นต์ ของอาจารย์จะต้องจบระดับบัณฑิตศึกษา และอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่จะต้องจบการศึกษาระดับปริญญาเอก

3.4) อาจารย์ผู้สอนหลักสูตร MBA จะต้องมีความสัมพันธ์ดังนี้

- (1) ระวังข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความรู้ในด้านการบริหาร
- (2) สามารถเชื่อมโยงแต่ละวิชาในหลักสูตร MBA ได้
- (3) มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวปฏิบัติด้านธุรกิจที่เป็นปัจจุบัน เช่น ประสบการณ์ด้านการบริหาร การเป็นที่ปรึกษา หรือการเรียนรู้ระดับผู้บริหารที่เป็นปัจจุบัน เพื่อให้การสอนสามารถเชื่อมโยงกับแนวปฏิบัติที่ดีเช่นเดียวกับทฤษฎีได้

3.5) ทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจะต้องมีคุณภาพสูง และมีหลักฐานแสดงให้เห็นถึงมุมมองในระดับสากลได้

3.6) สถาบันจะต้องสามารถแสดงให้เห็นกลไกการดำเนินงานวิจัย การเป็นที่ปรึกษา และความสัมพันธ์กับองค์กรมาใช้กับหลักสูตร MBA อย่างมีประสิทธิภาพ

3.7) สถาบันควรมีนโยบายการพัฒนาอาจารย์อย่างดีเพื่อให้แน่ใจว่าอาจารย์จะมีความรู้ตามมาตรฐานในระดับสูง

3.8) อาจารย์ผู้สอนหลักสูตร MBA จะต้องมีความเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ควบคุมและนักศึกษาในหลักสูตร โดยคำนึงถึงปัจจัย ดังนี้

- (1) ความต้องการพนักงานหลักและเจ้าหน้าที่บริหารจัดการ เพื่อให้การส่งมอบหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) วิธีการที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อส่งมอบและให้การเรียนการสอนนอกเหนือไปจากการแลกเปลี่ยนระหว่างคณะ และผู้สอน/นักศึกษาระดับดั้งเดิม

3.9) สถาบันควรระบุปัญหาของคณะ ความพร้อมและการบูรณาการระหว่างอาจารย์เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่รวมถึงบุคลากรที่ทำงานนอกเวลา บุคลากรจากส่วนอื่นของสถาบัน บุคลากรภายนอกสถาบันและผู้ปฏิบัติงาน คุณสมบัติของสมาชิกทั้งหมดของหลักสูตร MBA จะต้องเป็นไปตามนโยบายการประกันคุณภาพของสถาบัน

4) การบริหารจัดการหลักสูตร และความผูกพันของนักศึกษา

4.1) ควรมีกลไกในการรับผลป้อนกลับของนักศึกษา ทั้งในด้านการส่งมอบหลักสูตรและเนื้อหาอย่างเพียงพอ

4.2) ควรมีการระบุบทบาทของบุคลากรแต่ละคนในด้านภาวะความเป็นผู้นำในเชิงวิชาการและความรับผิดชอบในด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

4.3) สถาบันควรสามารถแสดงให้เห็นถึงระดับและคุณภาพของการสนับสนุนในด้านการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับหลักสูตร MBA

4.4) คณะควรมีส่วนช่วยนักศึกษาเต็มเวลาในการหางานเมื่อจบการศึกษา โดยมีการให้โอกาสในการพัฒนาอาชีพให้แก่นักศึกษา

4.5) ควรมีกลไกการสนับสนุนนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ ในด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพและสนับสนุนตลอดระยะเวลาการศึกษา

4.6) ควรมีสมาคมศิษย์เก่า MBA ที่จัดตั้งขึ้นและมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเครือข่ายที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้สมาชิกมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.7) หากนักศึกษาในหลักสูตรไม่ได้เข้าเรียนอย่างเป็นทางการเป็นระยะเวลานาน ควรมีการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้แก่ศึกษาดังกล่าว

5) นักศึกษา

5.1) หลักสูตร MBA ถือได้ว่าเป็นหลักสูตรที่มีความหลากหลาย เสริมสร้างความก้าวหน้าในอาชีพให้แก่ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานที่เสริมสร้างกระบวนการการเรียนรู้อย่างชัดเจน

5.2) นักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามที่กำหนดไว้ และมีผลงานตามมาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการรับรองมาตรฐาน ควรแสดงหลักฐานว่ามีกระบวนการและมาตรฐานอย่างเข้มงวดในการรับนักศึกษา เช่น การสอบข้อเขียนและการสัมภาษณ์ หากไม่มีการสัมภาษณ์ ควรมีหลักฐานว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

5.3) หลักสูตร MBA เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติหลากหลาย ดังนี้

(1) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรใดก็ได้ และ/หรือมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เทียบเท่า

(2) ผู้จัดการที่มีศักยภาพ โดยมีคุณสมบัติและประสบการณ์เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร MBA สามารถสมัครเรียนได้

5.4) นักศึกษาจะต้องมีประสบการณ์ทำงานหลังจบการศึกษาอย่างเหมาะสมในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างต่ำสามปี และมีประสบการณ์ทั้งหมดเฉลี่ยอย่างต่ำห้าปี

5.5) การสมัครเข้าศึกษาจะต้องมีผลการสอบทักษะภาษาอังกฤษ การประเมินนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักจะต้องทำการประเมินโดยพิจารณาจากคะแนน IELTS Toefl หรือการสอบสัมภาษณ์

5.6) หลักสูตร MBA ที่มีการเรียนการสอนแบบเต็มเวลาจะไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานในกรณีที่มีการรับนักศึกษาโดยใช้หน่วยกิตเดิม การรับนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรร่วมหลายสถาบัน และการยกเว้นหน่วยกิต เพื่อรักษาระดับความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของนักศึกษาทั้งรุ่นและหลักสูตร และหลักสูตรควรมีการจำกัดวิธีการเรียนการสอนด้วยวิธีอื่นไม่เกิน 20 เปอร์เซ็นต์ นอกเหนือไปจากนี้ นักศึกษาที่เข้าเรียนโดยใช้หน่วยกิตเดิม การรับนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรร่วมหลายสถาบัน และการยกเว้นหน่วยกิตจะต้องมีจำนวนไม่เกิน 20 เปอร์เซ็นต์ต่อรุ่น

5.7) สถาบันจะต้องมีนโยบายในการรับนักศึกษาโดยใช้หน่วยกิตเดิม การรับนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรร่วมหลายสถาบัน และการยกเว้นหน่วยกิตอย่างชัดเจน เกณฑ์และกระบวนการจะต้องมีความเข้มงวดและเชื่อถือได้ และมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่ารายวิชาดังกล่าวที่นักศึกษาเรียนก่อนเข้าเรียนหลักสูตร MBA นั้นอยู่ในระดับปริญญาโทและเทียบได้กับวิชาที่หลักสูตรเปิดสอน และนักศึกษาจะต้องเรียนวิชาดังกล่าวก่อนหน้าการเรียนหลักสูตร MBA ไม่เกินห้าปี

5.8) การคัดเลือกนักศึกษาจะต้องพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมที่นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมและประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับ เพื่อสนับสนุนการร่วมกันเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ซึ่งจำเป็นต้องมีการคำนึงถึงความหลากหลายของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทในการเพิ่มกระบวนการเรียนรู้ โดยจะต้องมีจำนวนนักศึกษาต่อรุ่นไม่น้อยกว่า 20 คน เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนภายในรุ่นอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการนักศึกษาจำนวนมาก ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ซึ่งอาจจำกัดตลาดภายในท้องถิ่น และการรวมนักศึกษาหลายรุ่นที่มีวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปเพื่อรักษาระดับความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของนักศึกษาทั้งรุ่น

5.9) หากเป็นไปได้ นักศึกษาทั้งรุ่นควรมีความเป็นนานาชาติและมีสมดุลเพื่อให้หลักสูตรมีความหลากหลายและยั่งยืน โดยเฉพาะหลักสูตรเต็มเวลา ถือว่าการให้ประสบการณ์ในระดับสากลเป็นมาตรฐานของหลักสูตร

5.10) หลักสูตร MBA ที่มาจากบริษัทเดียวหรือกลุ่มบริษัทจะต้องได้รับการควบคุมจากสถาบันในการตัดสินใจรับนักศึกษา ความก้าวหน้าของนักศึกษา หลักสูตร การประเมิน และการให้ปริญญา ทั้งนี้ เนื่องจากแหล่งเรียนรู้ส่วนใหญ่มาจากการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้จัดการที่มาจากหลากหลายสาขา ดังนั้น คุณสมบัติของนักศึกษาในรุ่นควรเป็นไปตามเกณฑ์ที่ 5.8

6) วัตถุประสงค์และผลลัพธ์

6.1) หลักสูตร MBA ถือได้ว่าเป็นหลักสูตรที่มีความหลากหลาย เสริมสร้างความก้าวหน้าในอาชีพให้แก่ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานที่เสริมสร้างกระบวนการ

เรียนรู้อย่างชัดเจน มุ่งเน้นที่ความเป็นผู้นำผ่านการจัดการเชิงกลยุทธ์โดยมีการปฏิบัติที่สำคัญและมีการปรับแนวคิดให้เป็นไปตามหลักสูตร

6.2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร MBA ได้แก่

- (1) ยกระดับและพัฒนาประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและการจัดการ
- (2) เตรียมความพร้อมด้านความเป็นผู้นำและการเปลี่ยนแปลงบทบาทในเชิงธุรกิจ
- (3) พัฒนาการคิดเชิงกลยุทธ์ ทักษะด้านนวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการ
- (4) พัฒนาความสามารถในการใช้ความรู้เดิม ความรู้ใหม่และประสบการณ์ในการแก้ปัญหาทางธุรกิจที่มีความซับซ้อน
- (5) พัฒนาความรู้ระดับสูงในองค์กร การบริหาร และสภาพแวดล้อมที่นักศึกษาปฏิบัติงานอยู่
- (6) พัฒนาความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงและการสร้างคุณค่าที่มีความยั่งยืนบนพื้นฐานของสิ่งแวดล้อม สังคม และการปกครองที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ
- (7) พัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่ม
- (8) สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาตนเอง

6.3) หลักสูตร MBA แต่ละหลักสูตรจะต้องมีการระบุเป้าหมายวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์ที่คาดหวังอย่างชัดเจน ผลลัพธ์ที่คาดหวังจะต้องมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการอธิบายว่า นักศึกษาจะต้องมีความรู้และความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอนอย่างไร นักศึกษาจะต้องทราบถึงแนวทางที่สถาบันรับรู้และประเมินความรู้ การคิดวิเคราะห์ คุณสมบัตินักศึกษา และคุณสมบัติเกี่ยวกับองค์กร รวมทั้งความรู้เฉพาะทางที่เกิดจากการเรียนการสอนภายในหลักสูตร

6.4) ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร MBA จะต้องสามารถพัฒนาความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- (1) เข้าใจในหลักการของความเป็นผู้นำผ่านการบริหารเชิงกลยุทธ์
- (2) บูรณาการความรู้ใหม่กับการเรียนรู้และประสบการณ์เดิม
- (3) รู้และเข้าใจองค์กร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และบริบทภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร และวิธีที่องค์กรบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาว

(4) บูรณาการการเรียนรู้จากวิชาด้านการบริหารหลายสาขา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และจัดการปัญหาที่มีความหลากหลายได้อย่างครบถ้วน

(5) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาทางธุรกิจที่มีความซับซ้อนและไม่มีโครงสร้างได้

6.5) ผู้ใช้บัณฑิตอาจมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) ประยุกต์ใช้ความรู้และความเข้าใจเชิงลึก ซึ่งมีพื้นฐานจากประสบการณ์การทำงานและการศึกษาขั้นสูง ไปใช้กับสถานการณ์ทางธุรกิจที่มีความซับซ้อนได้

(2) ประยุกต์ใช้ทักษะด้านการบริหารในระดับอาวุโสเพื่อเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของธุรกิจ

(3) เปลี่ยนแปลงองค์กรผ่านความเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ ความเข้มแข็งในด้านความรู้ และจริยธรรม

(4) เข้าใจและมีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาในระดับโลก

(5) นำและพัฒนาผู้อื่นในบริบทขององค์กรได้

(6) มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดี รวมทั้งสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับกลุ่มและระดับบุคคล

(7) ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานของข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ และสื่อสารข้อสรุปให้แก่ผู้ฟังกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

(8) สามารถทำงาน วางแผน และดำเนินโครงการได้ด้วยตนเอง

(9) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาความรู้และทักษะของตนเอง

6.6) หลักสูตร MBA จะได้รับการประเมินคุณภาพโดยพิจารณาจากคุณค่าเพิ่มที่หลักสูตรมอบให้นักศึกษาในการเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาอาชีพ ด้วยมุมมองและประสบการณ์ของศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้การสนับสนุน นอกจากนี้ ยังประเมินถึงการนำความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้กับการทำงาน และจะต้องมีหลักฐานว่าผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติได้ผลลัพธ์ดังกล่าว

7) หลักสูตร

7.1) หลักสูตร MBA เป็นหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันจะต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรได้มีการส่งเสริมให้เรียนรู้ในระดับปริญญาโท

7.2) ลักษณะของหลักสูตร MBA มีพื้นฐานมาจากประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา หลักสูตร MBA ถูกออกแบบมาสำหรับผู้ที่ต้องใช้เวลาในการพัฒนาองค์กร โดยใช้การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาเตรียมความพร้อมในการเป็น

ผู้นำเชิงกลยุทธ์และบทบาทในการเปลี่ยนแปลงองค์กร หลักสูตรควรสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้รอบด้านและเข้มงวด และส่งเสริมให้เกิดโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน

7.3) การออกแบบและเนื้อหาของหลักสูตรควรประกอบด้วยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในด้านความเป็นผู้นำที่ยั่งยืน ธุรกิจและการบริหารองค์กรผู้ใช้บัณฑิตควรมีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาหลักสูตร

7.4) ในขณะที่หลักสูตรจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญของหลักสูตร MBA แต่ละรายวิชาจำเป็นต้องได้รับการออกแบบให้เป็นไปตามความต้องการเฉพาะทางของธุรกิจหรือภาคอุตสาหกรรม และในขณะที่หลักสูตรได้รับการสนับสนุนให้มีการดำเนินการเฉพาะทางที่เหมาะสมกับทรัพยากรและจุดแข็งของสถาบัน หลักสูตร MBA จะต้องคงลักษณะโดยกว้างและหลากหลายของหลักสูตรไว้

7.5) หลักสูตร MBA ควรเป็นหลักสูตรที่รวบรวมความรู้ความเข้าใจภายในองค์กร บริบทภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการบริหารจัดการขององค์กร ควรมีการดูแลให้หลักสูตรดำเนินการอย่างเข้มงวดพร้อมทั้งเชื่อมโยงกับโลกแห่งการทำงานด้านการบริหาร แม้ว่าจะไม่มีการกำหนดวิชาเฉพาะต่าง ๆ แต่ทุกหลักสูตรจะต้องแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความเข้าใจกับความรู้หลักที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทั่วไป ได้แก่

(1) หลักการ กระบวนการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและ/หรือบริการ การตลาด และการเงินของธุรกิจหรือองค์กรในรูปแบบอื่น

(2) หลักการและการใช้หลักการด้านบัญชี วิธีการเชิงปริมาณ และการบริหารจัดการระบบข้อมูล โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

(3) ทฤษฎีองค์กร พฤติกรรม การบริหารทรัพยากรบุคคล และการสื่อสารระหว่างบุคคล

(4) กระบวนการและปัญหาในการบริหารทั่วไปในระดับปฏิบัติการและระดับกลยุทธ์

(5) เศรษฐศาสตร์มหภาคและจุลภาค

(6) วิจัยทางธุรกิจและทักษะการเป็นที่ปรึกษา

(7) ผลกระทบของสภาพแวดล้อมต่อองค์กร เช่น ประเด็นด้านระบบกฎหมาย ประชากรศาสตร์ จริยธรรม สังคม และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

(8) ความสามารถในการตอบสนองและการจัดการการเปลี่ยนแปลง

(9) นโยบายและกลยุทธ์ทางธุรกิจ

(10) ความเป็นผู้นำและความเป็นผู้ประกอบการ

(11) ความเข้าใจในผลกระทบของความยั่งยืน จริยธรรม และการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อการตัดสินใจและประสิทธิภาพของธุรกิจ

(12) ประเด็นที่สำคัญในปัจจุบันและความหลากหลาย เช่น ความสร้างสรรค์ องค์กร นวัตกรรม พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดการความรู้ และโลกาภิวัตน์

(13) เกณฑ์มาตรฐานความเป็นสากลของทุกข้อที่กล่าวมาข้างต้น รวมถึงความเสี่ยงด้านการเมือง และความแพร่หลายภายในภูมิภาค ตลาดเกิดใหม่ ธรรมชาติสากลในระดับสากล และโลกาภิวัตน์

7.6) เพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรมีมีติความเป็นสากล หลักสูตรจะต้องร่วมมือในการสร้างความเข้าใจในรูปแบบการบริหารและแนวปฏิบัติในภูมิภาคและวัฒนธรรมอื่น และจะต้องมีตัวอย่างหรือกรณีศึกษาซึ่งแสดงถึงความหลากหลาย ตัวอย่างควรรวมถึงมาตรฐานทางธุรกิจในระดับสากลที่พบได้บ่อย ไปจนถึงธรรมเนียมปฏิบัติและความคาดหวังในแต่ละท้องถิ่น

7.7) หลักสูตร MBA ควรแสดงหลักฐานการบูรณาการของหลักสูตร เช่น โครงการร่วมกับบริษัทที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักศึกษาในการบูรณาการความรู้ในวิชาหลัก โครงการดังกล่าวควรสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงความเข้าใจในทฤษฎีและประยุกต์ใช้ในระดับปริญญาโทได้ แม้ว่าจะสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับองค์กรที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต บุคลากรจากบริษัทดังกล่าวสามารถเป็นผู้ควบคุมโครงการได้ หากไม่สามารถสร้างความร่วมมือดังกล่าวได้ สถาบันควรจัดหาสื่ออื่นให้แก่นักศึกษาในการทำโครงการที่มุ่งเน้นการปฏิบัติจริง จะต้องแสดงให้เห็นถึงความคาดหวัง ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง และเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน ก่อนดำเนินโครงการดังกล่าวจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมทักษะการวิจัยและการเป็นที่ปรึกษา สถาบันอาจใช้วิธีอื่นที่แสดงถึงการบูรณาการความรู้แต่จำเป็นต้องแสดงหลักฐานว่าวิธีดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

7.8) หลักสูตรควรมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการออกแบบและการทบทวนหลักสูตรมีความสมดุลระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ และระหว่างการสอนที่นำไปใช้ได้จริงและสามารถบูรณาการได้

7.9) หลักสูตรจะต้องมีสื่อในการถ่ายทอดทักษะด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับคนตลอดทั้งหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม ทักษะดังกล่าวประกอบด้วยความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลง การสื่อสาร ความเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม การจัดการกับสถานการณ์ที่คลุมเครือ การเจรจา การแก้ไขปัญหา การคิดเชิงวิพากษ์ และคุณค่า

7.10) เป้าหมายโดยทั่วไปของหลักสูตรจะต้องพัฒนาทักษะการรับรู้ การวิพากษ์ ความรอบรู้ และทักษะส่วนบุคคลและระหว่างบุคคลในระดับผู้บริหาร นักศึกษาจำเป็นต้องสามารถประยุกต์ใช้หลักการดังกล่าวในการเรียนรู้ตลอดทั้งหลักสูตร

7.11) ลักษณะทั่วไปของหลักสูตร MBA คือมีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย วิธีดังกล่าวได้แก่ การบรรยาย สัมมนา การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้โดยทำจริง การอ่าน การทำรายงานเดี่ยวและกลุ่ม การเรียนรู้ทางไกล การฝึกอบรมผ่านคอมพิวเตอร์ และการฝึกงานในบริษัทไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรอย่างเป็นทางการหรือเรียนรู้จากที่ปรึกษา เกณฑ์สนับสนุนให้หลักสูตรทำความร่วมมือกับผู้จ้างงานและคาดหวังว่าการเรียนรู้จะอยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติงานจริง

7.12) หลักสูตร MBA สนับสนุนให้มีการเรียนรู้ระหว่างสมาชิกในหลักสูตร การเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกทั้งแบบต่อหน้าและ/หรือผ่านแอปพลิเคชันที่ส่งเสริมการเรียนรู้ トラาปใดที่วิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลายัง

7.13) วัตถุประสงค์หลักของการประเมินนักศึกษาคือการสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงออกว่ามีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวังตามมาตรฐานของหลักสูตรและสามารถได้รับปริญญาได้ วิธีการประเมินควรมีรายละเอียดของเกณฑ์และระบุนำหนักที่ใช้ในการประเมิน ควรทำการประเมินโดยรวมและมีความสม่ำเสมอตลอดทุกวิชา และมีกลยุทธ์การประเมินที่เหมาะสม

7.14) วิธีการประเมินควรสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายและลักษณะที่เฉพาะตัวของหลักสูตร การสอบแบบเดี่ยวควรมีบทบาทที่เหมาะสมในการประเมินความเข้มข้นของความรู้ภายใต้เงื่อนไขที่จำกัด ในขณะที่เกณฑ์สนับสนุนให้ใช้วิธีการประเมินที่เป็นนวัตกรรมใหม่ คณะจะต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการประเมินดังกล่าวได้

7.15) ควรมีการให้ผลป้อนกลับจากการประเมินแก่นักศึกษา และให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้วิชาต่อไป

7.16) คณะควรมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีขั้นตอนการประเมินงานจริง และมาตรฐานการประเมินมีความสม่ำเสมอ

8) วิธีการและระยะเวลาในการเปิดการเรียนการสอน

8.1) ระยะเวลาสำหรับหลักสูตร MBA เท่ากับการเรียนการสอนแบบเต็มเวลาอย่างน้อย 1 ปี และการเรียนการสอนแบบนอกเวลาอย่างน้อย 2 ปี (หรือเทียบเท่ากับ 90 หน่วยกิต ECT) หากมีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นกว่านี้จะต้องใช้เวลาเรียนระหว่าง 2 ถึง 3 ปี โดยมีอัตราความก้าวหน้าชัดเจน และมีการกำหนดขีดจำกัดในการเรียนการสอนไม่เกิน 7 ปี

8.2) หลักสูตร MBA จะต้องเทียบเท่ากับการเรียนการสอนทั้งหมด 1,800 ชั่วโมง นอกเหนือไปจากนี้ จะต้องกำหนดเวลาที่นักศึกษาสามารถติดต่อกับอาจารย์อย่าง

เหมาะสม เพื่อเป็นไปตามเป้าหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง เวลาสำหรับติดต่อกับอาจารย์ควรไม่ต่ำกว่า 500 ชั่วโมง

8.3) หลักสูตรอาจทำการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา นอกเวลา ทางไกล หลักสูตรเปิด หรือมีวิธีการที่หลากหลายได้ เกณฑ์สนับสนุนให้มีการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรมหากช่วยยกระดับการเรียนรู้ เสริมสร้างโอกาส และสามารถรักษาความสัมพันธ์และความสมบูรณ์ของหลักสูตรไว้ได้ ในขณะที่ดำเนินการได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้ และนักศึกษาทั้งรุ่นจะต้องบูรณาการร่วมกันได้ตลอดทั้งหลักสูตรไม่ว่าจะส่งมอบหลักสูตรด้วยวิธีการใดก็ตาม

8.4) หลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบที่ให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางระบบออนไลน์จากภายนอกสถาบันและนอกเวลาเรียน

8.5) การออกแบบหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้และบูรณาการสาขาวิชาต่าง ๆ กับปัญหาด้านการบริหาร แม้ว่าจะถูกออกแบบให้เรียนแต่ละวิชาแยกออกจากกันก็ตาม

8.6) บางหลักสูตรอาจมีวิธีส่งมอบโดยให้ความรู้บางส่วนหรือทั้งวิชาผ่านทางออนไลน์ จนถึงการเรียนการสอนแบบผสมผสาน หรือการเรียนการสอนแบบทางไกล ในกรณีดังกล่าว หลักสูตรจำเป็นต้องทำตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้ หลักสูตรที่ส่งมอบด้วยวิธีต่าง ๆ มากกว่าหนึ่งวิธีจะต้องทำให้มั่นใจว่านักศึกษาได้รับประสบการณ์การเรียนการสอนเท่าเทียมกับนักศึกษาที่เรียนแบบพบหน้า ดังนั้น การรับรองมาตรฐานจะมุ่งเน้นหลักฐานการสอบ ได้แก่

(1) หลักฐานทางกายภาพที่แสดงการดำเนินการตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยการบริหารการขนส่งและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษามีความผูกพันกับหลักสูตรตามที่ตั้งใจไว้ การติดตามความผูกพัน และการรักษาความสม่ำเสมอปีต่อปี ซึ่งควรรวมถึงสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนที่เหมาะสม

(2) ระบบการประกันคุณภาพที่สามารถรับประกันถึงคุณภาพและใช้ทั่วไปกับบุคลากรทุกคน ระบบและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ โดยมีกระบวนการที่เป็นระบบและมีการทบทวนคุณภาพเป็นระยะ

(3) การเข้าถึงเอกสาร ทรัพยากรห้องสมุด และซอฟต์แวร์นอกเวลาเรียนจากระยะไกล โดยมีการให้การสนับสนุนทางเทคนิคอย่างเพียงพอและพร้อมใช้งานเสมอ

(4) มีความเป็นผู้นำในด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ที่ส่งผลให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ ผ่านการวิจัยและกิจกรรมทางวิชาการที่เหมาะสม โดยมีผู้รับผิดชอบในการทบทวนเนื้อหาหลักสูตร การส่งมอบ และมาตรฐานทางวิชาการ

(5) ระบบการบริหารและสนับสนุนหลักสูตร เพื่อให้เกิดการทำงานประสานกันอย่างโปร่งใสและการสื่อสารเป็นประจำระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งมอบหลักสูตร

(6) ระบบที่สนับสนุนความผูกพันของนักศึกษาภายในสถาบัน รวมทั้งการเข้าถึงบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษา และการดูแลความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักศึกษา

(7) สื่อที่ทำให้มั่นใจว่านักศึกษาที่เรียนระยะไกลได้รับโอกาสในการพัฒนาความก้าวหน้าทางอาชีพอย่างเหมาะสม นอกเหนือจากหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาทักษะอย่างเป็นรูปธรรม

(8) ระบบในการติดตามการแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาและการติดตามความก้าวหน้าของหลักสูตรที่มีความโปร่งใส โดยมีวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่ได้รับจากระบบติดตามอย่างมีประสิทธิภาพ

(9) วิธีการที่มอบ สนับสนุน และติดตามการแลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มของนักศึกษา/รุ่นนักศึกษา ทั้งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลากัน

(10) ระบบการประเมินที่เข้มแข็งและมีความปลอดภัย ในเรื่องของการป้องกันการคัดลอกผลงาน การตรวจสอบอัตลักษณ์ของงาน และสามารถให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาได้

(11) วิธีการเรียนรู้ที่มีโครงสร้าง มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนทั้งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลากัน ระหว่างกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์/ผู้สอน สำหรับหลักสูตรที่มีการเรียนการสอนระยะไกลกำหนดให้มีการสื่อสารแบบพบหน้าอย่างต่ำ 120 ชั่วโมง ซึ่งอาจทำได้โดยการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพช่วยในการสื่อสารในเวลาเดียวกันระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สำหรับวิธีการเรียนการสอนแบบอื่นกำหนดให้มีการสื่อสารแบบพบหน้ามากกว่า 120 ชั่วโมง และอาจน้อยกว่า 500 ชั่วโมงได้ ทั้งนี้ เวลาในการสื่อสารจำนวน 500 ชั่วโมงนั้นถือเป็นเวลามาตรฐานสำหรับการแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ซึ่งอาจเป็นการสื่อสารแบบต่างเวลากันได้

2.1.7.2 เกณฑ์มาตรฐานการประเมินหลักสูตรปริญญาโทด้านธุรกิจและการจัดการ (Master of Business and Management: MBM)

1) บทนำ

1.1) เอกสารฉบับนี้เป็นเกณฑ์การรับรองหลักสูตร MBM โดยคาดว่าหลักสูตรที่ขอรับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนด อย่างไรก็ตาม เกณฑ์นี้ไม่ได้มี

เจตนาบังคับหรือจำกัดการก่อให้เกิดนวัตกรรม หรือขัดขวางการวัดอื่นซึ่งอาจนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพได้

1.2) หลักการที่สำคัญในแผนการรับรองหลักสูตรคือ การรับรู้ถึงความ เป็นอิสระของสถาบันในการจัดหลักสูตร MBM และการรับรู้ความต้องการของนักศึกษาและผู้ใช้ บัณฑิต เพื่อให้กระบวนการรับรองเป็นสากล โดยมีพื้นฐานจากการทบทวนจากคณะกรรมการ ภายนอกและการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review)

1.3) การรับรองจะทำการประเมินมาตรฐานปัจจุบันที่ใช้ในการจัด การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบัน ในขณะที่มีการสนับสนุนให้เกิดปรัชญาการพัฒนา และ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง สถาบันที่ได้รับการรับรองต้องรักษาและแสดงให้เห็นว่า มีการปรับปรุง อย่างต่อเนื่องอย่างเป็นประจำภายในหลักสูตรในช่วงระยะเวลาที่มีการขอการรับรอง

1.4) ผู้ประเมินจะตัดสินจากบริบทโดยรวมของการจัดหลักสูตร MBM โดยพิจารณาคุณภาพของสถาบันที่จัดหลักสูตร MBM ด้วย

1.5) หลักสูตร MBM เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโทที่มีความ หลากหลายของวิชา สถาบันที่จัดหลักสูตร MBM จะต้องให้เหตุผลในการออกแบบหลักสูตร MBM ให้เป็นที่รู้จัก นำไปใช้ประโยชน์ได้ หรือมีความเป็นเฉพาะทาง

1.6) สถาบันที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในหลักสูตร MBA ถือว่า จะต้องได้รับการประเมินหลักสูตร MBM อย่างไรก็ตามหากสถาบันไม่ได้จัดการเรียนการสอนใน หลักสูตร MBA สถาบันจะได้รับการยกเว้นและสามารถเข้ารับรองในหลักสูตร MBM ได้

1.7) สถาบันสามารถเลือกหลักสูตร MBM ที่ต้องการขอรับการ ประเมินได้ หากหลักสูตรเดียวกันแต่มีการส่งมอบที่แตกต่างกันจะถือว่าต้องดำเนินการตาม มาตรฐานที่กำหนดไว้เป็นหลักสูตรเดียวกัน หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถชี้แจงการตั้งชื่อ หลักสูตรได้ โดยจะมีการพิจารณาอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เกิดความโปร่งใสต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุก ฝ่าย สถาบันคู่ความร่วมมือที่ไม่ได้รับการรับรองสามารถขอเข้ารับการรับรองได้ในกรอบระยะเวลา ที่ดำเนินการรับรองหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลายศูนย์ได้

1.8) หากหลักสูตรที่ขอการรับรองในหลักสูตร MBM เป็นหลักสูตรที่ จัดการเรียนการสอนร่วมมากกว่าหนึ่งสถาบัน จะต้องกำหนดให้สถาบันใดสถาบันหนึ่ง (ที่ได้รับการ รับรอง) เป็นสถาบันหลักมีหน้าที่รับผิดชอบหลักสูตรที่ส่งมอบโดยสถาบันคู่ความร่วมมือ ลักษณะดังกล่าวบังคับใช้กับหลักสูตรที่อนุญาตให้นักศึกษามีการแลกเปลี่ยน หรือจัดการเรียนการ สอนในบางรายวิชาจากสถาบันอื่น

1.9) หลักสูตรที่ได้รับอนุญาตจากสถาบันให้จัดการเรียนการสอนใน สถาบันอื่น จะต้องมีการประเมินแยกออกจากกัน และจะต้องมีการประเมินทุกสถาบันที่เป็นคู่ความ

ร่วมมือ สถาบันที่ได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอนจะต้องเตรียมหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และควรมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าสถาบันเจ้าของหลักสูตรมีการตรวจติดตามการดำเนินงานเป็นประจำ คำว่า “สถาบันที่ได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอน” รวมถึงข้อตกลงตามสัญญาที่กำหนดให้สถาบันอื่นจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าหนึ่งสถาบัน ทำการเรียนการสอนหรือประเมินหลักสูตรเป็นส่วนที่มียุทธศาสตร์สำคัญ

2) สถาบัน

2.1) การประเมินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร MBM จะพิจารณาการดำเนินงานของสถาบันด้วย ซึ่งสถาบันจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) มีภารกิจที่เหมาะสม มีการสื่อสารภารกิจอย่างชัดเจน และมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสามารถสะท้อนจุดแข็งของสถาบันได้

(2) มีกลยุทธ์ที่ระบุไว้เป็นอย่างดี มีความน่าเชื่อถือ โดยจะต้องสะท้อนให้เห็นทรัพยากร ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจริง เช่นเดียวกันกับภารกิจที่ได้กำหนดไว้

(3) ลักษณะที่สอดคล้องตามกฎหมาย ความอยู่รอดทางการเงิน และความต่อเนื่องในการดำเนินงานของสถาบัน

(4) เอกลักษณะที่ชัดเจนและระดับความเป็นอิสระที่เหมาะสม (เช่น จากมหาวิทยาลัยหลัก) ในการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น การพัฒนาและการจัดหาทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(5) ลักษณะขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบูรณาการ โดยสถาบันจะต้องมีระดับความเป็นอิสระและการควบคุมขนาดอย่างมีนัยสำคัญ

(6) ระบุกลุ่มลูกค้าเป้าหมายและมีการดำเนินการด้านการตลาด โดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตได้

(7) มีนโยบายที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับโลกการทำงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและการบริหารจัดการ รวมทั้งนโยบายด้านความต้องการของลูกค้าที่มีการพัฒนาเป็นอย่างดี

2.2) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของความพึงพอใจจากกระบวนการตรวจสอบทั้งภายในและระดับชาติ สถาบันควรแสดงหลักฐานว่า ได้ตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากกระบวนการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นและสมบูรณ์

2.3) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงระดับของทรัพยากรว่ามีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา/การศึกษาสำหรับผู้มีประสบการณ์

ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และสิ่งสนับสนุนการทำวิจัยจะต้องอยู่ในมาตรฐานสูงสุด และสามารถเปิดให้เข้าใช้ได้ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์นอกเวลาทำการและช่วงสุดสัปดาห์ รวมทั้งฮาร์ดแวร์จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรม ฐานข้อมูลด้านบริหารธุรกิจ และการสืบค้นข้อมูลสิ่งพิมพ์จะต้องมีประสิทธิภาพ

3) อาจารย์ประจำคณะ

3.1) สถาบันที่มีการเรียนการสอนจะต้องแสดงหลักฐานว่าอาจารย์ประจำคณะมีคุณภาพ และอาจารย์ที่สอนในหลักสูตร MBM มีคุณภาพสูงสุดตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

3.2) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนผ่านงานวิจัยด้านบริหารที่เกี่ยวข้อง ความสามารถเชิงวิชาการและการเป็นที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร MBM ส่วนใหญ่จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมทั้งสามอย่างดังกล่าว

3.3) อาจารย์ผู้สอนหลักสูตร MBM จะต้องมีความสมบูรณ์ดีและมีความน่าเชื่อถืออย่างเหมาะสม โดยอย่างน้อย 75 เปอร์เซ็นต์ของอาจารย์จะต้องจบระดับบัณฑิตศึกษา และอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่จะต้องจบการศึกษาระดับปริญญาเอก

3.4) อาจารย์ผู้สอนหลักสูตร MBM จะต้องมีความสมบูรณ์ดีดังนี้

- (1) ระวังข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความรู้ในด้านการบริหาร
- (2) สามารถเชื่อมโยงแต่ละวิชาในหลักสูตร MBM ได้
- (3) มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวปฏิบัติด้านธุรกิจที่เป็นปัจจุบัน เช่น

ประสบการณ์ด้านการบริหาร การเป็นที่ปรึกษา หรือการเรียนรู้อะดับผู้บริหารที่เป็นปัจจุบัน เพื่อให้การสอนสามารถเชื่อมโยงกับแนวปฏิบัติที่ดีเช่นเดียวกับทฤษฎีได้

3.5) ทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจะต้องมีคุณภาพสูง และมีหลักฐานแสดงให้เห็นถึงมุมมองในระดับสากลได้

3.6) สถาบันจะต้องสามารถแสดงให้เห็นกลไกการนำงานวิจัย การเป็นที่ปรึกษา และความสัมพันธ์ขององค์กรมาใช้กับหลักสูตร MBM อย่างมีประสิทธิภาพ

3.7) สถาบันควรมีนโยบายการพัฒนาอาจารย์อย่างดีเพื่อให้แน่ใจว่าอาจารย์จะมีคุณภาพตามมาตรฐานในระดับสูง

3.8) อาจารย์ผู้สอนหลักสูตร MBM จะต้องมีความเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ควบคุมและนักศึกษาในหลักสูตร โดยคำนึงถึงปัจจัย ดังนี้

(1) ความต้องการพนักงานหลักและเจ้าหน้าที่บริหารจัดการ เพื่อให้การส่งมอบหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) วิธีการที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อส่งมอบและให้การเรียนการสอนนอกเหนือไปจากการแลกเปลี่ยนระหว่างคณะ และผู้สอน/นักศึกษาแบบดั้งเดิม

3.9) สถาบันควรระบุปัญหาของคณะ ความพร้อมและการบูรณาการระหว่างอาจารย์เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่รวมถึงบุคลากรที่ทำงานนอกเวลา บุคลากรจากส่วนอื่นของสถาบัน บุคลากรภายนอกสถาบันและผู้ปฏิบัติงาน คุณสมบัติของสมาชิกทั้งหมดของหลักสูตร MBM จะต้องเป็นไปตามนโยบายการประกันคุณภาพของสถาบัน

4) การบริหารจัดการหลักสูตร และความผูกพันของนักศึกษา

4.1) ควรมีกฎเกณฑ์ในการรับผลป้อนกลับของนักศึกษา ทั้งในด้านการส่งมอบหลักสูตรและเนื้อหาอย่างเพียงพอ

4.2) ควรมีการระบุบทบาทของบุคลากรแต่ละคนในด้านภาวะความเป็นผู้นำในเชิงวิชาการและความรับผิดชอบในการบริหารจัดการหลักสูตร

4.3) สถาบันควรสามารถแสดงให้เห็นถึงระดับและคุณภาพของการสนับสนุนในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับหลักสูตร MBM

4.4) คณะควรมีส่วนช่วยนักศึกษาเพิ่มเวลาในการหางานเมื่อจบการศึกษา โดยมีการให้โอกาสในการพัฒนาอาชีพให้แก่นักศึกษา

4.5) ควรมีกฎเกณฑ์การสนับสนุนนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาต่างชาติในด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพและสนับสนุนตลอดระยะเวลาการศึกษา

4.6) ควรมีสมาคมศิษย์เก่า MBM ที่จัดตั้งขึ้นและมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเครือข่ายที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้สมาชิกมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.7) หากนักศึกษาในหลักสูตรไม่ได้เข้าเรียนอย่างเป็นทางการเป็นระยะเวลานาน ควรมีการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้แก่ศึกษาดังกล่าว

5) นักศึกษา

5.1) หลักสูตร MBM เป็นหลักสูตรที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ระดับปริญญาตรีในสาขาใดก็ได้ และได้รับการออกแบบให้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในด้านธุรกิจและการจัดการในระดับปริญญาโท

5.2) นักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตามที่กำหนดไว้ และมีผลงานตามมาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการรับรองมาตรฐาน ควรแสดงหลักฐานว่ามีกระบวนการและมาตรฐานอย่างเข้มงวดในการรับนักศึกษา เช่น การสอบข้อเขียนและการสัมภาษณ์ หากไม่มีการสัมภาษณ์ ควรมีหลักฐานว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

5.3) นักศึกษาที่ต้องการเข้าเรียนหลักสูตร MBM สามารถจบการศึกษา ระดับปริญญาตรีจากสาขาใดก็ได้ โดยสถาบันจะต้องประกาศข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติให้ผู้สมัครทราบในขั้นตอนการสมัคร

5.4) ผู้สมัครเรียนไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ทำงาน โดยสถาบัน จะต้องประกาศข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติให้ผู้สมัครทราบในขั้นตอนการสมัคร เช่นเดียวกับ เหตุผลในการจัดการเรียนการสอนภายในหลักสูตร

5.5) การสมัครเข้าศึกษาจะต้องมีผลการสอบทักษะภาษาอังกฤษ การประเมินนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักจะต้องทำการประเมินโดยพิจารณาจาก คะแนน IELTS TOEFL หรือการสอบสัมภาษณ์

5.6) หลักสูตรที่มีการใช้หน่วยกิตเดิม การรับนักศึกษาที่เรียนหลักสูตร ร่วมหลายสถาบัน และการยกเว้นหน่วยกิตอย่างชัดเจน จะไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เพื่อรักษา ระดับความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของนักศึกษาทั้งรุ่น

5.7) หลักสูตรจะต้องมีจำนวนนักศึกษาต่อรุ่นไม่น้อยกว่า 20 คน เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนภายในรุ่นอย่างเพียงพอ

5.8) หากเป็นไปได้ นักศึกษาทั้งรุ่นควรมีความเป็นนานาชาติและมี สมดุลเพื่อให้หลักสูตรมีความหลากหลายและยั่งยืน

5.9) หลักสูตร ที่มาจากบริษัทเดี่ยวหรือกลุ่มบริษัทจะต้องได้รับการ ควบคุมจากสถาบันในการตัดสินใจรับนักศึกษา ความก้าวหน้าของนักศึกษา หลักสูตร การประเมิน และการให้ปริญญา

6) วัตถุประสงค์และผลลัพธ์

6.1) หลักสูตร MBM ควรเตรียมความพร้อมให้กับผู้สำเร็จการศึกษา ในการประกอบอาชีพด้านธุรกิจและการจัดการ โดยพัฒนาทักษะในระดับที่เชี่ยวชาญ หรือเตรียม ความพร้อมให้กับผู้สำเร็จการศึกษาในการทำวิจัยหรือเรียนต่อในสาขาธุรกิจและการจัดการ

6.2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร MBM ได้แก่

(1) พัฒนาความรู้ระดับสูงเกี่ยวกับองค์กร การบริหาร และ สิ่งแวดล้อมที่องค์กรดำเนินการอยู่

(2) พัฒนาความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาในการประยุกต์ใช้ ความรู้และความเข้าใจในธุรกิจและการจัดการ จนถึงการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน โดยการใช้ความคิด ที่เป็นระบบและสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติในด้านธุรกิจและการจัดการ

(3) พัฒนาความเข้าใจและมอบประสบการณ์เกี่ยวกับประเด็นปัญหาด้านธุรกิจระดับโลก รวมทั้งศักยภาพของธุรกิจในการแก้ไขปัญหา

(4) พัฒนาความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงและการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของสภาพแวดล้อม สังคม และระบบการจัดการที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ

(5) สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาตนเอง

6.3) แต่ละหลักสูตรจะต้องมีการระบุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน ผลลัพธ์ที่คาดหวังจะต้องมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการอธิบายว่า นักศึกษาจะต้องมีความรู้และความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอนอย่างไร นักศึกษาจะต้องทราบถึงแนวทางที่สถาบันรับรู้และประเมินความรู้ การคิดวิเคราะห์ คุณสมบัตส่วนตัว และคุณสมบัตเกี่ยวกับองค์กร รวมทั้งความรู้เฉพาะทางที่เกิดจากการเรียนการสอนภายในหลักสูตร

6.4) การออกแบบเป้าหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังจะต้องได้รับการออกแบบโดยพิจารณาถึงความต้องการของนักศึกษาในรุ่น โคนเฉพาะความรู้เดิมและ/หรือประสบการณ์ทำงานเดิม ดังที่ระบุไว้ในข้อกำหนดในการรับนักศึกษาและกลุ่มตลาดเป้าหมาย

6.5) ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร MBM จะต้องสามารถพัฒนาความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) มีความรู้และทักษะพื้นฐานจากปริญญาตรี และเข้าใจถึงวิธีการใช้ประโยชน์จากความรู้และทักษะดังกล่าวในบริบทขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) แสดงให้เห็นถึงความรู้และเข้าใจองค์กร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และบริบทภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร และวิธีที่องค์กรบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาว

(3) บูรณาการการเรียนรู้จากวิชาด้านการบริหารหลายสาขา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในธุรกิจอย่างครบถ้วน

6.6) ผู้ใช้บัณฑิตอาจมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) ประยุกต์ใช้ความรู้และความเข้าใจกับบริบททางธุรกิจได้อย่างสม่ำเสมอ

(2) แก้ปัญหาได้โดยใช้ความคิดที่เป็นระบบและสร้างสรรค์

(3) ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานของข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ และสื่อสารข้อสรุปให้แก่ผู้ฟังกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

- (4) ตระหนักถึงความต้องการในการเปลี่ยนแปลงและสามารถจัดการการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างมั่นใจ
- (5) ปรับตัวได้และแสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และการตอบสนองต่อปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ
- (6) ตัดสินใจในสถานการณ์ที่ซับซ้อนและคาดการณ์ไม่ได้ด้วยความเป็นมืออาชีพและมีจริยธรรม
- (7) ประเมินและบูรณาการระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติได้
- (8) ทำงานในทีมที่มีความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสม
- (9) สามารถทำงาน วางแผน และดำเนินโครงการได้ด้วยตนเอง
- (10) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาความรู้และทักษะของตนเอง

6.7) หลักสูตร จะได้รับการประเมินคุณภาพโดยพิจารณาจากคุณค่าเพิ่มที่หลักสูตรมอบให้นักศึกษาในการเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาอาชีพ ด้วยมุมมองและประสบการณ์ของศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้การสนับสนุน นอกจากนี้ ยังประเมินถึงการนำความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้กับการทำงาน และจะต้องมีหลักฐานว่าผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติได้ผลลัพธ์ดังกล่าว

7) หลักสูตร

7.1) หลักสูตร MBM เป็นหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันจะต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรได้มีการส่งเสริมให้เรียนรู้ในระดับปริญญาโท

7.2) ลักษณะของหลักสูตร MBM ได้รับการออกแบบมาเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ นักศึกษาในการทำงานสายผู้บริหาร รวมทั้งการทำผลงานที่สำคัญให้แก่ผู้ว่าจ้าง หลักสูตรควรสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในธุรกิจและการจัดการในบริบทขององค์กร

7.3) หากสามารถทำได้ หลักสูตรควรสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของนักศึกษาแม้ว่านักศึกษาจะไม่ได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาธุรกิจและการจัดการก็ตาม รวมทั้งนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทำงานในด้านบริหารมาก่อนด้วย

7.4) การออกแบบและเนื้อหาของหลักสูตรจะต้องประกอบด้วยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่มีความหลากหลาย เชื่อมโยงกับโลกแห่งการทำงานด้านความเป็นผู้นำแห่งความยั่งยืน ธุรกิจและการบริหาร องค์กรผู้จ้างงานจะต้องมีส่วนในการพัฒนาหลักสูตรโดยตรง

7.5) ในขณะที่หลักสูตรจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญของหลักสูตร MBM แต่ละรายวิชาจำเป็นต้องได้รับการออกแบบให้เป็นไปตามความต้องการเฉพาะทางของธุรกิจหรือภาคอุตสาหกรรม

7.6) ในขณะที่หลักสูตรได้รับการสนับสนุนให้มีการดำเนินการเฉพาะทางที่เหมาะสมกับทรัพยากรและจุดแข็งของสถาบัน หลักสูตร MBM จะต้องคงลักษณะโดยกว้างและทั่วไปของหลักสูตรไว้

7.7) หลักสูตร MBM ควรเป็นหลักสูตรที่รวบรวมความรู้ความเข้าใจภายในองค์กร บริบทภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการบริหารจัดการขององค์กร ควรมีการดูแลให้หลักสูตรดำเนินการอย่างเข้มงวดพร้อมทั้ง แม้ว่าจะไม่มีการกำหนดวิชาเฉพาะต่าง ๆ แต่ทุกหลักสูตรจะต้องแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความเข้าใจกับความรู้หลักที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทั่วไป ได้แก่

(1) หลักการ กระบวนการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและ/หรือบริการ การตลาด และการเงินของธุรกิจหรือองค์กรในรูปแบบอื่น

(2) หลักการและการใช้หลักการด้านบัญชี วิธีการเชิงปริมาณ และการบริหารจัดการระบบข้อมูล โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

(3) ทฤษฎีองค์กร พฤติกรรม การบริหารทรัพยากรบุคคล และการสื่อสารระหว่างบุคคล

(4) กระบวนการและปัญหาในการบริหารทั่วไปในระดับปฏิบัติการและระดับกลยุทธ์

(5) เศรษฐศาสตร์มหภาคและจุลภาค

(6) วิจัยทางธุรกิจและทักษะการเป็นที่ปรึกษา

(7) ผลกระทบของสภาพแวดล้อมต่อองค์กร เช่น ประเด็นด้านระบบกฎหมาย ประชากรศาสตร์ จริยธรรม สังคม และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

(8) ความสามารถในการตอบสนองและการจัดการการเปลี่ยนแปลง

(9) นโยบายและกลยุทธ์ทางธุรกิจ

(10) ความเป็นผู้นำและความเป็นผู้ประกอบการ

(11) ความเข้าใจในผลกระทบของความยั่งยืน จริยธรรม และการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อการตัดสินใจและประสิทธิภาพของธุรกิจ

(12) ประเด็นที่สำคัญในปัจจุบันและความหลากหลาย เช่น ความสร้างสรรค์ องค์กร นวัตกรรม พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดการความรู้ และโลกาภิวัตน์

(13) มิติความเป็นสากลของทุกข้อที่กล่าวมาข้างต้น รวมถึงความเสี่ยงด้านการเมือง และความแพร่หลายภายในภูมิภาค ตลาดเกิดใหม่ ธรรมชาติบาลในระดับสากล และโลกาภิวัตน์

7.8) เพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรมีมิติความเป็นสากล หลักสูตรจะต้องร่วมมือในการสร้างความเข้าใจในรูปแบบการบริหารและแนวปฏิบัติในภูมิภาคและวัฒนธรรมอื่น และจะต้องมีตัวอย่างหรือกรณีศึกษาซึ่งแสดงถึงความหลากหลาย ตัวอย่างควรรวมถึงมาตรฐานทางธุรกิจในระดับสากลที่พบได้บ่อย ไปจนถึงธรรมเนียมปฏิบัติและความคาดหวังในแต่ละท้องถิ่น

7.9) หลักสูตร MBM ควรแสดงหลักฐานการบูรณาการของหลักสูตร โดยเฉพาะการทำโครงการวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักศึกษาในการบูรณาการวิชาหลัก โครงการดังกล่าวจะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงถึงความเข้าใจในทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในระดับปริญญาโท แม้ว่าการทำงานนิพนธ์โดยมุ่งเน้นการทบทวนวรรณกรรมนับว่าเพียงพอ แต่เกณฑ์ยังสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับองค์กรที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต บุคลากรจากบริษัทดังกล่าว สามารถเป็นผู้ควบคุมโครงการได้ หากไม่สามารถสร้างความร่วมมือดังกล่าวได้ สถาบันควรจัดหาสื่ออื่นให้แก่นักศึกษาในการทำโครงการที่มุ่งเน้นการปฏิบัติจริง จะต้องแสดงให้เห็นถึงความคาดหวัง ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง และเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน ก่อนดำเนินโครงการดังกล่าวจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมทักษะการวิจัยและการเป็นที่ปรึกษา สถาบันอาจใช้วิธีอื่นที่แสดงถึงการบูรณาการความรู้แต่จำเป็นต้องแสดงหลักฐานว่าวิธีดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

7.10) หลักสูตรควรมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการออกแบบและการทบทวนหลักสูตรมีความสมดุลระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ และระหว่างการสอนที่นำไปใช้ได้จริงและสามารถบูรณาการได้

7.11) หลักสูตรจะต้องมีสื่อในการถ่ายทอดทักษะด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับคนตลอดทั้งหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม ทักษะดังกล่าวประกอบด้วยความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลง การสื่อสาร ความเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม การจัดการกับสถานการณ์ที่คลุมเครือ การเจรจา การแก้ไขปัญหา การคิดเชิงวิพากษ์ และคุณค่า

7.12) เป้าหมายโดยทั่วไปของหลักสูตรจะต้องพัฒนาทักษะการรับรู้ การวิพากษ์ ความรอบรู้ และทักษะส่วนบุคคลและระหว่างบุคคลในระดับผู้บริหาร นักศึกษาจำเป็นต้องสามารถประยุกต์ใช้หลักการดังกล่าวในการเรียนรู้ตลอดทั้งหลักสูตร การสอน การเรียน และการประเมิน

7.13) ลักษณะทั่วไปของหลักสูตร MBM คือมีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย วิธีดังกล่าวได้แก่ การบรรยาย สัมมนา การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้โดยทำจริง การอ่าน การทำรายงานเดี่ยวและกลุ่ม การเรียนรู้ทางไกล การฝึกอบรมผ่านคอมพิวเตอร์ และการฝึกงานในบริษัทไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรอย่างเป็นทางการหรือเรียนรู้จากที่ปรึกษา เกณฑ์สนับสนุนให้หลักสูตรทำความร่วมมือกับผู้จ้างงานและคาดหวังว่าการเรียนรู้จะอยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติงานจริง

7.14) การเรียนรู้บางส่วนอาจทำได้โดยการแลกเปลี่ยนภายในกลุ่มนักศึกษา และคณะควรให้โอกาสในการแลกเปลี่ยนดังกล่าว

7.15) วัตถุประสงค์หลักของการประเมินนักศึกษาคือการสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงออกว่ามีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวังตามมาตรฐานของหลักสูตรและสามารถได้รับปริญญาได้ วิธีการประเมินควรมีรายละเอียดของเกณฑ์และระบุค่าน้ำหนักที่ใช้ในการประเมิน ควรทำการประเมินโดยรวมและมีความสม่ำเสมอตลอดทุกวิชา และมีกลยุทธ์การประเมินที่เหมาะสม

7.16) วิธีการประเมินควรสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายและลักษณะที่เฉพาะตัวของหลักสูตร การสอบแบบเดี่ยวควรมีบทบาทที่เหมาะสมในการประเมินความเข้มข้นของความรู้ภายใต้เงื่อนไขที่จำกัด ในขณะที่เกณฑ์สนับสนุนให้ใช้วิธีการประเมินที่เป็นนวัตกรรมใหม่ คณะจะต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการประเมินดังกล่าวได้

7.17) ควรมีการให้ผลป้อนกลับจากการประเมินแก่นักศึกษา และให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้วิชาต่อไป

7.18) คณะควรมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีขั้นตอนการประเมินงานจริง และมาตรฐานการประเมินมีความสม่ำเสมอ

8) วิธีการและระยะเวลาในการเปิดการเรียนการสอน

8.1) ระยะเวลาสำหรับหลักสูตร MBM เท่ากับการเรียนการสอนแบบเต็มเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี และการเรียนการสอนแบบนอกเวลาอย่างน้อยสองปี (หรือเทียบเท่ากับ 90 หน่วยกิต ECT) หากมีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นกว่านี้จะต้องใช้เวลาเรียนระหว่างสองถึงสามปี โดยมีอัตราความก้าวหน้าที่ชัดเจน และมีการกำหนดขีดจำกัดในการเรียนการสอนไม่เกินเจ็ดปี

8.2) หลักสูตร MBM จะต้องเทียบเท่ากับการเรียนการสอนทั้งหมด 1,800 ชั่วโมง นอกเหนือไปจากนี้ จะต้องกำหนดเวลาที่นักศึกษาสามารถติดต่อกับอาจารย์ได้ไม่ต่ำกว่า 500 ชั่วโมง เวลาสำหรับติดต่อกับอาจารย์ถือเป็นข้อบังคับให้เกิดการสื่อสารแบบพบหน้าระหว่างกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์

8.3) หลักสูตรอาจทำการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา นอกเวลา ทางไกล หลักสูตรเปิด หรือมีวิธีการที่หลากหลายได้ เกณฑ์สนับสนุนให้มีการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรมหากช่วยยกระดับการเรียนรู้ เสริมสร้างโอกาส และสามารถรักษาความสัมพันธ์และความสมบูรณ์ของหลักสูตรไว้ได้ ในขณะที่ดำเนินการได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้ และนักศึกษาทั้งรุ่นจะต้องบูรณาการร่วมกันได้ตลอดทั้งหลักสูตรไม่ว่าจะส่งมอบหลักสูตรด้วยวิธีการใดก็ตาม

8.4) หลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบที่ให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางระบบออนไลน์จากภายนอกสถาบันและนอกเวลาเรียน

8.5) การออกแบบหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้และบูรณาการสาขาวิชาต่าง ๆ กับปัญหาด้านการบริหาร แม้ว่าจะถูกออกแบบให้เรียนแต่ละวิชาแยกออกจากกันก็ตาม

8.6) บางหลักสูตรอาจมีวิธีส่งมอบโดยให้ความรู้บางส่วนหรือทั้งวิชาผ่านทางออนไลน์ จนถึงการเรียนการสอนแบบผสมผสาน หรือการเรียนการสอนแบบทางไกล ในกรณีดังกล่าว หลักสูตรจำเป็นต้องทำตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้ หลักสูตรที่ส่งมอบด้วยวิธีต่าง ๆ มากกว่าหนึ่งวิธีจะต้องทำให้มั่นใจว่านักศึกษาได้รับประสบการณ์การเรียนการสอนเท่าเทียมกับนักศึกษาที่เรียนแบบพบหน้า ดังนั้น การรับรองมาตรฐานจะมุ่งเน้นหลักฐานการสอบได้แก่

(1) หลักฐานทางกายภาพที่แสดงการดำเนินการตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยการบริหารการขนส่งและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษามีความผูกพันกับหลักสูตรตามที่ตั้งใจไว้ การติดตามความผูกพัน และการรักษาความสม่ำเสมอปีต่อปี ซึ่งควรรวมถึงสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนที่เหมาะสม

(2) ระบบการประกันคุณภาพที่สามารถรับประกันถึงคุณภาพและใช้ทั่วไปกับบุคลากรทุกคน ระบบและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ โดยมีกระบวนการที่เป็นระบบและมีการทบทวนคุณภาพเป็นระยะ

(3) การเข้าถึงเอกสาร ทรัพยากรห้องสมุด และซอฟต์แวร์นอกเวลาเรียนจากระยะไกล โดยมีการให้การสนับสนุนทางเทคนิคอย่างเพียงพอและพร้อมใช้งานเสมอ

(4) มีความเป็นผู้นำในด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ที่ส่งผลให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ ผ่านการวิจัยและกิจกรรมทางวิชาการที่เหมาะสม โดยมีผู้รับผิดชอบในการทบทวนเนื้อหาหลักสูตร การส่งมอบ และมาตรฐานทางวิชาการ

(5) ระบบการบริหารและสนับสนุนหลักสูตร เพื่อให้เกิดการทำงานประสานกันอย่างโปร่งใสและการสื่อสารเป็นประจำระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งมอบหลักสูตร

(6) ระบบที่สนับสนุนความผูกพันของนักศึกษาภายในสถาบัน รวมทั้งการเข้าถึงบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษา และการดูแลความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักศึกษา

(7) สื่อที่ทำให้มั่นใจว่านักศึกษาที่เรียนระยะไกลได้รับโอกาสในการพัฒนาความก้าวหน้าทางอาชีพอย่างเหมาะสม นอกเหนือจากหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาทักษะอย่างเป็นรูปธรรม

(8) ระบบในการติดตามการแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาและการติดตามความก้าวหน้าของหลักสูตรที่มีความโปร่งใส โดยมีวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่ได้รับจากระบบติดตามอย่างมีประสิทธิภาพ

(9) วิธีการที่มอบ สนับสนุน และติดตามการมีการแลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มของนักศึกษา/รุ่นนักศึกษา ทั้งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลา

(10) ระบบการประเมินที่เข้มแข็งและมีความปลอดภัย ในเรื่องของการป้องกันการคัดลอกผลงาน การตรวจสอบอัตลักษณ์ของงาน และสามารถให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาได้

(11) วิธีการเรียนรู้ที่มีโครงสร้าง มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนทั้งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลา ระหว่างกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์/ผู้สอน สำหรับหลักสูตรที่มีการเรียนการสอนระยะไกลกำหนดให้มีการสื่อสารแบบพบหน้าอย่างต่ำ 120 ชั่วโมง ซึ่งอาจทำได้โดยการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพช่วยในการสื่อสารในเวลาเดียวกันระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สำหรับวิธีการเรียนการสอนแบบอื่นกำหนดให้มีการสื่อสารแบบพบหน้ามากกว่า 120 ชั่วโมง และอาจน้อยกว่า 500 ชั่วโมงได้ ทั้งนี้ เวลาในการสื่อสารจำนวน 500 ชั่วโมงนั้นถือเป็นเวลามาตรฐานสำหรับการแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ซึ่งอาจเป็นการสื่อสารแบบต่างเวลาได้

2.1.7.3 เกณฑ์มาตรฐานการประเมินหลักสูตรปริญญาเอกด้านบริหารธุรกิจ (Doctor of Business Administration: DBA)

1) บทนำ กรอบแนวคิดและคุณสมบัติ

1.1) เอกสารฉบับนี้เป็นเกณฑ์การรับรองหลักสูตร DBA โดยคาดว่าหลักสูตรที่ขอรับการรับรองจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนด อย่างไรก็ตาม เกณฑ์นี้ไม่ได้มีเจตนารมณ์บังคับหรือจำกัดการก่อให้เกิดนวัตกรรม หรือขัดขวางการวัดอื่นซึ่งอาจนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพได้

1.2) หลักการที่สำคัญในแผนการรับรองหลักสูตรคือ การรับรู้ถึงความเป็นอิสระของสถาบันในการจัดหลักสูตร DBA และการรับรู้ความต้องการของนักศึกษาและผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้กระบวนการรับรองเป็นสากล โดยมีพื้นฐานจากการทบทวนจากคณะกรรมการภายนอกและการทบทวนโดยผู้รู้เสมอกัน (Peer Review)

1.3) การรับรองจะทำการประเมินมาตรฐานปัจจุบันที่ใช้ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบัน ในขณะที่มีการสนับสนุนให้เกิดปรัชญาการพัฒนา และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง สถาบันที่ได้รับการรับรองต้องรักษาและแสดงให้เห็นว่า มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นประจำภายในหลักสูตรในช่วงระยะเวลาที่มีการขอการรับรอง

1.4) ผู้ประเมินจะตัดสินจากบริบทโดยรวมของการจัดหลักสูตร DBA โดยพิจารณาคุณภาพของสถาบันที่จัดหลักสูตร DBA ด้วย

1.5) สถาบันที่จัดหลักสูตร DBA จะต้องได้รับการประเมินและตัดสินว่าผ่านมาตรฐานการรับรองหรือไม่ หลักสูตรที่มีการเปิดการเรียนการสอนหลายสถานที่อาจได้รับการตรวจประเมิน ณ สถานที่จริงตามความเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษาในแต่ละสถานที่ได้รับประสบการณ์ที่เท่าเทียมกัน

1.6) ส่วนประกอบที่สำคัญและการวัดคุณภาพของหลักสูตร DBA คือ วิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องแสดงให้เห็นถึงคุณภาพในระดับปริญญาเอก เช่นเดียวกับความสำคัญในด้าน การฝึกปฏิบัติในด้านการจัดการ ดังนั้น หลักสูตรที่สามารถเข้ารับการรับรองได้จะต้องมีผู้สำเร็จ การศึกษาอย่างน้อย 3 คนภายในระยะเวลา 3 ปีซ้อนหลัง

1.7) โดยปกติแล้วสถาบันที่ได้รับการรับรองในหลักสูตร MBA จึงจะสามารถเข้ารับการรับรองในหลักสูตร DBA ได้ อย่างไรก็ตาม หากสถาบันไม่ได้มีการจัดการเรียน การสอนในหลักสูตร MBA สถาบันจะได้รับการยกเว้นและสามารถเข้ารับการรับรองในหลักสูตร DBA ได้

2) สถาบัน

2.1) การประเมินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร DBA จะพิจารณาการดำเนินงานของสถาบันด้วย ซึ่งสถาบันจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) มีภารกิจที่เหมาะสม มีการสื่อสารภารกิจอย่างชัดเจน และมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสามารถสะท้อนจุดแข็งและความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการวิจัย และการอบรมเพื่อทำการวิจัย

(2) มีกลยุทธ์ที่ระบุไว้เป็นอย่างดี มีความน่าเชื่อถือ และมีความสอดคล้องกับการอบรมเพื่อทำการวิจัยและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยจะต้องสะท้อนให้เห็นทรัพยากร ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจริง เช่นเดียวกันกับภารกิจที่ได้กำหนดไว้

(3) ลักษณะที่สอดคล้องตามกฎหมาย ความอยู่รอดทางการเงิน และความต่อเนื่องในการดำเนินงานของสถาบัน

(4) เอกลักษณ์ที่ชัดเจนและระดับความเป็นอิสระที่เหมาะสม (เช่น จากมหาวิทยาลัยหลัก) ในการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น การพัฒนาและการจัดหา ทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(5) ลักษณะขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบูรณาการ โดยสถาบันจะต้องมีระดับความเป็นอิสระและการควบคุมอนาคตอย่างมีนัยสำคัญ

(6) ระบุกลุ่มลูกค้าเป้าหมายและมีการดำเนินการด้านการตลาด โดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตได้

(7) มีการกำหนดทิศทางการพัฒนานักศึกษาอย่างชัดเจน และมีนโยบายการประสานสัมพันธ์กับองค์กรและโลกการทำงานด้านการบริหารจัดการอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อทำการวิจัยที่มีการรวมองค์ความรู้จากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน

2.2) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของความพึงพอใจจากกระบวนการตรวจสอบทั้งภายในและระดับชาติ สถาบันควรแสดงหลักฐานว่า ได้ตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากกระบวนการดังกล่าวอย่างเสร็จสิ้นและสมบูรณ์

2.3) สถาบันควรแสดงให้เห็นถึงระดับของทรัพยากรว่ามีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาเอก ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และสิ่งสนับสนุนการทำวิจัยจะต้องอยู่ในมาตรฐานสูงสุด และสามารถเปิดให้เข้าใช้ได้ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์นอกเวลาทำการและช่วงสุดสัปดาห์

2.4) สถาบันจะต้องมีเหตุผลที่ชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร DBA นอกเหนือไปจากการเรียนการสอนในหลักสูตร MPhil หรือ PhD

3) อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ประจำคณะ และเจ้าหน้าที่บริหาร

3.1) สถาบันควรมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการวิจัยที่มีคุณภาพสูงสำหรับนักศึกษา DBA และสามารถแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสอนระดับ DBA และความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งมีหลักฐานการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยข้ามสาขาในด้านการจัดการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการ การให้ทุนการศึกษา การให้ค่าปรึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์และผลลัพธ์ของงานวิจัยในบริบทขององค์กร ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

3.2) อาจารย์ภายในคณะ ทั้งที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้สอนในวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร DBA จะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม มีความน่าเชื่อถือ และมีความสามารถในการสอนระดับปริญญาเอก ซึ่งอาจารย์ส่วนใหญ่จะต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีงานวิจัยและการตีพิมพ์งานวิจัยดังกล่าวที่เชื่อถือได้

3.3) คุณภาพและผลของงานวิจัยจะต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เป็นเลิศในระดับชาติในทุกกิจกรรม และจะต้องมีหลักฐานที่แสดงถึงความสามารถที่เป็นเลิศในระดับนานาชาติเป็นบางกิจกรรม ซึ่งกำหนดไว้ว่าในขณะที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จะต้องมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวอย่างน้อยหนึ่งคน

3.4) สถาบันจะต้องมีนโยบายการพัฒนาอาจารย์อย่างเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าอาจารย์จะมีคุณสมบัติอยู่ในมาตรฐานขั้นสูง นอกเหนือไปจากนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จะต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงเครือข่ายและโครงสร้างในการพัฒนาอาชีพของตนในฐานะนักวิจัยและผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นภายนอกสถาบันได้

3.5) จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนักศึกษาในการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ในระดับ DBA จะต้องมีความเหมาะสม โดยพิจารณาจากปัจจัยต่อไปนี้

(1) ความต้องการสำหรับบุคลากรหลักของสถาบัน โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาหลักของวิทยานิพนธ์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่บริหารงาน ในการบริหารจัดการหลักสูตร DBA อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) วิธีการที่เป็นนวัตกรรมในการส่งมอบและการเรียนการสอน ซึ่งดีกว่าการเรียนการสอนแบบปกติที่เน้นการแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์และนักศึกษา

3.6) สถาบันควรระบุปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษา ความพร้อมและการบูรณาการกันของบุคลากรในการสอน การเรียนรู้ และการสร้างบรรยากาศของการวิจัยในคณะ รวมทั้งอาจารย์ที่ไม่ได้สอนประจำ อาจารย์จากคณะอื่นภายในสถาบัน อาจารย์และผู้ปฏิบัติงานภายนอกสถาบัน คณะอาจารย์ทั้งผู้สอนและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งหมดจะต้องอยู่ภายใต้การนโยบายการควบคุมคุณภาพของสถาบัน ไม่ว่าจะป็นอาจารย์จากสถาบันใดก็ตาม

3.7) นักศึกษาหลักสูตร DBA จะต้องได้รับการควบคุมวิทยานิพนธ์ โดยบุคลากรที่มีประสบการณ์อย่างเหมาะสม โดยนักศึกษาหนึ่งคนจะต้องมีที่อาจารย์ปรึกษาอย่างน้อยสองคนที่มีความเป็นเลิศในด้านการวิจัย ในจำนวนสองคนนี้ จะต้องมือาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยหนึ่งคนที่มีประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาในระดับ PhD และ/หรือ DBA มาก่อน และอาจารย์ทั้งสองคนจะต้องเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกมาก่อน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อยหนึ่งคนจะต้องมีประสบการณ์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยของนักศึกษา DBA และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทุกคนจะต้องมีเวลาที่เพียงพอในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

3.8) อาจารย์ที่ปรึกษาทั้งหมดจะต้องมีวุฒิปริญญาเอก เว้นเสียแต่ว่ามีผลงานวิจัยที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในสาขาของตน

3.9) คณะอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีการให้คำปรึกษานักศึกษาในครั้งแรกและจะต้องสื่อสารอย่างชัดเจนให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ

3.10) จะต้องมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา และข้อกำหนดอย่างชัดเจน และจะต้องมีการติดตามความก้าวหน้าของหน้าทีอย่างชัดเจนและเป็นทางการ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาจะต้องสื่อสารกันอย่างเป็นทางการด้วยวิธีการและระยะเวลาที่เหมาะสมทั้งนี้ ควรมีการประชุมและ/หรือการสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการได้อย่างสม่ำเสมอและบ่อยครั้งกว่าการประชุมหรือสื่อสารอย่างเป็นทางการ และควรมีการทบทวนความก้าวหน้าของนักศึกษาประจำปีอย่างเป็นทางการโดยคณะอาจารย์ที่ปรึกษา

3.11) อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ผลป้อนกลับแก่นักศึกษาที่สร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ และมีการนำผลป้อนกลับดังกล่าวเข้าไปอยู่ในการประเมินการพัฒนาของนักศึกษา

4) การบริหารจัดการหลักสูตร และความผูกพันของนักศึกษา

4.1) ควรมีกลไกในการรับผลป้อนกลับของนักศึกษา ทั้งในด้านการส่งมอบหลักสูตรและเนื้อหาอย่างเพียงพอ

4.2) ควรมีการระบุบทบาทของบุคลากรแต่ละคนในด้านภาวะความเป็นผู้นำในเชิงวิชาการและความรับผิดชอบในการบริหารจัดการหลักสูตร

4.3) สถาบันควรสามารถแสดงให้เห็นถึงระดับและคุณภาพของการสนับสนุนในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับหลักสูตร DBA

4.4) คณะควรมีส่วนช่วยนักศึกษาเต็มเวลาในการหางานเมื่อจบการศึกษา โดยมีการให้โอกาสในการพัฒนาอาชีพแก่นักศึกษา

4.5) ควรมีกลไกการสนับสนุนนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ ในด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพและสนับสนุนตลอดระยะเวลาการศึกษา ควรมีการติดตามอัตราผู้สำเร็จการศึกษาเป็นประจำ โดยมีกระบวนการระบุปัญหาระหว่างการเรียนและการสำเร็จการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4.6) ควรมีสมาคมศิษย์เก่า DBA ที่จัดตั้งขึ้นและมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเครือข่ายที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้สมาชิกมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.7) หากนักศึกษาในหลักสูตรไม่ได้เข้าเรียนอย่างเป็นทางการเป็นระยะเวลานาน ควรมีการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้นักศึกษาดังกล่าว

5) นักศึกษา

5.1) นักศึกษาที่เข้าเรียนหลักสูตร DBA เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารซึ่งต้องการยกระดับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการบริหาร โดยผ่านกระบวนการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีและวิจัยอย่างมีวิจารณญาณและเป็นระบบ

5.2) ผู้จัดหลักสูตร DBA จะต้องกำหนดความคาดหวังเพื่อให้นักศึกษามีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและมีผลงานการวิจัยตามมาตรฐาน โดยมีหลักฐานแสดงในด้านกระบวนการและมาตรฐานในการรับนักศึกษา รวมทั้งหลักฐานในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครเรียน

5.3) หลักสูตร DBA สามารถรับนักศึกษาที่มีความหลากหลายได้ โดยพิจารณาข้อกำหนดพื้นฐาน ดังนี้

(1) จบการศึกษาในหลักสูตร MBA หรือปริญญาโทด้านการจัดการ หรือปริญญาโทในสาขาที่เทียบเท่า และ

(2) เป็นผู้จัดการซึ่งมีวุฒิภาวะและประสบการณ์โดยมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดในการเรียนและการวิจัยในหลักสูตร DBA

5.4) นักศึกษาจะต้องมีประสบการณ์ทำงานก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตร DBA อย่างน้อย 5 ปี หรือในกรณีพิเศษมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี ทั้งนี้ จะต้องมีการปฏิบัติงานบางส่วนในระดับอาวุโส

5.5) นักศึกษาทุกคนต้องส่งข้อเสนอโครงการวิจัย (Proposal) และหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการประเมินข้อเสนอโครงการวิจัย

5.6) การสมัครเข้าศึกษาจะต้องมีผลการสอบทักษะภาษาอังกฤษ ในกรณีส่วนใหญ่วิทยานิพนธ์ในหลักสูตร DBA จะต้องมีการจัดทำและนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด เว้นเสียแต่ว่ามีเหตุผลอันจำเป็นในการใช้ภาษาท้องถิ่น การประเมินนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักจะต้องทำการประเมินโดยพิจารณาจากคะแนน IELTS TOEFL หรือการสอบสัมภาษณ์

5.7) มีกลไกที่สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาในหลักสูตร DBA และสมาชิกในหน่วยงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อให้เกิดชุมชนการวิจัยที่กว้างขึ้น

5.8) มีการระบุและประกาศสิทธิและความรับผิดชอบในฐานะนักศึกษาที่ทำการวิจัยก่อนที่นักศึกษาจะเข้าเรียนหลักสูตร DBA

5.9) มีการฝึกอบรมและให้โอกาสในการพัฒนานักศึกษาในหลักสูตร DBA อย่างเพียงพอหากนักศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องในการสอน

5.10) ไม่มีการยกเว้นใด ๆ สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในหลักสูตร DBA ทั้งนี้ อาจมีการยกเว้นในส่วนของการสอนวิธีการวิจัย หากนักศึกษามีการเรียนที่เหมาะสมกับมาตรฐานระดับปริญญาเอก และเรียนก่อนเข้าเรียนในหลักสูตร DBA ไม่เกินห้าปี

6) วัตถุประสงค์และผลลัพธ์

6.1) หลักสูตร DBA เป็นหลักสูตรระดับปริญญาเอกบนพื้นฐานของการวิจัย ออกแบบเพื่อมุ่งเน้นการยกระดับการปฏิบัติอย่างเชี่ยวชาญด้านการบริหารโดยมีการข้ามสาขาวิชา เช่นเดียวกับการมุ่งเน้นความรู้ผ่านการประยุกต์และการพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎีวิธีการ และเทคนิค หลักสูตร DBA เน้นการประยุกต์ใช้ทฤษฎีมากกว่าการสร้างหรือทดสอบทฤษฎี

6.2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร DBA ได้แก่

(1) มุ่งเน้นการยกระดับการปฏิบัติอย่างเชี่ยวชาญด้านการบริหาร

(2) เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีประสบการณ์วิจัยด้านการบริหารธุรกิจ

(3) พัฒนาความเป็นนักวิชาการผ่านการวิจัยด้านการบริหารธุรกิจ

(4) เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและมีลักษณะเฉพาะทางผ่านการนำงานวิจัยไปใช้ ความเชี่ยวชาญในเชิงวิชาการ และการคิดเชิงวิพากษ์

6.3) ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร DBA จะต้องสามารถพัฒนาความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) ความรู้และความเข้าใจเชิงลึกในระดับปริญญาเอกในด้านธุรกิจและการบริหารอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชาหรือมากกว่า

(2) ความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่ และบูรณาการความรู้ดังกล่าว

(3) ความรู้เชิงลึกในด้านการออกแบบงานวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย และการบริหารจัดการงานวิจัย

(4) ความเข้าใจในบทบาทของที่ปรึกษาภายในและภายนอกองค์กร

(5) ความสามารถในการป้องกันโครงร่างงานวิจัยและผลลัพธ์ของงานวิจัย

(6) ความสามารถในการเข้าทำงานในองค์กรที่มีบริบทแตกต่างกัน และสร้างนวัตกรรมและบริหารจัดการความเปลี่ยนแปลง

6.4) ผู้ใช้บัณฑิตอาจมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) นำความรู้เชิงวิชาการใหม่ ๆ และที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการแก้ปัญหาในการบริหารธุรกิจใหม่ได้

(2) สามารถนำเสนอผลงานการวิจัยเชิงวิชาการให้แก่ผู้ฟังที่เป็นนักวิชาการและไม่ใช่นักวิชาการได้

(3) นำนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการแก้ปัญหาและการแสวงหาโอกาสได้

(4) แก้ไขปัญหาด้านธุรกิจบนพื้นฐานของการวิจัย ความเข้าใจในบทบาทและข้อจำกัดของงานวิจัยในการแก้ไขปัญหาทางธุรกิจ

(5) มีความเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงองค์กร

(6) ทำงานในองค์กรที่มีบริบทแตกต่างกันได้

6.5) ในด้านของผลลัพธ์โดยรวม นอกเหนือจากการพิจารณาการสนับสนุนและโครงสร้างที่สถาบันจัดให้เพื่อจูงใจให้เกิดการวิจัยแล้ว จะมีการประเมินการเผยแพร่และการกำหนดราคาของงานวิจัยภายใต้ขอบเขตของงานวิจัย สถาบันควรมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าหลักสูตร DBA ได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทั้งบริษัทผู้จ้างงานบัณฑิตและสำเร็จการศึกษา

7) โครงสร้างและการประเมิน

7.1) วิทยานิพนธ์ของหลักสูตร DBA พิจารณาจากงานวิจัยที่ทำตลอดการเรียน DBA ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพิจารณาให้ปริญญาเอก วิทยานิพนธ์จะต้องมุ่งเน้นการยกระดับการปฏิบัติอย่างเชี่ยวชาญด้านการบริหารเช่นเดียวกับการมุ่งเน้นความรู้ผ่านการประยุกต์และการพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎี วิธีการ และเทคนิค ผู้ประเมินอาจพิจารณาจากหลักฐานการตีพิมพ์งานวิจัยได้ แต่จำเป็นต้องพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อประเมินการคิดเชิงวิพากษ์และการมุ่งเน้นการปฏิบัติจริง

7.2) ควรมีการระบุอัตราความก้าวหน้าของการทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงกำหนดการส่งและระยะเวลาที่จะต้องส่งความก้าวหน้าของวิทยานิพนธ์

7.3) ควรมีการให้ผลป้อนกลับของวิทยานิพนธ์ให้แก่นักศึกษาเป็นประจำตลอดระยะเวลาที่เรียนในหลักสูตร DBA

7.4) หลักสูตร DBA เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการวิจัย อย่งไรก็ดี การเรียนการสอนมีความจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะ トラบไคที่มีการจัดการให้นักศึกษามีเวลาสำหรับการทำวิจัยและเตรียมพร้อมสำหรับส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์อย่างเพียงพอ

7.5) การฝึกอบรมระเบียบวิธีวิจัยมีความจำเป็นสำหรับหลักสูตร DBA ควรมีการจัดตารางเวลาสำหรับการฝึกอบรมดังกล่าวให้มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษาชั้นปริญญาเอกอย่างเป็นทางการ (หรืออย่างน้อยเทียบเท่ากับระดับปริญญาโท) ควรมีการฝึกอบรมดังนี้: การออกแบบการวิจัย การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล การประยุกต์ใช้วิธีวิจัยที่หลากหลาย การบริหารโครงการวิจัย และการนำเสนอผลงานวิจัย ควรมีการประเมินผลการฝึกอบรมเพื่อรับรองว่านักศึกษามีคุณสมบัติในด้านต่าง ๆ ที่เพียงพอสำหรับการทำวิจัย

7.6) การเรียนการสอนในหลักสูตร DBA จะต้องทำการสอนและประเมินในระดับปริญญาเอก รวมทั้งมีการระบุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์ที่คาดหวังอย่างชัดเจน ผลลัพธ์ที่คาดหวังจะต้องมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการอธิบายว่า นักศึกษาจะต้องมีความรู้และความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอนอย่างไร นักศึกษาจะต้องทราบถึงแนวทางที่สถาบันรับรู้และประเมินความรู้ การคิดวิเคราะห์ คุณสมบัตินส่วนตัว และคุณสมบัตินเกี่ยวกับองค์รวมทั้งความรู้เฉพาะทางที่เกิดจากการเรียนการสอนภายในหลักสูตร

7.7) นักศึกษาควรมีโอกาสในการพัฒนาทักษะส่วนตัวและทักษะที่สามารถถ่ายโอนได้ รวมถึงทักษะการสื่อสาร การนำเสนอ การทำงานเป็นทีม และควรได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาทักษะดังกล่าว

7.8) การประเมินควรสะท้อนถึงเป้าหมายและลักษณะเฉพาะของแต่ละวิชา

7.9) ควรมีการให้ผลป้อนกลับจากการประเมินแก่นักศึกษา และให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้วิชาต่อไป

7.10) วิทยานิพนธ์ของหลักสูตร DBA เป็นการประเมินที่สำคัญในการสำเร็จการศึกษา ซึ่งจะต้องเป็นมาตรฐานสำหรับระดับปริญญาเอก และเผยแพร่อย่างชัดเจน มีการประเมินการประยุกต์ใช้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและชี้เฉพาะถึงผลกระทบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

7.11) การประเมินวิทยานิพนธ์จะต้องประกอบไปด้วยการสอบเชิงลึก และการสอบปากเปล่าต่อหน้าคณะกรรมการ

7.12) การสอบปากเปล่าจะต้องทำการประเมินโดยผู้สอบที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและจบการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ทำวิทยานิพนธ์อย่างน้อยสองคน และมีอย่างน้อยหนึ่งคนมาจากภายนอกสถาบัน และผู้สอบภายนอกอย่างน้อยหนึ่งคนจะต้องทำงานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้อง ผู้สอบจะต้องเป็นอิสระจากกัน และไม่มี ความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ทำการประเมินมาก่อน

7.13) ผู้สอบควรให้แนวทางในการประเมินก่อนทำการสอบปากเปล่า และจะต้องทำรายงานก่อน และหลังการสอบปากเปล่าโดยมีรายละเอียดของผลการสอบปากเปล่า

7.14) ควรมีการกำหนดกระบวนการที่ชัดเจนในกรณีที่ผู้สอบมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน

7.15) ควรมีกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อให้มั่นใจว่าการสอบปากเปล่าเป็นไปอย่างยุติธรรมและมีความสม่ำเสมอ

7.16) ควรให้นักศึกษามีโอกาสอุทธรณ์หรือร้องเรียน และระบุกระบวนการดังกล่าวอย่างชัดเจน

7.17) องค์ประกอบในการเรียนการสอนหลักสูตร DBA สามารถประกอบด้วยวิธีการสอนและการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย สัมมนา การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้โดยทำจริง การอ่าน การทำรายงานเดี่ยวและกลุ่ม การเรียนรู้ทางไกล การฝึกอบรมผ่านคอมพิวเตอร์ และการฝึกงานในบริษัทไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรอย่างเป็นทางการหรือเรียนรู้จากที่ปรึกษา เกณฑ์สนับสนุนให้หลักสูตรทำความร่วมมือกับผู้จ้างงานและคาดหวังว่าการเรียนรู้จะอยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติงานจริง

7.18) มีการพิจารณาหลักฐานว่าหลักสูตรให้ความสำคัญกับงานของแต่ละคน และมาตรฐานการประเมินมีความสม่ำเสมอ ควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจูงใจความคิดของผู้อื่นอย่างเคร่งครัด

7.19) ควรมีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ไม่จบการศึกษาในหลักสูตร DBA อย่างชัดเจน โดยมีเกณฑ์การประเมินคุณสมบัติอย่างเข้มงวด

7.20) วิทยานิพนธ์ใดที่เขียนและนำเสนอเป็นภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษจะต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษอย่างสมบูรณ์เพื่อให้เกิดการเผยแพร่งานวิจัยอย่างกว้างขวาง

8) วิธีการและระยะเวลาในการเปิดการเรียนการสอน

8.1) หลักสูตรอาจทำการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา นอกเวลา ทางไกล หลักสูตรเปิด หรือมีวิธีการที่หลากหลายได้ เกณฑ์สนับสนุนให้มีการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรมหากช่วยยกระดับการเรียนรู้ เสริมสร้าง โอกาส และสามารถรักษาความสัมพันธ์และความสมบูรณ์ของหลักสูตรไว้ได้ โดยสถาบันจำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถเข้าถึงชุมชนนักวิจัยที่ใหญ่ขึ้นได้โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียนการสอนที่นักศึกษาเรียนอยู่

8.2) การเรียนการสอนในหลักสูตร DBA แบบทางไกลหรือแบบเปิด จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ โดยมุ่งเน้นการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านต่อไปนี้

- (1) การเข้าถึงงานวิจัยและห้องสมุด
- (2) การบูรณาการระหว่างทีมที่ปรึกษาและอาจารย์
- (3) การสื่อสารระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งเป็น

ทางการและไม่เป็นทางการ

(4) การสื่อสารระหว่างนักศึกษาและสมาชิกของนักวิจัยที่ทำงานวิจัยหลังปริญญาเอก ทั้งที่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนและชุมชนนักวิจัยที่กว้างขึ้น

(5) การควบคุมและดูแลความก้าวหน้าของนักศึกษา

(6) คุณภาพของกระบวนการส่งมอบและการเรียนรู้ในวิชาที่สอน รวมทั้งการเรียนการสอนวิธีวิจัย

(7) นโยบายและกระบวนการที่ทำให้แน่ใจว่ามีการพิจารณางานของแต่ละคน และมาตรฐานการประเมินมีความสม่ำเสมอ

8.3) ระยะเวลาในการเรียนการสอนหลักสูตร DBA จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทั่วไปในระดับปริญญาเอก ซึ่งเท่ากับการเรียนการสอนแบบเต็มเวลาเป็นระยะเวลาสามปี ตามมาตรฐานของการรับนักศึกษาโดยปกติแล้ว ระยะเวลาในการเรียนการสอนเท่ากับสามปีปฏิทิน สำหรับการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา หรือสี่ปีปฏิทินสำหรับการเรียนการสอนแบบนอกเวลา

2.1.7.4 ขั้นตอนการขอรับการรับรอง

สถาบันที่มีความพร้อมในการขอรับการรับรองตามเกณฑ์ AMBA จะต้องดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ AMS (Assessment Management System) ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเริ่มต้น

สถาบันควรติดต่อทีม AMBA เป็นอันดับแรกเพื่อหาหรือถึงหลักสูตรที่ต้องการขอรับการรับรอง และรับคำแนะนำเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน จากนั้นจึงเข้าระบบ AMS เพื่อสร้างข้อมูลของสถาบัน รวมทั้งรายละเอียดของหัวหน้าผู้รับผิดชอบการขอรับการรับรอง เมื่อสร้างข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว สถาบันจะได้รับมอบหมาย AMBA Accreditation Manager ผู้พิจารณาใบสมัครของสถาบันตลอดกระบวนการ

สถาบันจะต้องยืนยันว่าเข้าใจถึงกระบวนการและเกณฑ์ AMBA โดยส่งหนังสือแสดงเจตนาสมัคร เมื่อ AMBA ได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว จะออกไปแจ้งค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียนเพื่อขอรับการรับรอง โดยสถาบันจะต้องส่งใบสมัครพร้อมค่าธรรมเนียมให้แก่ AMBA และจะได้รับการตอบกลับภายในสี่สัปดาห์

2) ขั้นก่อนเริ่มการประเมิน

เมื่อสถาบันจ่ายค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียนเรียบร้อยแล้ว AMBA จะขอให้สถาบันส่ง Self Assessment Form (SAF) เพื่อทำการตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นโดยประเมินเทียบกับเกณฑ์ AMBA โดยใช้ระยะเวลาในการพิจารณาประมาณสี่สัปดาห์ หากสถาบันไม่ผ่านในขั้นตอนนี้ AMBA จะส่งผลป้อนกลับให้แก่สถาบัน พร้อมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

3) ขั้นการประเมิน

AMBA Accreditation Manager จะเป็นผู้แจ้งแก่สถาบันว่าผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้น ในกรณีส่วนใหญ่แล้ว AMBA จะจัดการเยี่ยมชม Pre-assessment visit เพื่อให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่สถาบัน หากมีการตรวจเยี่ยมชมดังกล่าวสถาบันจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจเยี่ยมชมดังกล่าวแล้ว สถาบันจะต้องกำหนดวันที่จะทำการประเมินล่วงหน้าอย่างต่ำสามเดือน และชำระค่าธรรมเนียมในการตรวจประเมินภายใน 8 – 12 สัปดาห์ และส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ภายในสามสัปดาห์ก่อนประเมินเป็นอย่างต่ำ ซึ่งรายงานดังกล่าวเรียกว่า Self Audit Report (SAR) ซึ่งมีรายละเอียดข้อมูลของสถาบันและหลักสูตรเพิ่มเติม และจะต้องแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามเกณฑ์ AMBA โดยมี AMBA Accreditation Manager ให้การช่วยเหลือในการจัดทำรายงาน SAR และยืนยันวันเวลา พร้อมทั้งกำหนดการในการตรวจเยี่ยม

4) ขั้นหลังการประเมิน

เมื่อกระบวนการประเมินเสร็จสิ้นลงแล้ว คณะกรรมการจะจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ภายในหกสัปดาห์ รายงานฉบับนี้จะถูกส่งไปให้สถาบันเมื่อ AMBA ได้รับค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ในขั้นตอนนี้ สถาบันสามารถยื่นขอแก้ไขเอกสารต่าง ๆ ได้ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือการวิเคราะห์ของคณะกรรมการได้ หลังจากนั้น คณะกรรมการจะส่งผลไปยัง IAAB Endorsement Committee เพื่อทำการตัดสิน ซึ่ง AMBA Accreditation Manager จะแจ้งผล รวมทั้งระยะเวลาที่ต้องเข้ารับการรับรองอีกครั้งหนึ่งให้แก่สถาบันทราบ (ไม่เกินสี่สัปดาห์หลังจากสถาบันแก้ไขข้อมูล)

2.1.8 เกณฑ์ TedQual

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2557) ได้วิเคราะห์มาตรฐาน TedQual เป็นมาตรฐานรับรองด้านการศึกษา การฝึกอบรม และการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมี UNWTO (United Nation-World Tourism Organization) เป็นผู้ควบคุมการรับรองดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ ด้านการท่องเที่ยวของโลก (Global Code of Ethics for Tourism) ซึ่งมุ่งเน้นการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของโลก การรักษาสิทธิของนักท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยว นอกจากนี้หากหลักสูตรใดที่ผ่านการรับรองเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวจะมีส่วนช่วยให้หลักสูตรได้เป็นที่รู้จักในระดับสากลโดยเฉพาะศาสตร์และ/หรือสาขาวิชาทางด้านการท่องเที่ยวโลก หลักสูตรฝึกอบรม หลักสูตรการวิจัยด้านการท่องเที่ยวระดับสูง เนื่องจากการรับรองคุณภาพระดับนานาชาติเพียงรายเดียว ที่รับรองโดย UNWTO นอกจากนี้ยังสามารถนำตราสัญลักษณ์ (Logo) มาใช้เพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตร/คณะ/สถาบัน อีกทั้งสามารถร่วมเป็นเครือข่ายทางสังคมของ UNWTO TedQual ที่ช่วยให้สถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรอง สามารถแบ่งปันความรู้ความเข้าใจ และให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค และเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นหลักสูตรแลกเปลี่ยน (Exchange Program) ในการขับเคลื่อนกระบวนการสนับสนุน/ส่งเสริมในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น โอกาสในการมีส่วนร่วมในโครงการวิจัย (Joint Research Project) โอกาสได้รับทุนสำหรับวิชาทางด้านการท่องเที่ยวและความร่วมมือ ในการพัฒนาระดับนานาชาติ การร่วมเป็นบรรณาธิการและ/หรือผู้เขียนในวารสารสิ่งพิมพ์ที่ UNWTO TedQual จัดขึ้นและการจัดประชุม (Conference) นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนในแง่ของการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในการฝึกงานและคณาจารย์ในด้านการฝึกอบรมในสถาบันที่ผ่านการรับรองอีกด้วย และในด้านของหลักสูตรการสอน (Mentoring Program) เน้นการมีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือเพื่อการ

พัฒนาในประเทศด้อยพัฒนา เพื่อช่วยสนับสนุนการสร้างการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในประเทศนั้น ๆ อีกด้วย

แนวทางการดำเนินการเพื่อการพัฒนามาตรฐานดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 (หน้า 34-35 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้าและบริการ ปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ในด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนในสาขาท่องเที่ยว โดยเฉพาะการพัฒนาภาคเอกชน ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์วัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมถึงศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในด้านอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปิดเสรีภาคบริการด้านการท่องเที่ยว การพัฒนา และผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียน รวมทั้งผลักดันให้มีการจัดตั้งสถาบันกลางเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม โดยทำหน้าที่ในการกำหนด กำกับ และพัฒนาคุณภาพของบุคลากรและการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีมาตรฐาน ตรงตามตำแหน่งที่ตลาดแรงงานต้องการ และมีความเพียงพอ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นทั้งทางด้านการปฏิบัติงานเฉพาะทาง วิชาชีพที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับสถานประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อมรวมทั้งหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้บริหารตั้งแต่ระดับต้นจนถึงระดับสูงสำหรับบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และหลักสูตรพัฒนาผู้สอน นอกเหนือจากนี้ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางด้านการท่องเที่ยวอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการเพิ่มบทบาทและ/หรือสถานะของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยวให้โดดเด่นยิ่งขึ้น และส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของไทยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเวทีโลก โดยใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือระดับโลก (UNWTO, APEC) กรอบความร่วมมือเอเชีย (ACD) และกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาค

2.1.8.1 เกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

- 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร
 - 1.1) ชื่อสถาบัน/หลักสูตร
 - 1.2) รายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
 - 1.3) รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของระบบการศึกษา
 - 1.4) รายละเอียดเกี่ยวกับรางวัลที่ทางหลักสูตรเคยได้รับ (ระดับชาติ/นานาชาติ)

2) ข้อมูลการวิเคราะห์ แบ่งตามหน้าที่รับผิดชอบของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 5 ด้าน ได้แก่

2.1) ผู้จ้างงาน ซึ่งจะพิจารณาในส่วนของความต้องการของผู้จ้างงาน การปรับตัวของหลักสูตรเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยและข้อกำหนดใหม่ของผู้จ้างงาน

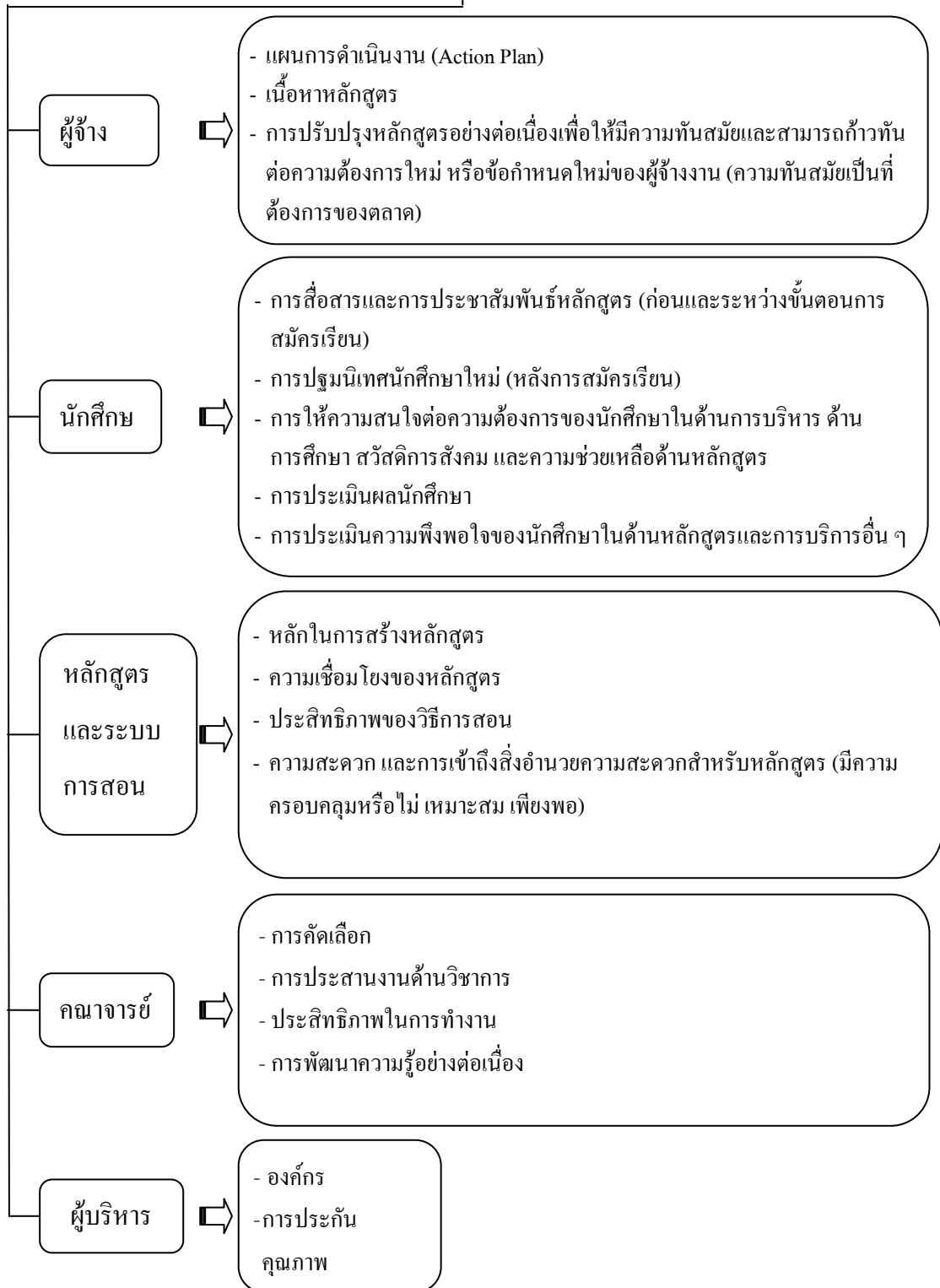
2.2) นักศึกษา ซึ่งจะพิจารณาในส่วนของ การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร (ก่อนและระหว่างขั้นตอนการสมัครเรียน) การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ การให้ความสนใจต่อความต้องการของนักศึกษาในด้านการบริหาร ด้านการศึกษาสวัสดิการสังคม และความช่วยเหลือด้านหลักสูตร การประเมินผลนักศึกษา การประเมินระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ในด้านหลักสูตรและการบริการอื่น ๆ การติดตามผลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

2.3) หลักสูตร และระบบการสอน ซึ่งจะพิจารณาในส่วนของหลักในการสร้างหลักสูตร ความสอดคล้องของหลักสูตรต่อภาคอุตสาหกรรม ความมีประสิทธิภาพของวิธีการสอน การเข้าถึงและประโยชน์ของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับหลักสูตร

2.4) คณาจารย์ ซึ่งจะพิจารณาในส่วนของ การคัดเลือกคณาจารย์ การประสานงานด้านการศึกษา ประสิทธิภาพในการทำงาน การพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง คณาจารย์ กระบวนการในการคัดเลือกอาจารย์อย่างไรที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าจะได้อาจารย์ที่มีศักยภาพเพื่อที่จะสนับสนุนและพัฒนาวิชาชีพ

2.5) ผู้บริหาร ซึ่งจะพิจารณาในส่วนของ โครงสร้างองค์กร การประกันคุณภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ แบ่งตามหน้าที่รับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง



ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงความเชื่อมโยงการวิเคราะห์เกณฑ์ 5 ด้าน

3) ข้อมูลการวิเคราะห์เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และหลักจริยธรรมในหลักสูตรการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล (Global Code of Ethics for Tourism in the Programmes)

3.1) ผู้จ้างงาน ประกอบด้วย 2 คำถามใหญ่ ๆ ดังนี้

(1) สถาบัน/หลักสูตร ได้พิจารณาด้านหลักจริยธรรมในหลักสูตรการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลในการวางวัตถุประสงค์และแผนงานหรือไม่

(2) สถาบัน/หลักสูตร ได้ร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ/ภาคเอกชนในการนำหลักจริยธรรมในหลักสูตรการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลไปใช้หรือไม่ ถ้าเคยกรุณา ยกตัวอย่าง

3.2) นักศึกษา ประกอบด้วย 6 คำถามใหญ่ ๆ ดังนี้

(1) การรับนักศึกษาใหม่ สถาบัน/หลักสูตร ได้เคารพและให้ความเท่าเทียมกันหรือไม่ (อาทิ ในด้านเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ทักษะการเมือง เป็นต้น) สถาบัน/หลักสูตร ได้ทำการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับกลุ่มคนด้อยโอกาสหรือไม่ (อาทิ ผู้พิการ ชนกลุ่มน้อย เป็นต้น)

(2) สถาบัน/หลักสูตร สนับสนุนให้นักศึกษามีความเข้าใจและเคารพซึ่งกันและกันหรือไม่

(3) สถาบัน/หลักสูตร สนับสนุนให้มีการเดินทางเพื่อการเรียนรู้หรือไม่

(4) สถาบัน/หลักสูตร ประเมินนักศึกษาจากความรู้ ทักษะ และคุณธรรมหรือไม่

(5) จากข้อความในหัวข้อที่ 5 ของหลักจริยธรรมในหลักสูตรการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล “ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว (...) ควรทำการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติของโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวของตน” นักศึกษาในสถาบัน/หลักสูตรทำการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศ/ทวีป หรือให้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาการท่องเที่ยวหรือไม่

(6) สถาบัน/หลักสูตร มีหลักสูตรเน้นความสำคัญและให้คุณค่าแก่นักศึกษากลุ่มน้อย ให้กับนักศึกษาหรือไม่

3.3) หลักสูตรและระบบการสอน

(1) หลักสูตรได้รวมหลักจริยธรรมในหลักสูตรการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลไว้อย่างไร a) ประสานไว้ในทุกหัวข้อ b) แยกเป็นหัวข้อเฉพาะเกี่ยวกับจริยธรรม หรือ c) ทั้งสองข้อ

(2) สถาบัน/หลักสูตรทำการแจ้งและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักจริยธรรมในหลักสูตรการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลให้นักศึกษาและคณาจารย์อย่างไร (อาทิ การสัมมนา วิชาเฉพาะ แผ่นพับ เป็นต้น)

(3) ใช้ระบบการสอนอย่างไรในการสอนเกี่ยวกับหลักจริยธรรม ในหลักสูตรการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากลให้นักศึกษา นักศึกษาสามารถจำหลักที่ได้เรียน และสามารถนำมาปรับใช้หลังจากจบการศึกษาได้หรือไม่ แน่ใจได้อย่างไรว่านักศึกษาสามารถเข้าใจในหลักจริยธรรมเหล่านี้

3.4) คณาจารย์ ประกอบด้วย 6 คำถามใหญ่ ๆ ดังนี้

(1) สถาบัน/หลักสูตร มีขั้นตอนในการรับอาจารย์ใหม่อย่างไร สถาบัน/หลักสูตร เคารพในความเท่าเทียมกันของบุคคลในด้านต่าง ๆ หรือไม่ (อาทิ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น)

(2) สถาบัน/หลักสูตร สนับสนุนความเท่าเทียมกันด้านเพศใน คณาจารย์หรือไม่ กรุณายกตัวอย่าง

(3) สถาบัน/หลักสูตร สนับสนุนความเข้าใจและเคารพระหว่าง กลุ่มคณาจารย์ รวมถึงความเข้าใจและเคารพซึ่งกันและกันระหว่างคณาจารย์และนักศึกษา รวมถึง พนักงานในองค์กรหรือไม่

(4) สถาบัน/หลักสูตร สนับสนุนให้คณาจารย์ได้ศึกษาดูงาน ต่างประเทศหรือไม่ (เพื่อศึกษาต่อหรือเพื่อเข้าอบรม)

(5) สถาบัน/หลักสูตร มีหลักสูตรเพื่อเน้นความสำคัญของชน กลุ่มน้อย ให้แก่คณาจารย์และพนักงานองค์กรหรือไม่ กรุณายกตัวอย่าง

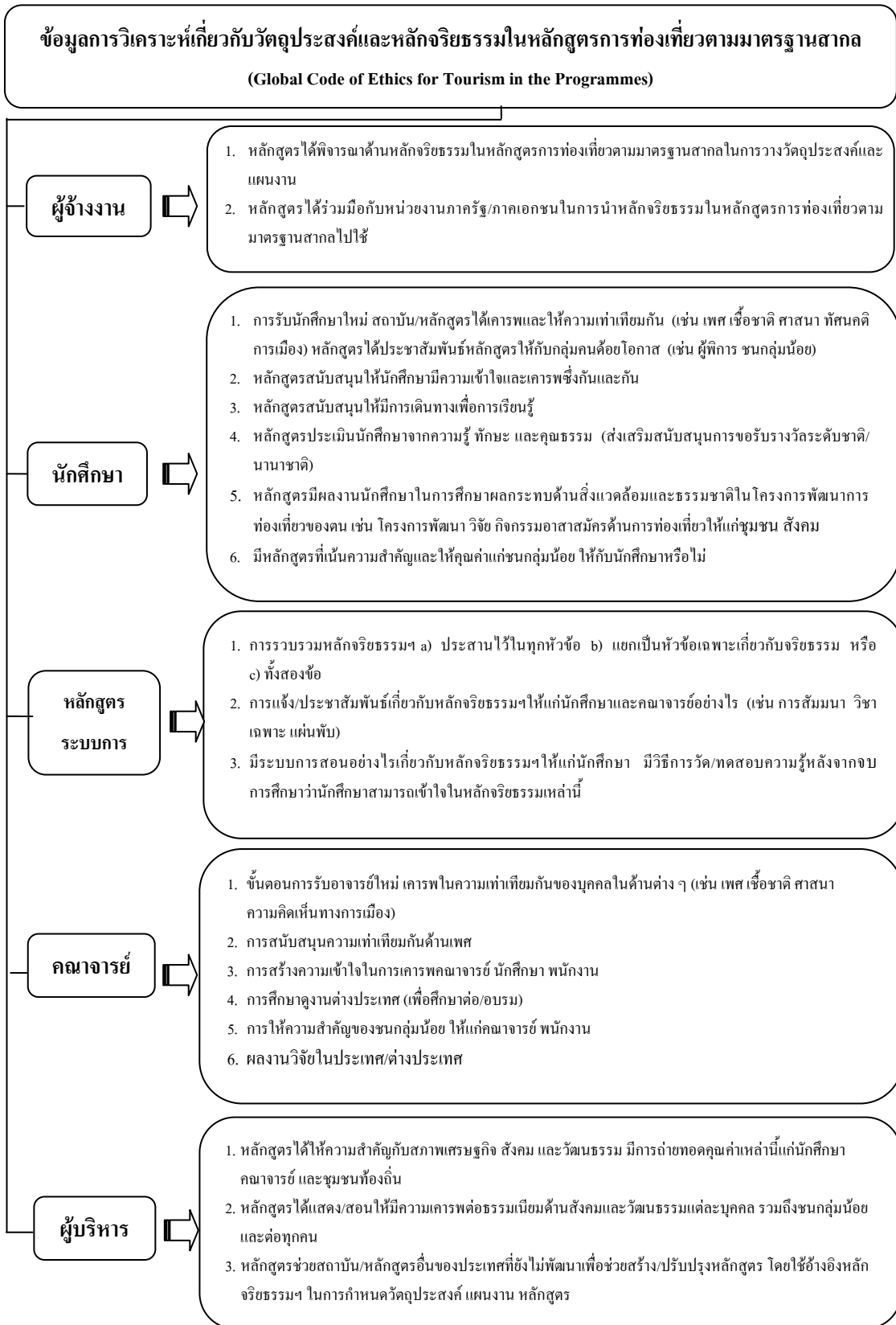
(6) สถาบัน/หลักสูตร ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในประเทศ/ทวีปหรือไม่

3.5) ผู้บริหาร ประกอบด้วย 3 คำถามใหญ่ ๆ ดังนี้

(1) สถาบัน/หลักสูตร เคารพสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม พร้อมมีการถ่ายทอดคุณค่าเหล่านี้แก่นักศึกษา คณาจารย์ และชุมชนท้องถิ่นหรือไม่ กรุณายกตัวอย่าง

(2) สถาบัน/หลักสูตร ได้สังเกตและแสดงความเคารพต่อธรรมเนียม ด้านสังคมและวัฒนธรรมแต่ละบุคคล รวมถึงชนกลุ่มน้อยด้วยหรือไม่ สถาบัน/หลักสูตร สนับสนุน การเข้าเป็นส่วนหนึ่งและสอนให้นักศึกษาเคารพต่อทุกคนหรือไม่

(3) สถาบัน/หลักสูตร ช่วยสถาบัน/หลักสูตรอื่นของประเทศที่ยัง ไม่พัฒนา เพื่อช่วยสร้าง/ปรับปรุงหลักสูตรด้านการท่องเที่ยว โดยใช้อ้างอิงหลักจริยธรรมใน หลักสูตรการท่องเที่ยว ตามมาตรฐานสากล ในการกำหนดวัตถุประสงค์ แผนงาน หลักสูตร และอื่น ๆ หรือไม่



ภาพที่ 2.8 ภาพแสดงข้อมูลการวิเคราะห์ที่เกณฑ์ TedQual

2.1.8.2 ขั้นตอนการขอรับการรับรอง

1) ขั้นตอนการเตรียมเอกสารลงทะเบียน : สถาบันทางการศึกษาหรือมหาวิทยาลัย ที่ประสงค์จะขอรับรองมาตรฐานสากล จะต้องทำการกรอกแบบฟอร์มตามที่ Ted Qual ชี้แจงและยื่นไปยัง UNWTO เพื่อพิจารณาโดยรอการตอบกลับโดยส่งไปยัง e-mail : libanez@unwto-themis.org โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2) ขั้นตอนการลงทะเบียนเพื่อรอการตรวจรับ : เมื่อได้จัดเตรียมเอกสารส่งไปยัง UNWTO เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทาง UNWTO จะทำการตรวจสอบเอกสารตามที่ได้รับ และจะส่งผลการพิจารณาการตรวจเอกสารเพื่อรอการเข้าตรวจการรับรองมาตรฐานสากล

3) ขั้นตอนการตรวจสอบ : เมื่อได้รับการตอบรับการตรวจรับรองมาตรฐาน และได้ชำระเงินเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะต้องดำเนินการเพื่อตรวจรับรองมาตรฐาน โดยมีข้อกำหนดดังนี้

- (1) ดำเนินการทันที
- (2) หยุดการดำเนินการ เพื่อเตรียมพร้อมการตรวจ ภายใน 60 วัน
- (3) หยุดการตรวจรับรองมาตรฐาน

4) ขั้นตอนการประกาศผล : คณะกรรมการการตรวจรับรองมาตรฐาน จะทำการสรุปผลการตรวจสอบและแจ้งผล และหากผ่านการตรวจรับรอง จะได้รับเอกสารการรับรองตามที่คณะกรรมการพิจารณา หากไม่ผ่านการรับรอง และประสงค์จะขอตรวจอีกครั้ง สามารถดำเนินการได้ภายใน 6 เดือน และเสียค่าใช้จ่ายเพียง 50% จากค่าใช้จ่ายเดิม และหากได้รับการรับรอง จะมีอายุ 1-4 ปี หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนของการต่ออายุในแต่ละรอบ โดยแต่ละรอบจะต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานที่แตกต่างกัน

2.2 แผนกลยุทธ์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2557) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และมาตรการเชิงรุกของสถาบัน โดยมีวิสัยทัศน์เป็น “สถาบันชั้นนำแห่งชาติที่สร้างผู้นำและองค์ความรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงในระดับสากล” และที่ประชุมสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2557 กำหนดแนวนโยบาย World Class Graduate Studies Concentrating on Sustainable Development with Special Emphasis on the Role of Government, Business and Civil Society สถาบันจึงยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

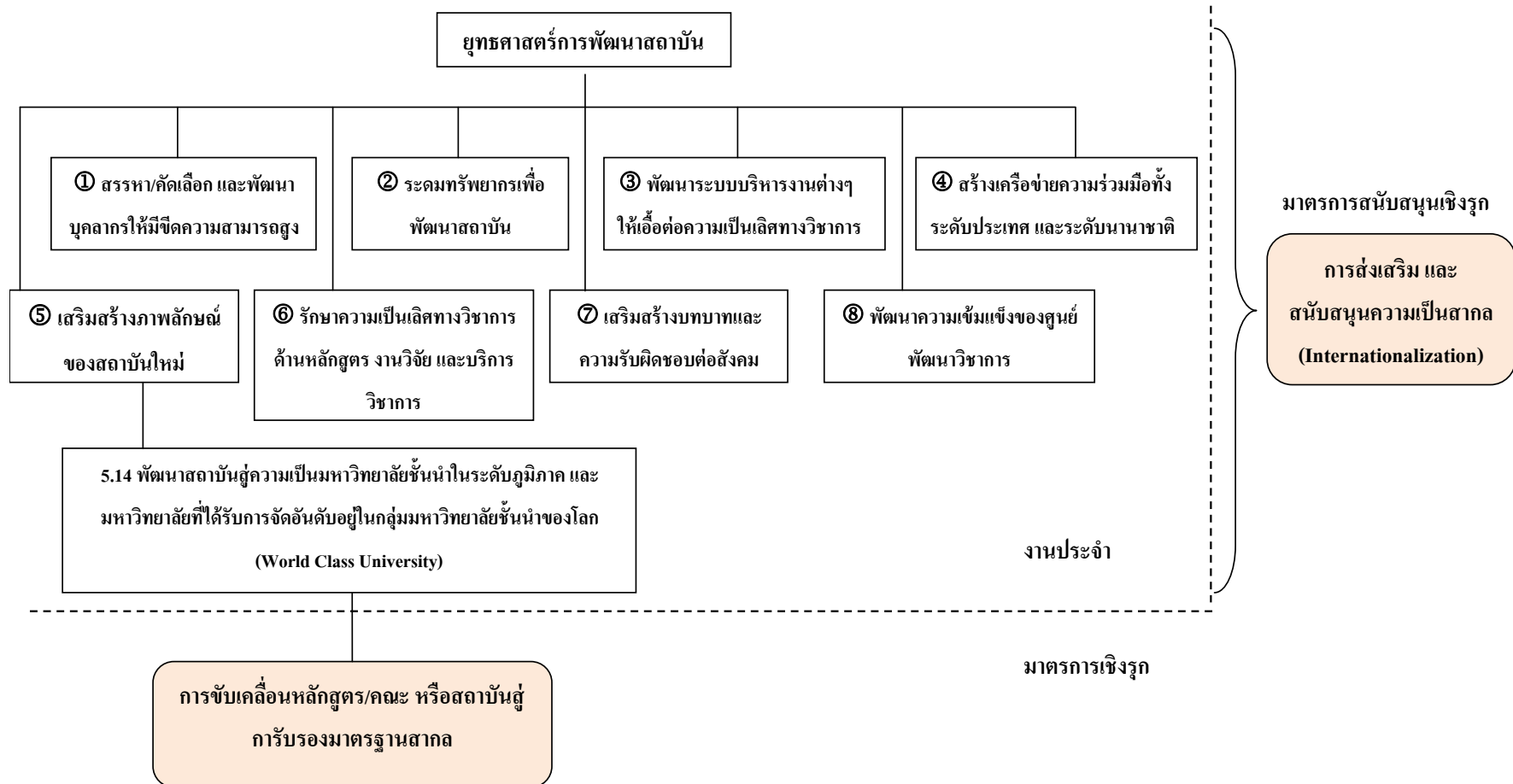
1) ยุทธศาสตร์การสรรหา/คัดเลือก และพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่มให้มีขีดความสามารถสูง (Talent People) สามารถขับเคลื่อนสถาบันไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกได้

- 2) ยุทธศาสตร์การระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาสถาบัน
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารงานต่าง ๆ ของสถาบัน ให้เอื้อต่อการปฏิบัติการกิจไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ
- 4) ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์การภายนอก ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
- 5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างแบรนด์ของสถาบันใหม่ (Rebranding)
- 6) ยุทธศาสตร์การรักษาความเป็นเลิศทางวิชาการด้านหลักสูตร งานวิจัย และการบริการวิชาการที่มีความโดดเด่นและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
- 7) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคม
- 8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งของศูนย์พัฒนาวิชาการต่าง ๆ ของสถาบัน

ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันได้กำหนดกลยุทธ์ที่ 5.14 พัฒนาสถาบันสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาค และมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก และมาตรการสนับสนุนเชิงรุก คือ “การส่งเสริม และสนับสนุนความเป็นสากล” ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันทั้ง 8 ยุทธศาสตร์ และนอกเหนือจากกลยุทธ์ดังกล่าวแล้ว สถาบันยังมีการกำหนดมาตรการเชิงรุกเพื่อสนับสนุนความเป็นสากลของสถาบันในทุกกลยุทธ์อีกด้วย

สถาบันได้กำหนดแนวทางในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีกระบวนการในการถ่ายทอดแผนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ ทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และผู้ให้การสนับสนุนได้ตระหนักถึงการมีเป้าหมายร่วมกัน โดยให้มีความรับผิดชอบในบทบาทและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงาน มีการจัดทำข้อตกลงระหว่างผู้บริหารระดับสูงกับผู้บริหารหน่วยงานเป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งกำหนดให้มีระบบและกลไกในการควบคุม กำกับติดตาม และประเมินผล ดำเนินงานตามแผนดังนี้

- 1) การติดตามผลการดำเนินงาน ผ่านที่ประชุม ทลอ. การวางแผนและประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบัน รองคณบดีฝ่ายวางแผนของทุกคณะ ผู้อำนวยการสำนัก และผู้อำนวยการของทุกกอง/สำนักงาน โดยมีการติดตามทุก 2 เดือน
- 2) การรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ผู้บริหารคณะ/สำนัก รายงานผลต่อที่ประชุมคณบดีและผู้อำนวยการสำนัก รอบ 6 เดือน รอบ 9 เดือน และรอบ 12 เดือน เพื่อรับทราบความก้าวหน้าในการดำเนินงาน รวมทั้งส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม
- 3) การวัดผลและประเมินผล มีการกำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน เป็นเครื่องมือในการวัดผลการดำเนินงานที่ชัดเจน ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในปีต่อไป



ภาพที่ 2.9 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2.3 แนวคิด System Theory

Bertalanffy (1968: 32) ให้ความหมายของทฤษฎีระบบโดยทั่วไปว่า เป็นตัวแบบ หลักการ หรือ กฎที่ใช้กับระบบทั่วไป และองค์ประกอบในระบบจะมีความสัมพันธ์กัน ไม่ว่าแต่ละองค์ประกอบจะมีรูปแบบใดก็ตาม แม้ว่า Bertalanffy จะเป็นนักชีววิทยา แต่ทฤษฎีระบบได้ถูกนำไปใช้ในหลายศาสตร์ เช่น ปรัชญา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

Smith (2001) กล่าวถึงทฤษฎีวิสัย 5 ประการ ของ Peter Senge ซึ่งนำทฤษฎีระบบเป็นส่วนหนึ่งของวิสัย 5 ประการ สำหรับองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยวิสัยทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) แบบแผนความคิดอ่าน (Mental Models) วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) การเรียนรู้ของทีม (Team Learning) และการคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) โดยการนำทฤษฎีระบบมาประกอบกับการคิดพิจารณาให้เป็นระบบนั้น จะช่วยให้เห็นภาพรวมของระบบทั้งหมด ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ภายในระบบ รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงวิสัย 4 ประการเข้าด้วยกัน

วนิดา ฉัตรวิราคม (2554) กล่าวถึงทฤษฎีระบบว่า เป็นทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์ร่วมกัน ส่วนย่อยของระบบมีความสัมพันธ์กับส่วนใหญ่ของระบบ มีพื้นฐานที่มีความซับซ้อน ซึ่งแตกต่างจากวิธีคิดแบบเส้นตรงที่พิจารณาถึงว่า ผลเกิดขึ้นจากเหตุใดเหตุหนึ่งเพียงเท่านั้น

Schoech (2014: 1-5) ได้ให้ความหมายของระบบ คือ เป็นองค์ประกอบของปฏิสัมพันธ์ ลักษณะของระบบคือมีลักษณะที่สามารถทำให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานได้ เนื่องจากระบบเป็นไปตามกฎพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็ระบบโซลาร์เซลล์ ระบบทางชีววิทยา ระบบภูมิคุ้มกันภายในร่างกาย หรือแม้แตระบบภายในองค์กรก็ตาม องค์ประกอบภายในระบบมีความเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ภายในระบบอาจมีระบบย่อยประกอบกันอยู่ได้ ระบบทุกระบบประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) 2) กระบวนการ (Process) และ 3) ผลผลิต (Output) ซึ่งการระบุและศึกษาความเชื่อมโยงของทั้งสามองค์ประกอบจะช่วยให้สามารถเข้าใจและเรียนรู้การทำงานของระบบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของระบบได้ โดยเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของทุกระบบคือการอยู่รอด นอกเหนือไปจากนี้ Schoech (2014) ยังได้วิเคราะห์ถึงองค์ประกอบภายในระบบขององค์กรด้านการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และเกณฑ์ ซึ่งรวมถึงผลสะท้อนกลับ ซึ่งจะเป็แนวทางการควบคุมและปรับปรุงแต่ละองค์ประกอบภายในระบบให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น

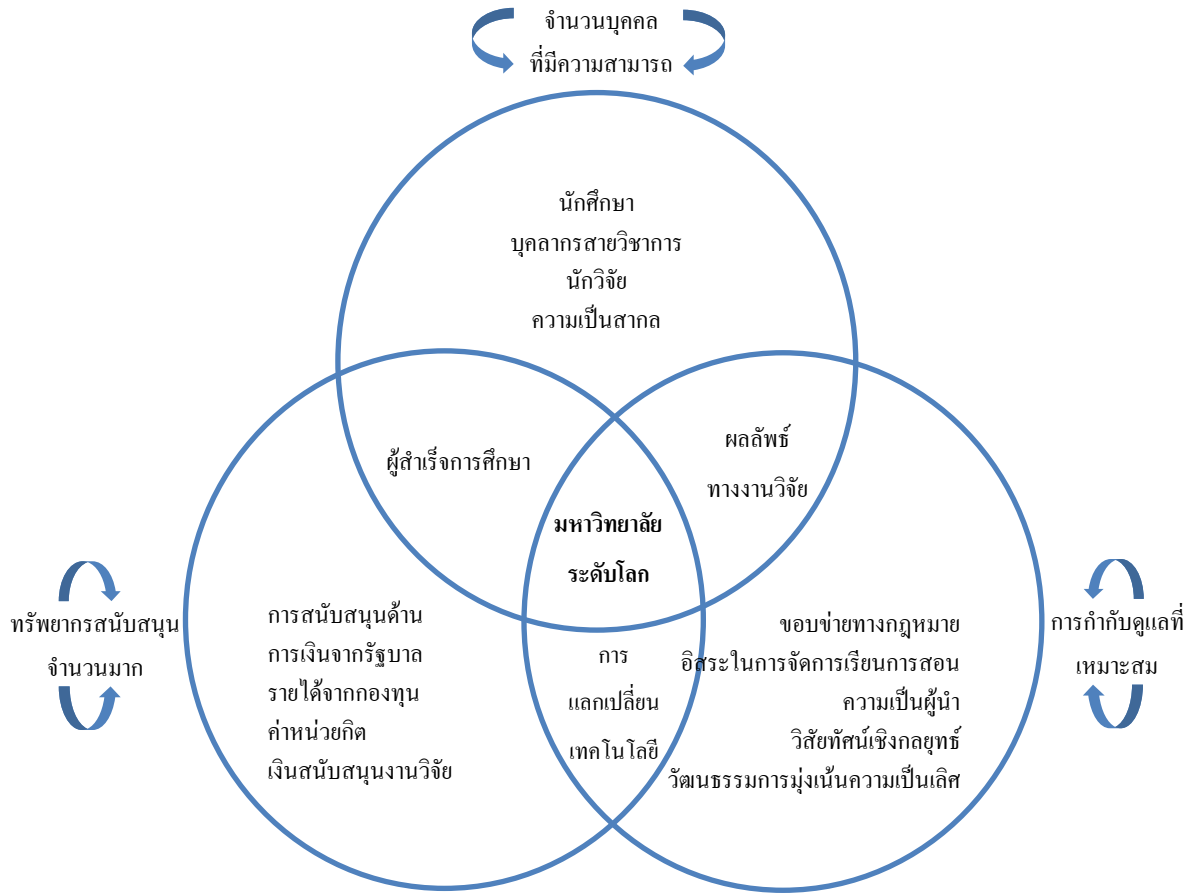


แหล่งที่มา: Schoech, 2004.

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีระบบคือการพิจารณาองค์ประกอบทั้งหมดภายในระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ซึ่งมีความเชื่อมโยงระหว่างกัน รวมทั้งพิจารณาถึงเกณฑ์ที่ใช้ควบคุมและผลสะท้อนกลับเพื่อปรับปรุงระบบให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น การประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบกับการศึกษานั้น สามารถทำให้ศึกษาปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตได้อย่างถูกต้อง และทราบว่าระบบทำงานเป็นอย่างไร การประยุกต์ใช้ทฤษฎีดังกล่าวจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงผลผลิตทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ การกำหนดเกณฑ์ชี้วัดข้อมูลป้อนกลับเพื่อทำการประเมิน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องและช่วยให้สามารถระบุปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ และเป็นแนวทางในการประเมินข้อมูลป้อนกลับ รวมทั้งสามารถปรับปรุงระบบทั้งระบบได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Salmi (2009: 1) ได้ศึกษาเรื่องความท้าทายในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยระดับโลก โดยได้ให้คำจำกัดความของมหาวิทยาลัยระดับโลกว่า เป็นมหาวิทยาลัยที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จำนวนบุคคลที่มีความสามารถ (อาจารย์และนักศึกษา) 2) ทรัพยากรสนับสนุนจำนวนมากในการสนับสนุนการเรียนรู้และการทำงานวิจัย และ 3) การกำกับดูแลที่เหมาะสม ซึ่งสนับสนุนให้เกิดวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ นวัตกรรม และความยืดหยุ่น ซึ่งจะทำให้สถาบันสามารถตัดสินใจและบริหารจัดการทรัพยากรได้โดยไม่มีระบบบริหารที่มีขั้นตอนยุ่งยากเป็นอุปสรรค



แหล่งที่มา: Salmi, 2009

ในการพัฒนาสถาบันสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกนั้น นโยบายของรัฐบาลและการดำเนินงานภายในสถาบันจะต้องเอื้อต่อการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก โดยรัฐจะต้องกำหนดนโยบายและระบบการดำเนินงานที่เหมาะสม รวมทั้งมีการริเริ่มและสนับสนุนด้านการเงินโดยตรง และสถาบันจะต้องมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายที่ชัดเจน มีการวางแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์และแปลวิสัยทัศน์ออกมาเป็นเป้าหมายและโครงการที่เป็นรูปธรรม

อย่างไรก็ตาม การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกนั้นไม่ได้มีปัจจัยซึ่งเป็นสูตรสำเร็จ เนื่องจากขึ้นกับบริบทของแต่ละประเทศและลักษณะของมหาวิทยาลัย ดังนั้นแต่ละสถาบันควรมีการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับจุดแข็งและทรัพยากรที่มีอยู่ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงระบบของมหาวิทยาลัยนั้นไม่สามารถทำได้โดยลำพัง จำเป็นจะต้องมีการเชื่อมโยงกันระหว่าง 1) กลยุทธ์ประเทศในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 2) การเปลี่ยนแปลงและการวางแผนการปฏิรูปการศึกษาในระดับพื้นฐาน และ 3) แผนในการพัฒนาสถาบันระดับอุดมศึกษาเพื่อบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และสถาบันที่มีการใช้เทคโนโลยีเป็นหลัก

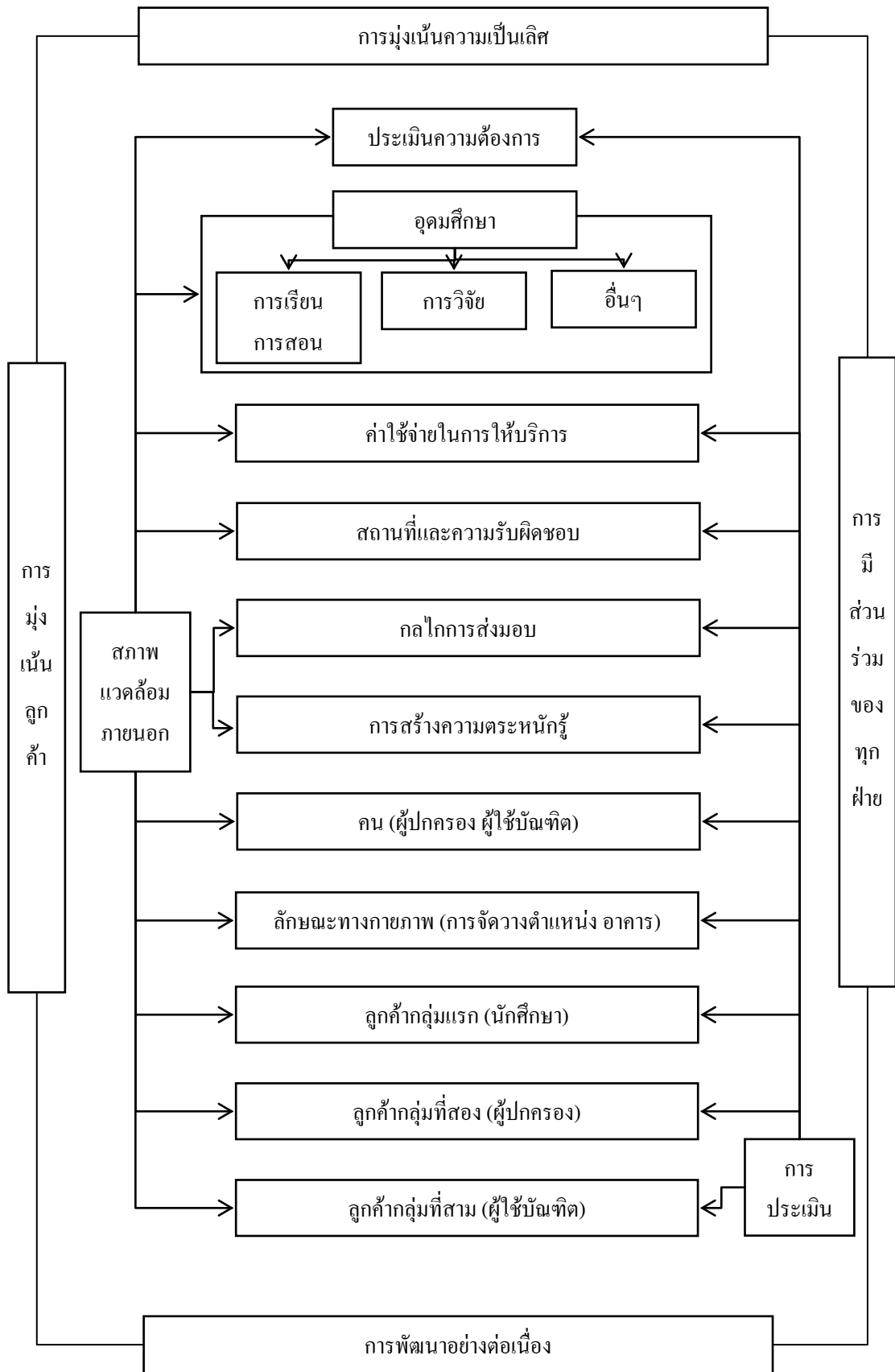
แม้ว่าการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกมักเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยวิจัย อย่างไรก็ตาม สถาบันจำเป็นต้องพิจารณาความจำเป็นนอกเหนือจากมุ่งเน้นการวิจัยแล้ว ยังจำเป็นต้องพิจารณาความต้องการในด้านการศึกษาและการให้การฝึกอบรมในประเทศด้วย ซึ่งไม่เพียงแต่จำเป็นต้องมีผลผลิตที่เป็นเลิศแล้ว แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงการเพิ่มมูลค่าให้กับการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการในด้านการศึกษานักศึกษาที่มีความหลากหลายอีกด้วย และการมุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกจะต้องดำเนินการในบริบทที่เหมาะสม ป้องกันการใช้ทรัพยากรและระบบการศึกษาที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากให้ความสำคัญกับการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกมากเกินไป และจะต้องตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานในด้านการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศก่อนที่จะมุ่งเป้าไปสู่ระดับโลก ซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกในภาพกว้าง

Ali and Shastri (2010: 9-16) ศึกษาเรื่องการนำการบริหารคุณภาพโดยรวม หรือ TQM มาใช้ในสถาบันอุดมศึกษาโดยมุ่งเน้นการมองถึงความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสิ่งสำคัญ และการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงภายในสถาบัน ประโยชน์ของ TQM ต่อสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่พนักงาน การทำงานเป็นทีมระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบัน การเชื่อมโยงการทำงานระหว่างบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน การเพิ่มคุณภาพในมุมมองของลูกค้า และการพัฒนาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนในสถาบันอย่างต่อเนื่อง

ระบบของสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ มนุษย์ ทรัพยากรทางกายภาพและการเงิน (นักศึกษา อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน วัฒนธรรมองค์กร) 2) กระบวนการ เป็นการเปลี่ยนแปลงปัจจัยนำเข้าที่สามารถวัดได้ เป็นผลผลิตที่สามารถวัดได้ โดยก่อให้เกิดการเรียนรู้ การฝึกอบรม กิจกรรมทางการศึกษา กระบวนการเปลี่ยนแปลงในสถาบันการศึกษาประกอบด้วย การเผยแพร่ความรู้ การทำวิจัย และการให้บริการวิชาการแก่สังคม กระบวนการในการศึกษาได้แก่การสอน การเรียนรู้ การวิจัย การบริหารจัดการ และการเปลี่ยนแปลงความรู้ 3) ผลผลิต ได้แก่ ผลผลิตที่จับต้องได้ การเพิ่มมูลค่า (ผ่านผลสอบ การจ้างงาน รายได้ และความพึงพอใจ) ผลผลิตที่จับต้องไม่ได้ (คนที่มีความรู้ การค้นพบจากงานวิจัย และการให้บริการวิชาการแก่สังคม) 4) ผลป้อนกลับ ได้แก่ ข้อมูลผลผลิตเกี่ยวกับระบบ ซึ่งสามารถช่วยให้เกิดการปรับปรุงระบบระหว่างการดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการขององค์ประกอบในสภาพแวดล้อมของระบบ ซึ่งได้แก่ลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และทำให้ระบบมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ลูกค้าของสถาบันอุดมศึกษาตามคำนิยามของ Havard University คือผู้ที่สถาบันมอบข้อมูลและบริการให้ ดังนั้น ลูกค้าในที่นี้คือนักศึกษาที่รับบริการของสถาบัน และผู้ใช้บัณฑิตที่ใช้บริการจากนักศึกษาของสถาบันนั่นเอง

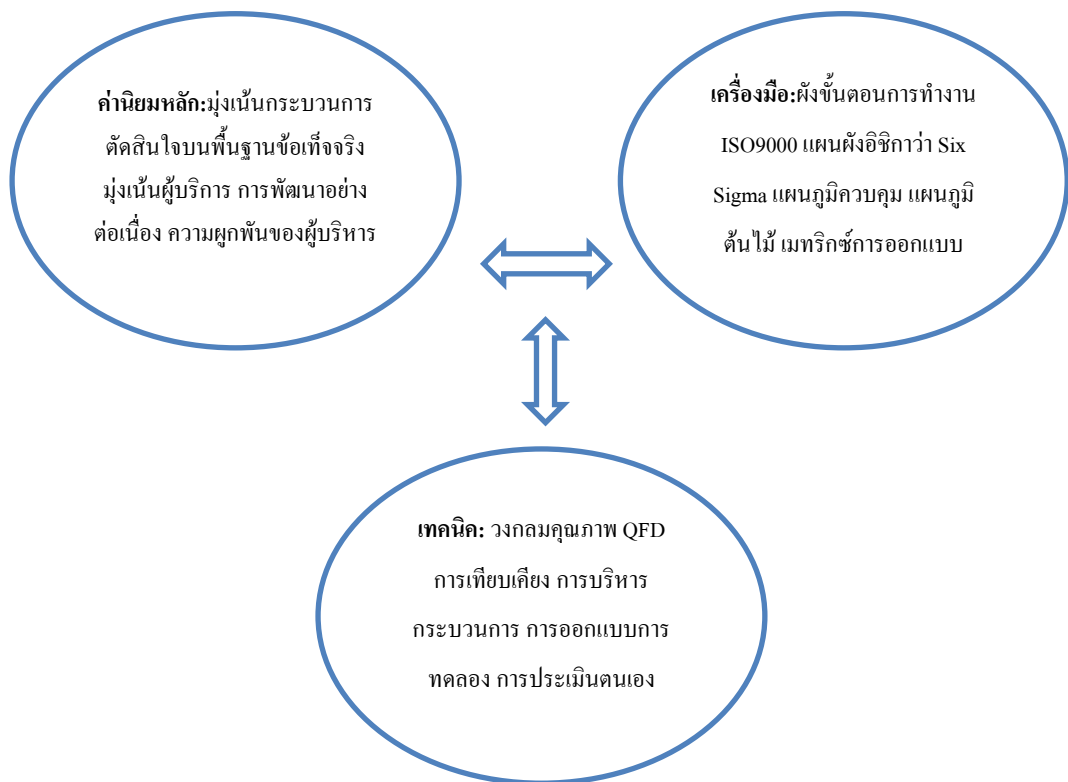
ความท้าทายในการนำ TQM ไปใช้กับสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย 3 ด้านคือ

- 1) ความเป็นผู้นำ โดยผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาต่างจากบริษัทเอกชนเนื่องจากขาดอำนาจที่จำเป็นสำหรับการตั้งเป้าหมาย ค่านิยมในองค์กร และประสิทธิภาพการทำงานที่คาดหวัง
- 2) การกำหนดกลุ่มของลูกค้า หากไม่มีการระบุกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจนเพียงพออาจทำให้ความพยายามในการพัฒนาคุณภาพไม่ตรงกลุ่มเป้าหมายและเปล่าประโยชน์ ธรรมชาติของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมักทำงานโดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับตลาดภายนอก นอกเหนือจากนี้การพิจารณากลุ่มลูกค้าต่างจากการขายสินค้าเนื่องจากการพิจารณาความยึดมั่นต่อชื่อตราผลิตภัณฑ์ไม่สามารถวัดได้จากการเข้ารับบริการซ้ำ เพราะลูกค้าเข้ารับบริการด้านการศึกษาเพียงครั้งเดียวในชีวิต ทั้งนี้ หากพิจารณาผู้ใช้บัณฑิตเป็นลูกค้าอีกกลุ่มหนึ่งอาจบอกได้ว่า การรับบริการซ้ำคือการรับบัณฑิตที่จบจากสถาบันไปทำงานทุกปี
- 3) การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและโครงสร้างองค์กรหากองค์กรมีความเฉื่อย และต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากลักษณะทางโครงสร้างและวัฒนธรรมภายในองค์กร การนำ TQM ไปใช้อาจไม่เกิดผลสำเร็จได้ ดังนั้น ความสำคัญจึงย้อนกลับมาที่ผู้นำของสถาบันในการสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีม



แหล่งที่มา: Ali and Shastri, 2010.

Todorut (2013, pp. 1105-1110) ได้ศึกษาถึงความต้องการในการบริหารคุณภาพโดยรวม หรือ TQM ในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากความจำเป็นที่องค์กรจะต้องเผชิญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง ทิศทางความต้องการของผู้ใช้บริการ การสื่อสาร การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การแก้ไขข้อผิดพลาด ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่ไม่ได้คุณภาพ โครงสร้างขององค์กร จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศ วัฒนธรรมองค์กร การทำงานเป็นทีม และทิศทางในการปรับตัวสู่อนาคต ซึ่ง TQM นั้นก่อให้เกิดบรรยากาศที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรภายในองค์กรอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ และจะส่งผลให้พนักงานเกิดความมั่นใจในการบริหารจัดการ การนำ TQM มาใช้กับอุดมศึกษานั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญสามประการ ได้แก่ ค่านิยมหลัก เทคนิค และเครื่องมือ

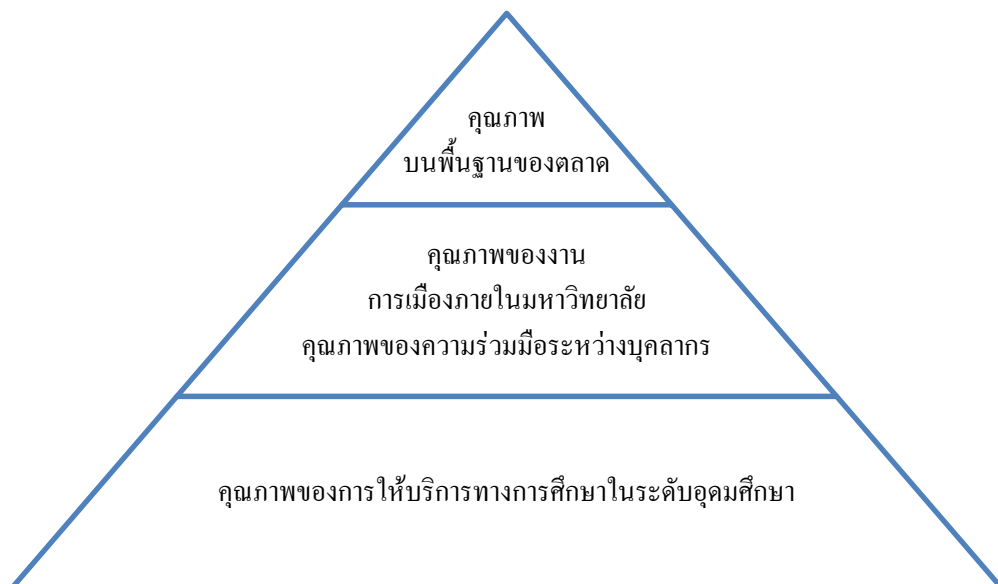


แหล่งที่มา: Hellstem, & Klefsjo, 2000.

ในการนำหลักการ TQM ไปใช้ในมหาวิทยาลัยนั้นขึ้นอยู่กับความเพียงพอของวัฒนธรรมคุณภาพของบุคลากรภายในองค์กร ซึ่งจะมีผลต่อกระบวนการทำงาน และการวางแผนกลยุทธ์ในทางอ้อม วัฒนธรรมดังกล่าวรวมถึงค่านิยมหลัก ความเชื่อ และบรรทัดฐานในการปฏิบัติงาน ในการเปลี่ยนแปลงแนวทางการปฏิบัติงานจากวัฒนธรรมองค์กรธรรมดาและระบบบริหารที่มี

พิธีรีตอง ไปสู่การมุ่งเน้นความเป็นเลิศและสมรรถนะนั้น จำเป็นต้องรักษาสมดุลระหว่างการบริหารจัดการคุณภาพและวัฒนธรรมภายในสถาบัน ผ่านกระบวนการสามด้าน ได้แก่

- 1) การประยุกต์ใช้วิถีคิดใหม่ ๆ ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นปกติ วิถีคิดใหม่ ๆ นั้นจำเป็นต้องมีพื้นฐานในด้านความรู้ และมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อการเปลี่ยนแปลง
- 2) การประยุกต์ใช้การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งมีเป้าหมายให้องค์กรดำเนินการไปในทิศทางที่มุ่งหวัง โดยสถาบันจำเป็นต้องตัดสินใจบนพื้นฐานของการระบุดลาดและกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน การรุกเพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งทางการตลาด ผลงานการให้บริการที่เพียงพอ ได้แก่ ชั้นเรียนและหลักสูตรที่สถาบันมี การพัฒนาหลักสูตรให้ตรงความต้องการของตลาด และกลยุทธ์ในการพัฒนาภายในสถาบัน ทั้งนี้ สถาบันอาจเลือกใช้กลยุทธ์ความเป็นผู้นำในด้านต้นทุน กลยุทธ์ในการสร้างความแตกต่าง หรือกลยุทธ์ด้านการสื่อสาร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะสถาบันจะเลือกใช้กลยุทธ์ใด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน และคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในทุกกลยุทธ์ แม้ว่าสถาบันจะเลือกกลยุทธ์ความเป็นผู้นำในเรื่องต้นทุน แต่สถาบันไม่สามารถลดคุณภาพเพียงเพื่อจะมุ่งเน้นการลดต้นทุนได้ และ
- 3) การประยุกต์ใช้การบริหารจัดการคุณภาพ โดยมุ่งเน้นความต้องการของนักศึกษาซึ่งถือเป็นลูกค้ากลุ่มสำคัญของมหาวิทยาลัย การบริหารจัดการคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรทั้งหมดตั้งแต่ผู้บริหารสูงสุดจนถึงพนักงานทุกคน คุณภาพภายในสถาบันการศึกษาสามารถแสดงได้ดังพีระมิด TQM ในระดับอุดมศึกษา ดังนี้



แหล่งที่มา: Todorut, 2013.

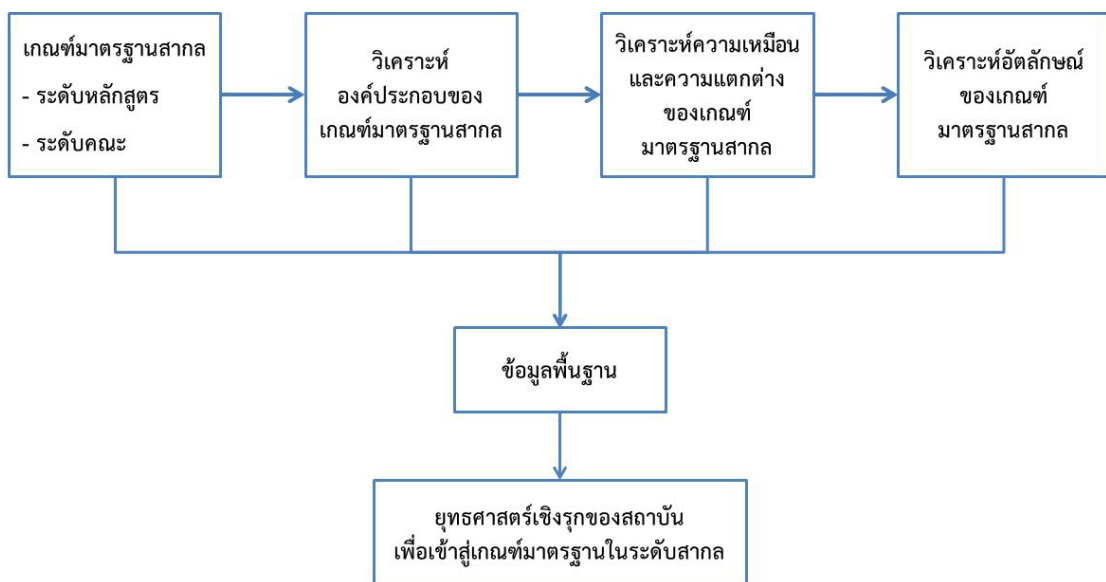
ค่านิยมบนพื้นฐานของวัฒนธรรมคุณภาพประกอบด้วย 3 ระดับ ดังนี้

- 1) ค่านิยมของผู้บริหาร
 - 1.1) ผู้บริหารต้องเชื่อมั่นในการพัฒนาคุณภาพ
 - 1.2) ผู้บริหารต้องพิจารณาคุณภาพว่าเป็นคุณค่าในเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการแข่งขัน
 - 1.3) คุณภาพควรเป็นศูนย์กลางของคุณค่าสำหรับผู้บริหาร
 - 1.4) ผู้บริหารระดับกลางควรรับผิดชอบในด้านคุณภาพมากกว่าบุคลากรในฝ่ายประกันคุณภาพ
- 2) ค่านิยมของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน
 - 2.1) พนักงานทุกคนต้องรับผิดชอบในคุณภาพของทุกกิจกรรมที่ตนดำเนินการ
 - 2.2) พนักงานทุกคนจะต้องพยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จในครั้งแรก ด้วยความเข้าใจในความต้องการของลูกค้าทั้งภายในและภายนอก
 - 2.3) พนักงานทุกคนมีการประยุกต์ใช้หลักการ “การไม่ผลิตของเสีย (Zero Defect)” ซึ่งคือการมุ่งเน้นให้นักศึกษารับรู้ว่าตนเองได้รับการเรียนการสอนในด้านใดบ้าง
 - 2.4) ทุกการทำงานของพนักงานเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาคุณภาพ
 - 2.5) การแก้ไขปัญหาระยะสั้นและระยะยาวเป็นนิสัยการทำงาน of พนักงาน
- 3) ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า นักศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ใช้บัณฑิต
 - 3.1) การตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นสิ่งที่สำคัญอันดับแรกสู่ความสำเร็จของมหาวิทยาลัย
 - 3.2) ความเข้าใจในความต้องการของลูกค้าทั้งภายในและภายนอกมีผลกระทบต่อคุณภาพทั้งทางตรงและทางอ้อม

บทที่ 3

วิธีการที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ประกอบด้วย การศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากล การวิเคราะห์องค์ประกอบของเกณฑ์มาตรฐานสากล รวมทั้งความเหมือนความแตกต่าง และอัตลักษณ์ของแต่ละเกณฑ์ เพื่อนำมาจัดทำข้อมูลพื้นฐาน และสนับสนุนยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบัน



3.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากลที่หน่วยงานที่มีการเรียนการสอนเลือกสมัครขอเข้ารับการรับรอง เพื่อนำมาวิเคราะห์เป็นฐานข้อมูลและแนวทางในการสนับสนุนหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนในการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงาน ให้สามารถขอเข้ารับการรับรองในระดับสากลได้ ดังนั้น วิธีการดำเนินการวิจัยนี้จึงใช้วิธีการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ และนำเสนอรายงานแบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยมีวิธีการดำเนินวิจัย ดังนี้

3.1.1 รวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วยเกณฑ์มาตรฐานสากลที่หน่วยงานที่มีการเรียนการสอนเลือกสมัครเพื่อขอเข้ารับการรับรอง ได้แก่

- 1) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX)
- 2) เกณฑ์การประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA)
- 3) เกณฑ์มาตรฐาน Network of Schools of Public Policy, Affairs, and Administration (NASPAA)
- 4) เกณฑ์ European Quality Improvement System (EQUIS)
- 5) เกณฑ์ European Programme Accreditation System (EPAS)
- 6) เกณฑ์ Association to Advance Collegiate Schools of Business (AACSB)
- 7) เกณฑ์ Association of MBAs (AMBA)
- 8) เกณฑ์มาตรฐาน Tourism Education Quality (TedQual)

3.1.2 สัมภาษณ์บุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์สากล ดังนี้

- 1) บุคลากรประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ในเกณฑ์มาตรฐาน Network of Schools of Public Policy, Affairs, and Administration (NASPAA)
- 2) บุคลากรประจำคณะบริหารธุรกิจ ในเกณฑ์ European Quality Improvement System (EQUIS) เกณฑ์ European Programme Accreditation System (EPAS) เกณฑ์ Association to Advance Collegiate Schools of Business (AACSB) และ เกณฑ์ Association of MBAs (AMBA)
- 3) บุคลากรประจำคณะการจัดการการท่องเที่ยว ในเกณฑ์มาตรฐาน Tourism Education Quality (TedQual)
- 4) บุคลากรของสถาบันที่เข้าร่วมอบรมหลักเกณฑ์และอบรมหลักสูตรผู้ประเมินในเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX)
- 5) บุคลากรของสถาบันที่เข้าร่วมอบรมหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ASEAN University Network Quality Assurance (AUN – QA)

3.1.3 ศึกษาตำราวิชาการ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งในและต่างประเทศในด้านการวางแผนทางเพื่อสนับสนุนการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน และเพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสากล

3.2 ความเชื่อถือได้ของงานวิจัย

ผู้วิจัยมีกระบวนการเพื่อตรวจสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) ความเชื่อถือได้ (Credibility) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ศึกษา โดยนำไปทดลองสอบถามโดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงข้อคำถามในการสัมภาษณ์
- 2) การถ่ายโอนผลการวิจัย (Transferability) โดยเรียบเรียงองค์ความรู้ของเกณฑ์มาตรฐานสากลในแต่ละเกณฑ์ ซึ่งผู้อื่นสามารถนำไปใช้ในงานวิจัยต่อไปได้
- 3) การพึ่งพากับเกณฑ์อื่น (Dependability) โดยผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลการทบทวนวรรณกรรม การสัมภาษณ์และวิจัยเอกสาร ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและมีความสมเหตุสมผลหรือไม่
- 4) การยืนยันผล (Confirmability) ผู้วิจัยยืนยันความถูกต้องของข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่ได้มารวบรวม สรุป และส่งกลับไปยังบุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์สากล เพื่อยืนยันความถูกต้องว่าข้อมูลมีความถูกต้อง ครบถ้วนหรือไม่

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์มาตรฐานสากล นำข้อมูลที่ความสอดคล้องกันมารวบรวม และสรุปเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์เชิงรุกของสถาบัน โดยนำเสนอในรูปแบบของข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การแสดงผลการศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการสัมภาษณ์บุคลากรประจำคณะและสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์มาตรฐานสากล ผลการวิจัยดังกล่าวมีดังนี้

- 4.1 ลักษณะเฉพาะตัวของเกณฑ์มาตรฐานสากล
- 4.2 เกณฑ์มาตรฐานสากลในแต่ละองค์ประกอบของทฤษฎีระบบ
- 4.3 เกณฑ์มาตรฐานสากลในแต่ละพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 4.4 ข้อเสนอแนะจากบุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์สากล

4.1 ลักษณะเฉพาะตัวของเกณฑ์มาตรฐานสากล

จากการทบทวนเกณฑ์คุณภาพการศึกษาที่เป็นมาตรฐานสากลที่หน่วยงานที่มีการเรียนการสอนที่ประชุมคณบดีและผู้อำนวยการด้านการวางแผน และเกณฑ์มาตรฐานสากลที่หน่วยงานภายในสถาบันสามารถขอเข้าการรับรองได้ ได้แก่ เกณฑ์การประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ASEAN University Network Quality Assurance (AUN - QA) เกณฑ์มาตรฐาน Network of Schools of Public Policy, Affairs, and Administration (NASPAA) เกณฑ์ European Quality Improvement System (EQUIS) เกณฑ์ European Programme Accreditation System (EPAS) เกณฑ์ Association to Advance Collegiate Schools of Business (AACSB) เกณฑ์ Association of MBAs (AMBA) เกณฑ์มาตรฐาน Tourism Education Quality (TedQual) และเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX) สามารถสรุปลักษณะเฉพาะตัวของเกณฑ์มาตรฐานสากลทั้ง 8 เกณฑ์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ลักษณะเฉพาะตัวของเกณฑ์มาตรฐานสากล

เกณฑ์ มาตรฐานสากล	ระดับการรับรอง	ลักษณะเฉพาะตัวของเกณฑ์
1. AUN - QA	หลักสูตร	สามารถให้การรับรองแก่หลักสูตรในทุกสาขาวิชา โดยมุ่งเน้นความสอดคล้องในการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่คาดหวัง
2. NASPAA	หลักสูตรด้านรัฐประศาสนศาสตร์	มุ่งเน้นด้านนโยบายและกิจการสาธารณะ รวมทั้งความหลากหลายของอาจารย์และนักศึกษา
3. AACSB	หลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ	มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องโดยการสร้างนวัตกรรม ความผูกพัน และผลกระทบต่อสังคม
4. EQUIS	คณะที่มีการเรียนการสอนด้านการจัดการมากกว่าร้อยละ 50.0	มุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ ความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบ ความยั่งยืน และการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกในการบริหารจัดการคณะในทุก ๆ ด้าน
5. EPAS	หลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ	มุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ ความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบ ความยั่งยืน และการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกของหลักสูตร
6. AMBA	หลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ	มุ่งเน้นการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานสูงสุด โดยสะท้อนถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมในระดับบัณฑิตศึกษา
7. TedQual	หลักสูตรด้านการท่องเที่ยว	มุ่งเน้นความเท่าเทียมกันของบุคคล การสร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส
8. EdPEX	คณะ/สถาบัน	มุ่งเน้นผลลัพธ์ของกระบวนการดำเนินงานเพื่อความเป็นเลิศขององค์กร

4.2 เกณฑ์มาตรฐานสากลในแต่ละองค์ประกอบของทฤษฎีระบบ

จากการวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากล สามารถจำแนกองค์ประกอบออกได้เป็น 1) องค์ประกอบด้านข้อกำหนด 2) องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า 3) องค์ประกอบด้านกระบวนการ และ 4) องค์ประกอบด้านผลผลิต โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 ด้านข้อกำหนด (Requirement)

เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านข้อกำหนด ประกอบไปด้วย ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งในแต่ละหลักสูตรจะต้องมีการกำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การเรียนการสอนและวิธีการในการประเมินนักศึกษา เพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังดังกล่าวที่กำหนดไว้ โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.2 เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านข้อกำหนด

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง	หลักสูตรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักศึกษา นายจ้าง กลุ่มอาชีพ	[NASPAA] เน้นการเรียนการสอนด้านการบริหารกิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ
2. กลยุทธ์การเรียนการสอน	กลยุทธ์การเรียนการสอนสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง มีวิธีการเรียนการสอนที่สมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	1) [AACSB] ส่งเสริมการเรียนรู้จากกรณีศึกษาหรือศึกษาจากสภาพความเป็นจริง 2) [EPAS] มีความสมดุลระหว่างการเรียนการสอนในห้องเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียน ความหลากหลายของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน และเน้นให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง 3) [AMBA] มีการนำงานวิจัย การเป็นที่ปรึกษา และความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกมาใช้ในการเรียนการสอน ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาในหลักสูตร มีจำนวนชั่วโมงเรียนตามที่กำหนด (หลักสูตร MBA/MBM) มีการเรียนการสอนแบบเต็มเวลาอย่างน้อย 1 ปี และการเรียนการสอนแบบนอกเวลาอย่างน้อย 2 ปี (หรือเทียบเท่ากับ 90 หน่วยกิต ECT) หรือคิดเป็นเวลาอย่างน้อย 1,800 ชั่วโมง และมีเวลาสำหรับติดต่ออาจารย์ไม่ต่ำกว่า 500 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
3. การประเมินนักศึกษา	การประเมินนักศึกษาตั้งแต่รับเข้าระหว่างศึกษา และสำเร็จการศึกษา โดยใช้วิธีการประเมินที่เหมาะสม และให้ผลป้อนกลับแก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	<p>4) [EQUIS]</p> <p>มีกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน</p> <p>(1) มีการผสมผสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศเป็นการเพิ่มวัฒนธรรมระหว่างประเทศของหลักสูตร</p> <p>(2) มีการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับองค์กรธุรกิจหรือชุมชนในต่างประเทศ</p> <p>1) [AUN - QA] การประเมินใช้วิธีการที่หลากหลายเกณฑ์ที่ใช้ประเมินมีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ สะท้อนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาของหลักสูตร</p> <p>2) [AMBA]</p> <p>มีการประเมินความผูกพันของนักศึกษา ระบบการประกันคุณภาพของนักศึกษา การเข้าถึงทรัพยากร ลักษณะความเป็นผู้นำในด้านวิชาการ การเข้าถึงบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน มีการพัฒนาทักษะอย่างเป็นรูปธรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักศึกษา มีระบบป้องกันการคัดลอกผลงาน (หลักสูตร DBA การประเมินวิทยานิพนธ์จะต้องมีการสอบเชิงลึกและสอบปากเปล่าโดยผู้สอบที่มีคุณสมบัติเฉพาะ มีกระบวนการสอบที่ชัดเจน โปร่งใส เปิดโอกาสให้นักศึกษาอุทธรณ์ได้)</p>

4.2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบไปด้วยอาจารย์ นักศึกษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของหลักสูตร รวมทั้งการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนนักศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดทั้งหลักสูตรให้เป็นไปตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.3 เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านปัจจัยนำเข้า

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. คุณสมบัติอาจารย์	การคัดเลือกอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีจำนวนเพียงพอ และมีความหลากหลาย	<p>1) [AUN - QA] การสรรหานุเคราะห์และการเลื่อนตำแหน่งเป็นไปตามความสามารถเชิงวิชาการ มีการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ระหว่างบุคลากรอย่างชัดเจน และเป็นที่เข้าใจตรงกัน มีการมอบหมายงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ มีการงานบุคลากรและระบบงานที่สนับสนุนคุณภาพการเรียนการสอน มีการกำกับดูแลความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของบุคลากร มีกระบวนการทบทวน ปรึกษาหารือ และปรับการมอบหมายงาน มีการวางแผนและปฏิบัติตามแผนในเรื่องการสิ้นสุดการจ้างและการเกษียณอายุงาน มีระบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2) [NASPAA] มีจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย 5 คนที่สามารถบริหารจัดการและนำพันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ไปปฏิบัติ อาจารย์มีความหลากหลาย (ทั้งในด้านเพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ความสามารถ เป็นต้น) ด้วยการคัดเลือกบุคลากร และการรักษาไว้ซึ่งความหลากหลาย</p>

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>3) [AACSB]</p> <p>มีการแบ่งประเภทอาจารย์ ดังนี้</p> <p>(1) SA : อาจารย์วุฒิปริญญาเอกที่มีงานวิจัยเผยแพร่อย่างน้อย 1 ชิ้นในรอบ 5 ปี โดยเน้นทำกิจกรรมในเชิงวิชาการ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดความ Engagement</p> <p>(2) PA : อาจารย์วุฒิปริญญาเอก ซึ่งมีการพัฒนาตนเองในทิศทางของ Academic Scholars เน้นการปฏิบัติ เช่น การเป็นที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาและสร้าง Engagement</p> <p>(3) SP : อาจารย์วุฒิปริญญาโทที่มาจากนักปฏิบัติ ซึ่งจะเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยการพัฒนาตนเอง ในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับทางวิชาการใน Field ที่ตนเองสอน</p> <p>(4) IP : อาจารย์วุฒิปริญญาโทที่มาจากสายปฏิบัติ/ มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและ การ Engagement เน้นไปในสายปฏิบัติ</p> <p>4) [EPAS]</p> <p>อาจารย์มีความสามารถที่ส่งผลต่อความเป็นนานาชาติของหลักสูตร อาจารย์สามารถบูรณาการประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้</p> <p>5) [TedQual]</p> <p>มีการเคารพในความเท่าเทียมกันของบุคคลและระหว่างกลุ่มคณาจารย์ในด้าน เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง มีการสนับสนุนความเท่าเทียมกันด้านเพศและให้ความเข้าใจ</p>

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
2. คุณสมบัตินักศึกษา	<p>1) นักศึกษามีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนดไว้</p> <p>2) กระบวนการรับนักศึกษามีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้</p> <p>เปิดโอกาสการรับนักศึกษาที่มีความหลากหลาย (เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ทัศนคติ การเมือง และกลุ่มคนด้อยโอกาส)</p>	6) [AMBA] ต้องมีการทำวิจัย งานวิชาการ หรือเป็นที่ปรึกษาในด้านการบริหาร มีงานวิจัยและการตีพิมพ์งานวิจัยที่เชื่อถือได้ (หลักสูตร DBA นักศึกษาหนึ่งคนจะต้องมีที่อาจารย์ปรึกษาอย่างน้อยสองคนที่มีความเป็นเลิศในด้านการวิจัย ในจำนวนสองคนนี้ จะต้องมียาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยหนึ่งคนที่มีประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาในระดับ PhD และ/หรือ DBA)
		1) [AUN - QA] ภาระการเรียนของนักศึกษามีความสอดคล้องกับภาระการเรียนที่ระบุในหลักสูตร
		2) [NASPAA] เน้นความหลากหลายด้วยกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา การรับนักศึกษา และการให้บริการสนับสนุนแก่นักศึกษา
		3) [AMBA] มีความหลากหลายของนักศึกษาและมีความเป็นนานาชาติ มีนโยบายการคัดเลือกนักศึกษาและการยกเว้นหน่วยกิตที่ชัดเจน
		4) [TedQual] การรับนักศึกษาเปิดโอกาสและให้ความเท่าเทียมกันในด้านเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ทัศนคติการเมือง และทำการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับกลุ่มคนด้อยโอกาส
		5) [EQUIS] นักศึกษาด้อยโอกาสทางสังคมมีสิทธิ์เข้าถึงหลักสูตรของคณะ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
3. การให้ คำปรึกษาและ การสนับสนุน นักศึกษา	มีการให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ มีการส่งเสริมการ เรียน และพัฒนาด้านอาชีพเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ ตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ	<p>6) [EdPEX] มีกระบวนการสนับสนุนที่สำคัญเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามผลลัพธ์ที่คาดหวัง</p> <p>7) [EQUIS] มีการเตรียมความพร้อมนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในแต่ละหลักสูตรของคณะ การสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาตลอดหลักสูตร มีนโยบายของคณะในการโอนและการได้รับการยกเว้นหน่วยกิต มี การเตรียมการหรือสนับสนุนในการพัฒนาอาชีพสำหรับนักศึกษาและศิษย์เก่า มีการพัฒนาทางด้าน ภาษาหรือการไปทำงานในต่างประเทศ และมีสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ สื่อในการจัดการเรียนการ สอนที่มีความเป็นนานาชาติ</p>
		<p>1) [AUN - QA] นักศึกษาได้รับคำปรึกษาและการส่งเสริมด้านการเรียน รวมทั้งข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการศึกษา อย่างเพียงพอ</p> <p>2) [NASPAA] ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในการหางานทำเพื่อให้นักศึกษาสามารถก้าวหน้าในอาชีพด้านการบริหาร กิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ ให้บริการสนับสนุนแก่นักศึกษาที่มีความ หลากหลาย</p>

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>3) [AACSB] ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์กับนักศึกษาให้มีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง เน้นการสร้างความรู้ความผูกพันของกลุ่มนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรซึ่งมีความแตกต่างกัน</p> <p>4) [EPAS] พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่มีทักษะการสื่อสาร ทักษะการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ทักษะในการดำเนินงานวิจัยทางวิชาการ ทักษะในการทำงานเป็นทีม ทักษะในการวิเคราะห์/สังเคราะห์ เป็นต้น เตรียมความพร้อมผู้สำเร็จการศึกษาสำหรับการประกอบอาชีพในองค์กรระหว่างประเทศ สนับสนุนประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาที่ยั่งยืน มีบริการจัดหางานให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรอย่างเพียงพอเหมาะสม</p> <p>5) [AMBA] มีส่วนช่วยนักศึกษาเต็มเวลาในการหางานเมื่อจบการศึกษา มีกลไกการสนับสนุนนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ ในด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพและสนับสนุนตลอดระยะเวลาการศึกษา หากนักศึกษาในหลักสูตรไม่ได้เข้าเรียนอย่างเป็นทางการเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ควรมีการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา</p> <p>6) [TedQual] การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ การให้ความสนใจต่อความต้องการของนักศึกษาในด้านการบริหาร ด้านการศึกษา สวัสดิการสังคม</p>

4.2.3 ด้านกระบวนการ (Process)

เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านกระบวนการ ประกอบไปด้วย กระบวนการทั้งในระดับหลักสูตร ได้แก่ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน ระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดการสมาคมศิษย์เก่า การสื่อสารและประชาสัมพันธ์หลักสูตร นอกเหนือไปจากนี้ มีการพิจารณากระบวนการจัดการในระดับคณะและสถาบัน ได้แก่ สภาพแวดล้อมของคณะ/สถาบัน การนำองค์การ การกำกับดูแลองค์การ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ การบริหารจัดการด้านการเงิน การบริหารทรัพยากรบุคคล การมุ่งเน้นลูกค้า การตลาดและการประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และระบบภายในสถาบัน การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การบริหารความเสี่ยง การจัดการความรู้และการมุ่งเน้นนวัตกรรม ความเป็นนานาชาติ จริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดทั้งหลักสูตรและการบริหารจัดการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวังและพัฒนาหน่วยงานสู่ความเป็นเลิศ โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.4 เกณฑ์มาตรฐานสากลด้านกระบวนการ

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. การประกัน คุณภาพการเรียน การสอน	มีการประเมินหลักสูตร และประเมินรายวิชาอย่าง เป็นระบบ และนำข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร	1) [AUN - QA] ผู้สอนทุกคน นักศึกษา ตลาดแรงงาน มีส่วนร่วมในการพัฒนา ทบทวน และปรับปรุง หลักสูตร 2) [EPAS] มาตรฐานผลงานของนักศึกษาทั้งการค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์ตอบสนองวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร ผลลัพธ์ของหลักสูตรเป็นไปตามความคาดหวังในระดับนานาชาติ มีการบูรณา การกิจกรรมการประกันคุณภาพกับการทำงานประจำ โครงสร้างองค์กรสนับสนุนการ ออกแบบ / กระบวนการตรวจสอบ และมีวิธีการตรวจสอบการดำเนินงานภายในหลักสูตร 3) [EQUIS] หลักสูตรที่ขณะดำเนินงานนั้นตอบสนองความต้องการของตลาด
2. ระบบการรวบรวม ข้อมูลป้อนกลับ จากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	4) [AUN - QA] มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากตลาดแรงงาน นักศึกษาและศิษย์เก่า บุคลากรสาย วิชาการและสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ 5) [EdPEX] มีวิธีการรับฟังนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น และรวบรวมสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพัน

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
3. การจัดการสมาคมศิษย์เก่า	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีสมาคมศิษย์เก่าที่จัดตั้งขึ้นและมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ เปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร 2) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต 3) มีเครือข่ายชุมชนนักวิจัยเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1) [AMBA] ควรมีสมาคมศิษย์เก่าที่จัดตั้งขึ้นและมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเครือข่ายที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้สมาชิกมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีเครือข่ายชุมชนนักวิจัยเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) [EPAS] มีบริการที่จัดให้ศิษย์เก่าของหลักสูตร มีศิษย์เก่าเข้ามาใช้บริการ มีการจัดหลักสูตรการอบรมที่เป็นประโยชน์ให้แก่ศิษย์เก่า และมีการระดมทุนจากศิษย์เก่า 3) [EQUIS] สมาคมศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร
4. สภาพแวดล้อมของคณะ/สถาบัน	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีการพิจารณาระบบการศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน รวมทั้งความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาดแรงงานทั้งภายในและต่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> 1) [EPAS] ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศ กรอบกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ของคณะในระดับชาติและนานาชาติ และมีผลต่อการออกแบบหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ประเภทของคณะและสถาบัน แหล่งที่มาของเงินทุน หน่วยงานที่ให้การรับรองปริญญา และวิธีการที่หลักสูตรได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>2) [AMBA] คณะมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจนและระดับความเป็นอิสระที่เหมาะสม (เช่น จากสถาบันหลัก) ในการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ เช่น การพัฒนาและการจัดหาทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ การบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบูรณาการ โดยสถาบันจะต้องมีระดับความเป็นอิสระและการควบคุมอนาคตอย่างมีนัยสำคัญ ระบุกลุ่มลูกค้าเป้าหมายและมีการดำเนินการด้านการตลาดโดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตได้</p> <p>3) [EdPEX] สภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานของสถาบันและความสัมพันธ์หลักกับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>4) [EQUIS] ความต้องการของตลาดแรงงาน การแข่งขันภายในประเทศ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คู่แข่งที่สำคัญ</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
5. การนำองค์การ	ผู้นำระดับสูงมีวิธีการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมของสถาบัน และถ่ายทอดวิสัยทัศน์และค่านิยมดังกล่าวไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) ผู้นำระดับสูงมีวิธีการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมของสถาบัน และถ่ายทอดวิสัยทัศน์และค่านิยมดังกล่าวโดยผ่านระบบการนำองค์การ ไปสู่บุคลากร คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและผู้ส่งมอบหลัก รวมทั้งนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ การปฏิบัติตนของผู้นำระดับสูงได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่มีต่อค่านิยมดังกล่าวของสถาบัน</p> <p>(2) พฤติกรรมของผู้นำระดับสูงแสดงถึงความมุ่งมั่นต่อการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมและมีจริยธรรม รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมภายในองค์การที่ทำให้ต้องถือปฏิบัติ</p> <p>(3) ผู้นำระดับสูงดำเนินการเพื่อให้สถาบันประสบความสำเร็จทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>ก) สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อให้บรรลุพันธกิจ มีการปรับปรุงผลการดำเนินการ มีผลลัพธ์ที่โดดเด่นเหนือสถาบันอื่น รวมทั้งเกิดการเรียนรู้ทั้งในระดับสถาบันและทำให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ด้วย</p> <p>ข) สร้างวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรที่ทำให้ให้นักศึกษาและลูกค้ายุทธศาสตร์ได้รับประสบการณ์ที่อย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมให้ลูกค้ายุทธศาสตร์มีความผูกพันกับสถาบัน</p> <p>ค) สร้างสภาพแวดล้อมในการสร้างนวัตกรรมและความกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรทำให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และมีความคล่องตัว</p> <p>ง) มีส่วนร่วมในการวางแผนสืบทอดตำแหน่ง และการพัฒนาผู้นำในอนาคตของสถาบัน</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>(4) ผู้นำระดับสูงส่งเสริมให้มีการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา และเป็นไปในลักษณะสองทิศทาง รวมทั้งการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อสารให้ทราบถึงผลการตัดสินใจที่สำคัญ และความจำเป็นที่สถาบันต้องมีการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้มีผลการดำเนินการที่ดียิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีบทบาทโดยตรงเพื่อจูงใจบุคลากร รวมทั้งมีส่วนร่วมในให้รางวัล และยกย่องชมเชย</p> <p>(5) ผู้นำระดับสูงมุ่งเน้นการปฏิบัติซึ่งทำให้มีการปรับปรุงผลการดำเนินการ เกิดนวัตกรรม และความกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรและบรรลุวิสัยทัศน์ กำหนดเรื่องที่ต้องดำเนินการตั้งความคาดหวังต่อผลการดำเนินการของสถาบัน ผู้นำระดับสูงนำเรื่องการสร้างคุณค่าและทำให้เกิดความสมดุลของคุณค่าที่ให้กับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาพิจารณา</p>
		<p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) พันธกิจของคณะมีความสัมพันธ์กับสถาบันอย่างชัดเจน มีการเผยแพร่ ทบทวน และแก้ไขเป็นระยะ</p> <p>(2) วิสัยทัศน์ของคณะมีความชัดเจน เข้าใจกันอย่างทั่วถึงในคณะ มีความท้าทาย มีเหตุผลสะท้อนสิ่งที่สถาบันต้องการเป็นในอนาคต</p> <p>3) ค่านิยมของคณะมีความชัดเจน สามารถเข้าใจได้ร่วมกัน</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
6. การกำกับดูแลองค์กร	<p>1) มีโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนการตัดสินใจและการตรวจสอบการบริหารงานภายใน ซึ่งมีความเชื่อมโยงระหว่างระบบการกำกับภายนอกและระบบการจัดการภายในสถาบัน ในด้านต่อไปนี้</p> <p>(1) ภาวะรับผิดชอบในการกระทำของคณะผู้บริหาร</p> <p>(2) ภาวะรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด</p> <p>(3) ภาวะรับผิดชอบด้านการเงิน</p> <p>(4) ความโปร่งใสในการดำเนินการ</p> <p>(5) การสรรหากรรมการสภาสถาบัน</p> <p>(6) นโยบายในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภาสถาบัน</p> <p>(7) การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ</p> <p>(8) การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>(9) การวางแผนสืบทอดตำแหน่งผู้นำระดับสูง</p>	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) มีการกำกับดูแลในด้านภาวะรับผิดชอบในการกระทำของคณะผู้บริหาร ภาวะรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด ภาวะรับผิดชอบด้านการเงิน ความโปร่งใสในการดำเนินการ การสรรหากรรมการสภาสถาบัน และนโยบายในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภาสถาบัน การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวางแผนสืบทอดตำแหน่งผู้นำระดับสูง</p> <p>(2) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นำระดับสูงรวมทั้งผู้บริหารสูงสุด และสภาสถาบัน และใช้ผลการประเมินนี้ในการกำหนดค่าตอบแทนแก่ผู้บริหาร การประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภาสถาบันและใช้ผลการประเมินนี้ไปพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพของผู้นำแต่ละคนของคณะกรรมการฯ และระบบการนำองค์กร</p> <p>(3) มีการดำเนินการในกรณีที่สำคัญและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน มีผลกระทบในเชิงลบต่อสังคม</p> <p>(4) มีการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความกังวลของสังคมที่มีต่อหลักสูตรและบริการ ตลอดจนการปฏิบัติการต่างๆ ของสถาบันทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการดำเนินการเชิงรุก ในประเด็นข้อกังวลและผลกระทบ ทั้งนี้รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและใช้กระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพ</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>2) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นำระดับสูง และใช้ผลการประเมินนี้ในการกำหนด ค่าตอบแทนแก่ผู้บริหาร การพัฒนาและปรับปรุง ประสิทธิภาพของผู้นำ และระบบการนำองค์กร</p> <p>3) มีการดำเนินการในกรณีที่หลักสูตรและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน มีผลกระทบในเชิงลบต่อสังคม</p> <p>4) มีกระบวนการที่ต้องปฏิบัติตามและทำให้ดีกว่า ระเบียบ กฎหมาย และการรับรองมาตรฐาน</p> <p>5) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการกำกับดูแล สถาบัน</p>	<p>(5) มีกระบวนการที่ต้องปฏิบัติตามและทำให้ดีกว่าระเบียบ กฎหมาย และการรับรอง มาตรฐาน</p> <p>(6) คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบัน ทบทวนผลการดำเนินการของสถาบันและ ความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ</p> <p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) มีระบบและกลไกการกำกับดูแล คณะ ได้มาซึ่งคณบดีหรือผู้บริหาร</p> <p>(2) นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ หรือกำกับดูแล การบริหารงานของคณะ</p> <p>(3) มีโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนการตัดสินใจการตรวจสอบการบริหารงานภายใน</p> <p>3) มีความเชื่อมโยงระหว่างระบบการกำกับภายนอกและระบบการจัดการภายในคณะ แสดง ให้เห็นความมีอิสระในการดำเนินงาน</p>
7. การวางแผนเชิง กลยุทธ์	<p>1) สถาบันมีการวางแผนกลยุทธ์ และผู้เกี่ยวข้องที่ สำคัญมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ ใน กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ได้พิจารณากรอบ เวลาทั้งการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว มีการ กำหนดเป้าประสงค์ของกลยุทธ์อย่างชัดเจน</p> <p>2) สถาบันมีวิธีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลและ สารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ในกระบวนการ วางแผนเชิงกลยุทธ์</p>	<p>1) [AACSB]</p> <p>(1) มีการกำหนดพันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์อย่างชัดเจน</p> <p>(2) ผลการประเมินในแต่ละเป้าประสงค์จะต้องสะท้อนถึงการวางแผนกลยุทธ์และ สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>2) [AMBA]</p> <p>มีกลยุทธ์ที่ระบุไว้เป็นอย่างดี มีความน่าเชื่อถือ โดยจะต้องสะท้อนให้เห็นทรัพยากร ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจริง เช่นเดียวกันกับภารกิจที่ได้กำหนดไว้</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>3) [EdPEx]</p> <p>(1) สถาบันมีการวางแผนกลยุทธ์ และผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ ในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ได้พิจารณากรอบเวลาทั้งการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ได้พิจารณาการเปลี่ยนแปลงแบบพลิกโฉม และการจัดลำดับความสำคัญของโครงการริเริ่มที่นำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง ความคล่องตัวของสถาบัน ความยืดหยุ่นในการปฏิบัติการ</p> <p>(2) สถาบันมีวิธีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีการพิจารณาความท้าทายเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ของสถาบัน ความเสี่ยงที่มีผลต่อความสำเร็จในอนาคตของสถาบัน ความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ จุดบอดที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์และในเรื่องสารสนเทศ และความสามารถของสถาบันที่จะนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ</p> <p>(3) สถาบันกำหนดระบบงานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งมอบจากภายนอกและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ และตัดสินใจเรื่องระบบงานเพื่อสนับสนุนให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ การตัดสินใจดังกล่าวคำนึงถึงสมรรถนะหลักของสถาบันและของผู้ที่จะมาเป็นผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของสถาบัน สถาบันกำหนดสมรรถนะหลักและระบบงานในอนาคต</p> <p>(4) มีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ ตารางเวลาที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์ที่สำคัญที่สุดของวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ได้สร้างความสมดุลระหว่างความต้องการที่หลากหลายในสถาบันซึ่งอาจแย้งซึ่งทรัพยากรกันเอง</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>(5) วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันสามารถตอบสนองความท้าทายเชิงกลยุทธ์และใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสมรรถนะหลัก ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์ สร้างสมดุลเรื่องกรอบระยะเวลาทั้งสั้นและยาว และสร้างสมดุลของความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญทั้งหมด</p> <p>(6) สถาบันใช้ข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานประจำวัน และผลการดำเนินการโดยรวมของสถาบัน</p> <p>(7) สถาบันมีวิธีการเลือก รวบรวม ปรับให้มีความสอดคล้องและบูรณาการข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานประจำวัน และผลการดำเนินการ โดยรวมของสถาบัน และติดตามความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ</p> <p>(8) สถาบันมีตัววัดผลการดำเนินการที่สำคัญทั้งระยะสั้นและระยะยาว และมีการติดตามตัววัดดังกล่าวเป็นระยะ</p> <p>(9) สถาบันมีการทบทวนและวิเคราะห์ผลการดำเนินการและขีดความสามารถของสถาบัน โดยใช้ตัววัดผลการดำเนินการที่สำคัญ ค่าเทียบเคียง และข้อมูลลูกค้า</p> <p>(10) สถาบันและผู้นำระดับสูงของสถาบันใช้การทบทวนเพื่อประเมินความสำเร็จของสถาบัน ผลการดำเนินการในเชิงแข่งขัน ความมั่นคงทางการเงิน และความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ ตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อความเปลี่ยนแปลงความต้องการของสถาบันและความท้าทายในสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ รวมทั้งความจำเป็นใดที่ ต้องการเปลี่ยนอย่างพลิกโฉมของโครงสร้างสถาบันและระบบงาน</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>4) [EQUIS]</p> <p>(1) มีการวางกลยุทธ์ของคณะในปัจจุบัน ในตลาดระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>(2) พันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมได้รับการแปลงเป็นทิศทางเชิงกลยุทธ์ มีเป้าหมายระยะยาวของคณะ</p> <p>(3) มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และวิธีการประเมินความสำเร็จ</p> <p>(4) วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะมีความสัมพันธ์กับความพร้อมของทรัพยากร และพิจารณาข้อจำกัดที่สำคัญที่มีผลต่อผลการดำเนินงานในอนาคต และการดำเนินการกับข้อจำกัดเหล่านั้น</p> <p>(5) มีการระบุคู่แข่งที่สำคัญ มีการนำทรัพยากร หลักสูตร ความสามารถ ตลาดเป้าหมาย การจ้างงาน การให้บริการของคณะ ประกอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ</p> <p>(6) มีการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของคณะในการวางกลยุทธ์</p> <p>(7) มีการแปลงพันธกิจ วิสัยทัศน์ ค่านิยม และวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เป็นแผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน</p> <p>(8) มีวิธีการใช้ประโยชน์จากโอกาสเชิงกลยุทธ์</p> <p>(9) มีการระบุความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ที่คณะอาจจะต้องเผชิญในอนาคต</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
8. การบริหารจัดการด้านการเงิน	<p>1) มีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนการจัดสรรงบประมาณระบบและกลไกในการควบคุมให้สามารถดำเนินการและสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร</p> <p>2) มีแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน) โดยการลงทุนหลักของคณะมีความสอดคล้องแผนกลยุทธ์ของคณะ และมีการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงินลงทุนกับทรัพยากรเงินทุนที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยมีการพิจารณาสมมติฐานที่สำคัญ กฎระเบียบและข้อบังคับ หรือข้อจำกัดอื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของคณะ</p> <p>3) พิจารณาความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์อื่นใดที่อาจจะส่งต่อสถานภาพทางการเงินของคณะ (เช่นเงินสำรอง, สภาพคล่อง, ความสามารถในการระดมทุนจากศิษย์เก่า)</p> <p>4) มีกระบวนการจัดทำงบประมาณการเงิน การรวบรวมและอนุมัติงบประมาณประจำปี การติดตามตรวจสอบ และควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณต่าง ๆ ที่โปร่งใส ชัดเจน</p>	<p>1) [AACSB] แผนกลยุทธ์ทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายงบประมาณจะต้องมีระบบและกลไกในการควบคุมให้สามารถดำเนินการและสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร</p> <p>2) [EdPEX] (1) ทรัพยากรด้านการเงินและด้านอื่น ๆ พร้อมใช้ในการสนับสนุนแผนปฏิบัติการจนประสบความสำเร็จและบรรลุพันธะหน้าที่ในปัจจุบัน (2) มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ (3) มีตัววัดด้านการเงินและงบประมาณที่สำคัญทั้งระยะสั้นและระยะยาว และมีการติดตามตัววัดดังกล่าวเป็นระยะ</p> <p>3) [EQUIS] (1) ผลการดำเนินงานทางการเงิน งบการเงิน งบกระแสเงินสด สินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินของคณะ ของคณะ 5 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มดีขึ้น และมีการวางแผนทางการเงินสำหรับ 3 ปีข้างหน้า (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน) (2) มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญของคณะได้ (3) มีการพิจารณาข้อจำกัดอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อความพร้อมของทรัพยากรทางการเงินของคณะ (4) มีแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน) โดยการลงทุนหลักของคณะมีความสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ และมีการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงินลงทุนกับทรัพยากรเงินทุนที่ตั้งเป้าหมายไว้</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	5) มีการบูรณาการระหว่างงบประมาณของคณะกับการจัดทำงบประมาณของสถาบัน	(5) มีการพิจารณาสมมติฐานที่สำคัญอื่น ๆ ที่จะสนับสนุนแผนทางการเงินของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า
	6) มีวิธีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทางการเงิน งบการเงิน งบกระแสเงินสด สินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน	(6) พิจารณาความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์อื่นใดที่อาจจะส่งต่อสถานภาพทางการเงินของคณะ (เช่น เงินสำรอง สภาพคล่อง ความสามารถในการระดมทุนจากผู้ปกครอง ศิษย์เก่า)
		(7) คณะมีความเป็นอิสระทางการเงิน มีการพิจารณาสถานภาพของสถาบัน (สถาบันรัฐ สถาบันเอกชน ฯลฯ) กฎระเบียบและข้อบังคับ หรือข้อจำกัดอื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อบริการจัดการด้านการเงินของคณะ
		(8) มีกระบวนการจัดทำงบประมาณการเงินที่โปร่งใส ชัดเจน ได้แก่ กระบวนการรวบรวมและอนุมัติงบประมาณประจำปี การติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณต่าง ๆ ของคณะ กระบวนการควบคุมทางการเงินภายในคณะ
		(9) งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกันกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่ประมาณการ มีการเชื่อมโยงระหว่างระบบงบประมาณกับแผนกลยุทธ์ของคณะ มีการบูรณาการระหว่างงบประมาณของคณะกับการจัดทำงบประมาณของสถาบัน
		(10) มีการระบุตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่สำคัญที่คณะใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานทางการเงินใน 5 ปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับการคาดการณ์สำหรับ 3 ปีข้างหน้าด้วย
		(11) มีวิธีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทางการเงินไปยังผู้มีส่วนได้เสียของคณะ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
9. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	มีการแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ สรุปแผนปฏิบัติการ วิธีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติและตัววัดที่สำคัญ	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) มีการแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ สรุปแผนปฏิบัติการ วิธีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติและตัววัดที่สำคัญของความก้าวหน้า คาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตตามตัววัดที่สำคัญเหล่านี้เปรียบเทียบกับตัววัดกับของกลุ่มที่เทียบที่สำคัญ</p> <p>(2) มีตัววัดชี้ที่สำคัญที่ใช้ติดตามผลสำเร็จและประสิทธิผลของแผนปฏิบัติการ</p> <p>(3) ระบบการวัดผลโดยรวมของแผนปฏิบัติการเสริมสร้างให้สถาบันทั้งหมดสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน</p> <p>(4) มีการคาดการณ์ผลการดำเนินการของตัววัดที่สำคัญ ตามกรอบเวลาทั้งระยะสั้นและระยะยาวของสถาบัน</p> <p>(5) ผลการดำเนินการที่คาดการณ์ไว้ของสถาบันเปรียบเทียบกับค่าคาดการณ์ของกลุ่มคู่แข่งหรือสถาบันที่เปรียบเทียบกันได้และกับระดับเทียบเคียงที่สำคัญ มีวิธีการจัดการในกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างผลการดำเนินการ เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือองค์กรที่เทียบเคียงกันได้</p> <p>(6) ในกรณีที่สถานการณ์บังคับให้มีการปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติการ สถาบันมีวิธีการในการจัดทำและนำแผนที่เปลี่ยนแปลงไปปฏิบัติอย่างรวดเร็ว</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
10. การบริหารทรัพยากรบุคคล	<p>1) มีแผนด้านอัตรากำลังที่สำคัญที่จะสนับสนุนวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว</p> <p>2) มีการกำหนดและคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีจำนวนเพียงพอ และมีความหลากหลาย (ทั้งในด้านเพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ความสามารถ) เป็นไปตามนโยบายการประกันคุณภาพของสถาบัน เพื่อให้การส่งมอบบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3) มีนโยบายการพัฒนากุศลกร ซึ่งสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะ และพิจารณาความคาดหวังของบุคลากร มีการจัดลำดับความสำคัญ และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง</p> <p>4) มีระบบจัดการผลการดำเนินงานของบุคลากร เช่น บริหารค่าตอบแทน การให้รางวัล การยกย่องชมเชย และสิ่งจูงใจแก่บุคลากร ซึ่งผลักดันให้เกิดการกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรเพื่อทำให้เกิดนวัตกรรม การมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ำกลุ่มอื่น และการเรียนรู้ของนักศึกษา การบรรลุแผนปฏิบัติการของสถาบัน</p>	<p>1) [AUN - QA]</p> <p>(1) บุคลากรห้องสมุด บุคลากรห้องปฏิบัติการ บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ และบุคลากรบริการงานนักศึกษาที่มีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ</p> <p>(2) มีแผนพัฒนา และกิจกรรมการอบรมบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่ชัดเจนตามความต้องการในการอบรมและพัฒนา</p> <p>2) [AMBA]</p> <p>มีการจัดพนักงานหลักและเจ้าหน้าที่บริหารจัดการเพื่อให้การส่งมอบหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคุณสมบัติของบุคลากรจะต้องเป็นไปตามนโยบายการประกันคุณภาพของสถาบัน</p> <p>3) [AACSB]</p> <p>(1) คณะมีการวางแผนทรัพยากรในส่วนของคณาจารย์ในภาพรวม ที่ส่งผลต่อภารกิจของคณะ และมีการวางแผนความต้องการทรัพยากร และแผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(2) มีกระบวนการในการบริหารจัดการคณาจารย์ มีการจัดสรรภาระงานไปสู่แต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้บรรลุภารกิจของคณะ มีการกำหนดความคาดหวังของอาจารย์แต่ละท่าน อย่างสมเหตุสมผล สามารถบรรลุได้</p> <p>(3) คณะมีการสื่อสารผลการดำเนินงานที่คาดหวังที่สมเหตุสมผล ไปยังคณาจารย์อย่างชัดเจน</p> <p>(4) สายการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนมีความสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร</p> <p>(5) มีนโยบายด้านทุนการศึกษาของคณาจารย์อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับภารกิจ และผลลัพธ์ที่คาดหวัง</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
<p>5) มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมขององค์กรที่มีลักษณะการสื่อสารที่เปิดกว้าง</p> <p>6) อาจารย์มีความสามารถที่ส่งผลต่อความเป็นนานาชาติของหลักสูตร</p> <p>7) อาจารย์สามารถบูรณาการประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้</p> <p>8) มีการจัดสรรภาระงานไปสู่แต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้บรรลุภารกิจของคณะ</p> <p>9) มีการกำหนดความคาดหวังของอาจารย์แต่ละท่านอย่างสมเหตุสมผล สามารถบรรลุได้ และมีการสื่อสารไปยังคณาจารย์อย่างชัดเจน</p>		<p>4) [EdPEX]</p> <p>(1) มีแผนด้านบุคลากรที่สำคัญที่จะสนับสนุนวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว แผนดังกล่าวได้เน้นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคลากรและการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นต่อความต้องการด้านขีดความสามารถของบุคลากรและอัตรากำลัง</p> <p>(2) มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมขององค์กรที่มีลักษณะการสื่อสารที่เปิดกว้าง มีผลการดำเนินการที่โดดเด่นและบุคลากรมีความผูกพันต่อสถาบัน ให้อำนาจแก่บุคลากรในการคิด และมีการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของความคิดและวัฒนธรรมของบุคลากร</p> <p>(3) สถาบันมีวิธีการกำหนดปัจจัยผลักดันสำคัญที่ส่งผลต่อความผูกพันของบุคลากรตามกลุ่มและประเภทของบุคลากร</p> <p>(4) มีวิธีการประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และตัววัดที่ใช้ในการประเมินความผูกพันของบุคลากร รวมทั้งความพึงพอใจ สำหรับแต่ละกลุ่มและส่วนของบุคลากร เช่น การคงอยู่ การขาดงาน การร้องทุกข์ ความปลอดภัยและผลผลิตของบุคลากร และมีการประเมินและปรับปรุงความผูกพันของบุคลากร</p> <p>(5) มีระบบจัดการผลการดำเนินงานของบุคลากร เช่น บริหารค่าตอบแทน การให้รางวัล การยกย่องชมเชย และสิ่งจูงใจแก่บุคลากร ซึ่งผลักดันให้เกิดการกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรเพื่อทำให้เกิดนวัตกรรม การมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และการเรียนรู้ของนักศึกษา การบรรลุแผนปฏิบัติการของสถาบัน</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>(6) ระบบการเรียนรู้และการพัฒนาของสถาบันสนับสนุนความต้องการของบุคลากร ให้ ความสำคัญต่อสมรรถนะหลัก ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ และการบรรลุแผนปฏิบัติการทั้ง ระยะสั้นและระยะยาว มีการถ่ายทอดความรู้จากบุคลากรที่ลาออกหรือเกษียณอายุ และมี การผลักดันให้นำความรู้และทักษะใหม่มาใช้ในการทำงาน มีวิธีการในการจัดการ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและการสืบทอดตำแหน่ง</p> <p>5) [EQUIS]</p> <p>(1) มีกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารทรัพยากรบุคคล</p> <p>(2) มีนโยบายการพัฒนาอาจารย์ ซึ่งสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะ มีแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาอาจารย์ในอนาคต ระบุลำดับความสำคัญ และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(3) มีพนักงานเพียงพอที่จะให้บริการในกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ</p> <p>6) [TedQual]</p> <p>สนับสนุนให้คณาจารย์ได้ศึกษาดูงานต่างประเทศในการศึกษาต่อและฝึกอบรม มีหลักสูตร เพื่อเน้นความสำคัญของชนกลุ่มน้อย ให้แก่คณาจารย์และพนักงานองค์กร ส่งเสริม สนับสนุนให้คณาจารย์ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศ/ทวีปเอเชีย</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
11. การมุ่งเน้นลูกค้า	<p>1) มีวิธีการการรับฟัง ปฏิสัมพันธ์ และสังเกตนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่น ทั้งในอดีต อนาคต และลูกค้าของกลุ่มแข่ง</p> <p>2) มีวิธีการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น</p> <p>3) วิธีการ สร้างและจัดการความสัมพันธ์กับนักศึกษาและกลุ่มลูกค้าอื่นเพื่อให้ได้นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและสร้างส่วนแบ่งตลาดและมีวิธีการแก้ไขข้อร้องเรียนอย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1) [AMBA] มีนโยบายด้านความต้องการของลูกค้าที่มีการพัฒนาเป็นอย่างดี</p> <p>2) [EdPEX] (1) สถาบันมีวิธีการการรับฟัง ปฏิสัมพันธ์ และสังเกตนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่น ทั้งในอดีต อนาคต และลูกค้าของกลุ่มแข่ง ซึ่งวิธีการรับฟังดังกล่าวมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มลูกค้า สถาบันใช้สื่อสังคมออนไลน์ และเทคโนโลยีที่ใช้งานบนเว็บในการรับฟัง สถาบันมีวิธีการค้นหาข้อมูลป้อนกลับที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพหลักสูตรและบริการ การสนับสนุนและการให้บริการจากนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น ได้อย่างทันท่วงทีและสามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>(2) สถาบันมีวิธีการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น ซึ่งวิธีการประเมินดังกล่าวมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มลูกค้า การวัดผลดังกล่าวให้สารสนเทศที่สามารถนำไปใช้เพื่อตอบสนองให้เกิดความคาดหวังของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและเพื่อรักษาความผูกพันกับกลุ่มดังกล่าวในระยะยาว และมีวิธีการรวบรวมสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น</p> <p>(3) สถาบันมีวิธีการสร้างและจัดการความสัมพันธ์กับนักศึกษาและกลุ่มลูกค้าอื่นเพื่อให้ได้นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นสร้างส่วนแบ่งตลาด จัดการและเสริมสร้างภาพลักษณ์หรือชื่อเสียงเพื่อรักษานักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นไว้ สนองความต้องการและทำให้ดีกว่าความคาดหวังในแต่ละช่วงที่มีการสานสัมพันธ์กับสถาบัน และเพิ่มความผูกพันกับสถาบัน</p> <p>(4) สถาบันมีวิธีการแก้ไขข้อร้องเรียนอย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ เพื่อเรียกความเชื่อมั่นของนักศึกษาและกลุ่มลูกค้าอื่น และหลีกเลี่ยงข้อร้องเรียนลักษณะเดียวกันในอนาคต</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
12. การตลาดและการประชาสัมพันธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีการวางกลยุทธ์และการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ วิธีการ จำนวนบุคลากร และจำนวนเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ การจัดสรรทรัพยากรในกิจกรรมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ในแต่ละหลักสูตร ช่องทางสื่อสารที่คณะใช้ 2) มีวิธีการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของคณะ 3) มีวิธีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเต็มที่ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง ความผูกพันและความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น 	<ol style="list-style-type: none"> 1) [EdPEX] สถาบันมีวิธีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง ความผูกพันและความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่น 2) [EQUIS] (1) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการตลาด (2) มีการวางกลยุทธ์และการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ วิธีการ จำนวนบุคลากร และจำนวนเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ การจัดสรรทรัพยากรในกิจกรรมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ในแต่ละหลักสูตร ช่องทางสื่อสารที่คณะใช้ (3) มีวิธีการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของคณะ
13. สิ่งอำนวยความสะดวกสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และระบบภายในสถาบัน	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีการจัดการเพื่อให้มีข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็น มีความพร้อมใช้ในรูปแบบที่ใช้งานง่าย และทันการสำหรับบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นักศึกษา และลูกค้ำกลุ่มอื่น และมีความเป็นนานาชาติ 2) ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของสถาบันมีความน่าเชื่อถือ มั่นคง ปลอดภัยและใช้งานง่าย 3) มีเครือข่ายความร่วมมือหรือบริการพิเศษอื่น ๆ ที่มี 	<ol style="list-style-type: none"> 3) [EdPEX] (1) มีการจัดการเพื่อให้มีข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็น มีความพร้อมใช้ในรูปแบบที่ใช้งานง่าย และทันการสำหรับบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นักศึกษา และลูกค้ำกลุ่มอื่น (2) ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของสถาบันมีความน่าเชื่อถือ มั่นคง ปลอดภัยและใช้งานง่าย

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
<p>4) มีห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัยที่เหมาะสมสามารถเข้าใช้งานได้นอกเวลาทำงานปกติ รองรับความเป็นนานาชาติและกิจกรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต</p> <p>5) มีการประเมินผลหรือรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษาหรือประชาชนที่เข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวก และมีการนำข้อเสนอแนะที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของนักศึกษาและประชาชน</p>	<p>5) [EQUIS]</p> <p>6) [AUN - QA]</p> <p>7) [AACSB]</p> <p>8) [EPAS]</p>	<p>(1) มีบริการสารสนเทศที่ให้ไว้ในเว็บไซต์ (แบบฟอร์มเอกสารกลางของคณะ ห้องสมุดฐานข้อมูลการวิจัยสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ)</p> <p>(2) เครือข่ายความร่วมมือหรือบริการพิเศษอื่น ๆ ที่มีกับห้องสมุดหรือสถาบันการวิจัยภายนอก</p> <p>(3) มีห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัยอย่างเพียงพอเหมาะสม และสามารถเข้าใช้งานได้นอกเวลาทำงานปกติ</p> <p>(4) มีการวิเคราะห์ความต้องการด้านห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัย เพื่อรองรับความเป็นนานาชาติและกิจกรรมอื่น ๆ ของคณะที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต</p> <p>(5) มีการประเมินผลหรือรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษาหรือประชาชนที่เข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ของคณะ และมีการนำข้อเสนอแนะที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของนักศึกษาและประชาชน</p> <p>สิ่งแวดล้อมเชิงสุขอนามัยและมาตรฐานความปลอดภัยเป็นไปตามข้อกำหนดในทุกด้าน</p> <p>มีทุน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ และทรัพยากรที่เอื้อให้อาจารย์สามารถบรรลุพันธกิจวัตถุประสงค์และการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p> <p>สิ่งอำนวยความสะดวกทางสังคมและสวัสดิการที่เหมาะสมกับความหลากหลายของนักศึกษา นักศึกษาที่มีความบกพร่อง ระบบ IT ห้องสมุด และทรัพยากรอื่น ๆ ที่เหมาะสม และทันสมัย</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
14. การพัฒนา ประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงาน	มีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงาน ของ หลักสูตรและบริการ โดยใช้ผลการประเมิน	9) [AMBA] มีทรัพยากรที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางระบบออนไลน์จากภายนอกสถาบันและ นอกเวลาเรียน
		10) [EQUIS] มีสิ่งอำนวยความสะดวก (เช่น ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ อินเทอร์เน็ต ระบบการจัดการเรียนการ สอน ระบบบริหารการจัดการอีเลิร์นนิ่ง (Learning Management System: LMS) ระบบ การจัดการเข้าห้องคอมพิวเตอร์ บริการความช่วยเหลืออื่น ๆ) และสิ่งอำนวยความสะดวก เหล่านี้ตอบสนองต่อกลยุทธ์ในอนาคตของคุณะ
		11) [EdPEX] มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อเพิ่มผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ปรับปรุงหลักสูตร และบริการ และผลการดำเนินการ สร้างเสริมสมรรถนะหลักของสถาบันและลดความ แปรปรวน 12) [EQUIS] มีการประเมินประสิทธิภาพของการจัดบริการและการสนับสนุนอื่น ๆ ของคุณะ และมี การนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาการให้บริการในอนาคต

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
15. การบริหารความเสี่ยง	มีการจัดการความเสี่ยงด้านการเงินและความเสี่ยงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการ และมีการบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ รวมทั้งการกำกับดูแลจากหน่วยงานภายนอก	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) จัดการความเสี่ยงด้านการเงินและความเสี่ยงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการ</p> <p>(2) มีการกำหนดตัววัดและเป้าประสงค์ของกระบวนการ ดำเนินการเรื่องความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน</p> <p>(3) มีการจัดการระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ข้อมูลและสารสนเทศมีความมั่นคงปลอดภัย และพร้อมใช้งานอย่างต่อเนื่องในภาวะฉุกเฉิน เพื่อตอบสนองต่อนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นรวมทั้งต่อความต้องการของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(4) มีการจัดการด้านความปลอดภัยของข้อมูล สารสนเทศ และสารสนเทศเชิงอิเล็กทรอนิกส์ที่อ่อนไหวและเป็นสิทธิพิเศษ (Privilege) มีการรักษาความลับและการเข้าถึงที่เหมาะสม</p> <p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยง และมีการบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ รวมทั้งการกำกับดูแลจากหน่วยงานภายนอก</p> <p>(2) มีการระบุและประเมินความเสี่ยง</p> <p>(3) มีการระบุผู้รับผิดชอบและผู้กำกับดูแล</p> <p>(4) กระบวนการของการบริหารความเสี่ยงที่คณะใช้</p> <p>(5) มีการพิจารณาความเสี่ยงทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงินที่สำคัญของคณะ</p> <p>(6) มีการพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน</p> <p>(7) มีแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงต่าง ๆ</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
16. การจัดการความรู้และการมุ่งเน้นนวัตกรรม	<p>1) กระบวนการจัดทำกลยุทธ์ได้ส่งเสริมและพิจารณาการสร้างนวัตกรรม สถาบันระบุโอกาสเชิงกลยุทธ์และตัดสินใจลงทุนในโอกาสเชิงกลยุทธ์ มีการเตรียมทรัพยากรด้านการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ ไว้เพื่อสนับสนุนโอกาสดังกล่าวและกำหนดนโยบายในการยุติการสนับสนุนเรื่องดังกล่าว ณ เวลาที่เหมาะสม เพื่อนำทรัพยากรไปสนับสนุนโอกาสอื่นที่สำคัญกว่า</p> <p>2) สถาบันมีการจัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและโอกาสในการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งถ่ายทอดเรื่องที่สำคัญและโอกาสสร้างนวัตกรรมดังกล่าวไปสู่ คณาจารย์ บุคลากรกลุ่มและฝ่ายงานอื่น ๆ ทั้งทั้งสถาบัน รวมทั้งหน่วยงานภายนอกสถาบันที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3) สถาบัน มีวิธีการพิจารณาหน่วยงานหรือกระบวนการที่มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น และค้นหาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) กระบวนการจัดทำกลยุทธ์ได้ส่งเสริมและพิจารณาการสร้างนวัตกรรม สถาบันระบุโอกาสเชิงกลยุทธ์และตัดสินใจลงทุนในโอกาสเชิงกลยุทธ์</p> <p>(2) สถาบันมีการจัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและโอกาสในการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งถ่ายทอดเรื่องที่สำคัญและโอกาสสร้างนวัตกรรมดังกล่าวไปสู่ คณาจารย์ บุคลากรกลุ่มและฝ่ายงานอื่น ๆ ทั้งทั้งสถาบัน รวมทั้งหน่วยงานภายนอกสถาบันที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(3) สถาบันมีวิธีการพิจารณาว่าหน่วยงานใดหรือกระบวนการใดมีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น และค้นหาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>(4) สถาบันมีการรวบรวมและถ่ายทอดความรู้ของบุคลากร ผสมผสานและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ ระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวบรวมความรู้และถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการสร้างนวัตกรรมและในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้การเรียนรู้ฝังลึกเข้าไปในวิถีการปฏิบัติงานของสถาบัน</p> <p>(5) มีการเตรียมทรัพยากรด้านการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ ไว้เพื่อสนับสนุนโอกาสดังกล่าวและกำหนดนโยบายในการยุติการสนับสนุนเรื่องดังกล่าว ณ เวลาที่เหมาะสม เพื่อนำทรัพยากรไปสนับสนุนโอกาสอื่นที่สำคัญกว่า</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
17. ความเป็นนานาชาติ	4) สถาบันมีการรวบรวมและถ่ายทอดความรู้ของบุคลากร ผสมผสานและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อใช้ในการสร้างนวัตกรรมและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้การเรียนรู้ฝังลึกเข้าไปในวิถีการปฏิบัติงานของสถาบัน	2) [EQUIS] (1) วิธีการของคณะในการตีความคำว่า “นวัตกรรม” ภายใต้บริบทท้องถิ่นภายในประเทศ (2) คณะมีนโยบายและกลไกในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม (3) นวัตกรรมมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของคณะ (4) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาเครื่องมือหรือนวัตกรรมใหม่ในบริบทของคณะ หรือเพื่อเพิ่มบทบาทของคณะในภาคธุรกิจ (5) วิธีการของคณะที่เข้าร่วมในการพัฒนาความรู้กับภาคธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ
	1) มีกลยุทธ์และนโยบายความเป็นนานาชาติ มีการปฏิบัติการ การกำกับดูแลกลยุทธ์ และการดำเนินงานในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นความเป็นนานาชาติ 2) อาจารย์และนักศึกษาในปัจจุบันมีความเป็นนานาชาติ 3) มีเครือข่าย ความสัมพันธ์ทางวิชาการ และกิจกรรมที่ดำเนินการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ 4) การวิจัยของคณะ และการพัฒนากิจกรรมมีความเป็นนานาชาติ	1) [EQUIS] (1) มีกลยุทธ์และนโยบายความเป็นนานาชาติ (2) การปฏิบัติการ การกำกับดูแลกลยุทธ์ และการดำเนินงานในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นความเป็นนานาชาติ (3) อาจารย์และนักศึกษาในปัจจุบันมีความเป็นนานาชาติ (4) มีกิจกรรมที่ดำเนินการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ (เช่น นักศึกษา/คณาจารย์ แลกเปลี่ยน หลักสูตร/โปรแกรมร่วม การดำเนินงานวิจัย เป็นต้น) (5) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ (6) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงระหว่างคณะกับองค์กรระหว่างประเทศ (7) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์ที่สำคัญกับองค์กรระหว่างประเทศ (8) การวิจัยของคณะ และการพัฒนากิจกรรมมีความเป็นนานาชาติ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>5) มีการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการดำเนินงานระหว่างประเทศของคณะที่เกิดขึ้นใน 5 ปี ที่ผ่านมา</p> <p>6) ความเป็นนานาชาติในการให้บริการสารสนเทศของคณะ</p>	<p>(9) มีประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการดำเนินงานระหว่างประเทศของคณะที่เกิดขึ้นใน 5 ปี ที่ผ่านมา</p> <p>(10) ความเป็นนานาชาติในการให้บริการสารสนเทศของคณะ (หนังสือและวารสารในภาษาอื่น ๆ ฐานข้อมูลระหว่างประเทศ)</p>
18. จริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน	<p>1) มีการบูรณาการจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและค่านิยมที่ดีในกิจกรรมการจัดการศึกษาที่เหมาะสม</p> <p>2) มีการส่งเสริมและกำกับดูแลให้มีพฤติกรรมที่มีจริยธรรมภายใต้โครงสร้างการกำกับดูแลทั่วทั้งสถาบัน รวมทั้งในการปฏิสัมพันธ์กับบุคลากร นักศึกษา ลูกค้ายุติธรรมอื่นที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ส่งมอบ และคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ โดยบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา และการบริการวิชาการแก่สังคม</p> <p>3) มีนโยบายการดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรม</p> <p>4) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของคณะ เกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) มีวิธีการส่งเสริมและทำให้มั่นใจว่าปฏิสัมพันธ์ทุกด้านของสถาบันเป็นไปอย่างมีจริยธรรม</p> <p>(2) มีกระบวนการหลักและตัววัดหลัก ในการส่งเสริมและกำกับดูแลให้มีพฤติกรรมที่มีจริยธรรมภายใต้โครงสร้างการกำกับดูแลทั่วทั้งสถาบัน รวมทั้งในการปฏิสัมพันธ์กับบุคลากร นักศึกษา ลูกค้ายุติธรรมอื่นที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ส่งมอบ และ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ</p> <p>(3) มีการกำกับดูแล และดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรม</p> <p>(4) มีการพิจารณาความผาสุกและประโยชน์สุขของสังคมเป็นส่วนหนึ่งในกลยุทธ์และการปฏิบัติงานประจำวัน รวมทั้งมีการพิจารณาช่วยให้ระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมมีสถานะที่ดี</p> <p>(5) มีการดำเนินการสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนที่สำคัญอย่างจริงจัง</p> <p>(6) มีการกำหนดชุมชนที่สำคัญของสถาบัน และกำหนดเรื่องที่สถาบันจะเข้าไปมีส่วนร่วม รวมถึงเรื่องที่สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสมรรถนะหลักขององค์การผู้นำระดับสูง ได้ร่วมกับบุคลากรในการพัฒนาชุมชน</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>5) มีการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการจัดกิจกรรมของคณะเกี่ยวกับจริยธรรมความรับผิดชอบต่อและการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา</p>	<p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) มีกลยุทธ์เกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>(2) การปฏิบัติภารกิจของคณะ การกำกับดูแลกลยุทธ์ และการดำเนินงานในปัจจุบันมีจริยธรรมความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืน</p> <p>(3) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของคณะ เกี่ยวกับจริยธรรมความรับผิดชอบต่อ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>(4) มีการบูรณาการจริยธรรมความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืนในกิจกรรมการจัดการศึกษาที่เหมาะสม</p> <p>(5) มีการบูรณาการจริยธรรมความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืนในกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาที่เหมาะสม</p> <p>(6) มีบทบาทในการทำหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาความรับผิดชอบต่อ และความยั่งยืนขององค์กรธุรกิจและสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อ และความยั่งยืน ระดับท้องถิ่นและระดับโลก</p> <p>(7) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการจัดกิจกรรมของคณะเกี่ยวกับจริยธรรมความรับผิดชอบต่อและการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เกิดขึ้นใน 5 ปีที่ผ่านมา</p>

ตารางที่ 4.4 ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
19. การสร้าง ความสัมพันธ์กับองค์กร ภายนอก	<p>1) มีการตกลงความร่วมมือในด้านการสร้างหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศโดยแสดงให้เห็นพันธสัญญาในความร่วมมือทางการศึกษาและแสดงให้เห็นถึงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านการกำกับมาตรฐาน กระบวนการต้นน้ำ (การรับเข้า) จนถึงปลายน้ำ (การสำเร็จการศึกษา)</p> <p>2) มีการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในทางปฏิบัติของหลักสูตร และเพื่ออำนวยความสะดวกในการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร</p>	<p>1) [AMBA] มีนโยบายที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับโลกการทำงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและการบริหารจัดการ</p> <p>2) [EQUIS] (1) มีกลยุทธ์และนโยบายเกี่ยวกับการติดต่อการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก (2) มีกระบวนการที่สำคัญที่ใช้ในการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างคณะกับองค์กรภายนอก (3) มีเงินทุนงบประมาณในการดำเนินงาน ที่ได้รับจากบริษัทหรือองค์กรภายนอก (4) มีความสัมพันธ์ของคณะกับองค์กรภายนอกที่มีความเป็นนานาชาติ (5) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกในกิจการของคณะที่เกิดขึ้นใน 5 ปีที่ผ่านมา</p> <p>3) [AACSB] มีการตกลงความร่วมมือในด้านการสร้างหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ โดยแสดงให้เห็นพันธสัญญาในความร่วมมือทางการศึกษาและแสดงให้เห็นถึงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรอย่างชัดเจน และเพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4) [EPAS] มีการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
20. การประกันคุณภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีนโยบายและวิธีการที่เหมาะสมกับบริบทของสถาบัน และมีกลไกที่เป็นแนวทางสำหรับการประกันคุณภาพภายใน 2) มีกระบวนการและตัววัดที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน 3) นักศึกษา ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่สำคัญ มีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพ 4) มีการรวบรวมข้อมูลจากกระบวนการตรวจสอบทั้งภายใน และระดับชาติ และมีการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากกระบวนการตรวจสอบดังกล่าว 	<ol style="list-style-type: none"> 1) [AMBA] มีการรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจจากกระบวนการตรวจสอบทั้งภายในและระดับชาติ และมีการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากกระบวนการตรวจสอบดังกล่าวได้เสร็จสิ้นและสมบูรณ์ 2) [EQUIS] (1) มีนโยบายและวิธีการที่เหมาะสมกับบริบทของคณะ และ มีกลไกที่เป็นแนวทางสำหรับการประกันคุณภาพภายใน (2) มีกระบวนการและตัววัดที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน (3) นักศึกษา ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่สำคัญ มีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพ

4.2.4 ด้านผลผลิต (Output)

เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านผลผลิต ประกอบไปด้วยผลผลิต และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการบริหารจัดการของสถาบัน โดยพิจารณาว่าในแต่ละประเด็นตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ที่คาดหวังของหน่วยงานและสถาบันหรือไม่ โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.5 เกณฑ์มาตรฐานสากลในด้านผลผลิต

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. ผลผลิตด้านการจัดการเรียนการสอน	1) อัตราการสอบผ่านเป็นที่น่าพอใจและการลาออกกลางคันอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ 2) ระยะเวลาเฉลี่ยของการสำเร็จการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ 3) อัตราการได้งานของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ	1) [TedQual] มุ่งเน้นและให้ความสำคัญและให้คุณค่าแก่นักศึกษาน้อย ให้กับนักศึกษา 2) [EPAS] คุณภาพผลงานของนักศึกษาเหมาะสมกับระดับของหลักสูตร 3) [AMBA] วิทยานิพนธ์ของนักศึกษามุ่งเน้นการคิดเชิงวิพากษ์และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง มีการเผยแพร่อย่างชัดเจน 4) [EQUIS] (1) แนวโน้มของการได้งานทำต้องเป็นไปในทิศทางบวก (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี) (2) สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการจ้างงานนอกประเทศ (3) สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการจ้างงานนอกประเทศบ้านเกิด (4) ผู้สำเร็จการศึกษาได้งานตรงสาขา (5) อัตราเงินเดือนผู้สำเร็จการศึกษา (6) ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเป็นที่ต้องการขององค์กรหรือตลาดแรงงานในระดับชาติ/นานาชาติ 5) [EPAS] ความมีชื่อเสียงหรือการเป็นที่ยอมรับของหลักสูตร ทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ 6) [EdPEX] ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของกลุ่ม และสถาบันอื่นๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
2. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการจัดการเรียนการสอน	ประเมินระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในด้านหลักสูตรและการบริการอื่น ๆ	<ol style="list-style-type: none"> 1) ประเมินคุณภาพโดยพิจารณาจากคุณค่าเพิ่มที่หลักสูตรมอบให้นักศึกษาในการเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาอาชีพ ด้วยมุมมองและประสบการณ์ของศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้การสนับสนุน 2) ประเมินการนำความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้กับการทำงาน 3) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของนักศึกษา ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของนักศึกษา 4) เปรียบเทียบผลลัพธ์ของสถาบันกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่นของกลุ่มแข่งและสถาบันอื่นที่จัดหลักสูตรและบริการที่คล้ายคลึงกัน 5) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ
3. ผลผลิตด้านงานวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1) งานวิจัยของอาจารย์จะต้องมีคุณภาพสูงและมีมุมมองในระดับสากล 2) มีการตีพิมพ์งานวิจัยที่มี Academic Impact เช่น การ Citation รวมถึงให้ความสำคัญกับ Non - academic impact เช่น การแสดง Public Opinion หรืองานวิจัยได้รับการยอมรับจากภาคอุตสาหกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1) [EQUIS] ระดับงานวิจัยของอาจารย์เป็นที่น่าพอใจ และมีแนวโน้มที่ดีภายในระยะเวลาอย่างต่ำ 5 ปี ที่ผ่านมา 2) [AMBA] งานวิจัยของอาจารย์จะต้องมีคุณภาพสูงและมีมุมมองในระดับสากล 3) [TedQual] มีการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในประเทศและทวีปเอเชีย โดยร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว 4) [EdPEX] ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของกลุ่มแข่งและสถาบันอื่นๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
4. ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านงานวิจัย	ความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานวิจัย เปรียบเทียบกับคู่แข่งและสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน	[EdPEX] (1) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้า ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้ากลุ่มอื่น (2) เปรียบเทียบผลลัพธ์ของสถาบันกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่นของคู่แข่งและสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน (3) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ
5. ผลผลิตด้านการบริการวิชาการ	มีการบริการวิชาการในวงวิชาชีพและชุมชนนอกจากสถาบันการศึกษาที่หลักสูตรสังกัด โดยผลงานวิชาการและการมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการเหมาะสมกับพันธกิจของหลักสูตร สอดคล้องกับการพัฒนาในสายงานของอาจารย์	[NASPAA] อาจารย์มีการผลิตผลงานวิชาการและมีส่วนในการบริการวิชาการในวงวิชาชีพและชุมชนนอกจากสถาบันการศึกษาที่หลักสูตรสังกัด โดยผลงานวิชาการและการมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการเหมาะสมกับพันธกิจของหลักสูตร สอดคล้องกับการพัฒนาในสายงานของอาจารย์ [EdPEX] ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของคู่แข่ง และสถาบันอื่น ๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน [EQUIS] 1) มีการผสมผสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศเป็นการเพิ่มวัฒนธรรมระหว่างประเทศของหลักสูตร 2) มีการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับองค์กรธุรกิจหรือชุมชนในต่างประเทศ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
6. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านบริการวิชาการ	ความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานบริการวิชาการ เปรียบเทียบกับคู่แข่งและสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน	[EdPEX] 1) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้า ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้ากลุ่มอื่น 2) เปรียบเทียบผลลัพธ์ของสถาบันกับระดับความพึงพอใจของลูกค้าของคู่แข่งและสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน 3) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ
7. ผลผลิตด้านการบริหารจัดการ	มีผลลัพธ์ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ	[EdPEX] 1) ผลลัพธ์ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ 2) ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านปฏิบัติการของกระบวนการทำงานและกระบวนการสนับสนุนที่สำคัญ 3) ผลลัพธ์ด้านผลิตภาพรอบเวลาทำงาน และตัววัดอื่น ๆ ด้านประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และนวัตกรรมของกระบวนการ 4) ผลลัพธ์ด้านการเตรียมพร้อมต่อภาวะฉุกเฉิน ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญด้านประสิทธิผลของการเตรียมพร้อมของสถาบันเพื่อรับมือกับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน 5) ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ผลลัพธ์ของตัววัดที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านห่วงโซ่อุปทานรวมทั้งผลลัพธ์ที่ช่วยส่งเสริมให้ผลการดำเนินการของสถาบันดีขึ้น

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
8. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการบริหารจัดการ	มีข้อมูลและแนวโน้มของความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	[EdPEX] 1) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้า ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้ากลุ่มอื่น 2) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความต้องการในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ

4.3 เกณฑ์มาตรฐานสากลในแต่ละพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันการศึกษามีพันธกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการ แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ทั้งนี้ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มุ่งเน้นด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการบริหารจัดการภายในสถาบัน เพื่อให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ของสถาบันในการเป็นสถาบันชั้นนำแห่งชาติที่สร้างผู้นำและองค์ความรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงในระดับสากล การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากลจึงแบ่งเป็นพันธกิจในด้านดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.3.1 พันธกิจด้านการจัดการเรียนการสอน

การเรียนการสอนภายในสถาบัน ประกอบไปด้วยประเด็นพิจารณาต่าง ๆ ได้แก่ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง กลยุทธ์การเรียนการสอน การประเมินนักศึกษา คุณสมบัติอาจารย์ คุณสมบัตินักศึกษา การให้คำปรึกษาและการสนับสนุนนักศึกษา การจัดการสมาคมนักศึกษาเก่า การประกันคุณภาพการเรียนการสอน ระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การสื่อสารและประชาสัมพันธ์หลักสูตร ผลผลิต และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.6 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านการจัดการเรียนการสอน

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง	หลักสูตรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักศึกษานายจ้าง กลุ่มอาชีพ	[NASPAA] เน้นการเรียนการสอนด้านการบริหารกิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ
2. กลยุทธ์การเรียนการสอน	กลยุทธ์การเรียนการสอนสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง มีวิธีการเรียนการสอนที่สมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	1) [AACSB] ส่งเสริมการเรียนรู้จากกรณีศึกษาหรือศึกษาจากสภาพความเป็นจริง 2) [EPAS] มีความสมดุลระหว่างการเรียนการสอนในห้องเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียน ความหลากหลายของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน และเน้นให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง 3) [AMBA] มีการนำงานวิจัย การเป็นที่ปรึกษา และความสัมพันธ์กับองค์กรมาใช้ในการเรียนการสอน ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิกในหลักสูตร และมีจำนวนชั่วโมงเรียนตามที่กำหนด (หลักสูตร MBA/MBM) มีการเรียนการสอนแบบเต็มเวลาอย่างน้อย 1 ปี และการเรียนการสอนแบบนอกเวลาอย่างน้อย 2 ปี (หรือเทียบเท่ากับ 90 หน่วยกิต ECT) หรือคิดเป็นเวลาอย่างน้อย 1,800 ชั่วโมง มีเวลาสำหรับติดต่ออาจารย์ไม่ต่ำกว่า 500 ชั่วโมง)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
3. การประเมินนักศึกษา	การประเมินนักศึกษาตั้งแต่รับเข้าระหว่างศึกษา และสำเร็จการศึกษา โดยใช้วิธีการประเมินที่เหมาะสม และให้ผลป้อนกลับแก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	<p>4) [EQUIS]</p> <p>(1) มีกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน</p> <p>(2) มีการผสมผสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศเป็นการเพิ่มวัฒนธรรมระหว่างประเทศของหลักสูตร</p> <p>(3) มีการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับองค์กรธุรกิจหรือชุมชนในต่างประเทศ</p> <p>5) [AUN - QA]</p> <p>การประเมินใช้วิธีการที่หลากหลาย สะท้อนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาของหลักสูตรเกณฑ์ที่ใช้ประเมินมีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ มีความชัดเจนและคงเส้นคงวา</p> <p>6) [AMBA]</p> <p>มีการประเมินความผูกพันของนักศึกษา ระบบการประกันคุณภาพของนักศึกษา การเข้าถึงทรัพยากร ลักษณะความเป็นผู้นำในด้านวิชาการ การเข้าถึงบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน มีการพัฒนาทักษะอย่างเป็นรูปธรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักศึกษา มีระบบป้องกันการคัดลอกผลงาน (หลักสูตร DBA การประเมินวิทยานิพนธ์จะต้องมีการสอบเชิงลึกและสอบปากเปล่าโดยผู้สอบที่มีคุณสมบัติเฉพาะ มีกระบวนการสอบที่ชัดเจน โปร่งใส เปิดโอกาสให้นักศึกษาอุทธรณ์ได้)</p>
4. คุณสมบัติอาจารย์	การคัดเลือกอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีจำนวนเพียงพอ และมีความหลากหลาย	<p>1) [AUN - QA]</p> <p>การสรรหาบุคลากรและการเลื่อนตำแหน่งเป็นไปตามความสามารถเชิงวิชาการ มีการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ระหว่างบุคลากรอย่างชัดเจน และเป็นที่เข้าใจตรงกัน มีการมอบหมายงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ มีการงาน</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>บุคลากรและระบบหัวใจที่สนับสนุนคุณภาพการเรียนการสอน มีการกำกับดูแลความรับผิดชอบ ต่องานในหน้าที่ของบุคลากร มีกระบวนการทบทวน ปรัชญาหรือ และปรับการมอบหมายงาน มีการวางแผนและปฏิบัติตามแผนในเรื่องการสิ้นสุดการจ้างและการเกษียณอายุงาน มีระบบการ ประเมินที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2) [NASPAA]</p> <p>มีจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย 5 คนที่สามารถบริหารจัดการและนำพันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ไปปฏิบัติ อาจารย์มีความหลากหลาย (ทั้งในด้านเพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ความสามารถ เป็นต้น) ด้วยการคัดเลือกบุคลากร และการรักษาไว้ซึ่งความหลากหลาย</p> <p>3) [AACSB] มีการแบ่งประเภทอาจารย์ ดังนี้</p> <p>(1) SA : อาจารย์วุฒิปริญญาเอกที่มีงานวิจัยเผยแพร่อย่างน้อย 1 ชิ้นในรอบ 5 ปี โดยเน้นทำ กิจกรรมในเชิงวิชาการ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดความ Engagement</p> <p>(2) PA : อาจารย์วุฒิปริญญาเอก ซึ่งมีการพัฒนาตนเองในทิศทางของ Academic Scholars เน้น การปฏิบัติ เช่น การเป็นที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาและสร้าง Engagement</p> <p>(3) SP : อาจารย์วุฒิปริญญาโทที่มาจากนักปฏิบัติ ซึ่งจะเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยการพัฒนา ตนเองในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางวิชาการใน Field ที่ตนเองสอน</p> <p>(4) IP : อาจารย์วุฒิปริญญาโทที่มาจากสายปฏิบัติ/ มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและ การ Engagement เน้นไปในสายปฏิบัติ</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>4) [EPAS] อาจารย์มีความสามารถที่ส่งผลต่อความเป็นนานาชาติของหลักสูตร อาจารย์สามารถบูรณาการประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้</p> <p>5) [TedQual] มีการเคารพในความเท่าเทียมกันของบุคคลในด้าน เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง มีการสนับสนุนความเท่าเทียมกันด้านเพศ และความเข้าใจและเคารพระหว่างกลุ่มคณาจารย์</p> <p>6) [AMBA] โดยจะต้องมีการทำวิจัย งานวิชาการ หรือเป็นที่ปรึกษาในด้านการบริหาร มีงานวิจัยและการตีพิมพ์งานวิจัยที่เชื่อถือได้ (หลักสูตร DBA นักศึกษาหนึ่งคนจะต้องมีที่อาจารย์ปรึกษาอย่างน้อยสองคนที่มีความเป็นเลิศในด้านการวิจัย ในจำนวนสองคนนี้ จะต้องมียาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยหนึ่งคนที่มีประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาในระดับ Ph.D. และ/หรือ DBA มาก่อน และอาจารย์ทั้งสองคนจะต้องเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกมาก่อน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อยหนึ่งคนจะต้องมีประสบการณ์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยของนักศึกษา DBA และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทุกคนจะต้องมีเวลาที่เพียงพอในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา)</p> <p>7) [EdPEX] มีการบริหารการบริหารจัดการความสามารถ และอัตรากำลังเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ สร้างสภาพแวดล้อมด้านบุคลากรที่สนับสนุนและมีประสิทธิผล</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
5. คุณสมบัตินักศึกษา	<p>1) นักศึกษามีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนดไว้</p> <p>2) กระบวนการรับนักศึกษามีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้</p> <p>3) เปิดโอกาสการรับนักศึกษาที่มีความหลากหลาย (เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ทัศนคติการเมือง และกลุ่มคนด้อยโอกาส)</p>	<p>1) [AUN - QA] ภาระการเรียนของนักศึกษามีความสอดคล้องกับภาระการเรียนที่ระบุในหลักสูตร</p> <p>2) [NASPAA] เน้นความหลากหลายและบรรยากาศของการรวมความหลากหลายด้วยกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา การรับนักศึกษา และการให้บริการสนับสนุนแก่นักศึกษา</p> <p>3) [AMBA] มีความหลากหลายของนักศึกษาและมีความเป็นนานาชาติ มีนโยบายการคัดเลือกนักศึกษาและการยกเว้นหน่วยกิตที่ชัดเจน (หลักสูตร MBA ผู้สมัครจะต้องมีประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 ปี และประสบการณ์ทั้งหมดเฉลี่ยอย่างต่ำ 5 ปี ใน 1 รุ่นจะต้องมีนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 20 คน / MBM ผู้สมัครไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ทำงาน ใน 1 รุ่นจะต้องมีนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 20 คน / DBA ผู้สมัครจะต้องจบการศึกษาหลักสูตร MBA/ปริญญาโทด้านการจัดการ/ปริญญาโทในสาขาที่เทียบเท่า มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี)</p> <p>4) [TedQual] การรับนักศึกษาเปิดโอกาสและให้ความเท่าเทียมกันในด้าน ในด้านเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ทัศนคติการเมือง และทำการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับกลุ่มคนด้อยโอกาส (อาทิ ผู้พิการ ชนกลุ่มน้อย เป็นต้น)</p> <p>5) [EQUIS] นักศึกษาด้อยโอกาสทางสังคมมีสิทธิ์เข้าถึงหลักสูตรของคณะ</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
6. การให้คำปรึกษาและการสนับสนุนนักศึกษา	มีการให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ มีการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาด้านอาชีพเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ	<p>1) [AUN - QA] นักศึกษาได้รับคำปรึกษาและการส่งเสริมด้านการเรียน รวมทั้งข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการศึกษาอย่างเพียงพอ</p> <p>2) [NASPAA] ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในการทำงานทำให้นักศึกษาสามารถก้าวหน้าในอาชีพด้านการบริหารกิจการสาธารณะ รัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ ให้บริการสนับสนุนแก่นักศึกษาที่มีความหลากหลาย</p> <p>3) [AACSB] ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์กับนักศึกษาให้มีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง เน้นการสร้างความรู้ความผูกพันของกลุ่มนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรซึ่งมีความแตกต่างกัน</p> <p>4) [EPAS] พัฒนานักศึกษาให้เป็นมืออาชีพ อาทิ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ทักษะในการดำเนินงานวิจัยทางวิชาการ ทักษะในการทำงานเป็นทีม ทักษะในการวิเคราะห์/สังเคราะห์ เป็นต้น เตรียมความพร้อมผู้สำเร็จการศึกษาสำหรับการประกอบอาชีพในองค์กรระหว่างประเทศ สนับสนุนประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีบริการจัดงานให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรอย่างเพียงพอเหมาะสม</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>5) [AMBA] มีส่วนช่วยนักศึกษาเต็มเวลาในการหางานเมื่อจบการศึกษา มีกลไกการสนับสนุนนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ ในด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพและสนับสนุนตลอดระยะเวลาการศึกษา หากนักศึกษาในหลักสูตร ไม่ได้เข้าเรียนอย่างเป็นทางการเป็นระยะเวลานาน ควรมีการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา</p>
		<p>6) [TedQual] การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ การให้ความสนใจต่อความต้องการของนักศึกษาในด้านการบริหาร ด้านการศึกษา สวัสดิการสังคม</p>
		<p>7) [EdPEX] มีกระบวนการสนับสนุนที่สำคัญเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามผลลัพธ์ที่คาดหวัง</p>
		<p>8) [EQUIS] มีการเตรียมความพร้อมนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในแต่ละหลักสูตรของคณะ การสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาตลอดหลักสูตร มีนโยบายของคณะในการโอนและการได้รับการยกเว้นหน่วยกิต มีการเตรียมการหรือสนับสนุนในการพัฒนาอาชีพสำหรับนักศึกษาและศิษย์เก่า มีการพัฒนาทางด้าน ภาษา หรือการไปทำงานในต่างประเทศ และมีสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ สื่อในการจัดการเรียน การสอนที่มีความเป็นนานาชาติ</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
7. การจัดการสมาคมศิษย์เก่า	<p>1) มีสมาคมศิษย์เก่าที่จัดตั้งขึ้นและมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ ให้โอกาสสมาชิกมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>2) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>3) มีเครือข่ายชุมชนนักวิจัยเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>	<p>1) [AMBA] ควรมีสมาคมศิษย์เก่าที่จัดตั้งขึ้นและมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเครือข่ายที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้สมาชิกมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีเครือข่ายชุมชนนักวิจัยเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>2) [EPAS] มีบริการที่จัดให้ศิษย์เก่าของหลักสูตร มีศิษย์เก่าเข้ามาใช้บริการ มีการจัดหลักสูตรการอบรมที่เป็นประโยชน์ให้แก่ศิษย์เก่า และมีการระดมทุนจากศิษย์เก่า</p> <p>3) [EQUIS] สมาคมศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร</p>
8. การประกันคุณภาพการเรียนการสอน	<p>มีการประเมินหลักสูตร และประเมินรายวิชาอย่างเป็นระบบ และนำข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร</p>	<p>1) [AUN - QA] ผู้สอนทุกคน นักศึกษา ตลาดแรงงาน มีส่วนร่วมในการพัฒนา ทบทวน และปรับปรุงหลักสูตร</p> <p>2) [EPAS] มาตรฐานผลงานของนักศึกษาทั้งการค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์ตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลลัพธ์ของหลักสูตรเป็นไปตามความคาดหวังในระดับนานาชาติ มีการบูรณาการกิจกรรมการประกันคุณภาพกับการทำงานประจำ โครงสร้างองค์กรสนับสนุนการออกแบบ / กระบวนการตรวจสอบ และมีวิธีการตรวจสอบการดำเนินงานภายในหลักสูตร</p> <p>3) [EQUIS] หลักสูตรที่คณะดำเนินงานนั้นตอบสนองความต้องการของตลาด</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
9. ระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	<p>1) [AUN - QA] มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากตลาดแรงงาน นักศึกษาและศิษย์เก่า บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ</p> <p>2) [EdPEX] มีวิธีการรับฟังนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น และรวบรวมสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจ และความผูกพัน</p>
10. การสื่อสารและประชาสัมพันธ์หลักสูตร	มีการสื่อสารและประชาสัมพันธ์หลักสูตรเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	<p>1) [NASPAA] หลักสูตรจัดข้อมูลที่เหมาะสมและเป็นปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจ นโยบาย การปฏิบัติและความสำเร็จ รวมทั้งผลของการเรียนของนักศึกษา เพื่อช่วยการตัดสินใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักศึกษาที่ต้องการสมัครเข้ามาเรียนกับหลักสูตรและนักศึกษาปัจจุบัน อาจารย์ ผู้ว่าจ้าง ผู้บริหาร สถาบัน ศิษย์เก่า และหน่วยงานที่ให้การรับรองคุณภาพ</p> <p>2) [AACSB] เผยแพร่ข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบและสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการศึกษาต่อของหลักสูตรที่เปิดสอน โดยจะต้องแสดงข้อมูลที่สำคัญของหลักสูตร</p> <p>3) [TedQual] สื่อสารและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร (ก่อนและระหว่างขั้นตอนการสมัครเรียน) มีการแจ้งและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักจริยธรรมในหลักสูตรให้แก่นักศึกษาและคณาจารย์ทราบ</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
11. ผลผลิต	<p>1) อัตราการสอบผ่านเป็นที่น่าพอใจและการลาออกกลางคันอยู่ในระดับที่ยอมรับได้</p> <p>2) ระยะเวลาเฉลี่ยของการสำเร็จการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ</p> <p>3) อัตราการได้งานของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่น่าพอใจ</p>	<p>4) [EdPEX] มีส่วนช่วยให้นักศึกษาและลูกค้ำกลุ่มอื่นสามารถสืบค้นสารสนเทศและขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน สนับสนุนให้ลูกค้ำมาใช้บริการดังกล่าว มีกลไกหลักในการสื่อสารสำหรับลูกค้ำที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มนักศึกษา กลุ่มลูกค้ำ และส่วนตลาด</p> <p>1) [TedQual] มุ่งเน้นและให้ความสำคัญและให้คุณค่าแก่ชนกลุ่มน้อย ให้กับนักศึกษา</p> <p>2) [EPAS] คุณภาพผลงานของนักศึกษาเหมาะสมกับระดับของหลักสูตร</p> <p>3) [AMBA] วิถยานิพนธ์ของนักศึกษามุ่งเน้นการคิดเชิงวิพากษ์และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง มีการเผยแพร่อย่างชัดเจน</p> <p>1) [EQUIS] (1) แนวโน้มของการได้งานทำซึ่งต้องเป็นไปในทิศทางบวก (ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี) (2) สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการจ้างงานนอกประเทศสถาบัน (3) สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการจ้างงานนอกประเทศบ้านเกิด (4) ผู้สำเร็จการศึกษาได้งานตรงสาขา (5) อัตราเงินเดือนที่ผู้สำเร็จการศึกษา (6) ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเป็นที่ต้องการขององค์กรหรือตลาดแรงงานในระดับชาติ/นานาชาติ</p>

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
12. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ประเมินระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในด้านหลักสูตรและการบริการอื่น ๆ	<p>2) [EPAS] ความมีชื่อเสียงหรือการเป็นที่ยอมรับของหลักสูตร ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ</p> <p>3) [EdPEx] ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของกลุ่ม และสถาบันอื่น ๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>1) ประเมินคุณภาพโดยพิจารณาจากคุณค่าเพิ่มที่หลักสูตรมอบให้นักศึกษาในการเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาอาชีพ ด้วยมุมมองและประสบการณ์ของศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้การสนับสนุน</p> <p>2) ประเมินการนำความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้กับการทำงาน</p> <p>3) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของนักศึกษา ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของนักศึกษา</p> <p>4) เปรียบเทียบผลลัพธ์ของสถาบันกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่นของกลุ่มและสถาบันอื่นที่จัดหลักสูตรและบริการที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>5) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ</p>

4.3.2 พันธกิจด้านการวิจัย

พันธกิจด้านการวิจัยสถาบัน ประกอบไปด้วยประเด็นพิจารณาด้านต่าง ๆ ได้แก่ วางแผนการวิจัย ผลผลิตด้านงานวิจัย ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านงานวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.7 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านการวิจัย

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. วางแผนการวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีกลยุทธ์ด้านการวิจัยในภาพรวมของคณะ และกลยุทธ์ดังกล่าวตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ เพื่อให้คณะมีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น 2) การจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนในการทำวิจัย/บทความวิชาการ 3) จัดสรรงบประมาณในการการตีพิมพ์/เผยแพร่ผลงานของอาจารย์ 4) จัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย 5) ส่งเสริมการต่อยอดงานวิจัย เช่น การสร้างนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอน 6) มีกิจกรรมการวิจัยรวมอยู่ในภาระงานของอาจารย์แต่ละคนอย่างเหมาะสม 7) มีกระบวนการในการตรวจสอบ และประเมินผลการวิจัยที่เหมาะสมและเพียงพอ 	<ol style="list-style-type: none"> 1) [AACSB] <ol style="list-style-type: none"> (1) การจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนในการทำวิจัย/บทความวิชาการ ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณในการการตีพิมพ์/เผยแพร่ผลงานของอาจารย์ โดยแผนเหล่านี้จะต้องแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาต่ออนาคตอย่างยั่งยืนอย่างมีนัยสำคัญ (2) เงินสนับสนุนงานวิจัยที่มีผลกระทบทางสังคมและสอดคล้องกับพันธกิจหลัก (3) การจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย เช่น ห้องปฏิบัติการ ศูนย์วิจัย หรือศูนย์ในการให้คำปรึกษาทางด้านการวิจัย รวมถึงห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่าง ๆ (รวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นโปรแกรมที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล) เป็นต้น (4) มีการตีพิมพ์งานวิจัยที่มี Academic Impact เช่น การ Citation รวมถึงให้ความสำคัญกับ Non - Academic Impact เช่น การแสดง Public Opinion หรืองานวิจัยได้รับการยอมรับจากภาคอุตสาหกรรม (5) ผลงานวิจัย/บทความวิชาการที่มีผลกระทบสูงต่อสังคม (จะต้องแสดงให้เห็นว่างานวิจัยมีการตีพิมพ์/เผยแพร่อย่างกว้างขวาง) (6) มีการสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการทำวิจัย ซึ่งอาจจะไม่ใช่เพียงการใช้เทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวแต่อาจหมายถึงกระบวนการศึกษาวิจัยทางด้านการบริหาร ธุรกิจที่สามารถสะท้อนถึงการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานได้ โดยจะต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือหน่วยงานที่ใช้ประโยชน์ โดยการประเมินผลการดำเนินการต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องใช้ตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงบริบทอย่างแท้จริงขององค์กรด้วย และสอดคล้องเชื่อมโยงกับพันธกิจขององค์กรด้วย

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>2) [EQUIS]</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) มีกลยุทธ์ด้านการวิจัยในภาพรวมของคณะ และกลยุทธ์ดังกล่าวตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ (2) มีการบริหารจัดการการวิจัยภายในคณะ (3) มีกิจกรรมการวิจัยรวมอยู่ในภาระงานของอาจารย์แต่ละคนอย่างเหมาะสม (4) มีแหล่งเงินสนับสนุนการวิจัยที่เหมาะสมและเพียงพอ (เช่น การจัดสรรงบประมาณภายใน ทุนรัฐบาล ทุนวิจัยที่สนับสนุนจากองค์กรภายนอก) (ต้องแสดงให้เห็นถึงการจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเพียงพอ เหมาะสม) (5) มีกระบวนการในการตรวจสอบ และประเมินผลการวิจัยที่เหมาะสมและเพียงพอ (6) สรุปงานวิจัยที่ดำเนินการ โดยอาจารย์ประจำคณะที่ผ่านมา 5 ปี (7) การวิจัยของอาจารย์สามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรของคณะ (8) ผลของการวิจัยสามารถนำไปสู่คุณภาพของการจัดการเรียนการสอน และเกิดเป็นนวัตกรรมของหลักสูตร (9) งานวิจัยมีส่วนทำให้คณะมีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น (10) มีการผสมผสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ (11) มีการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับองค์กรธุรกิจหรือชุมชนในต่างประเทศ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
2. ผลผลิตด้านงานวิจัย	<p>1) งานวิจัยของอาจารย์จะต้องมีคุณภาพสูงและมีมุมมองในระดับสากล</p> <p>2) มีการตีพิมพ์งานวิจัยที่มี Academic Impact เช่น การ Citation รวมถึงให้ความสำคัญกับ Non-Academic Impact เช่น การแสดง Public Opinion หรืองานวิจัยได้รับการยอมรับจากภาคอุตสาหกรรม</p>	<p>1) [EQUIS] ระดับงานวิจัยของอาจารย์เป็นที่น่าพอใจ และมีแนวโน้มที่ดีภายในระยะเวลาอย่างต่ำ 5 ปี</p> <p>2) [AMBA] งานวิจัยของอาจารย์จะต้องมีคุณภาพสูงและมีมุมมองในระดับสากล</p> <p>3) [TedQual] มีการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในประเทศและทวีปเอเชีย โดยร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>4) [EdPEX] ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของกลุ่ม และสถาบันอื่น ๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน</p>
3. ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านงานวิจัย	<p>ความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานวิจัย เปรียบเทียบกับคู่แข่งและสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน</p>	<p>[EdPEX]</p> <p>1) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้า ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้ากลุ่มอื่น</p> <p>2) เปรียบเทียบผลลัพธ์ของสถาบันกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่นของกลุ่ม และสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>3) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ</p>

4.3.3 พันธกิจด้านการบริการวิชาการ

พันธกิจด้านการบริการวิชาการของสถาบัน ประกอบไปด้วยประเด็นพิจารณาต่าง ๆ ได้แก่ ผลผลิตด้านการบริการวิชาการ ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการบริการ โดยมียุทธศาสตร์ ดังนี้

ตารางที่ 4.8 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านบริการวิชาการ

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. ผลผลิตด้านการบริการวิชาการ	มีการบริการวิชาการในวงวิชาชีพและชุมชนนอกจากสถาบันการศึกษาที่หลักสูตรสังกัด โดยผลงานวิชาการและการมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการเหมาะสมกับพันธกิจของหลักสูตร สอดคล้องกับการพัฒนาในสายงานของอาจารย์	<p>1) [NASPAA] อาจารย์มีการผลิตผลงานวิชาการและมีส่วนในการบริการวิชาการ ในวงวิชาชีพและชุมชนนอกจากสถาบันการศึกษาที่หลักสูตรสังกัด โดยผลงานวิชาการและการมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการเหมาะสมกับพันธกิจของหลักสูตร สอดคล้องกับการพัฒนาในสายงานของอาจารย์</p> <p>2) [EdPEX] ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของกลุ่ม และสถาบันอื่นๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>3) [EQUIS] (1) มีการผสมผสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศเป็นการเพิ่มวัฒนธรรมระหว่างประเทศของหลักสูตร (2) มีการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับองค์กรธุรกิจหรือชุมชนในต่างประเทศ</p>
2. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านบริการวิชาการ	ความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานบริการวิชาการ เปรียบเทียบกับคู่แข่งและสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน	<p>[EdPEX] (1) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้า ผลลัพธ์ปัจจุบันและแนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้ากลุ่มอื่น (2) เปรียบเทียบผลลัพธ์ของสถาบันกับระดับความพึงพอใจของลูกค้าของคู่แข่งและสถาบันอื่นที่มีบริการที่คล้ายคลึงกัน (3) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ</p>

4.3.4 พันธกิจด้านการบริหารจัดการ

พันธกิจด้านการบริหารจัดการของสถาบัน ประกอบไปด้วยประเด็นพิจารณาต่าง ๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อมของคณะ/สถาบัน การนำองค์การ การกำกับดูแลองค์การ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริหารจัดการด้านการเงิน การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ การบริหารทรัพยากรบุคคล การมุ่งเน้นลูกค้า การตลาดและการประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และระบบภายในสถาบัน การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การบริหารความเสี่ยง การจัดการความรู้และการมุ่งเน้นนวัตกรรม ความเป็นนานาชาติ จริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การประกันคุณภาพ ผลผลิต ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.9 เกณฑ์มาตรฐานสากลในพันธกิจด้านบริหารจัดการ

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
1. สภาพแวดล้อมของคณะ/สถาบัน	มีการพิจารณาระบบการศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน รวมทั้งความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาดแรงงานทั้งภายในและต่างประเทศ	<p>1) [EPAS] ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศ และกรอบกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ของคณะในระดับชาติและระดับนานาชาติ และมีผลต่อการออกแบบหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ประเภทของคณะและสถาบัน แหล่งที่มาของเงินทุน หน่วยงานที่ให้การรับรองปริญญา และวิธีการที่หลักสูตรได้รับอนุญาตให้จัดการเรียนการสอน</p> <p>2) [AMBA] คณะมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจนและระดับความเป็นอิสระที่เหมาะสม (เช่น จากสถาบันหลัก) ในการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น การพัฒนาและการจัดหาทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องลักษณะขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบูรณาการ โดยสถาบันจะต้องมีระดับความเป็นอิสระและการควบคุมอนาคตอย่างมีนัยยะสำคัญ ระบุกลุ่มลูกค้าเป้าหมายและมีการดำเนินการด้านการตลาดโดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตได้</p> <p>3) [EdPEX] สภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานของสถาบันและความสัมพันธ์หลักกับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>4) [EQUIS] ความต้องการของตลาดแรงงาน การแข่งขันภายในประเทศ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คู่แข่งที่สำคัญ</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
2. การนำองค์การ	ผู้นำระดับสูงมีวิธีการกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมของสถาบัน และถ่ายทอดวิสัยทัศน์และค่านิยมดังกล่าวไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) ผู้นำระดับสูงมีวิธีการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมของสถาบัน และถ่ายทอดวิสัยทัศน์และค่านิยมดังกล่าวโดยผ่านระบบการนำองค์การไปสู่บุคลากร กลุ่มความร่วมมือที่เป็นทางการและผู้ส่งมอบหลัก รวมทั้งนักศึกษา ลูกค้ายุติธรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ การปฏิบัติตนของผู้นำระดับสูงได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่มีต่อค่านิยมดังกล่าวของสถาบัน</p> <p>(2) พฤติกรรมของผู้นำระดับสูงแสดงถึงความมุ่งมั่นต่อการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายและมีจริยธรรม รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมภายในองค์การที่ทำให้ต้องถือปฏิบัติ</p> <p>(3) ผู้นำระดับสูงดำเนินการเพื่อให้สถาบันประสบความสำเร็จทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>ก) สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อให้บรรลุพันธกิจ มีการปรับปรุงผลการดำเนินการ มีผลลัพธ์ที่โดดเด่นเหนือสถาบันอื่น รวมทั้งเกิดการเรียนรู้ทั้งในระดับสถาบันและทำให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ด้วย</p> <p>ข) สร้างวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรที่ทำให้นักศึกษาและลูกค้ายุติธรรมได้รับประสบการณ์ที่ดีอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมให้ลูกค้ายุติธรรมมีความผูกพันกับสถาบัน</p> <p>ค) สร้างสภาพแวดล้อมในการสร้างนวัตกรรมและความกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรทำให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และมีความคล่องตัว</p> <p>ง) มีส่วนร่วมในการวางแผนสืบทอดตำแหน่ง และการพัฒนาผู้นำในอนาคตของสถาบัน</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>(4) ผู้นำระดับสูงส่งเสริมให้มีการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา และเป็นไปในลักษณะสองทิศทาง รวมทั้งการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อสารให้ทราบถึงผลการตัดสินใจที่สำคัญ และความจำเป็นที่สถาบันต้องมีการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้มีผลการดำเนินการที่ดียิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีบทบาทโดยตรงเพื่อจูงใจบุคลากร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการให้รางวัล และยกย่องชมเชย</p> <p>(5) ผู้นำระดับสูงมุ่งเน้นการปฏิบัติซึ่งทำให้มีการปรับปรุงผลการดำเนินการ เกิดนวัตกรรม และความกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรและบรรลุวิสัยทัศน์ กำหนดเรื่องที่จะต้องทำในการตั้งความคาดหวังต่อผลการดำเนินการของสถาบัน ผู้นำระดับสูงนำเรื่องการสร้างคุณค่าและทำให้เกิดความสมดุลของคุณค่าให้กับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาพิจารณา</p>
		<p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) มีกำหนดพันธกิจ พันธกิจมีความสัมพันธ์กับสถาบันอย่างชัดเจน มีการเผยแพร่ ทบทวน และแก้ไขเป็นระยะ</p> <p>(2) วิสัยทัศน์ของคณะมีความชัดเจน เข้าใจกันอย่างทั่วถึงในคณะ มีความท้าทาย มีเหตุผล สะท้อนสิ่งที่สถาบันต้องการเป็นในอนาคต</p> <p>3) ค่านิยมของคณะมีความชัดเจน สามารถเข้าใจได้ร่วมกัน</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
3. การกำกับดูแลองค์กร	<p>1) มีโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนการตัดสินใจการตรวจสอบการบริหารงานภายใน การมีความเชื่อมโยงระหว่างระบบการกำกับภายนอกและระบบการจัดการภายในสถาบัน ในด้านต่อไปนี้</p> <p>(1) การะรับผิดชอบในการกระทำของคณะผู้บริหาร</p> <p>(2) การะรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด</p> <p>(3) การะรับผิดชอบด้านการเงิน</p> <p>(4) ความโปร่งใสในการดำเนินการ</p> <p>(5) การสรรหากรรมการสภาสถาบัน</p> <p>(6) นโยบายในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภาสถาบัน</p> <p>(7) การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิผล</p> <p>(8) การปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>(9) การวางแผนสืบทอดตำแหน่งผู้นำระดับสูง</p>	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) มีการกำกับดูแลในด้านภาระรับผิดชอบในการกระทำของคณะผู้บริหาร การะรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด การะรับผิดชอบด้านการเงิน ความโปร่งใสในการดำเนินการ การสรรหากรรมการสภาสถาบัน และนโยบายในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภาสถาบัน การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิผล การปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวางแผนสืบทอดตำแหน่งผู้นำระดับสูง</p> <p>(2) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นำระดับสูงรวมทั้งผู้บริหารสูงสุด และสภาสถาบัน และใช้ผลการประเมินนี้ในการกำหนดค่าตอบแทนแก่ผู้บริหาร การประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภาสถาบันและใช้ผลการประเมินนี้ไปพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิผลของผู้นำแต่ละคนของคณะกรรมการฯ และระบบการนำองค์กร</p> <p>(3) มีการดำเนินการในกรณีที่สำคัญและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน มีผลกระทบในเชิงลบต่อสังคม</p> <p>(4) มีการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความกังวลของสังคมที่มีต่อหลักสูตรและบริการ ตลอดจนการปฏิบัติการต่างๆ ของสถาบันทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการดำเนินการเชิงรุก ในประเด็นข้อกังวลและผลกระทบ ทั้งนี้รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและใช้กระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิผล</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	2) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นำระดับสูง และใช้ผลการประเมินนี้ในการกำหนด ค่าตอบแทนแก่ผู้บริหาร การพัฒนาและปรับปรุง ประสิทธิภาพของผู้นำ และระบบการนำองค์การ	(5) มีกระบวนการที่ต้องปฏิบัติตามและทำให้ดีกว่าระเบียบ กฎหมาย และการรับรอง มาตรฐาน (6) คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบัน ทบทวนผลการดำเนินการของสถาบันและ ความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ
	3) มีการดำเนินการในกรณีที่หลักสูตรและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน มีผลกระทบในเชิง ลบต่อสังคม	2) [EQUIS] (1) มีระบบและกลไกการกำกับดูแล คณะ การได้มาซึ่งคณบดีหรือผู้บริหาร (2) นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ หรือกำกับดูแล การบริหารงานของคณะ
	4) มีกระบวนการที่ต้องปฏิบัติตามและทำให้ดีกว่า ระเบียบ กฎหมาย และการรับรองมาตรฐาน	(3) มีโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนการตัดสินใจการตรวจสอบการบริหารงานภายใน
	5) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการกำกับดูแล สถาบัน	3) มีความเชื่อมโยงระหว่างระบบการกำกับภายนอกและระบบการจัดการภายในคณะ แสดง ให้เห็นความอิสระในการดำเนินงาน
	4. การวางแผนเชิง กลยุทธ์	1) สถาบันมีการวางแผนกลยุทธ์ และผู้เกี่ยวข้องที่ สำคัญมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ ใน กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ได้พิจารณากรอบ เวลาทั้งการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว มีการ กำหนดเป้าประสงค์ของกลยุทธ์อย่างชัดเจน
	2) สถาบันมีวิธีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลและ สารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ในกระบวนการ วางแผนเชิงกลยุทธ์	2) [AMBA] (1) มีกลยุทธ์ที่ระบุไว้เป็นอย่างดี มีความน่าเชื่อถือ โดยจะต้องสะท้อนให้เห็น ทรัพยากร ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจริง เช่นเดียวกับกับภารกิจที่ได้กำหนดไว้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>3) [EdPEX]</p> <p>(1) สถาบันมีการวางแผนกลยุทธ์ และผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ ในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ ได้พิจารณากรอบเวลาที่ทั้งการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ ได้พิจารณาการเปลี่ยนแปลงแบบพลิกโฉม และการจัดลำดับความสำคัญของโครงการริเริ่มที่นำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง ความคล่องตัวของสถาบัน ความยืดหยุ่นในการปฏิบัติการ</p> <p>(2) สถาบันมีวิธีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีการพิจารณาความท้าทายเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ของสถาบัน ความเสี่ยงที่มีต่อความสำเร็จในอนาคตของสถาบัน ความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ จุดบอดที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์และในเรื่องสารสนเทศ และความสามารถของสถาบันที่จะนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ</p> <p>(3) สถาบันกำหนดระบบงานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งมอบจากภายนอกและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ และตัดสินใจเรื่องระบบงานเพื่อสนับสนุนให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ การตัดสินใจดังกล่าวคำนึงถึงสมรรถนะหลักของสถาบันและของผู้ที่จะมาเป็นผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของสถาบัน สถาบันกำหนดสมรรถนะหลักและระบบงานในอนาคต</p> <p>(4) มีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ ตารางเวลาที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์ที่สำคัญที่สุดของวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ได้สร้างความสมดุลระหว่างความต้องการที่หลากหลายในสถาบันซึ่งอาจแย้งทรัพยากรกันเอง</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>(5) วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันสามารถตอบสนองความท้าทายเชิงกลยุทธ์และใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสมรรถนะหลัก ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์ สร้างสมดุลเรื่องกรอบระยะเวลาทั้งสั้นและยาว และสร้างสมดุลของความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญทั้งหมด</p> <p>(6) สถาบันใช้ข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานประจำวัน และผลการดำเนินการโดยรวมของสถาบัน</p> <p>(7) สถาบันมีวิธีการเลือก รวบรวม ปรับให้มีความสอดคล้องและบูรณาการข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานประจำวัน และผลการดำเนินการโดยรวมของสถาบัน และติดตามความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ</p> <p>(8) สถาบันมีตัววัดผลการดำเนินการที่สำคัญทั้งระยะสั้นและระยะยาว และมีการติดตามตัววัดดังกล่าวเป็นระยะ</p> <p>(9) สถาบันมีการทบทวนและวิเคราะห์ผลการดำเนินการและขีดความสามารถของสถาบัน โดยใช้ตัววัดผลการดำเนินการที่สำคัญ ค่าเทียบเคียง และข้อมูลลูกค้า</p> <p>(10) สถาบันและผู้ในระดับสูงของสถาบัน ใช้การทบทวนเพื่อประเมินความสำเร็จของสถาบัน ผลการดำเนินการในเชิงแข่งขัน ความมั่นคงทางการเงิน และความก้าวหน้าของการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ ตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อความเปลี่ยนแปลงความต้องการของสถาบันและความท้าทายในสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ รวมทั้งความจำเป็นใดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมของโครงสร้างสถาบันและระบบงาน</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>4) [EQUIS]</p> <p>(1) มีการวางกลยุทธ์ของคณะในปัจจุบัน ในตลาดระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p>(2) พันธกิจ วัตถุประสงค์ และค่านิยมได้ รับการแปลงเป็นทิศทางเชิงกลยุทธ์ มีเป้าหมายระยะยาวของคณะ</p> <p>(3) มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และวิธีการประเมินความสำเร็จ</p> <p>(4) วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะมีความสัมพันธ์กับความพร้อมของทรัพยากร และพิจารณาข้อจำกัดที่สำคัญที่มีผลต่อผลการดำเนินงานในอนาคต และการดำเนินการกับข้อจำกัดเหล่านั้น</p> <p>(5) มีการระบุคู่แข่งที่สำคัญ มีการนำทรัพยากร หลักสูตร ความสามารถ ตลาดเป้าหมาย การจ้างงาน การให้บริการของคณะ ประกอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ</p> <p>(6) มีการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของคณะในการวางกลยุทธ์</p> <p>(7) มีการแปลงพันธกิจ วัตถุประสงค์ ค่านิยม และวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เป็นแผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน</p> <p>(8) มีวิธีการใช้ประโยชน์จากโอกาสเชิงกลยุทธ์</p> <p>(9) มีการระบุความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ที่คณะจะต้องเผชิญในอนาคต</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
5. การบริหารจัดการด้านการเงิน	<p>1) มีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนการจัดสรรงบประมาณระบบและกลไกในการควบคุมให้สามารถดำเนินการและสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร</p> <p>2) มีแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน) โดยการลงทุนหลักของคณะมีความสอดคล้องแผนกลยุทธ์ของคณะ และมีการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงินลงทุนกับทรัพยากรเงินทุนที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยมีการพิจารณาสมมติฐานที่สำคัญ ภาวะเสี่ยงและข้อบังคับ หรือข้อจำกัดอื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของคณะ</p> <p>3) พิจารณาความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์อื่นใดที่อาจจะส่งต่อสถานภาพทางการเงินของคณะ (เช่น เงินสำรอง สภาพคล่อง ความสามารถในการระดมทุนจากศิษย์เก่า)</p> <p>4) มีกระบวนการจัดทำงบประมาณการเงิน การรวมรวมและอนุมัติงบประมาณประจำปี การติดตามตรวจสอบ และควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณต่าง ที่โปร่งใส ชัดเจน</p>	<p>1) [AACSB] แผนกลยุทธ์ทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายงบประมาณ (จะต้องมีระบบและกลไกในการควบคุมให้สามารถดำเนินการและสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร)</p> <p>2) [EdPEX] (1) มีทรัพยากรด้านการเงินและด้านอื่น ๆ มีพร้อมใช้ในการสนับสนุนแผนปฏิบัติการจนประสบความสำเร็จและบรรลุพันธะหน้าที่ในปัจจุบัน (2) มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ (3) มีตัววัดด้านการเงินและงบประมาณที่สำคัญทั้งระยะสั้นและระยะยาว และมีการติดตามตัววัดดังกล่าวเป็นระยะ</p> <p>3) [EQUIS] (1) ผลการดำเนินงานทางด้านการเงิน งบการเงิน งบกระแสเงินสด สินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินของคณะ ของคณะที่ผ่านมา 5 ปีมีแนวโน้มดีขึ้น และมีการวางแผนทางการเงินสำหรับ 3 ปีข้างหน้า (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน) (2) มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญของคณะได้ (3) มีการพิจารณาข้อจำกัดอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อความพร้อมของทรัพยากรทางการเงินของคณะ (4) มีแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า (รวมทั้งการจัดทำงบประมาณปีปัจจุบัน) โดยการลงทุนหลักของคณะมีความสอดคล้องแผนกลยุทธ์ของคณะ และมีการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงินลงทุนกับทรัพยากรเงินทุนที่ตั้งเป้าหมายไว้</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	5) มีการบูรณาการระหว่างงบประมาณของคณะกับการจัดทำงบประมาณของสถาบัน	(5) มีการพิจารณาสมมติฐานที่สำคัญอื่น ๆ ที่จะสนับสนุนแผนทางการเงินของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า
	6) มีวิธีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทางการเงิน งบการเงิน งบกระแสเงินสด สินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน	(6) พิจารณาความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์อื่นใดที่อาจจะส่งต่อสถานภาพทางการเงินของคณะ (เช่น เงินสำรอง สภาพคล่อง ความสามารถในการระดมทุนจากผู้ปกครอง ศิษย์เก่า)
		(7) คณะมีความเป็นอิสระทางการเงิน มีการพิจารณาสถานภาพของสถาบัน (สถาบันรัฐ สถาบันเอกชน เป็นต้น) กฎระเบียบและข้อบังคับ หรือข้อจำกัดอื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของคณะ
		(8) มีกระบวนการจัดทำงบประมาณการเงินที่โปร่งใส ชัดเจน ได้แก่ กระบวนการรวบรวมและอนุมัติงบประมาณประจำปี การติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณต่าง ๆ ของคณะ กระบวนการควบคุมทางการเงินภายในคณะ
		(9) งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกันกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่ประมาณการ มีการเชื่อมโยงระหว่างระบบงบประมาณกับแผนกลยุทธ์ของคณะ มีการบูรณาการระหว่างงบประมาณของคณะกับการจัดทำงบประมาณของสถาบัน
		(10) มีการระบุตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่สำคัญที่คณะใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานทางการเงินใน 5 ปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับการคาดการณ์สำหรับ 3 ปีข้างหน้าด้วย
		(11) มีวิธีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทางการเงินไปยังผู้มีส่วนได้เสียของคณะ

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
6. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	มีการแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ การสรุปแผนปฏิบัติการ วิธีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และตัววัดหรือตัววัดที่สำคัญ	1) [EdPEX] <ol style="list-style-type: none"> (1) มีการแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ สรุปแผนปฏิบัติการ วิธีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติและตัววัดที่สำคัญของความก้าวหน้า คาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตตามตัววัดที่สำคัญเหล่านี้เปรียบเทียบกับตัววัดกับของกลุ่มเทียบที่สำคัญ (2) มีตัววัดที่สำคัญที่ใช้ติดตามผลสำเร็จและประสิทธิผลของแผนปฏิบัติการ (3) ระบบการวัดผลโดยรวมของแผนปฏิบัติการเสริมสร้างให้สถาบันทั้งหมดสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (4) มีการคาดการณ์ผลการดำเนินการของตัววัดที่สำคัญที่ ตามกรอบเวลาทั้งระยะสั้นและระยะยาวของสถาบัน (5) และผลการดำเนินการที่คาดการณ์ไว้ของสถาบันเปรียบเทียบกับค่าคาดการณ์ของกลุ่มหรือสถาบันที่เปรียบเทียบกัน ได้และกับระดับเทียบเคียงที่สำคัญ และมีวิธีการจัดการในกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างผลการดำเนินการ เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือองค์กรที่เทียบเคียงกันได้ (6) ในกรณีที่สถานการณ์บังคับให้มีการปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติการ สถาบันมีวิธีการในการจัดทำและนำแผนที่เปลี่ยนแปลงไปปฏิบัติอย่างรวดเร็ว

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
7. การบริหารทรัพยากรบุคคล	<p>1) มีแผนด้านอัตรากำลังที่สำคัญที่จะสนับสนุนวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว</p> <p>2) มีการกำหนดและคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีจำนวนเพียงพอ และมีความหลากหลาย (ทั้งในด้านเพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ความสามารถ) เป็นไปตามนโยบายการประกันคุณภาพของสถาบัน เพื่อให้การส่งมอบบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3) มีนโยบายการพัฒนาบุคลากร ซึ่งสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะ และพิจารณาความคาดหวังของบุคลากร มีการจัดลำดับความสำคัญ และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง</p> <p>4) มีระบบจัดการผลการดำเนินงานของบุคลากร เช่น บริหารค่าตอบแทน การให้รางวัล การยกย่องชมเชย และสิ่งจูงใจแก่บุคลากร ซึ่งผลักดันให้เกิดการกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรเพื่อทำให้เกิดนวัตกรรม การมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และการเรียนรู้ของนักศึกษา การบรรลุแผนปฏิบัติการของสถาบัน</p>	<p>1) [AUN - QA]</p> <p>(1) บุคลากรห้องสมุด บุคลากรห้องปฏิบัติการ บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ และบุคลากรบริการงานนักศึกษา มีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ</p> <p>(2) มีแผนพัฒนา และกิจกรรมการอบรมบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่ชัดเจน ตามความต้องการในการอบรมและพัฒนา</p> <p>2) [AMBA]</p> <p>มีการจัดพนักงานหลักและเจ้าหน้าที่บริหารจัดการเพื่อให้การส่งมอบหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคุณสมบัติของบุคลากรจะต้องเป็นไปตามนโยบายการประกันคุณภาพของสถาบัน</p> <p>3) [AACSB]</p> <p>(1) คณะมีการวางแผนทรัพยากรในส่วนของคณาจารย์ในภาพรวม ที่ส่งผลต่อภารกิจของคณะ และมีการวางแผนความต้องการทรัพยากร และแผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(2) มีกระบวนการในการบริหารจัดการคณาจารย์ มีการจัดสรรภาระงานไปสู่แต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้บรรลุภารกิจของคณะ มีการกำหนดความคาดหวังของอาจารย์แต่ละท่าน อย่างสมเหตุสมผล สามารถบรรลุได้</p> <p>(3) คณะมีการสื่อสารผลการดำเนินงานที่คาดหวังที่สมเหตุสมผล ไปยังคณาจารย์อย่างชัดเจน</p> <p>(4) สาขาการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน มีความสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กร</p> <p>(5) มีนโยบายด้านทุนการศึกษาของคณาจารย์อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับภารกิจ และผลลัพธ์ที่คาดหวัง</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>5) มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมขององค์กรที่มีลักษณะการสื่อสารที่เปิดกว้าง</p> <p>6) อาจารย์มีความสามารถที่ส่งผลต่อความเป็นนานาชาติของหลักสูตร</p> <p>7) อาจารย์สามารถบูรณาการประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้</p> <p>8) มีการจัดสรรภาระงานไปสู่แต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้บรรลุภารกิจของคณะ</p> <p>9) มีการกำหนดความคาดหวังของอาจารย์แต่ละท่านอย่างสมเหตุสมผล สามารถบรรลุได้ และมีการสื่อสารไปยังคณาจารย์อย่างชัดเจน</p>	<p>4) [EdPEX]</p> <p>(1) มีแผนด้านบุคลากรที่สำคัญที่จะสนับสนุนวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว แผนดังกล่าวได้เน้นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคลากรและการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นต่อความต้องการด้านขีดความสามารถของบุคลากรและอัตรากำลัง</p> <p>(2) มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมขององค์กรที่มีลักษณะการสื่อสารที่เปิดกว้าง มีผลการดำเนินการที่โดดเด่นและบุคลากรมีความผูกพันต่อสถาบัน ให้อำนาจแก่บุคลากรในการคิดและมีการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของความคิดและวัฒนธรรมของบุคลากร</p> <p>(3) สถาบันมีวิธีการกำหนดปัจจัยผลักดันสำคัญที่ส่งผลต่อความผูกพันของบุคลากรตามกลุ่มและประเภทของบุคลากร</p> <p>(4) มีวิธีการประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และตัววัดที่ใช้ในการประเมินความผูกพันของบุคลากร รวมทั้งความพึงพอใจ สำหรับแต่ละกลุ่มและส่วนของบุคลากร เช่น การคงอยู่ การขาดงาน การร้องทุกข์ ความปลอดภัยและผลผลิตของบุคลากร และมีการประเมินและปรับปรุงความผูกพันของบุคลากร</p> <p>(5) มีระบบจัดการผลการดำเนินงานของบุคลากร เช่น บริหารค่าตอบแทน การให้รางวัล การยกย่องชมเชย และสิ่งจูงใจแก่บุคลากร ซึ่งผลักดันให้เกิดการกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรเพื่อทำให้เกิดนวัตกรรม การมุ่งเน้นนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์ และการเรียนรู้ของนักศึกษา การบรรลุแผนปฏิบัติการของสถาบัน</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>(6) ระบบการเรียนรู้และการพัฒนาของสถาบันสนับสนุนความต้องการของบุคลากร ให้มีความสำคัญต่อสมรรถนะหลัก ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ และการบรรลุแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีการถ่ายทอดความรู้จากบุคลากรที่ลาออกหรือเกษียณอายุ และมีการผลักดันให้นำความรู้และทักษะใหม่มาใช้ในการทำงาน มีวิธีการในการจัดการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและการสืบทอดตำแหน่ง</p> <p>5) [EQUIS]</p> <p>(1) มีกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารทรัพยากรบุคคล</p> <p>(2) มีนโยบายการพัฒนาอาจารย์ ซึ่งสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะ มีแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาอาจารย์ในอนาคต ระบุลำดับความสำคัญ และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(3) มีพนักงานเพียงพอที่จะให้บริการในกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ</p> <p>6) [TedQual]</p> <p>สนับสนุนให้คณาจารย์ได้ศึกษาดูงานต่างประเทศในการศึกษาต่อและฝึกอบรม มีหลักสูตร เพื่อเน้นความสำคัญของชนกลุ่มน้อย ให้แก่คณาจารย์และพนักงานองค์กร ส่งเสริมสนับสนุน ให้คณาจารย์ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศ/ทวีปเอเชีย</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
8. การมุ่งเน้นลูกค้า	<p>1) มีวิธีการการรับฟัง ปฏิสัมพันธ์ และสังเกตนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่น ทั้งในอดีต อนาคต และลูกค้าของคู่แข่ง</p> <p>2) มีวิธีการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น</p> <p>3) วิธีการสร้างและจัดการความสัมพันธ์กับนักศึกษาและกลุ่มลูกค้าอื่นเพื่อให้ได้นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและสร้างส่วนแบ่งตลาดและมีวิธีการแก้ไขข้อร้องเรียนอย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1) [AMBA] มีนโยบายด้านความต้องการของลูกค้าที่มีการพัฒนาเป็นอย่างดี</p> <p>2) [EdPEX]</p> <p>(1) สถาบันมีวิธีการการรับฟัง ปฏิสัมพันธ์ และสังเกตนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่น ทั้งในอดีต อนาคต และลูกค้าของคู่แข่ง ซึ่งวิธีการรับฟังดังกล่าวมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มลูกค้า สถาบันใช้สื่อสังคมออนไลน์ เทคโนโลยีที่ใช้งานบนเว็บไซต์ ในการรับฟัง สถาบันมีวิธีการค้นหาข้อมูลป้อนกลับที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพหลักสูตรและบริการ การสนับสนุน และการให้บริการ จากนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น ได้อย่างทันท่วงทีและสามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>(2) สถาบันมีวิธีการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น ซึ่งวิธีการประเมินดังกล่าวมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มลูกค้า การวัดผลดังกล่าวให้สารสนเทศที่สามารถนำไปใช้เพื่อตอบสนองให้เกิดความคาดหวังของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและเพื่อรักษาความผูกพันกับกลุ่มดังกล่าวในระยะยาว และมีวิธีการรวบรวมสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับองค์กรอื่น</p> <p>(3) สถาบันมีวิธีการสร้างและจัดการความสัมพันธ์กับนักศึกษาและกลุ่มลูกค้าอื่นเพื่อให้ได้นักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นและสร้างส่วนแบ่งตลาด จัดการและเสริมสร้างภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง รักษานักศึกษาและลูกค้ากลุ่มอื่นไว้ และสนองความต้องการและทำให้ดีกว่าความคาดหวังในแต่ละช่วงที่มีการสานสัมพันธ์กับสถาบัน และเพิ่มความผูกพันกับสถาบัน</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
9. การตลาดและการประชาสัมพันธ์	<p>1) มีการวางกลยุทธ์และการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ วิธีการ จำนวนบุคลากร และจำนวนเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ การจัดสรรทรัพยากร ในกิจกรรมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ในแต่ละหลักสูตร ช่องทางสื่อสารที่คณะใช้</p> <p>2) มีวิธีการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของคณะ</p> <p>3) มีวิธีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเต็มที่ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง ความผูกพันและความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ายุคอื่น</p>	<p>(4) สถาบันมีวิธีการแก้ไขข้อร้องเรียนอย่างทันที่และมีประสิทธิภาพ เพื่อเรียกความเชื่อมั่นของนักศึกษาและกลุ่มลูกค้าอื่น และหลีกเลี่ยงข้อร้องเรียนลักษณะเดียวกันในอนาคต</p> <p>1) [EdPEX] สถาบันมีวิธีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง ความผูกพันและความสัมพันธ์กับนักศึกษาและลูกค้ายุคอื่น</p> <p>2) [EQUIS] (1) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการตลาด (2) มีการวางกลยุทธ์และการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ วิธีการ จำนวนบุคลากร และจำนวนเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ การจัดสรรทรัพยากร ในกิจกรรมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ในแต่ละหลักสูตร ช่องทางสื่อสารที่คณะใช้</p> <p>(3) มีวิธีการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของคณะ</p>
10. สิ่งอำนวยความสะดวกสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และระบบภายในสถาบัน	<p>1) มีการจัดการเพื่อให้มีข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็น มีความพร้อมใช้ในรูปแบบที่ใช้งานง่าย และทันการสำหรับบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นักศึกษา และลูกค้ายุคอื่น และมีความเป็นนานาชาติ</p>	<p>1) [ทุกเกณฑ์] มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมต่อการเรียนการสอนของหลักสูตร และเหมาะสมต่อความหลากหลายของนักศึกษา</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>2) ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของสถาบันมีความน่าเชื่อถือ มั่นคง ปลอดภัยและใช้งานง่าย</p> <p>3) มีเครือข่ายความร่วมมือหรือบริการพิเศษอื่น ๆ ที่มีกับห้องสมุดหรือสถาบันการวิจัยภายนอก</p> <p>4) มีห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัยที่เหมาะสมสามารถเข้าใช้งานได้นอกเวลาทำงานปกติ รองรับความเป็นนานาชาติและกิจกรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต</p> <p>5) มีการประเมินผลหรือรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษาหรือประชาชนที่เข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวก และมีการนำข้อเสนอแนะที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของนักศึกษาและประชาชน</p>	<p>2) [EdPEX]</p> <p>(1) มีการจัดการเพื่อให้มีข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็น มีความพร้อมใช้ในรูปแบบที่ใช้งานง่าย และทันการสำหรับบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่น</p> <p>(2) ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของสถาบันมีความน่าเชื่อถือ มั่นคง ปลอดภัยและใช้งานง่าย</p> <p>3) [EQUIS]</p> <p>(1) มีบริการสารสนเทศที่ให้ไว้ในเว็บไซต์ (แบบฟอร์มเอกสารกลางของคณะ ห้องสมุดฐานข้อมูลการวิจัยสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ)</p> <p>(2) เครือข่ายความร่วมมือหรือบริการพิเศษอื่น ๆ ที่มีกับห้องสมุดหรือสถาบันการวิจัยภายนอก</p> <p>(3) มีห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัยอย่างเพียงพอเหมาะสม และสามารถเข้าใช้งานได้นอกเวลาทำงานปกติ</p> <p>(4) มีการวิเคราะห์ความต้องการด้านห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัย เพื่อรองรับความเป็นนานาชาติและกิจกรรมอื่น ๆ ของคณะที่จะเกิดขึ้นในอนาคต</p> <p>(5) มีการประเมินผลหรือรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษาหรือประชาชนที่เข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ของคณะ และมีการนำข้อเสนอแนะที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของนักศึกษาและประชาชน</p> <p>4) [AUN - QA]</p> <p>สิ่งแวดล้อมเชิงสุขอนามัยและมาตรฐานความปลอดภัยเป็นไปตามข้อกำหนดในทุกด้าน</p> <p>5) [AACSB]</p> <p>มีทุน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ และทรัพยากรที่เอื้อให้อาจารย์สามารถบรรลุพันธกิจ วัตถุประสงค์และการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p>

ตารางที่ 4.9 ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
		<p>6) EPAS] สิ่งอำนวยความสะดวกทางสังคมและสวัสดิการที่เหมาะสมกับความหลากหลายของนักศึกษา นักศึกษาที่มีความบกพร่อง ระบบ IT ห้องสมุด และทรัพยากรอื่น ๆ ที่เหมาะสม และทันสมัย</p> <p>7) [AMBA] มีทรัพยากรที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางระบบออนไลน์จากภายนอกสถาบันและนอกเวลาเรียน</p> <p>8) [EQUIS] มีสิ่งอำนวยความสะดวก (ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ อินทราเน็ต ระบบการจัดการเรียนการสอน ระบบบริหารการจัดการอีเลิร์นนิง (Learning Management System: LMS) ระบบการจัดการเข้าห้องคอมพิวเตอร์ บริการความช่วยเหลืออื่น ๆ) และสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ตอบสนองต่อกลยุทธ์ในอนาคตของคณะ</p>
<p>11. การพัฒนา ประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงาน</p>	<p>มีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงาน หลักสูตร และบริการ โดยใช้ผลการประเมิน</p>	<p>1) [EdPEX] มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อเพิ่มผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ปรับปรุงหลักสูตร และบริการ และผลการดำเนินการ สร้างเสริมสมรรถนะหลักของสถาบันและลดความแปรปรวน</p> <p>2) [EQUIS] มีการประเมินประสิทธิภาพของการจัดบริการและการสนับสนุนอื่น ๆ ของคณะ และมีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาการให้บริการในอนาคต</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
12. การบริหาร ความเสี่ยง	มีการจัดการความเสี่ยงด้านการเงินและความเสี่ยงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการ และมีการบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ รวมทั้งการกำกับดูแลจากหน่วยงานภายนอก	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) จัดการความเสี่ยงด้านการเงินและความเสี่ยงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการ</p> <p>(2) มีการกำหนดตัววัดและเป้าประสงค์ของกระบวนการ ดำเนินการเรื่องความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน</p> <p>(3) มีการจัดการระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์รวมทั้งข้อมูลและสารสนเทศมีความมั่นคงปลอดภัย และพร้อมใช้งานอย่างต่อเนื่องในภาวะฉุกเฉิน เพื่อตอบสนองต่อนักศึกษา และลูกค้ากลุ่มอื่นรวมทั้งต่อความต้องการของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(4) มีการจัดการด้านความปลอดภัยของข้อมูล สารสนเทศ และสารสนเทศเชิงอิเล็กทรอนิกส์ที่อ่อนไหวและเป็นสิทธิพิเศษ (Privilege) มีการรักษาความลับและการเข้าถึงที่เหมาะสม</p> <p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยง และมีการบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ รวมทั้งการกำกับดูแลจากหน่วยงานภายนอก</p> <p>(2) มีการระบุและประเมินความเสี่ยง</p> <p>(3) มีการระบุผู้รับผิดชอบและผู้กำกับดูแล</p> <p>(4) กระบวนการของการบริหารความเสี่ยงที่คณะใช้</p> <p>(5) มีการพิจารณาความเสี่ยงทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงินที่สำคัญของคณะ</p> <p>(6) มีการพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน</p> <p>(7) มีแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงต่าง ๆ</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
<p>13. การจัดการความรู้และการมุ่งเน้นนวัตกรรม</p>	<p>1) กระบวนการจัดทำกลยุทธ์ได้ส่งเสริมและพิจารณาการสร้างนวัตกรรม สถาบันระบุโอกาสเชิงกลยุทธ์และตัดสินใจลงทุนในโอกาสเชิงกลยุทธ์ มีการเตรียมทรัพยากรด้านการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ ไว้เพื่อสนับสนุนโอกาสดังกล่าวและกำหนดนโยบายในการยุติการสนับสนุนเรื่องดังกล่าว ณ เวลาที่เหมาะสม เพื่อนำทรัพยากรไปสนับสนุนโอกาสอื่นที่สำคัญกว่า</p> <p>2) สถาบันมีการจัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและโอกาสในการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งถ่ายทอดเรื่องที่จัดลำดับความสำคัญและโอกาสสร้างนวัตกรรมดังกล่าวไปสู่ คณาจารย์ บุคลากรกลุ่มและฝ่ายงานอื่น ๆ ทั่วทั้งสถาบัน รวมทั้งหน่วยงานภายนอกสถาบันที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3) สถาบันมีวิธีการพิจารณาหน่วยงานหรือกระบวนการที่มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น และค้นหาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) กระบวนการจัดทำกลยุทธ์ได้ส่งเสริมและพิจารณาการสร้างนวัตกรรม สถาบันระบุโอกาสเชิงกลยุทธ์และตัดสินใจลงทุนในโอกาสเชิงกลยุทธ์</p> <p>(2) สถาบันมีการจัดลำดับความสำคัญของเรื่องที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและโอกาสในการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งถ่ายทอดเรื่องที่จัดลำดับความสำคัญและโอกาสสร้างนวัตกรรมดังกล่าวไปสู่ คณาจารย์ บุคลากรกลุ่มและฝ่ายงานอื่น ๆ ทั่วทั้งสถาบัน รวมทั้งหน่วยงานภายนอกสถาบันที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(3) สถาบันมีวิธีการพิจารณาหน่วยงานใดหรือกระบวนการใดมีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น และค้นหาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>(4) สถาบันมีการรวบรวมและถ่ายทอดความรู้ของบุคลากร ผสมผสานและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ ระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวบรวมความรู้และถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการสร้างนวัตกรรมและในกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้การเรียนรู้ฝังลึกเข้าไปในวิถีการปฏิบัติงานของสถาบัน</p> <p>(5) มีการเตรียมทรัพยากรด้านการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ ไว้เพื่อสนับสนุนโอกาสดังกล่าวและกำหนดนโยบายในการยุติการสนับสนุนเรื่องดังกล่าว ณ เวลาที่เหมาะสม เพื่อนำทรัพยากรไปสนับสนุนโอกาสอื่นที่สำคัญกว่า</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>4) สถาบันมีการรวบรวมและถ่ายทอดความรู้ของบุคลากร ผสมผสานและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อใช้ในการสร้างนวัตกรรมและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้การเรียนรู้ฝังลึกเข้าไปในวิถีการปฏิบัติงานของสถาบัน</p>	<p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) วิธีการของคณะในการตีความคำว่า “นวัตกรรม” ภายใต้บริบทท้องถิ่นภายในประเทศ</p> <p>(2) คณะมีนโยบายและกลไกในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาวัตกรรม</p> <p>(3) นวัตกรรมมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของคณะ</p> <p>(4) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาเครื่องมือหรือนวัตกรรมใหม่ในบริบทของคณะ หรือเพื่อเพิ่มบทบาทของคณะในภาคธุรกิจ</p> <p>(5) วิธีการของคณะที่เข้าร่วมในการพัฒนาความรู้กับภาคธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ</p>
<p>14. ความเป็นนานาชาติ</p>	<p>1) มีกลยุทธ์และนโยบายความเป็นนานาชาติ มีการปฏิบัติภารกิจ การกำกับดูแลกลยุทธ์ และการดำเนินงานในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นความเป็นนานาชาติ</p> <p>2) อาจารย์และนักศึกษาในปัจจุบันมีความเป็นนานาชาติ</p> <p>3) มีเครือข่าย ความสัมพันธ์ทางวิชาการ และกิจกรรมที่ดำเนินการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ</p> <p>4) การวิจัยของคณะ และการพัฒนากิจกรรมมีความเป็นนานาชาติ</p>	<p>1) [EQUIS]</p> <p>(1) มีกลยุทธ์และนโยบายความเป็นนานาชาติ</p> <p>(2) การปฏิบัติภารกิจ การกำกับดูแลกลยุทธ์ และการดำเนินงานในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นความเป็นนานาชาติ</p> <p>(3) อาจารย์และนักศึกษาในปัจจุบันมีความเป็นนานาชาติ</p> <p>(4) มีกิจกรรมที่ดำเนินการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ (เช่น นักศึกษา/คณาจารย์ แลกเปลี่ยน หลักสูตร/โปรแกรมร่วม การดำเนินงานวิจัย ฯลฯ)</p> <p>(5) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างคณะ/สถาบันต่างประเทศ</p> <p>(6) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงระหว่างคณะกับองค์กรระหว่างประเทศ</p> <p>(7) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์ที่สำคัญกับองค์กรระหว่างประเทศ</p> <p>(8) การวิจัยของคณะ และการพัฒนากิจกรรมมีความเป็นนานาชาติ</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>5) มีการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการดำเนินงานระหว่างประเทศของคณะที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา 5 ปี</p> <p>6) ความเป็นนานาชาติในการให้บริการสารสนเทศของคณะ</p>	<p>(9) มีประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการดำเนินงานระหว่างประเทศของคณะที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา 5 ปี</p> <p>(10) ความเป็นนานาชาติในการให้บริการสารสนเทศของคณะ (หนังสือและวารสารในภาษาอื่น ๆ ฐานข้อมูลระหว่างประเทศอื่น ๆ)</p>
15. จริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน	<p>1) มีการบูรณาการจริยธรรมรับผิดชอบต่อสังคมและค่านิยมในกิจกรรมการจัดการศึกษาที่เหมาะสม</p> <p>2) มีการส่งเสริมและกำกับดูแลให้มีพฤติกรรมที่มีจริยธรรมภายใต้โครงสร้างการกำกับดูแลและตลอดทั่วทั้งสถาบัน รวมทั้งในการปฏิสัมพันธ์กับบุคลากร นักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ส่งมอบ และ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ โดยบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา และการบริการวิชาการแก่สังคม</p> <p>3) มีนโยบายการดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรม</p> <p>4) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของคณะ เกี่ยวกับจริยธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>	<p>1) [EdPEX]</p> <p>(1) มีวิธีการส่งเสริมและทำให้มั่นใจว่าปฏิสัมพันธ์ทุกด้านของสถาบันเป็นไปอย่างมีจริยธรรม</p> <p>(2) มีกระบวนการหลักและตัววัดหลัก ในการส่งเสริมและกำกับดูแลให้มีพฤติกรรมที่มีจริยธรรมภายใต้โครงสร้างการกำกับดูแลและตลอดทั่วทั้งสถาบัน รวมทั้งในการปฏิสัมพันธ์กับบุคลากร นักศึกษา ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ส่งมอบ และ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ</p> <p>(3) มีการกำกับดูแล และดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรม</p> <p>(4) มีการพิจารณาความผาสุกและประโยชน์สุขของสังคมเป็นส่วนหนึ่งในกลยุทธ์และการปฏิบัติงานประจำวัน รวมทั้งมีการพิจารณาช่วยให้ระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมมีสถานะที่ดี</p> <p>(5) มีการดำเนินการสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนที่สำคัญอย่างจริงจัง</p> <p>(6) มีการกำหนดชุมชนที่สำคัญของสถาบัน และกำหนดเรื่องที่สถาบันจะเข้าไปมีส่วนร่วมถึงเรื่องที่สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสมรรถนะหลักขององค์การผู้นำระดับสูง ได้ร่วมกับบุคลากรในการพัฒนาชุมชน</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
	<p>5) มีการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการจัดกิจกรรมของคณะเกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา</p>	<p>2) [EQUIS]</p> <p>(1) มีกลยุทธ์เกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>(2) การปฏิบัติการกิจของคณะ การกำกับดูแลกลยุทธ์ และการดำเนินงานในปัจจุบันมีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืน</p> <p>(3) มีเครือข่าย/ความสัมพันธ์/ความร่วมมืออย่างเป็นทางการของคณะ เกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>(4) มีการบูรณาการจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืนในกิจกรรมการจัดการศึกษาที่เหมาะสม</p> <p>(5) มีการบูรณาการจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืนในกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาที่เหมาะสม</p> <p>(6) มีบทบาทในการทำหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนา ความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืนขององค์กร ธุรกิจและสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและความยั่งยืน ระดับท้องถิ่นและระดับโลก</p> <p>(7) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการจัดกิจกรรมของคณะเกี่ยวกับจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อและการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา 5 ปี</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
16. การสร้าง ความสัมพันธ์กับ องค์กรภายนอก	<p>1) มีการตกลงความร่วมมือในด้านการสร้างหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ โดยแสดงให้เห็นพันธสัญญาในความร่วมมือทางด้านการศึกษาและแสดงให้เห็นถึงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านการกำกับมาตรฐาน กระบวนการต้นน้ำ (การรับเข้า) จนถึงปลายน้ำ (การสำเร็จการศึกษา)</p> <p>2) มีการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในทางปฏิบัติของหลักสูตร และเพื่ออำนวยความสะดวกในการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร</p>	<p>1) [AMBA] มีนโยบายที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับโลกการทำงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและการบริหารจัดการ</p> <p>2) [EQUIS] (1) มีกลยุทธ์และนโยบายเกี่ยวกับการติดต่อการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก (2) มีกระบวนการที่สำคัญที่ใช้ในการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างคณะกับองค์กรภายนอก (3) มีเงินทุนงบประมาณในการดำเนินงาน ที่ได้รับจากบริษัทหรือองค์กรภายนอก (4) มีความสัมพันธ์ของคณะกับองค์กรภายนอกที่มีความเป็นนานาชาติ (5) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกในกิจการของคณะที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา 5 ปี</p> <p>3) [AACSB] มีการตกลงความร่วมมือในด้านการสร้างหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ โดยแสดงให้เห็นพันธสัญญาในความร่วมมือทางด้านการศึกษาและแสดงให้เห็นถึงกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรอย่างชัดเจน และเพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4) [EPAS] มีการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในทางปฏิบัติของ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
17. การประกันคุณภาพ	<p>1) มีนโยบายและวิธีการที่เหมาะสมกับบริบทของสถาบัน และมีกลไกที่เป็นแนวทางสำหรับการประกันคุณภาพภายใน</p> <p>2) มีกระบวนการและตัวชี้วัดที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน</p> <p>3) นักศึกษา ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่สำคัญ มีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพ</p> <p>4) มีการรวบรวมข้อมูลจากกระบวนการตรวจสอบทั้งภายใน และระดับชาติ และมีการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากกระบวนการตรวจสอบดังกล่าว</p>	<p>1) [AMBA] มีการรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจจากกระบวนการตรวจสอบทั้งภายในและระดับชาติ ละมีการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากกระบวนการตรวจสอบดังกล่าวได้เสร็จสิ้นและสมบูรณ์</p> <p>2) [EQUIS] (1) มีนโยบายและวิธีการที่เหมาะสมกับบริบทของคณะ และมีกลไกที่เป็นแนวทางสำหรับการประกันคุณภาพภายใน (2) มีกระบวนการและตัวชี้วัดที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน (3) นักศึกษา ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่สำคัญ มีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพ</p>
18. ผลผลิต	มีผลลัพธ์ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ	<p>[EdPEX] (1) ผลลัพธ์ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการทั้งระดับปัจจุบันและแนวโน้ม (2) ผลลัพธ์ด้านผลิตภาพรอบเวลาทำงาน และนวัตกรรมของกระบวนการ (3) ผลลัพธ์ด้านการเตรียมพร้อมต่อภาวะฉุกเฉิน ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดที่สำคัญด้านประสิทธิผลของการเตรียมพร้อมของสถาบันเพื่อรับมือกับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน (4) ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ผลลัพธ์ของการดำเนินการที่ช่วยส่งเสริมให้ผลการดำเนินการของสถาบันดีขึ้น</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	สรุปประเด็นร่วมของทุกเกณฑ์	ประเด็นเฉพาะของแต่ละเกณฑ์
19. ความพึงพอใจ ของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	มีข้อมูลและแนวโน้มของความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	[EdPEX] (1) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้า ผลลัพธ์ปัจจุบันและ แนวโน้มด้านความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของลูกค้ากลุ่มอื่น (2) ประเมินความพึงพอใจโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความ ต้องการของในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ

4.4 ข้อเสนอแนะจากบุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์สากล

จากการสัมภาษณ์ถึงบุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์สากลต่าง ๆ ถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการรับรองมาตรฐานสากล เพื่อรวบรวมข้อมูลสนับสนุนการวางกลยุทธ์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในด้านการรับรองมาตรฐานสากลสามารถสรุปได้ ดังนี้

4.4.1 บุคลากรประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์

ในเกณฑ์มาตรฐาน Network of Schools of Public Policy, Affairs, and Administration (NASPAA) ได้กล่าวถึงปัญหาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ประเด็นปัญหาที่พบ

(1) ข้อมูลประกอบการทำรายงานการประเมินตนเอง จะต้องเป็นข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร MPA เท่านั้น

(2) ภาษาที่ใช้ในการเขียนรายงานการประเมินตนเองจะต้องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ซึ่งบุคลากรในปัจจุบันเป็นนักศึกษาปริญญาเอกของคณะซึ่งจะไม่ทราบข้อมูลเชิงลึกของหลักสูตร และมีค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสารเป็นจำนวนมาก

(3) ข้อคำถามเป็นแบบเปิดกว้าง ต้องอาศัยการตีโจทย์เพื่อตอบให้ตรงตามความต้องการของเกณฑ์

(4) การบริหารจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เพียงพอ

2) ข้อเสนอแนะ

(1) สถาบันควรมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับค่าสมาชิก ค่าเข้าร่วมประชุมในระดับนานาชาติ และค่าแปลเอกสารอย่างเพียงพอ

(2) สถาบันควรมีการจัดเก็บข้อมูลโดยแยกหลักสูตรอย่างละเอียด

(3) สถาบันควรจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่เจ้าหน้าที่ด้านประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งนักวิชาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(4) การดำเนินการเพื่อเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานสากลจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ทุกท่าน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ

4.4.2 บุคลากรประจำคณะบริหารธุรกิจ

ในเกณฑ์ European Quality Improvement System (EQUIS) เกณฑ์ European Programme Accreditation System (EPAS) เกณฑ์ Association to Advance Collegiate Schools of Business (AACSB) และ เกณฑ์ Association of MBAs (AMBA)

1) ประเด็นปัญหาที่พบ

(1) ปัญหาเรื่องความเป็นสากล เนื่องจากเกณฑ์ EQUIS มีข้อกำหนดคให้มีนักศึกษา และบุคลากรที่เป็นชาวต่างชาติ ซึ่งขณะนี้ทางคณะได้เตรียมการจ้างบุคลากรชาวต่างชาติ และสร้างเครือข่ายร่วมกับสถาบันและหน่วยงานอื่นภายในต่างประเทศ

(2) จำนวนอาจารย์ประจำหรือเทียบเท่าต้องไม่ต่ำกว่า 25 คน ตามเกณฑ์ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างรับสมัครบุคลากรสายวิชาการที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

2) ข้อเสนอแนะต่อสถาบัน

(1) แนวทางการพัฒนาคุณภาพของสถาบันนับว่ามาถูกทางแล้ว แต่ควรมีการจัดหน่วยค่ารางวัลเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่หน่วยงานเพื่อเป็นหลักไมล์ในการพัฒนาคุณภาพ เช่น รางวัล PMQA ราชหมวด รางวัล Public Service Award เป็นต้น

(2) ควรมีการจัดอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ โดยเน้นวิทยากรภายนอก เพื่อสร้างความรู้ในบริบทที่แตกต่างจากบริบทภายในสถาบัน และจัดอบรมต่างประเทศหรือต่างจังหวัด เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากร

(3) จัดดูงานส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่สถาบัน ที่เคยได้รับรางวัลคุณภาพต่าง ๆ เช่น สำนักงานประกันสังคม กรมชลประทาน กรมปศุสัตว์ กรมการขนส่งทางบก กรมศุลกากร เป็นต้น เพื่อให้บุคลากรได้เห็นแนวทางการพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงาน เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวสามารถปรับปรุงคุณภาพการให้บริการและสร้างภาพลักษณ์การทำงานที่ได้มาตรฐาน

4.4.3 บุคลากรประจำคณะการจัดการการท่องเที่ยว

ในเกณฑ์มาตรฐาน Tourism Education Quality (TedQual)

1) ประเด็นปัญหาที่พบ

(1) เกณฑ์ ข้อบังคับ ระเบียบของคณะและสถาบัน ยังไม่มีการจัดการเพื่อให้ครอบคลุมตามเกณฑ์ที่ TedQual กำหนด

(2) บุคลากรไม่มีเวลาที่เอื้อต่อการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนหลักสูตรเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานสากลอย่างเพียงพอ

(3) จำเป็นต้องมีการจ้างแปลเอกสารเพื่อใช้ประกอบการยื่นขอการรับรอง ส่งผลให้ระยะเวลาในการดำเนินงานและงบประมาณค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น

(4) ไม่สามารถคาดการณ์งบประมาณได้อย่างแน่ชัด เช่น ไม่ทราบจำนวนเอกสารที่ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ

2) ข้อเสนอแนะต่อสถาบัน

(1) บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุนของคณะและสถาบัน ควรมีความเข้าใจในการขับเคลื่อนหลักสูตรเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานระดับสากลให้ตรงกัน โดยอาจจัดให้มีเวทีที่ผู้บริหารของสถาบันสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรภายในสถาบัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความชัดเจน และสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากร

(2) ผู้บริหารคณะควรมีบทบาท หน้าที่ หรือมอบหมายอำนาจในการดำเนินการอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความฉับไวในการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมในด้านต่าง ๆ

(3) ควรพิจารณาความพร้อมของคณะทั้งในด้านของทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ ก่อนเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานสากล

4.4.4 บุคลากรของสถาบันที่เข้าร่วมอบรมหลักเกณฑ์และอบรมหลักสูตรผู้ประเมินในเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX)

1) ประเด็นปัญหาที่พบ

(1) ปัจจุบันสถาบันได้จัดโครงการเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศในแต่ละหมวด โดยเชิญบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านของสถาบันเป็นวิทยากร ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวเป็นเพียงการเสริมสร้างความรู้เท่านั้น ยังไม่พบการนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนากระบวนการทำงานของแต่ละหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม

(2) การจัดโครงการตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้น ยังมีข้อจำกัดในหลายด้าน เช่น จำกัดหน่วยงานที่สามารถเข้าร่วมโครงการต่างๆ รวมทั้งจำนวนผู้ประเมินคุณภาพยังไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนสถาบันที่ต้องการเข้าร่วมโครงการ เป็นต้น

2) ข้อเสนอแนะต่อสถาบัน

(1) ควรมีการต่อยอดการจัดกิจกรรม จากเดิมที่มีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ เพิ่มการเขียนรายงานจริง และให้แต่ละหน่วยงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยเลือกในหัวข้อที่หน่วยงานสามารถทำได้ดี และควรจัดให้มีวิทยากรภายนอกเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะทั้งในด้านการเขียนรายงานและการพัฒนากระบวนการทำงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

(2) ควรมีการจัดทำโครงร่างองค์การในระดับสถาบันเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในบริบทของสถาบัน และเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่คณะและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบันอ้างอิงในโครงร่างองค์การของตนต่อไป

(3) ควรมีการจัดอบรมเพื่อสร้างผู้ประเมินภายในสถาบันตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศหรือเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ โดยให้มีการตรวจประเมินข้ามหน่วยงาน เพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ๆ ในการพัฒนาหน่วยงาน และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้ารับการประเมินจริง

4.4.5 บุคลากรของสถาบันที่เข้าร่วมอบรมหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA)

1) ประเด็นปัญหาที่พบ

(1) ปัจจุบันสถาบันได้ดำเนินการจัดทำระบบกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) แล้ว ซึ่งหากจะดำเนินการตามเกณฑ์ AUN-QA จำเป็นต้องมีการปรับเพื่อนำข้อมูลบางส่วนจากฐานข้อมูลภายในสถาบันไปใช้ประกอบการรายงานตามเกณฑ์มาตรฐาน AUN-QA

(2) ปัญหาด้านการประกันคุณภาพที่มีการตรวจในหลายเกณฑ์ เช่น ปัจจุบันมีเกณฑ์มาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) เกณฑ์การบริหารหลักสูตร เกณฑ์ CUPT QA เกณฑ์ AUN - QA ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนและมุมมองที่ไม่ดีกับการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบัน

2) ข้อเสนอแนะต่อสถาบัน

(1) ควรมีการจัดการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์ AU-QA ให้แก่บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน รวมทั้งนักวิชาการศึกษาและเจ้าหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานเกิดการบูรณาการไปในทิศทางเดียวกัน

(2) ควรมีการจัดอบรมเพื่อสร้างผู้ประเมินภายในสถาบันตามเกณฑ์ AUN-QA โดยให้มีการตรวจประเมินข้ามหน่วยงาน เพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ ๆ ในการพัฒนาหน่วยงาน และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้ารับการประเมินจริง

(3) ควรกำหนดผู้รับผิดชอบในด้านการพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานสากลเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากภายในและต่างประเทศ โดยมีการสรุปผลการวิจัยที่ได้จากบทที่ 4 เพื่อเป็นมาตรการสนับสนุนเชิงรุกในด้านการความเป็นสากลของสถาบัน รวมถึงการพิจารณาความสอดคล้องกันระหว่างผลการวิจัย เปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลงานวิจัย

จากผลการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากล และยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สามารถสรุปผลการวิจัยตามมาตรการในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบัน ดังนี้

5.1.1 มาตรการเชิงรุกเพื่อการขับเคลื่อนหลักสูตร/คณะ หรือสถาบัน ผู้การรับรองมาตรฐานสากล สรุปได้ว่า เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาทั้ง 8 เกณฑ์ที่คณะ/วิทยาลัยเลือกใช้ มีลักษณะเฉพาะตัวที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละคณะ/วิทยาลัย ดังนี้

1) เกณฑ์มาตรฐาน AUN-QA เป็นเกณฑ์มาตรฐานระดับหลักหลักสูตรสามารถให้การรับรองแก่หลักสูตรในทุกสาขาวิชา โดยมุ่งเน้นความสอดคล้องในการบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่คาดหวัง

2) เกณฑ์มาตรฐาน NASPAA เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านรัฐประศาสนศาสตร์ โดยมุ่งเน้นด้านนโยบายและกิจการสาธารณะ รวมทั้งความหลากหลายของอาจารย์และนักศึกษา

3) เกณฑ์มาตรฐาน AACSB เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องโดยการสร้างนวัตกรรม ความผูกพัน และผลกระทบต่อสังคม

4) เกณฑ์มาตรฐาน EQUIS เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินคณะที่มีการเรียนการสอนด้านการจัดการมากกว่าร้อยละ 50.0 โดยมุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ ความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อความยั่งยืน และการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกในการบริหารจัดการคณะในทุก ๆ ด้าน

5) เกณฑ์มาตรฐาน EPAS เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ โดยมุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ ความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อความยั่งยืน และการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกของหลักสูตร

6) เกณฑ์มาตรฐาน AMBA เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านบริหารธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการจัดการหลักสูตรตามมาตรฐานสูงสุด โดยสะท้อนถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมในระดับบัณฑิตศึกษา

7) เกณฑ์มาตรฐาน TedQual เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินหลักสูตรด้านการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นความเท่าเทียมกันของบุคคล การสร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส

8) เกณฑ์มาตรฐาน EdPEX เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ตรวจประเมินคณะ/สถาบัน โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ของกระบวนการดำเนินงาน เพื่อความเป็นเลิศขององค์กร

5.1.2 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นสากลในทุกยุทธศาสตร์ของสถาบัน สามารถสรุปผลการวิจัยแยกตามพันธกิจของสถาบัน ได้แก่ 1) การเรียนการสอน 2) การวิจัย 3) การบริการวิชาการ และ 4) การบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 5.1 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการเรียนการสอน

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การสรรหา/คัดเลือก และพัฒนาบุคคลทุกกลุ่มให้มีขีดความสามารถสูง (Talent People) สามารถขับเคลื่อนสถาบันไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกได้	1.2 คัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถและศักยภาพสูง (Talent Student) เข้ามาเรียนในหลักสูตรต่าง ๆ ของสถาบัน	1) นักศึกษามีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนดไว้ (ทุกเกณฑ์) 2) กระบวนการรับนักศึกษามีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ (AUN - QA) 3) เปิดโอกาสการรับนักศึกษาที่มีความหลากหลาย (NASPAA/EPAS)
4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ	4.1 เปิดหลักสูตรร่วม (Dual Degree) ร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ทั้งในกลุ่มทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และจีน เป็นต้น 4.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งระดับชาติ/นานาชาติ 4.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทุกด้านกับศิษย์เก่า	1) สร้างหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ (EQUIS) 2) มีการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก เพื่ออำนวยความสะดวกในการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษา (AACSB/AMBA/EQUIS/EPAS) 3) มีสมาคมนักศึกษาเก่าที่จัดตั้งขึ้น และมีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร (AMBA/EQUIS/EPAS)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
5. การเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันใหม่ (Rebranding)	<p>5.1 ปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร รวมทั้งหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่ให้มีเนื้อหาที่มีจุดเน้น ซึ่งสะท้อนเอกลักษณ์สำคัญของสถาบัน คือ ความรู้และทักษะด้านการบริหารและการพัฒนา</p> <p>5.2 สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาของสถาบัน มีความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดี นอกเหนือจากความรู้และทักษะด้านวิชาการของแต่ละหลักสูตร ก่อนสำเร็จการศึกษา</p>	<p>1) หลักสูตรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม (ทุกเกณฑ์)</p> <p>2) มีการนำงานวิจัย และงานบริการวิชาการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาการเรียนการสอน (AMBA)</p> <p>3) เนื้อหาการเรียนการสอนมีความเป็นนานาชาติ และบูรณาการประเด็นความเป็นผู้นำ จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (EQUIS)</p> <p>4) มีการนำความรู้ ของสถาบันมาประยุกต์กับเนื้อหาของหลักสูตร (EPAS)</p> <p>การพัฒนาทางด้านภาษา หรือทักษะเพื่อทำงานในต่างประเทศ (EQUIS)</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
7. การเสริมสร้างบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคม	<p>7.7 ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันให้มีเนื้อหาเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility : SR) เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร</p> <p>7.2 พัฒนาระบบการทำงานหลักของสถาบัน ซึ่งได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย และการให้บริการวิชาการ ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสังคมไทย</p>	<p>1) มีการบูรณาการจริยธรรมในกิจกรรมการจัดการศึกษา (TedQual/EQUIS)</p> <p>2) กลยุทธ์การเรียนการสอนสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง มีวิธีการเรียนการสอนที่สมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (ทุกเกณฑ์)</p> <p>3) มีการให้คำปรึกษา และพัฒนาด้านอาชีพเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ (ทุกเกณฑ์)</p> <p>4) มีการประเมินนักศึกษาตั้งแต่รับเข้า ระหว่างศึกษา และสำเร็จการศึกษา และให้ผลป้อนกลับแก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ (ทุกเกณฑ์)</p> <p>5) มีการประเมินหลักสูตร และประเมินรายวิชา และใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร (ทุกเกณฑ์)</p> <p>6) เผยแพร่ข้อมูลของหลักสูตรที่เปิดสอน (ทุกเกณฑ์)</p>

ตารางที่ 5.2 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการวิจัย

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การสรรหา/คัดเลือก และพัฒนาบุคคลทุกกลุ่มให้มีขีดความสามารถสูง (Talent People) สามารถขับเคลื่อนสถาบันไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกได้	1.3 ขับเคลื่อนให้คณาจารย์/นักวิจัย ผลิตผลงานและเผยแพร่ผลงานให้มากยิ่งขึ้น	1) มีกลยุทธ์ด้านการวิจัยในภาพรวมของคณะ และกลยุทธ์ดังกล่าวตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ เพื่อให้คณะมีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น (EQUIS) 2) การจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนในการทำวิจัย/บทความวิชาการ (AACSB/EQUIS) 3) ส่งเสริมการต่อยอดงานวิจัย เช่น การสร้างนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอน (AACSB) 4) มีกิจกรรมการวิจัยรวมอยู่ในภาระงานของอาจารย์แต่ละคนอย่างเหมาะสม (EQUIS) 5) มีกระบวนการในการตรวจสอบ และประเมินผลการวิจัยที่เหมาะสม (EQUIS)
4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ	4.1 การวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ทั้งในกลุ่มทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และจีน เป็นต้น 4.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งระดับชาติ/นานาชาติ	1) มีความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ (EQUIS) 2) มีการเชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจหรือชุมชนในต่างประเทศ (EQUIS) 3) มีเครือข่ายความร่วมมือกับห้องสมุดหรือสถาบันการวิจัยภายนอก

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
5. การเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันใหม่ (Rebranding)	5.4 สร้างความเป็นเลิศทางการวิจัย การส่งเสริมโครงการวิจัย เพื่อการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ การจัดประกวดวิทยานิพนธ์ ผลงานวิจัย	จัดสรรงบประมาณในการการตีพิมพ์/เผยแพร่ผลงานของอาจารย์ (AACSB)
6. การรักษาความเป็นเลิศทางวิชาการด้านหลักสูตร งานวิจัย และการบริการวิชาการที่มีความโดดเด่นและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	6.5 พัฒนางานวิจัยที่มีคุณภาพ และส่งเสริมให้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารชั้นนำระดับนานาชาติ เพื่อให้สถาบันได้รับการยอมรับในระดับสากล ว่าเป็นสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นที่รวมของนักวิชาการชั้นนำของประเทศ ซึ่งมีผลงานได้รับการอ้างอิง (Citation) อย่างกว้างขวาง	1) งานวิจัยของอาจารย์จะต้องมีคุณภาพสูงและมีมุมมองในระดับสากล (AMBA) 2) มีการตีพิมพ์งานวิจัยที่มี Academic Impact เช่น การ Citation รวมถึงให้ความสำคัญกับ Non-Academic Impact เช่น การแสดง Public Opinion หรืองานวิจัยได้รับการยอมรับจากภาคอุตสาหกรรม (AACSB)
7. การเสริมสร้างบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคม	7.2 พัฒนากระบวนการทำงานหลักของสถาบัน ซึ่งได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย และการให้บริการวิชาการตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสังคมไทย	จัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย (AACSB/EQUIS)

ตารางที่ 5.3 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการบริการวิชาการ

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ	4.1 การวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ทั้งในกลุ่ม ทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และจีน เป็นต้น	มีความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ (EQUIS)
7. การเสริมสร้างบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคม	7.2 พัฒนาระบบการทำงานหลักของสถาบัน ซึ่งได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย และการให้บริการวิชาการ ตามแนวคิดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับสังคมไทย	มีความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ (EQUIS)
	7.3 จัดกิจกรรมบริการทางวิชาการเพื่อให้บริการต่อ สาธารณะ	มีการบริการวิชาการในวงวิชาชีพและชุมชนที่เหมาะสม กับพันธกิจของหลักสูตร สอดคล้องกับการพัฒนาในสาย งานของอาจารย์ (NASPAA)

ตารางที่ 5.4 มาตรการสนับสนุนเชิงรุกด้านการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
<p>1. การสรรหาคัดเลือก และพัฒนาบุคคลทุกกลุ่ม ให้มีขีดความสามารถสูง (Talent People) สามารถขับเคลื่อนสถาบันไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกได้</p>	<p>1.1 สรรหาคัดเลือก พัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีความสามารถและศักยภาพสูง มีคุณธรรม (Talent Worker) ไว้กับสถาบัน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีแผนด้านอัตรากำลังที่สนับสนุนวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว (AACSB/EdPEX/EQUIS) 2) มีการกำหนดและคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีจำนวนเพียงพอ และมีความหลากหลาย (ทุกเกณฑ์) 3) มีนโยบายการพัฒนาบุคลากร ซึ่งสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะ และพิจารณาความคาดหวังของบุคลากร มีการจัดลำดับความสำคัญและงบประมาณที่เกี่ยวข้อง (AACSB/EdPEX/EQUIS) 4) มีระบบจัดการผลการดำเนินงานของบุคลากร เช่น บริหารค่าตอบแทน และสิ่งจูงใจแก่บุคลากร ซึ่งผลักดันให้เกิดการกล้าเสี่ยงในเรื่องที่สมควรเพื่อทำให้เกิดนวัตกรรม (EdPEX) 5) มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมขององค์กรที่มีลักษณะการสื่อสารที่เปิดกว้าง (EdPEX) 6) อาจารย์มีความสามารถที่ส่งผลต่อความเป็นนานาชาติของหลักสูตร (EQUIS) 7) อาจารย์สามารถบูรณาการประเด็นจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้ (EQUIS)

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
2. การระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาสถาบัน	2.1 ขยายฐานเงินงบประมาณแผ่นดิน 2.2 ขยายฐานรายได้ของสถาบัน และปรับปรุงวิธี จัดสรรเงินรายได้เข้าสถาบัน 2.3 ระดมทุนเพื่อการพัฒนาสถาบัน ด้วยกลยุทธ์ การระดมทุนรูปแบบใหม่ 2.4 บูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งภายใน และภายนอกสถาบันฯ	1) มีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนการจัดสรรงบประมาณ (AACSB/EdPEX) 2) มีแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า มีความสอดคล้อง แผนกลยุทธ์ของคณะ และมีการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงิน ลงทุน (EQUIS) 3) พิจารณาสถานภาพทางการเงินของคณะ (EQUIS) 4) มีการบูรณาการระหว่างงบประมาณของคณะกับการจัดทำ งบประมาณของมหาวิทยาลัย (EQUIS) 5) มีวิธีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทางการเงิน งบการเงิน งบ กระแสเงินสด สินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สิน ให้แก่ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียของสถาบัน (EQUIS)
3. การพัฒนาระบบบริหารงานต่าง ๆ ของสถาบัน ให้เอื้อต่อการปฏิบัติภารกิจไปสู่ความเป็นเลิศ ทางวิชาการ	3.1 กำหนดภาระงานของอาจารย์ให้มีความ ยืดหยุ่น	1) มีการจัดสรรภาระงานไปสู่แต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งผล ให้บรรลุภารกิจของคณะ (AACSB) 2) มีการกำหนดความคาดหวังของอาจารย์แต่ละท่านอย่าง สมเหตุสมผล สามารถบรรลุได้ และมีการสื่อสารไปยังคณาจารย์ อย่างชัดเจน (EdPEX)

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
3. การพัฒนาระบบบริหารงานต่าง ๆ ของสถาบันให้เอื้อต่อการปฏิบัติการกิจไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ	3.2 พัฒนาสถาบันฯ ให้เป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศ (High Performance Organization: HPO) ด้วยการพัฒนาระบบงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ	1) มีการจัดการเพื่อให้มีข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็น มีความพร้อมใช้ในรูปแบบที่ใช้งานง่าย และทันการ 2) ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของสถาบันมีความน่าเชื่อถือ มีมั่นคงปลอดภัยและใช้งานง่าย 3) มีการจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการ และมีการบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ รวมทั้งการกำกับดูแลจากหน่วยงานภายนอก (EQUIS/EdPEX)
	3.7 พัฒนาด้านกายภาพของสถาบันให้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ	1) มีห้องสมุดและสถานที่ในการทำวิจัยที่เหมาะสม สามารถใช้งานได้นอกเวลาทำงานปกติ รองรับความเป็นนานาชาติ 2) มีการประเมินผลหรือรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษาหรือประชาชนที่เข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวก (ทุกเกณฑ์)

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
3. การพัฒนาระบบบริหารงานต่าง ๆ ของสถาบัน ให้เอื้อต่อการปฏิบัติภารกิจไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ	3.3 เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนการตัดสินใจการตรวจสอบการบริหารงานภายใน ในด้านต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> (1) ภาวะรับผิดชอบในการกระทำของคณะผู้บริหาร (2) ภาวะรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด (3) ภาวะรับผิดชอบด้านการเงิน (4) ความโปร่งใสในการดำเนินการ (5) การสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัย/สภาสถาบัน (6) นโยบายในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย/ สภาสถาบัน (7) การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิผล (8) การปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (9) การวางแผนสืบทอดตำแหน่งผู้นำระดับสูง 2) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นำระดับสูง และใช้ผลการประเมินนี้ในการกำหนดค่าตอบแทนแก่ผู้บริหาร การพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิผลของผู้นำ และระบบการนำองค์การ 3) มีการดำเนินการในกรณีที่หลักสูตรและบริการ และการปฏิบัติการของสถาบัน มีผลกระทบในเชิงลบต่อสังคม 4) มีกระบวนการที่ต้องปฏิบัติตามและทำให้ดีกว่าระเบียบ กฎหมาย และการรับรองมาตรฐาน (EdPEX)

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	การดำเนินงาน (กลยุทธ์)	ลักษณะสำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
3. การพัฒนาระบบบริหารงานต่าง ๆ ของสถาบัน ให้เอื้อต่อการปฏิบัติการกิจไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ	3.4 สร้างเสริมการมีส่วนร่วมของประชาคมใน ทุก ๆ ระบบงานของสถาบัน	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลสถาบัน (EdPEX)
4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ องค์กรภายนอก ทั้งในระดับประเทศและ ระดับนานาชาติ	4.4 สร้างคุณค่าแก่สังคมและการมีส่วนร่วมของ ประชาคม การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุก ภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของ สถาบัน	1) มีวิธีการการรับฟังผู้เรียน และลูกค้ำกลุ่มอื่น ทั้งในอดีต อนาคต และ ลูกค้ำของคู่แข่ง 2) มีวิธีการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของ ผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น 3) มีวิธีการแก้ไขข้อร้องเรียนอย่างทันที่และมีประสิทธิภาพ (EdPEX)
5. การเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันใหม่ (Rebranding)	5.7 ทำการตลาดเชิงรุกและบูรณาการร่วมกันทั้ง สถาบัน 5.12 ดำเนินการสร้างแบรนด์ (Brand Creation) เพื่อให้สถาบันเป็นที่รับรู้อย่างกว้างขวางทั้ง ภายใน และภายนอกประเทศ 5.13 ปรับปรุงเว็บไซต์ให้มีความน่าสนใจ ทันสมัย และเป็นประโยชน์	1) มีการวางกลยุทธ์และการดำเนินงานทางการตลาดและการ ประชาสัมพันธ์ (EQUIS) 2) มีวิธีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเต็มที่ (EdPEX)
6. การรักษาความเป็นเลิศทางวิชาการด้าน หลักสูตร งานวิจัย และการบริการวิชาการ ที่มีความโดดเด่นและสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม	6.1 ส่งเสริมระบบประกันคุณภาพการศึกษา	1) มีกระบวนการและตัววัดที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพ การทำงาน (EdPEX) 2) นักศึกษา ผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่สำคัญ มีส่วน ร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพ (EdPEX)

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า เกณฑ์มาตรฐานสากลต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบทั้งหมดของระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า เช่น นักศึกษา อาจารย์ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น กระบวนการ เช่น การเรียนการสอน การให้คำปรึกษา การควบคุมคุณภาพหลักสูตร การวิจัย การบริการวิชาการ เป็นต้น ผลผลิต เช่น ผู้สำเร็จการศึกษา งานวิจัย งานบริการวิชาการ เป็นต้น และเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบกับยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และมาตรการเชิงรุกที่สถาบันได้ดำเนินการนั้น มีความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานสากลในหลายเกณฑ์ นอกเหนือไปจากนี้ เกณฑ์ยังมุ่งเน้นการดำเนินการในบริบทคณะ ดังนั้น ในส่วนของการอภิปรายผลจะพิจารณาในบริบทของคณะเป็นหลัก ซึ่งทางสถาบันอาจนำมาประยุกต์และกำหนดมาตรการเชิงรุกเพิ่มเติมได้ ดังนี้

5.2.1 การขับเคลื่อนหลักสูตร คณะ หรือสถาบันสู่การรับรองมาตรฐานสากล

1) ด้านการเรียนการสอน

(1) เปิดโอกาสรับนักศึกษาที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านเชื้อชาติ ศาสนา มุมมองทางการเมือง และผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น

(2) สมาคมนักศึกษาเก่ามีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

(3) หลักสูตรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการจัดโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จัดให้มีการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม มีการนำงานวิจัย งานที่ปรึกษา และงานบริการวิชาการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และเนื้อหาการเรียนการสอนมีความเป็นผู้นำ จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(4) มีการประเมินนักศึกษาตั้งแต่รับเข้า ระหว่างศึกษา และสำเร็จการศึกษา รวมทั้งให้ผลป้อนกลับแก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

2) ด้านการวิจัย

(1) มีการวางกลยุทธ์ด้านการวิจัยในภาพรวม และของคณะ ซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าวตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ และส่งเสริมให้คณะมีความรู้ความเชี่ยวชาญที่โดดเด่น

(2) มีการกำหนดภาระงานวิจัยของอาจารย์แต่ละคนอย่างเหมาะสม

(3) มีกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลการวิจัยที่เหมาะสม

3) ด้านการบริการวิชาการ

มีการกำหนดชุมชนที่สำคัญ และการบริการวิชาการในวงวิชาชีพและชุมชนที่เหมาะสมกับพันธกิจของหลักสูตร และสอดคล้องกับการพัฒนาในสายงานของอาจารย์

4) ด้านการบริหารจัดการ

(1) มีแผนด้านอัตรากำลัง แผนปฏิบัติการ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ที่สนับสนุนวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ รวมทั้งแผนการพัฒนาคณาจารย์ซึ่งสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของคณะ ซึ่งพิจารณาถึงความคาดหวังของบุคลากร มีการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงาน และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง

(2) มีการส่งเสริมวัฒนธรรมขององค์กรให้มีการสื่อสารที่เปิดกว้าง

(3) มีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน แผนการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงแผนการลงทุนของคณะสำหรับ 3 ปีข้างหน้า ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ และมีการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงินลงทุน

(4) มีวิธีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทางการเงิน งบการเงิน งบกระแสเงินสด สินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สิน ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน

(5) มีการจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการ และมีการบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ รวมทั้งการกำกับดูแลจากหน่วยงานภายนอก

(6) มีการดำเนินการในกรณีที่เกิดหลักสูตร การบริการ และการปฏิบัติการของสถาบันมีผลกระทบในเชิงลบต่อสังคม

(7) มีวิธีการรับฟังผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น ทั้งในอดีต อนาคต และลูกค้าของกลุ่มแข่ง

(8) มีการวางกลยุทธ์และการดำเนินงานทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ มีวิธีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเต็มที่

(9) มีกระบวนการและตัวชี้วัดสำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน

(10) นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่สำคัญมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของสถาบัน

5.2.2 การส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นสากล

1) ด้านการเรียนการสอน

(1) ออกแบบหลักสูตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน/การแข่งขันในต่างประเทศ

(2) สนับสนุนการรับนักศึกษาที่มีความเป็นนานาชาติ ทั้งนี้ ควรพิจารณาถึงความสมดุลเพื่อให้หลักสูตรมีความหลากหลายและยั่งยืน

(3) จัดการเรียนการสอนในลักษณะที่ช่วยพัฒนาทักษะและกระตุ้นให้เกิดความรู้สึของการเป็นนานาชาติ เช่น การสร้างความเข้าใจในรูปแบบการบริหารและแนวปฏิบัติในภูมิภาคและวัฒนธรรมอื่น และจะต้องมีตัวอย่างหรือกรณีศึกษาซึ่งแสดงถึงความหลากหลายมาตรฐานในระดับสากลที่พบได้บ่อย ธรรมเนียมปฏิบัติ และความคาดหวังในแต่ละท้องถิ่น

(4) กำหนดวิธีการประเมินความพร้อมของผู้สำเร็จการศึกษา ในบริบทความเป็นนานาชาติ

(5) การสร้างสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนและกระตุ้นให้เกิดความรู้สึของการเป็นนานาชาติ

2) ด้านการวิจัย

(1) ทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจะต้องมีคุณภาพสูง และมีหลักฐานแสดงให้เห็นถึงมุมมองในระดับสากลได้

(2) คุณภาพและผลของงานวิจัยจะต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เป็นเลิศในระดับนานาชาติ

3) ด้านการบริหารจัดการ

(1) มีการวางกลยุทธ์ กำหนดนโยบาย ความเป็นนานาชาติที่ชัดเจน

(2) สร้างเครือข่ายทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในต่างประเทศ

(3) สร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายในหรือหน่วยงานผู้ว่าจ้างผู้สำเร็จการศึกษา ในต่างประเทศ

(4) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และบุคลากร กับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในต่างประเทศ

(5) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการฝึกงานในต่างประเทศ

(6) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการที่จัดให้แก่ นักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และบุคลากร ชาวต่างชาติที่มาแลกเปลี่ยน

(7) กำหนดกลยุทธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะความเป็นนานาชาติของอาจารย์

(8) กำหนดกลยุทธ์/นโยบาย/โครงสร้าง ในความเป็นนานาชาติของหลักสูตร สำหรับการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง

นอกเหนือไปจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Salmi (2009) ซึ่งมุ่งเน้น 3 ประเด็นหลักในการพัฒนาสถาบันสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก ได้แก่ 1) จำนวนบุคคลที่มีความสามารถ (อาจารย์และนักศึกษา) 2) ทรัพยากรสนับสนุนจำนวนมาก ในการเรียนการสอนและการวิจัย และ 3) การกำกับดูแลที่เหมาะสม

ทั้งนี้ การวางแผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ที่สถาบันได้ดำเนินการ มีความสอดคล้องกับข้อกำหนดของเกณฑ์มาตรฐานสากลที่มีความมุ่งเน้นการจัดการที่เป็นระบบ สามารถทำซ้ำได้ ทั้งนี้ การบริหารจัดการดังกล่าวจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทของหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น คณะรัฐประศาสนศาสตร์มุ่งเน้นการบริการสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์ของสังคม และมุ่งเน้นความหลากหลายของบุคลากรและนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจมุ่งเน้นความรู้ความสามารถของอาจารย์ โดยใช้ทักษะทั้งทางด้านการสอน การวิจัย และการเป็นที่ปรึกษา ถ่ายทอดลงสู่นักศึกษา คณะการจัดการการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายของบุคลากรและนักศึกษา เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถขยายไปได้กว้างขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาคุณภาพของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเพื่อใช้กับการดำเนินงานในด้านอื่นซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะใน 2 ประเด็น ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อให้ประโยชน์จากผลการวิจัย

- 1) สถาบันสามารถกำหนดมาตรการเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความเป็นสากลในพันธกิจ ทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการบริหารจัดการได้
- 2) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ให้อิสระแก่สถาบันในการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งสนับสนุนให้หน่วยงานกำหนดกระบวนการทำงาน และกำหนดตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของหน่วยงาน ซึ่งบางหน่วยงานสามารถนำข้อกำหนดจากเกณฑ์มาตรฐานสากลอื่นเป็นแบบอย่างและนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดทิศทางและบริหารจัดการตามบริบทและเอกลักษณ์ของหน่วยงานต่อไปได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

- 1) งานวิจัยฉบับต่อไปอาจดำเนินการต่อยอด โดยลงลึกถึงมาตรการสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งเป้าหมายที่มีความเหมาะสมกับแต่ละหน่วยงาน
- 2) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานสากลที่หน่วยงานที่มีการเรียนการสอนเสนอที่ประชุมคณบดีและผู้อำนวยการด้านการวางแผน การวิจัยในขั้นตอนต่อไปอาจทำการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานสากลอื่นที่เหมาะสมกับหน่วยงานสนับสนุน หรือ สำนักต่าง ๆ ของสถาบัน

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2557. **ประกาศคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรื่อง แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559.** ค้นวันที่ 7 พฤษภาคม 2558 จาก <http://www.tourismkm-asean.org/wp-content/pdf/Plan-Thailand-Tourism/The-National-Tourism-Development-Plan-2012-2016.pdf>
- คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2557. **คู่มือการขอรับรอง UNWTO TedQual Certification โครงการรับรองหลักสูตรสู่มาตรฐานระดับสากล กับ UNWTO.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2557. **มาตรฐานของ NASPAA (Network of Schools of Public Policy, Affairs, and Administration).** กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- คณะอนุกรรมการทำงานพัฒนาเกณฑ์คุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ. 2552. **เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ 2552-2553.** กรุงเทพมหานคร: สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2558. (ร่าง) **เกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรตามมาตรฐานของ AUN-QA.** ที่ประชุมคณะทำงานพัฒนาตัวบ่งชี้ ครั้งที่ 1/2558 วันที่ 6 มีนาคม 2558. ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร.
- วนิดา ฉัตรวิราม. 2554. **นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการสอนวิทยาศาสตร์.** ค้นวันที่ 10 กันยายน 2558 จาก <http://e-book.ram.edu/e-book/inside/html/dlbook.asp?code=SE742>
- ศิริมา แสงมณูชัย. 2556. **ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล (AACSB) กรณีศึกษา: คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2552. **แผนพัฒนาระยะยาว 15 ปี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. 2551-2565.** ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.

- สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2554. **นิยามและความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา**. ค้นวันที่ 6 พฤษภาคม 2558 จาก http://www.eg.mahidol.ac.th/qa/index.php?option=com_content&view=article&id=70&Itemid=102
- สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา. 2556. **เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ 2556-2557 (ร่างฉบับที่ 2)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- AACSB International-The Association to Advance Collegiate Schools of Business. 2015. **Eligibility Procedures and Accreditation Standards for Accounting Accreditation**. Retrieved January 31, 2015 from <http://www.aacsb.edu/~media/AACSB/Docs/Accreditation/Standards/2013-acct-standards-update-jan2015-final.ashx>
- Ali, M. and Shastri, R. K. 2010. Implementation of Total Quality Management in Higher Education. **Asian Journal of Business Management**. 2 (1): 9-16.
- Association of MBAs. 2013a. **DBA Accreditation Guidelines and Criteria**. Retrieved November 27, 2014 from <http://www.mbaworld.com/~media/Files/Accreditation/DBA-criteria-for-accreditation.ashx>
- Association of MBAs. 2013b. **MBA Accreditation Guidelines and Criteria**. Retrieved November 27, 2014 from <http://www.mbaworld.com/~media/Files/Accreditation/MBA-criteria-for-accreditation.ashx>
- Association of MBAs. 2013c. **MBM Accreditation Guidelines and Criteria**. Retrieved November 27, 2014 from <http://www.mbaworld.com/~media/Files/Accreditation/MBM-criteria-for-accreditation.ashx>
- Von Bertalanffy, L. 1968. **General System Theory: Essays on Its Foundation and Development**. New York: George Braziller.
- European Foundation for Management Development. 2015a. **EPAS Process Manual**. Brussels, Belgium: EFMD. Retrieved May 5, 2015 from <https://www.efmd.org/accreditation-main/epas/epas-guides>
- European Foundation for Management Development. 2015b. **EPAS Standards and Criteria**. Retrieved May 5, 2015 from <https://www.efmd.org/accreditation-main/epas/epas-guides>

- European Foundation for Management Development. 2015c. **EQUIS Process Manual**. Retrieved May 5, 2015 from <https://www.efmd.org/accreditation-main/equis/equis-guides>
- European Foundation for Management Development. 2015d. **EQUIS Standards and Criteria**. Retrieved May 5, 2015 from <https://www.efmd.org/accreditation-main/equis/equis-guides>
- Hellstem, H. and Klefsjo, B. 2000. Quoted in Todorut, A.V. 2013. The Need of Total Quality Management in Higher Education. **Social and Behavioral Sciences**. 83 (July): 1105-1110.
- Lenn, M. P. 1992. **Global Trends in Quality Assurance in Higher Education**. Retrieved May 6, 2015 from http://www.wes.org/ewenr/wenrarchive/QA_HighEdQualAssTrendsSpr92.pdf
- Schoech, D. 2004. **Concept Paper: System Theory, University of Texas at Arlington, School of Social Work**. Retrieved May 6, 2015 from http://wweb.uta.edu/faculty/schoech/cussn/courses/5306/coursepack/theory_systems.pdf
- Salmi, J. 2009. **The Challenge of Establishing World-Class Universities**. Retrieved January 25, 2015 from <http://siteresources.worldbank.org/EDUCATION/Resources/278200-1099079877269/547664-1099079956815/547670-1237305262556/WCU.pdf>
- Smith, M. K. 2001. **Peter Senge and the Learning Organization, the Encyclopedia of Informal Education**. Retrieved September 10, 2015 from <http://infed.org/mobi/peter-senge-and-the-learning-organization>
- Todorut, A. V. 2013. The Need of Total Quality Management in Higher Education. **Social and Behavioral Sciences Journal**. 83 (July): 1105-1110.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์บุคลากรประจำคณะ และสถาบันที่มีความเข้าใจในเกณฑ์สากล

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ยืนยันข้อมูลความถูกต้องของเกณฑ์มาตรฐานสากล และอธิบายลักษณะเฉพาะที่สำคัญของเกณฑ์มาตรฐานสากล
2. ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องในการขอรับการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐานสากล
3. ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะในการเข้ารับการรับรองมาตรฐานสากล รวมทั้งข้อเสนอแนะสำหรับการวางกลยุทธ์เชิงรุกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในด้านการรับรองมาตรฐานสากล